

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A STANDALONE ENEMIES TO LOVERS ROMANCE

*He craves revenge, and he's found
the perfect victim—me.*

BRUTAL INTENTIONS

LILITH VINCENT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ACIMASIZ NIYETLER

BAĞIMSIZ BİR DÜŞMAN AŞIK ROMANTİZMI

LILITH VINCENT

İÇİNDEKİLER

Blurb

Oynatma

Listesi

Okuyuculara Not

Bölüm 1

B ö l ü m 2

B ö l ü m 3

Bölüm 4 Bölüm 5

B ö l ü m 6

Bölüm 7 Bölüm 8

Bölüm 9

B ö l ü m 10

Bölüm 11 Bölüm

12 Bölüm 13

Bölüm 14 Bölüm

15 Bölüm 16

Bölüm 17 Bölüm

18

Sonsöz

Teşekkür Ayrıca Lilith

Vincent Yazar

Hakkında

O sinsi. Yozlaşmış. Ve acımasız kalbi beni istiyor.

Lazzaro Rosetti yeni bir avla göz göze geldi: Rakip
bir ailenin bakir, liseli kızı. Ben, Mia Bianchi.

Şehrin kadınlarının yarısına kazık attı.
Nüfusu artar ve ailesi onu evlenmeye zorlayarak
davranışlarını kontrol altına almanın bir yolunu bulana
kadar vahşileşir.

Mihrapta yeminini ederken annemin ellerini tutuyor ama
tehditkâr yeşil gözleri doğrudan bana bakıyor.

Eşiğimizden geçtiği andan itibaren, Lazzaro hayatımı
cehenneme çeviriyor. Ben annemin korunmasız ve hor
görülen en küçük kızıyım ve Lazzaro benim
savunmasızlığımı en iyi parfümmüş gibi içine çekiyor.

Birisi bekâr kanatlarının kırılmasının bedelini ağır
ödeyecek ve ben de onun mükemmel kurbanıyım.

Yazarın notu: Brutal Intentions bağımsız bir MF
Yasak temalar, üreme, yaş farkı, sahiplenici bir alfahol ve
bir bakire içeren romantizm. Laz evli ama kadın
kahramanla değil. Tüm karakterler on sekiz yaşından
büyüktür. Hikaye kirli ve lezzetlidir, bu yüzden lütfen
kendi takdirinize göre okuyun.

LILITH VINCENT tarafından BRUTAL INTENTIONS

Telif Hakkı © 2022 Lilith Vincent

| Tüm Hakları Saklıdır |

Kapak tasarımı Untold Designs'a

aittir
Fox Proof Editing tarafından düzenlendi

Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştiriler için kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmadan hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz. Yazarın çalışmalarına saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tüm karakterler, yerler, olaylar ve diyaloglar yazarın hayal gücünden alınmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş kişiler arasındaki benzerlikler tamamen tesadüfidir.

✿ Vellum ile oluşturuldu

Bu kitap Christian Locke'un susuzluk tuzakları sayesinde mümkün oldu. Dünya onlar sayesinde daha ıslak -yani daha iyi-.

OYUN LİSTESİ

Black Out Days (Future Islands Remix) - Phantogram
shedontknowbutsheknows - Tove Lo
She Knows - J. Cole, Cults, Amber Coffman
Kara Melek - Provoker
Bir Kötü Adam Gibi - Bad Omens
Göğsümdeki Yılanlar - İlkan Güneş, Oliver Cricket
Bir Gece Daha - 4RR
Partition - Beyoncé
Watch Me Work - Tinashe
Into You - Ariana Grande
Criminal - Britney Spears
Papa Don't Preach - Kelly Osbourne
Him & I - G-Eazy, Halsey
Dakota - Stereophonics
All Night - Beyoncé

Spotify'da "Brutal Intentions by Lilith Vincent" araması
yapın veya <https://spoti.fi/3AA2e0f> adresine gidin

OKUYUCULARA BİR NOT

Sevgili okurlar, ben Lilith ve Lilith'in neleri sevdiğini biliyoruz, değil mi? Lilith dub ile başlayıp con ile bitenleri sever, büyük D'ye vurgu yapar. Bu sefer sadece bir D var ve Laz'a ait. Harem yok, paylaşım yok ve kahramanın V-kartı var. Doğum kontrolü bu adam için sadece bir öneri.

Laz -ve bunu ne kadar vurgulasam azdır- o kadar evli ki. Karısını Mia ile aldatıyor. Bunun iki yolu yok. Bunun için hadım edilmeyi hak edip etmediğine karar vermek size kalmış, ama umarım öğrenmek için burada kalırsınız.

Eğer ilk kez tanışıyorsak, merhaba, burada olduğun için seni seviyorum. Bu kitapta zorla orgazm ve alfahole bir üvey baba var. Tabu kitapları sevmiyorsanız benim için gelmeyin. Onun yerine kendiniz ya da partneriniz için gelin. Böylesi çok daha eğlenceli.

1

Mia

I gözlerimi açıyorum ve boğazımdan bir çığlık yükseliyor.
Vücudumdaki her kas kaskatı kesiliyor ve dehşet
kalbimi pençeliyor. Lütfen bu bir rüya olsun. Bir kabus.

Tam önümde tavandan tabana bir ayna var.
Gardırobumun ön tarafına bakıyorum ve kendi iri gözlü,
dehşete kapılmış yansımama bakıyorum. Yanağım yastığa
bastırılmış ve pijama üstümün beyaz askısı aşağıya düşmüş.
Gümüş rengi ay ışığı yorganımın üzerine düşüyor ve
komodinimin üzerindeki saat her acı verici saniyede bir tık
tak yapıyor. Saat neredeyse sabahın biri. Cadı saati mi?

Daha çok şeytanın saati
gibi. Ve şeytan
yatağında.

Karanlıkta gizlenmiş iri, kaslı bir figür. Uykulu bir
mırıltıyla yer değiştiriyor ve iriliği tüm bedenimi sarsıyor.
Başı yastığın üzerinde benimkinin arkasında ve alnına
dökülen koyu renkli, ipeksi saçları ve kaslı pazusunun
etrafını saran siyah tişörtünün kolu dışında pek bir şey
göremiyorum.

Bu adam kocaman. Uzun boylu ve bir defans oyuncusu gibi yapılı. Onu ilk gördüğümde rahatsız edici, agresif bir şekilde iri olduğunu düşünmüştüm ve hala odaya her girdiğinde bunu düşünüyorum. Bu cömert yatağı cehennemden gelen dokuz ayaklı bir zebaniyle paylaşıyormuşum gibi hissediyorum. Vücut ısısı çıplak bacaklarımın arkasını kavuruyor ve normalde mis gibi kokan yatak odam istilacı erkeksi bir kokuyla doluyor.

Bu adamdan gündüzleri nefret ediyorum, geceleri ise ondan korkuyorum. Bana bakmasına, hatta yanımda nefes almasına bile tahammül edemiyorum ve vücudunun benimkine sürtünmesinden kesinlikle tiksiniyorum. Günün her saniyesi mutfakta onun iri bedeninden kaçınmaya ya da yemek masasında bana dik dik bakmasını görmezden gelmeye çalışıyorum. Olması gereken son yer benim yatağım. Biz sevgili değiliz.

Biz arkadaş bile değiliz.

Lazzaro Rosetti annemin yirmi dokuz yaşındaki kocası, birinci sınıf bir pislik ve benim yeni üvey babam.

Çenemi yukarı kaldırıp havayı kokluyorum, alkol kokusu almaya çalışıyorum, bu da Lazzaro'nun neden benim yatak odamı annemle paylaştığı yatak odasıyla karıştırdığını açıklayabilir, ama kolonyasının kokusundan başka bir şey yok. "Paylaşıyor" diyorum ama yeni üvey babamın sağı solu belli olmuyor, günün ve gecenin her saatinde eve girip çıkıyor. Bir insandan çok huzursuz bir hayvana benziyor. Bazen onu kanepede ya da havuz kenarındaki bir şezlongda uyurken yakalıyorum. Geçen hafta bir sabah, oturma odasında yerde uyuyordu ve ben mutfığa giderken üzerine bastım. Lazzaro aniden canlandı, ayak bileğimi yakaladı ve ben ciyaklayıp ondan kurtulmaya çalışırken bırakmayı reddetti. Tutuşu demir bir kelepçe gibiydi ve yeşil gözleri kötülükle parlıyordu. Bir yandan da sanki bu onun için bir oyunmuş gibi sırtıyordu.

Spor ayakkabılarımla kaburgalarına tekme atmayı başardım ve acı içinde homurdandı. Hâlâ sırtarak beni daha yakına çekti, böylece eteğimin altına bakarak intikamını alabilecekti.

Lazzaro yerden bana baktı. "Mm, beyaz dantel. Benim favorim."

Yanaklarım utançtan yanarken eteğimi bacaklarımın arasına soktum. "Seni pislik."

Annemin ayak sesleri geniş mermer merdivenlerden aşağı inerken duyuluyordu ve Lazzaro beni öyle hızlı bıraktı ki tökezledim. Annem zarif omuzlarından sarkan kızıl ve altın rengi ipek bornozuyla mutfığa girdiğinde, Lazzaro mutfak tezgahına yaslanmış kahve makinesinin duble Kolombiya rostosu dağıtmayı bitirmesini bekliyordu.

Birkaç saniye sonra sesimi buldum. "Anne, Lazzaro beni yakaladı ve bırakmadı."

Lazzaro kahveyi anneme uzattı, kremasız ve şekersiz, tam sevdiği gibi. Annem onun bu karakter dışı düşünceli jestine şaşkınlıkla baktı ama sonra fincanı kabul etti.

"Mia tökezledi ve ben de düşüp kendini incitmesini istemedim," diye hafifçe açıkladı.

"Bu değil-"

Annem yüzünü buruşturdu ve kaşlarını çattı. "Mia, lütfen sesini alçalt. Daha yeni uyandım. Ve bir dahaki sefere nereye gittiğine bak."

Lazzaro kollarını kocaman göğsünde kavuşturdu ve karısının arkasından bana sırtıttı.

Annem bahçede kahvesini içmek için çift kapıdan dışarı çıktı. Bana bir kez bile bakmadı. Annem bana neredeyse hiç bakmaz.

Bunca yıldan sonra buna alıştığımı sanırsınız ama Bianchi ailesinin utancı olmak hâlâ acı veriyor. Ne zaman bir odaya girsem annemin yüzü düşüyor ya da gözleri üzerimde geziniyor. Yemek masasında ne zaman konuşsam büyükannem irkiliyor. Üç amcam, ablalarım sıcak bir merhaba öpücüğü vermeden önce bana sert bakışlar atıyor.

Kulağıma kötü niyetli bir fısıltı geldi. "Demek doğru. Kimse senin ağzından çıkan tek bir kelimeye bile inanmıyor."

Lazzaro tam arkamda duruyordu. O kadar yakındı ki, sol taraftaki dudaklarını dikey olarak kesen yara izinin her ayrıntısını görebiliyordum. Bu yara ona tehlikeli ve çapkın bir görünüm veriyordu, özellikle de gülümsediğinde ve güçlü beyaz dişlerini gösterdiğinde.

Kinci ağzı fısıldadı, "Ya da belki de sadece senin söyleyeceklerin umurlarında değildir ve hiçbir zaman da olmamıştır."

Şimdi yatağımda ve bunun bir hata mı yoksa kasıtlı mı olduğunu bilmiyorum. Ama bunu öğrenmek için burada kalmayacağım. Yatağın kenarına tutunup kıvrılarak ona doğru ilerliyorum, aynadaki yansımalarımıza bakıp onu uyandırmamayı umuyorum.

Lazzaro'nun gözleri açıldı. Karanlıkta yeşil bakışlarının vahşi parıltısını yakalıyorum ve midem bulanıyor. Yüzüne yavaş, iğrenç bir gülümseme yayılıyor.

Kafası karışık değil.

Kimin yatağında olduğunu çok iyi biliyor.

Çıglık atmak istiyorum ama atmıyorum çünkü bu dünyada geçirdiğim on sekiz yıl bana ne yanlış giderse gitsin bunun hep benim hatam olduğunu öğretti. Eğer annem buraya koşarsa, Lazzaro dürüst bir hata yaptığını söyleyecek. Annem dikkat çekmeye çalıştığımı söyleyecek ve ben de gecenin bir yarısı olay çıkardığım için özür dilemek zorunda kalacağım. Bu adamdan özür dilemek yerine acı sos ve tuvalet temizleyicisiyle gargara yapmayı tercih ederim.

"Odamda ne yapıyorsun?" Battaniyelere sıkıca tutunarak tıslıyorum.

"Annen beni kızdırıyor."

Ne zaman birbirlerini kızdırmıyorlar ki? Ne zaman kavga etseler, bedelini ödeyen ben oluyorum. Annem kapıları çarparak ve bağırarak dolaşıyor. Lazzaro beni buluyor ve televizyon izlerken, havuzda yüzerken ya da bahçede kitap okurken bulduğum huzuru yok ediyor.

"O zaman git ve kanepede uyu."

"Ama ben senin yatağını seviyorum."

"O zaman gidip kanepede uyuyacağım."

Ama ben yatağımdan kalkmaya çalışırken Lazzaro pijama üstümün arkasından tutuyor. "Kaçıyor musun? Sana iyi davranırken çok kabasın."

"Bunun neresi güzel?" Öfkeli bir fısıltıyla haykırıyorum. "Bugün seninle başka konuşan oldu mu?"

Bu akşam Tomaso Amca ve Sofia Teyze çocuklarıyla, benden büyük iki kuzenimle ve daha küçük bir kuzenimle yemeğe geldiler. Bir ara kuzenlerimden birine okulun nasıl gittiğini sordum. Sofia Teyze hemen benim üzerime konuştu ve konuyu değiştirdi.

"Canın cehenneme," diye fısıldıyorum, öfke ve aşağılanmayla titreyerek.

Lazzaro bir kolunu altımdan geçirip beni göğsüne doğru çekiyor. "Üşüdün mü? Ben seni ısıtırım."

Yakıcı sıcak eti sırtıma baskı yapıyor, ensemden topuklarıma kadar beni kavuruyor. Tutuşundan kurtulmak için mücadele ediyorum ama iki kolu da bana sarılıyor. Ellerinden biri belimde, diğeri ise çıplak iç uyluğumda. Üzerinde eşofman var, ama kalçaları bana doğru bastırırken, kıcımda sert ve kalın bir şeyin belirgin çıkıntısını hissediyorum.

Dudaklarımdan panikle kelimeler dökülüyor. "Bu da ne? Aman Tanrım."

"Neymiş o?" Lazzaro doğrudan kulağıma konuşuyor, derin sesi gürültülü ve şehvet ve eğlence ile renkleniyor. Tırnaklarımı kaslı kollarına geçiriyorum ve karnımın derinliklerindeki huzursuz, çarpınan duyguya karşı dişlerimi sıkıyorum. Bana eziyet etmekten zevk alıyor ve bunu ilk günden beri açıkça belirtti. Balayından sonra bu evin eşiğinden geçtiği anda, yüz ifadesi öfkeyle kararmış ve siyah tişörtünün altındaki tüm kasları gerilmiş bir halde bana odaklanmıştı. Yapmaya zorlandığı şey yüzünden biri acı çekecekti ve ben onun mükemmel kurbanıydım.

Hayır, o günden önce başladı. Gözlerimiz kilise mihrabında buluştu ve bakışları meme uçlarıma düştü.

pembe saten nedime elbisemden acı verici bir şekilde belli oluyordu. Kilisenin içi o kadar soğuktu ki, neredeyse uzaydan bile görülebiliyorlardı.

Rahip ona yeminini söylemesini işaret etti ve "Kabul ediyorum" sözlerini söylerken gözlerini benimkilere dikti.

Bir lanet
gibi. Bir
tehdit gibi.

"Neden bana böyle işkence ediyorsun? Ben sana ne yaptım ki?"

Yansımalarımızda Lazzaro'nun gözleri kinle kısılıyor. "Kişisel bir şey değil Mia. Sadece lanet olası aileden nefret ediyorum."

O annemle evlenmek istemedi, annem de onunla evlenmek istemedi, ama ailelerimiz tarafından Orta Çağ'dan kalma bir şey gibi ayarlandı. Rosetti ailesi Lazzaro'yu bir yuva kurmaya zorlamak istiyor, annem de Rosetti'lerin bu şehirde silah gibi kullandıkları güç ve paranın bir kısmını istiyor. Evliliklerinin kesinlikle aşkla bir ilgisi yok. Tamamen iş.

Bir an hareketsiz yatıyorum, Lazzaro'nun oynadığı iğrenç oyunu kazandığını düşünmesine izin veriyorum. Yukarı uzanıyor ve göğüslerimden birini sanki sahibiymiş gibi avuçluyor. Meme ucum elinin sürtünmesiyle sertleşiyor ve içimden zevk akıyor.

Dirseğimi Lazzaro'nun karnına saplıyorum ve kendimi yataktan aşağı atıyorum. Beni sert göğsüne doğru çekmeden önce yatağın kenarına ulaşmayı başarıyorum.

"Ah-ah, Mia," diye alay ediyor. "Gecenin bir yarısı evde dolaşmana izin veremem. İyi kızlar yatakta kalır."

Cesaret edebildiğim kadar yüksek sesle hayal kırıklığıyla homurdanıyorum. "Senden nefret ediyorum," diye feryat ediyorum, kendimi onun demir gibi kavrayışında ileri geri sallıyorum.

"Senden daha çok nefret ediyorum."

Eli amıma inene ve parmakları kıvrılıp pijama şortumun üzerinden seksimi avuçlayana kadar kollarında debeleniyorum. Keskin bir nefes alıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Parmaklarıma bin."

"Cehenneme git," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından. Beni aşağılamaya devam etmesini beklerken tüm vücudum kaskatı kesiliyor. Daha da cesaretlenmesini. Kıyafetlerimi işgal ederek daha da kötü bir adam olmasını. Ama Lazzaro hareket etmiyor. Onun yerine usulca gülüyor ve yansımamızda gözlerini kapatıp rahatladığını görüyorum.

"Her neyse. İhtiyacınız olursa oradalar."

Ve Lazzaro parmaklarını olduğu yerde bırakarak uykuya dalıyor. Kalbim güm güm atıyor ve göğsüm patlayacakmış gibi hissediyorum. Lazzaro'nun kollarının kafesine kilitlenmiş bir halde alabildiğim kadar derin bir nefes alıyorum. O uyuyana kadar bekleyeceğim ve sonra buradan defolup gideceğim.

Gözlerim yansımamıza odaklanıyor. Düz göğüslü ve düz belli biriyim ve kendimi hiç seksi hissetmemiştim. Ama Lazzaro'nun iri kolları arasında farklı görünüyorum, kaslı ön kolu ortama dolanmış ve uykuda yumuşamış yüzü boynumun kenarına bastırılmışken kendimi biraz değerli hissediyorum. Her zamanki gibi sert ve korkutucu görünüyor ama bana sarılma şekli koruyucu gibi. Sahiplenici.

Sanki bir değişiklik istiyormuşum gibi.

Bakışlarım vücudunda geziniyor, yüzünün ve çenesinin sert düzlemlerinden omzunun benimkinin üzerinde yükselmesine kadar. Tişörtünün altındaki kaburgalarının çıkıntılarına ve üstünün göbeğine kadar yükseldiği sıcak, bronz tenine. Lazzaro her zaman izin verilemeyecek kadar büyük görünür, ama şu anda büyüklüğü tam yerinde görünüyor. Kalbim güm güm atıyor ve midem çırpınıyor. Kollarının arasında hafifçe kayıyorum ve bacaklarımın arasında, ince pamuklu şortumdan parmaklarına değen ıslaklığı hissediyorum.

Islak ve kaygan olduğum için parmaklarının klitorisime yaptığı baskı harika hissettiriyor. Lazzaro tanıdığım en büyük pislik, ama aynı zamanda aptalca seksi ve bu yüzden ondan daha da nefret ediyorum. Bana her sırtışında, ne kadar harika olduğunu düşündüğünü anlayabiliyorum.

Bunu yaptığımın farkına bile varmadan kalçalarımı yavaş

daireler çizerek döndürüyorum. Gözlerim kapanıyor ve bu küçük hareketler

Gelgitli bir his dalgası içime çöküyor. Daha önce pek çok kez mastürbasyon yaptım ve sonuçlar hızlı ama tatmin edici değildi. Mekanik olarak her şey olması gerektiği gibi çalışıyordu ama bir şeyler hep eksikti.

Hayalini kuracak biri.

Gözlerim hızla açılıyor ve Lazzaro'nun uyuyan yüzüne kilitleniyor. Annemin kocası arzularımın nesnesi değil. Bu sadece hastalıklı bir durum. Ama agresif bir şekilde erkeksi ve günah gibi kokuyor, görünüşe göre arzuladığım iki şey, çünkü kalçalarım hala kendi başlarına hareket ediyor. Lazzaro'nun parmaklarında bir ileri bir geri. Duygular bir çentik atarken yumuşak bir nefes alıyorum.

Duraca

ğım.

Yapacağ

ım.

Bu çok boktan ve yanlış. Ama

buraya geldiği için o da öyle.

Lazzaro'nun kolları bana acı verecek kadar sıkı sarılmış ve aleti kıcıma iyice sıkışmış durumda. Oda karanlık ve içim o kadar sıcak ki gerçeklik elimden kayıp gitmeye başlıyor. Sadece zevk ve bir adamın güçlü parmakları amıma değiyor ve kulağımda nefes alıp veren boğucu sesinin anısı parmaklarımı gezdiriyor.

Ben en ufak bir inilti çıkarıyorum ama Lazzaro'nun nefes alışları derin ve düzgün. Neler olduğu hakkında hiçbir fikri yok ve ben çok yakınım -çok yakınım- ve kendimi durduramıyorum. Daha önce hiç bu kadar iyi hissetmemiştim ve bu lezzetli hissin diğer tarafında beni neyin beklediğini keşfetmeliyim. Sadece biraz daha sadece biraz daha . . . İstiyorum . . . İhtiyacım var.

Isı ve zevk yükseliyor ve üzerime çöküyor. Vücudum Lazzaro'nun güçlü kollarında bükülürken, tüm bilinçli düşüncelerin ötesine ve doğrudan saf zevke savruluyorum.

Bu, hayatım boyunca hissettiğim her şeyden daha iyiydi. Derin bir nefes aldım ve gözlerimi açtım.

Lazzaro uyandı ve bana bakıyor, yüz ifadesi tamamen vahşi.

Korku içime işliyor ve irkiliyorum, korktuğum kişi o olmasına rağmen onun gergin kollarını tutup ona yapışıyorum.

"Ben ... değildim." Tiz, paniklemiş bir sesle söylemeye başladım.

Lazzaro bir hırıltıyla üstüme yuvarlanıyor. Cüssesi beni yüzüstü yatağa yapıştırıyor ve sıcak nefesi kulağında fokurduyor. "Tekrar."

Gözlerim kocaman açıldı. Lazzaro'nun parmakları hâlâ klitorisimi sıkıyor. Ayaklarıyla bacaklarımı açmaya zorluyor ve kalçalarını aşağı doğru iterek amımı parmaklarına doğru itiyor.

"Ne? Hayır-"

Klitorisim eline karşı yuvarlanıyor ve içimde tekrar saf zevk oluşurken inliyorum. Parmaklarını buraya gelme hareketiyle hareket ettirirken ritmik olarak kendini kıcıma doğru itmeye devam ediyor.

"Kes şunu," diye vızıldıyorum öfkeyle yatağa doğru. Onu uzaklaştırmaya çalışıyorum ama çok ağır ve sadece parmaklarına karşı kendimi daha fazla zorlamayı başarıyorum. Tekrar boşalmam mümkün değil. Bu kadar çabuk olmaz. Elbette bedenler bu şekilde yaratılmamıştır, ama dehşete kapılıyorum, içimde sıcaklık ve zevk artıyor. Tamamen çıplakmışız gibi onu kumaş katmanlarının arasından hissediyorum. Aleti kıcıma değiyor. Parmakları klitorisimde. Sanki gerçekten sevişiyormuşuz gibi kulağıma sertçe nefes alıyor.

"Hadi Mia. Gecenin bir yarısı kötü kızlar nasıl boşalır mı göster bana."

"Öldüreceğim ... ahh." Utanç verici bir şekilde, oradaki her şey aniden geriliyor ve görkemli bir şekilde parçalanıyor.

"Tekrar," diye emrediyor, ben daha yanan ciğerlerime nefes bile çekemedim. Bir tehdit. Acımasız bir talep.

Üçüncü kez mi? Yapamam. Seksim aşırı hassaslaşmıştı ve onun dokunuşu içimde zevk-acı kıvılcımları çaktırıyordu. Eline karşı kıvraniyorum, neredeyse ağlıyorum. Keşke

ama devam etmesine ihtiyacım var. Düşünemiyorum, nefes alamıyorum. Sadece ben ve o varız ve hiç bu kadar muhteşem bir şekilde kontrolden çıkmış hissetmemiştim.

"Sana söyleneni yap, Mia. Tekrar boşalana kadar kalkmana izin vermeyeceğim."

Lazzaro eşofmanlarının arasından kıcıma sertçe bastırıyor ve sıcak nefesi ensemdedir. Şimdiye kadar gördüğüm en ateşli adam beni yerimde sabitledi ve vücudum ona istediğini vermek için can atıyor. Duyularıma yaptığı acımasız saldırı beni üçüncü bir orgazma zorluyor.

Yüzümü yastığa bastırıp inliyorum, bu kadar aşağılanmış olmanın bu kadar iyi hissettirmemesini diliyorum.

Üvey babam hırıltılı bir şekilde kulağıma nefes veriyor, "Aferin kızıma."

Aşağı inerken inliyorum ve gözlerimi açtığımda onun elinin yatağın üzerinde benimkini kapladığını görüyorum. Yavaşça, parmakları beni sıkıca tutana kadar benimkilerin etrafında kıvrılıyor. Lazzaro'nun ereksiyonu hala kıcıma o kadar sıkı bastırıyor ki neredeyse içimde. Belki de şortumu bir tarafa çekecek ve beni lanet olası bir silah gibi hissettiren şeyle kazığa oturtacak.

Lazzaro ağırlığını üzerimden kaldırıyor ve beni de yanına alarak yan dönüyor. Lüks bir şekilde gerinerek sikini kıcımın etli kısmına bastırıyor.

"İstersen bana binebilirsin. Anneni becermek çok sıkıcı." Sapkın heceleri dilinin üzerinde sevgiyle çiziyor. "O senin gibi ciyaklamıyor ve kıvranmıyor."

Sinir uçlarım çiğ ve kendimi tüm okulun önünde çıplak kalmaktan daha korunmasız hissediyorum. Beni boşalmaya zorladıktan sonra annemle seks yapmaktan bahseden adam hasta. Onun kadar iğrenç bir adamın gerçek hayatta var olmasının mümkün olduğunu düşünmemiştim.

Lazzaro karanlık, alaycı bir kaş kaldırıyor. "Üç orgazm genelde bana bir teşekkür kazandırır. Okulundaki aptal çocuklardan üç tane mi aldın?"

Eski erkek arkadaşım klitorisimi harita ve pusula ile bile bulamazdı. "Eğlendiniz. Şimdi çık dışarı."

"Hâlâ eğleniyorum." Lazzaro elini saçlarının arasından geçiriyor ve kızarmış yüzüme, darmadağınık saçlarıma ve kıyafetlerime bakarak bana sırtıyor. Kendisiyle gerçekten gurur duyuyor, lanet olası psikopat. Bir parmağını pijama üstüme sokup yaka kısmıyla alay ediyor.

"Şortunu indir ve seni sikmem için bana yalvar. O kadar ıslaksın ki, sen daha adımı söyleyemeden taşaklarına kadar gireceğim."

İçimden hızlı, sıcak bir sızı geçiyor. Bacaklarım kalçalarını sararken onun çıplak bedeninin üzerimde durduğu görüntüsü zihnimde patlıyor. Hayal etmesi zor değil çünkü aleti eşofmanının içinde öne doğru çıkık, çıkık başı kumaşa baskı yapıyor. Siyah tişörtü yukarı kalkmış, karnının gergin kaslarını ve göbek deliğinden bel kemerinin altına doğru inen koyu renkli saç çizgisini ortaya çıkarıyor. Bacaklarımız birbirine dolanmış durumda ve vücutlarımızın yarattığı bu dar alan onun sıcak teni ve benim amım gibi kokuyor.

Koridorun sonunda, bir banyo kapısının kapandığını duyuyorum. Bu evdeki diğer tek kişi annem. Annem. Ve ben onun kocasıyla yataktayım.

Ben de en az Lazzaro kadar hastayım.

Geri çekildim ve elini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Bana bir daha dokunursan taşaklarını keserim. Sakın yatak odama girmeye cüret etme. Şu andan itibaren bana bakma bile. Defol. Çık dışarı."

Ama Lazzaro gitmiyor. Orada öylece sırtarak yatıyor ve ereksiyonu tam aramızda duruyor. Ondan uzaklaşıyorum ve neredeyse yataktan düşüyorum. Bu sefer beni durdurmuyor ve kapımın arkasındaki bornozu kapıyorum. Odadan çıkmadan önce gördüğüm son şey Lazzaro'nun yorganımın altına yerleşip gözlerini kapatması oluyor.

Ev karanlık ve benim vahşi nefes alışım dışında sessiz. Evin en uzak köşesine doğru ilerliyorum.

Lazzaro, alt kattaki oturma odası ve bornozumun altındaki kanepeye kıvrılıyorum.

Az önce ne oldu öyle? Bu on çeşit boktan bir şeydi ve bu evi çığlık atarak yıkmalıyım. Bunun yerine, sırlısıklam bir am ve dilimde ağır bir hisle kanepede uzanıyorum, sanki üvey babamın sikinin ağzımdaki şeklini zaten biliyormuşum gibi.

Başımı kabarık beyaz kumaşla örtüyorum ve dehşet içinde inliyorum. Uyuyacağım ve uyandığımda bunların hepsi bir rüya olacak.

Bir kabus.

Ve sabah güneşi anıların kaybolmasını sağlayacaktır.

"MIA? MIA."

Sertçe sarsılarak uyandırılıyorum ve biri tırnaklarını omzuma geçiriyor. Gözlerimi açıyorum ve annemin güzel yüzünü şaşkınlıkla kırıştırıyorum, makyajla mükemmelleşmiş ve güzellik kremleriyle dolup taşmış, kaşlarını çatarak bana bakıyor. Annem bana kızgın olmadığı sürece odama asla gelmez. Sabahın köründe ve ben şimdiden yanlış bir şey mi yaptım?

"Burada ne yapıyorsun?"

"Ha?" Doğrulup etrafıma bakıyorum; bakışlarım krem rengi koltuklara, beyaz şakayık vazosuna ve tertemiz cam sehpaye takılıyor. Dün gece utanç verici bir telaşla aklıma geliyor. Dağınık ama rahat yatak odamda uyandığımda Lazzaro yatağımdaydı ve tamamen giyinik bedenimin ırzına geçerken zar zor mücadele ediyordu. Kızıışmış bir kedi gibi parmaklarına sürtünüyordum.

Annemin gözleri kısıldı. "Yüzündeki o ifade de ne?"

Başımı ellerimin arasına alıyorum ve gözlerimdeki uykuyu siliyormuş gibi yapıyorum. Yüzüm alev alev yanıyor ve

yüzümdeki dehşete düşmüş ve utanmış ifadeyi hayal edin.

Birisi mutfakta kendi kendine mırıldanıyor ve kahve yapıyor. Neşeli tonlarda derin bir mırıltı, sanki harika bir uyku çekmiş ve günü karşılamak için heyecanlıymış gibi.

"Uyuyamadım. Karnım ağrıyordu." Yalan sayılmaz çünkü şu anda midem kusacakmışım gibi çalkalanıyor. Eğer şu anda üvey babamla yüz yüze gelirsem, annem sadece bize bakarak ne olduğunu anlayacaktır. Korkunç derecede sezgileri kuvvetli, özellikle de konu ben olunca. Bornozumu giyip annemin yanından geçiyorum ve aceleyle merdivenlere yöneliyorum.

Yatak odama girdiğimde kapıyı çarpıyorum ve gözlerim yatağa takılıyor. Lazzaro yatağımı darmadağın bir halde bırakmış, yorganı da geriye çekmiş. Çarşafın üzerinde dağınık beyaz bir leke var.

Ne olduğunu merak ederek bir adım daha yaklaşıyorum çünkü dün gece yattığımda orada değildi. Lekede bir tuhafılık olduğunu dehşetle fark ediyorum. Büyük bir su birikintisi var ve sonra bir tarafta bazı izler var. Onun kokusu üzerime siniyor ve sonunda ne olduğunu anlıyorum.

Lazzaro çarşafıma spermden bir kalp çizmiş. Ondan bana iğrenç bir aşk notu.

2

Laz

I Vegan kurabiye ve paleo protein topları kutularının arasından altılı bira paketini tezgâha bırakıyorum. Lanet olası zanaatkar birası. Sadece soğuk bir tane istiyorum. ve kinoa ve lahana cipsi raflarının arasından geçmem gerekiyor.

Keten önlüklü, çilli bir genç adam dövmeli kollarıma ve yırtık kotuma bakarak buradaki varlığımdan hoşlanmadığını belli ediyor. "Başka bir şey var mı efendim?"

Ona bir el salladım. "Lütfen. Ben sadece yatak odasında efendim."

Kasiyerin gözleri şişti.

Kasanın etrafına yığılmış mallara bakıyorum. "Biraz sakız ve çok iyi kafa yapan bir sarışının telefon numarasını alacağım."

Biramı ve bir kese kâğıdının içinde sakızımı alıyorum ve pis bir bakışla karşılaşıyorum. "Yirmi dört dolar otuz sent efendim. Otuz sent."

Sakız ve bira için 24 dolar mı? Tanrım, buradan nefret ediyorum. Paramı uzatırken ona sahte bir sırtıma yapıyorum. "Hayır.

telefon numarası? Sanırım şanslı günümde değilim."

Arkamı döndüğümde, koyu renk saçlı, kanatlı göz kalemi ve bir sürü altın takısı olan milf bir tipe çarpıyorum. Ona gülümsedim. "Belki de öyledir."

Sarışının gözleri açılıyor ve kesinlikle sahte olan memelerini dışarı çıkarıyor. Sahte memelere bayılırım. Gerçek memelere bayılırım. Onlara bağlı olan kadın yatağın içine sikilmekten zevk aldığı sürece gerçekten umurumda değil.

Kocası, pastel bir gömlek, mokasen ayakkabılar ve omuzlarına düğümlenmiş bir kazak giyen bir adam, benimle dövüşecekmiş gibi öne çıktı. Neredeyse kahkahayı patlatacaktım çünkü bu adamı tek yumrukta dümdüz edebilirdim.

Sahte bir teslimiyetle elimi kaldırdım. "Lütfen. Benim çocuklarım var." Karısına bir gülümseme gönderiyorum. "Ya da sabaha kadar yapacağım. Parti yapmak ister misin?"

Kocası ıslak bir kedi gibi kıllanır. "Polisi arayacağım!"

Ne için, karısına asıldığı için mi? Şehrin bu tarafında kimse şaka kaldıramaz. Güneş gözlüklerimi gözlerimin üzerine indiriyorum, baş ve işaret parmağımı telefon haline getiriyorum ve sarışına son bir kez bakarken kulağıma tutuyorum. "Büyük bir penis istersen beni ara bebeğim. Görünüşe göre bir tane kullanabilirsin."

Tiki adam arkamdan bağırıyor, "Alyans takıyorsun, pislik herif."

Gerçek bir şaşkınlıkla elime bakıyorum. Yüzük parmağımın etrafında gerçekten de titanyum bir bant var.

Orada olduğunu unutup duruyorum. Giulia seçmiş ve özenle süslenmiş. "Teşekkürler için ve

hatırlatma,"

I Mırıldan, omuzlama

kapıdan girip mağazadan çıkıyorum. Siyah Chevrolet Camaro ZL1'im minivanların arasına gelişigüzel park edilmişti ve ben içeri girip motoru çalıştırdığımda kafalar dönüyordu.

Banliyöde ne kadar uzun zaman geçirirsem, o kadar çok çıldıracağımı hissediyorum.

Giulia'nın mükemmel, beyaz mermer mutfağında, tezgahın kenarındaki bira şisesini açıyorum. Şişenin kapağı

bir köşeye sığıyor ve ben onu orada bırakırken

bir yudum alıyorum. Biranın tadı bok gibi ve pencereden dışarıya, bahçeye doğru kayıtsızca bakıyorum.

Birisi yüzme havuzunun yanındaki şezlongda mavi bikinisiyle uzanıyor. Mia, benim parlak yeni üvey kızım. Yüzüme bir gülümseme yayıldı.

Yatakta sikilmekten hoşlanan kızlardan bahsetmişken.

Geçen geceki de neydi öyle? Yani, ilk başta ne olduğunu biliyordum. Canım sıkkın ve öfkeliydim, bu yüzden Bianchi ailesinde kimsenin umursamadığı tek kişiden hıncımı almaya karar verdim. Onunla çok ortak noktamız var. Anlamadığım şey, Mia'nın kısa hayatında herkesin nefretini kazanacak ne yapmış olabileceği. Annesi o yokmuş gibi davranıyor. Amcaları ona selam vermiyor, hatta gülümsemiyor bile. Yemek masasında herkes onun hakkında konuşuyor. Ben de ailemden aynı muameleyi görüyorum ama onaylanmış ve sürekli bir pislik olarak bunu kesinlikle hak ediyorum.

Giulia'yla gerçekten iyi ve pis bir kavga etmek istiyordum, bu yüzden Mia'nın yatak odasına gidip annesine çığlık atmasını sağlayacağımı düşündüm, ama lanet olsun ki Mia minik beyaz pijamalarının içinde sevimli görünmüyor ve kollarımda kıvrılırken daha da iyi hissetmiyordu. Onu ne kadar hırpalarsam hırpalayayım çığlık atmadı ve sonra gidip benim uyuduğumu sanırken parmaklarımın üzerinde mastürbasyon yaptı, lezzetli, sürtükçe bir ıslak rüya gibi. Üvey kızım da en az benim kadar pis ve bu benim aklımı başımdan aldı, ben de onu birkaç kez daha orgazm olmaya zorlayarak onun aklını başımdan aldım.

Sikime bakarken, onu sikmem için yalvaracak sandım, ama sonra korkmuş bir tavşan gibi benden kaçtı. Gerçi çok uzağa değil. Aynı çatı altında yaşadığımız sürece benden uzaklaşamaz. Biramı dudaklarıma götürürken bu düşünce beni gülümsetiyor.

Cebimdeki telefonum çalışıyor ve kim olduğunu gördüğümde yüzümdeki gülümseme siliniyor. Bakışlarımı sabit tutuyorum

Telefonu kulağıma götürürken Mia'nın kıcı güneş ışığında.
"Ne?"

"Merhaba, Lazzaro." Faber, en büyük kardeşim.

"Ben Laz'ım, seni sikik. Bunu sana kaç kere söylemem gerekiyor?"

Faber bana hep Laz derdi ama babamız öldüğünden beri Lazzaro demeye başladı. Bunu neden yaptığını biliyorum. Beni yerime koymak için. Sonra da ona Fabrizio dememi isteyecek. Bu boku karımdan yeterince yedim. Giulia bana ne zaman Lazzaro dese, kara tahtaya çakılmış çivi gibi sinirime dokunuyor.

O Faber ve ben Laz'ım. Bunu anlamak onun için neden bu kadar zor?

Faber sorumu duymazdan geliyor. "Sen ve Giulia nasılsınız?"

Biramdan öfkeli bir yudum alıyorum. "Neden gerçekten ne için aradığını sormuyorsun?"

"Peki, öyle mi?"

Hamile. Giulia Bianchi'yi hamile bırakmak benim görevim, çünkü Faber aile babası olmamın beni yuva kurmaya ikna edeceğini düşünüyor. "Kardeşim karımı düzenli olarak becerip becermediğimi sormak için beni arıyor. Ne sapık ama."

"İnan bana, bundan senin kadar ben de zevk almıyorum."

Öfkem patlayan bir volkan gibi dağılıyor. "O zaman bana hakkım olanı ver ve bunu yapmak zorunda kalmayalım!"

Kardeşlerim mirasımı rehin tutuyorlar. Babamın kurduğu ve hayatımın on iki yılını uğruna ter dökerek ve kan dökerek geçirdiğim aile şirketindeki adil payımı. Faber parasını alıyor. Diğer kardeşim Firenze de onunkini alıyor. Ama Laz alıyor mu? Hayır, küçük kardeşlerinin payını ondan saklıyorlar çünkü yirmi dokuz yaşındaki bir adamın boş zamanlarını nasıl geçirmeyi seçtiğini beğenmiyorlar. Bu şehirdeki bütün güzel kadınları becermek istiyorsam, beceririm. Yatak arkadaşlarımdan striptizci, garson, varis ya da suikastçı olması umurumda değil. Sadece kanım ve beynimle son bulmadan önce biraz eğlenmek istiyorum.

kaldırıma saçılmıştı. Babamın başına gelen de buydu; spagetti yedikten sonra arabasına doğru yürürken kafasına bir kurşun sıkılmıştı. Kardeşi de sokakta vurulmuştu, babaları da öyle. Rosetti erkeklerinin ortalama ömürleri kısadır.

Kardeşlerimi dava edemem çünkü paramız kirli, bu yüzden ya onları öldüreceğim ya da birlikte oynayacağım, ancak Giulia'nın kuru amını bir kez daha sessizce becermek zorunda kalırsam, bir silah doldurabilirim. Karım onu sikerken hareket etmiyor ve ses çıkarmıyor. Buz gibi ten. Buz gibi kalp. Buz gibi am.

"Sizden isteneni yaptığınızda mirasınıza sahip olabilirsiniz."

Dudağım kıvrılıyor. "O sürtüğü becermek bir buz kütlesini becermek gibi ve hamile kalana kadar devam etmemi mi istiyorsun?" Faber sabırsız bir ses çıkarıyor.

"Detayları anlatma bana, Lazzaro. Erkek ol ve işi bitir. Şimdiye kadar hiçbir şeyi becermekte sorun yaşamadın."

Cehennem gibi. Öyle herkesle yatmam. O kadar ıslanan ve ateşlenen hevesli kadınlarla seks yapıyorum ki sanki canlı, fişkırان bir fırını beceriyormuşum gibi oluyor.

"Bu Laz," diyorum dişlerimin arasından. "Madem bu kadar kolay, sen de onu becer."

Faber iç çekiyor ve ben onun burun kemiğini sıkıldığını hayal ediyorum. "Sen benim sürekli baş ağrısın. Giulia beni arayıp duruyor, Lazzaro. Yeni ailene alışmak için daha fazla çaba göstermelisin."

Kendini beğenmiş ses tonu öfkemi on üç katına çıkarıyor. Giulia beni şikayet etmek için Faber'i mi arıyormuş? Bu, daha sonra başlamak için sabırsızlandığım bir kavga.

"Oh, öyle mi? O çubuğu kıcından çıkarmak için biraz çaba sarf ettin. Git kendini becer." Telefonumu kapatıp tezgahın üzerine fırlatıyorum. Bira ağzımda ekşidi, bu yüzden buzdolabından bir şişe su alıp yarısını içiyorum.

Giulia ile evlenmek hayatımın en büyük hatasıydı çünkü bundan sonra ne olacağını görebiliyorum. Onunla evlenmek mi? Faber için yeterli değil. Yanına taşınmak ve kocayı oynamak? Faber için yeterli değil. O soğuk kaltağa vurmamak? Faber için yeterli değil. Bu onun fikriydi ve mükemmel, kontrol manyağı kardeşimin bunun berbat bir fikir olduğunu kabul edip bana paramı vermesini istiyorum.

Eğer Giulia şimdiden Faber'i arayıp beni şikâyet ediyorsa, o zaman Faber'in duvara toslaması uzun sürmeyecektir. Faber şikayetden nefret eder. Belki Giulia'nın aynı derecede soğuk ve acımasız üç kardeşinin de onu aramaya başlamasını sağlayabilirim. Hepsi Faber'in ensesinde solurken, o da çıldıracak ve fikrinin şimdiye kadarki en kötü fikir olduğunu itiraf edecek.

Kendi kendime gülümsüyorum. Kötü bir plan değil Laz. Hiç de fena değil. Bu arada, bir çentik daha atacağım.

Ve ilk kime eziyet edeceğimi biliyorum.

Bahçeye çıktığımda, ılık öğleden sonra güneşi üzerime vuruyor. Beyaz fayanslardan ısı yayılıyor ve yüzme havuzu mavinin çarpıcı bir tonunda. Mia yüzüstü uzanmış telefonundan bir şeyler okuyor. Bacakları hafifçe ayrılmış ve bikinisinin üzerinden dolgun am dudaklarının dış hatlarını görebiliyorum. Ağzım sulanıyor. Bağırsaklarınızdan nefret eden ama yine de parmaklarınıza fıskıran amcık mı? Bu benim yeni favori tadım. Gecenin bir yarısı annesinin arkasından bir dokunuş ya da tat çalmam gereken amcık mı?

Çok lezzetli.

Mia'nın tepesinde dikildiğimden haberi yoktu. Şişemi eğip amının üzerine ince bir su damlatarak hassas tenine soğuk bir şok uyguluyorum.

Nefes nefese kalır ve arkasını döner. "Ne oluyor lan? Ne yapıyorsun?"

"Seni ıslatmak." Sırıtişımın daha da büyümesine izin vererek duraklıyorum. "Yine."

Yanaklarını alevlendiren kırmızı bir allıkla ödüllendirildim. Havlusunu kapıp üzerini örtüyor. "Beni yalnız bırak, Lazzaro. Sana söyleyecek bir şeyim yok."

"Ben Laz. Okul nasıldı?"

"Sanki umurunda. Git park yerinde yanlama falan yap."

"Bu bana şunu hatırlattı. Geçen hafta boyunca arabayla dolaştım ve ne oldu biliyor musun? Seni hiç arkadaşınla görmedim, bir kez bile."

Ağzı açık kaldı. "Beni takip mi ediyordun?"

Gözlerimi deviriyorum. "Lütfen. Çok dramatik. Annenden kaçmak benim bir numaralı önceliğim, o yüzden araba kullanıyorum. Senin sıska kışının yanından tamamen tesadüfen geçtim. Peki, olay nedir?"

"Hikaye, kendi işine bak."

Yatak odasında arkadaşlarıyla çekilmiş fotoğrafları var. Yakın zamanda çekilmiş mutlu fotoğraflar. Onunkinin yanındaki havuz sandalyesine oturuyorum ve bir yudum su alıyorum. "Dur tahmin edeyim. Psikopat amcaların onları kovaladı mı?"

Mia öfkesini dizginlemek için savaşıyor ama dizginleri çöktüğünde omuzları çöküyor. "Beni yalnız bırak, lütfen. Zaten erkek arkadaşımı ve arkadaşlarımı kaybettim. Beni zaten olduğumdan daha fazla mutsuz edemezsin."

Kaşlarımdan biri kalktı. Erkek arkadaşı mı vardı? Ne erkek arkadaşı?

Elini yüzünde gezdiriyor ve iç geçiriyor. "Buradan nefret ediyorum. En kısa zamanda gideceğim."

"Anlıyorum evlat. Aile berbat bir şey."

Mia ayağa kalktı ve bana dik dik baktı. Uzun kahverengi saçları ve büyük kahverengi gözleri var. Bambi gözleri.

"Bana çocuk deme, Lazzaro. Birbirimize bağlanmıyoruz. Arkadaş olmayacağız."

Şezlongunu tekmeledim. "Yemin ederim, bana bir daha Lazzaro derseni seni bu havuza atarım."

Gözleri şaşkınlıkla açılır. "Sana ne demem gerekiyor? Baba mı?"

Ağzım seğiriyor ve bütün gün ilk kez gülümsemek istiyorum. Gerçek bir gülümseme, birini kızdırmak için alaycı bir gülümseme değil. "Sapıkça. Ama sana söylemiştim. Bana Laz de."

Mia uzanır ve telefonuna geri döner. "Her neyse, Laz."

Sırtının uzun, ince çizgisine, belinin ve kalçalarının kıvrımlarına bakıyorum. Bana nanik yaptı ama umurumda bile değil çünkü bana Laz dedi.

Nefes almak biraz daha kolay geliyor. Eşiği geçip mutfığa geri döndüğümde, Giulia'nın kocaman bir salata hazırladığını görünce duruyorum. Fırında bir şeyler ısınıyor. Tezgahın her yerinde atılmış yiyecek paketleri var.

Buzdolabına doğru yürüyüp kendime bir bira daha aldım. İğrenç olabilir ama en azından alkollü.

Giulia elimdeki içkiye bakıyor ve ağzı geriliyor. "Görüyorum ki çok çalışıyorsun."

Dirseğinin dibinde duran boş bir paketi alıp etiketini okudum. Beef stroganoff, süslü bir yemek şirketinin önceden hazırlanmış yemeklerinden biri. "Sevgilim. Sen pişirmiştin."

Giulia bana zehirli bir bakış fırlattı. "Tomaso, Roberto ve Marzio akşam yemeğine geliyorlar. Uygun giyindiğinden emin ol."

Ne harika, karım ve kardeşleriyle, beni Faber'den bile daha fazla sinirlendiren adamlarla bir akşam. Biradan öfkeli bir yudum alıp yutuyorum. "Daha önce Faber'le ilginç bir konuşma yaptık. Hiçbir şey bir erkeği, karısının kardeşine söylenmesinden daha fazla evinde hissettiremez."

Karım bir çift maşa alıyor ve salatayı karıştırmaya başlıyor. "Fabrizio ile iş konuşuyorum. Rosetti ailesinden birinin rakamlara kafasının basmasına sevindim."

Maşayı elinden aldım. Karım kırk bir yaşında ve çok güzel. Neredeyse on numara. Ondan daha çekici kadınları nadiren becerdim ama Giulia asla gülümsemez. Hiç gülmez. Bir kez olsun beni bu evde ya da yatağında hoş karşılamaya çalışmadı. Sadece kavga ettiğimizde konuşuyoruz. "Bana söyleyecek bir şeyin varsa, yüzüme söyle."

Giulia başını iki yana eğerek beni süzüyor. "Sen bir erkek için acınası bir bahanesin. Kardeşlerinin eline su dökemezsin ve nereye gidersen git herkes senden nefret eder. Otuz yaşına geldiğinde ölmüş olacaksın." Güzelce çizilmiş bir kaşını kaldırıyor. "Bu senin için yeterince dürüst mü, sevgilim?"

Ellerim maşanın etrafında kenetleniyor. Giulia aile ağacımın zamanından önce ölen Rosetti erkekleriyle dolu olduğunu biliyor. Az önce sözleriyle bir silah kurdu ve ateşledi. Doğrudan kalbime.

"Mükemmel," diyorum ona, çenem sıkışmış bir halde. "Yılanlarımı görebileceğim yerde severim."

Maşayı yere atıyorum, salatadan bir parça salatalık alıyorum ve odadan dışarı çıkıyorum. Asıl yapmak istediğim duvarı yumruklamak ve dışarı çıkıp kör kütük sarhoş olmak. Salatalığı vahşice ısıyorum ve yemek odasındaki yan masada kırmızı şarap şişelerinin sıralandığını fark ediyorum.

Ya da belki burada sarhoş olup kendimi herkesin sorunu haline getiririm.

Yirmi dakika sonra Mia mavi elbisesiyle yemek odasında beliriyor, masayı hazırlarken bir ileri bir geri volta atıyor, ben pencere kenarına tünemiş bir kadeh şarap içerken beni görmezden geliyor. Giulia keskin sözler ve sivri parmaklarla onu yönlendiriyor.

Tomaso, Roberto ve Marzio geliyor ve haydut gibi adamlar kız kardeşlerini öpücükler ve dostça sözlerle karşılıyor. Bana birkaç kötü bakış atıyorlar. Mia tamamen es geçiliyor ama buna şaşırmış gibi görünmüyor ve duvar kağıdının arasına karışmak için elinden geleni yapıyor.

Oturduğumuzda Giulia bana yukarıdan aşağıya bir bakış atıyor ve yırtık kot pantolonumu ve tişörtümü değiştirmediyimi görünce ağzı onaylamaz bir şekilde bükülüyor.

Ellerimi açtım ve omuz silktim. "Ne? Uygun ol demiştin. Sikim dışarıda değil."

Karım bana pis bir bakış attı ve sonra arkasını döndü.

Salata yemeği boyunca tüm konuşmayı dört kardeş yapıyor. Ben masanın en ucunda Mia'nın karşısında oturuyorum ve herkes biz burada yokmuşuz gibi davranıyor. Şarap şişesi her yaklaştığında kapmak zorunda kalıyorum; aksi takdirde bana bir damla bile ikram edilmiyor. Mia bir parça ekmek almaya çalışıyor ama hepsi Roberto'nun yan tabağında kalıyor.

Kırmızı şarap kadehimle ona ironik bir şekilde kadeh kaldırıyorum. Bana kızgın bir şekilde omuz silkiyor, sanki zaten ekmek istemediğini söylüyor.

"Bu ithalatı yönetecek birine ihtiyacımız var, ama kim?" Roberto Giulia'ya diyor ki. "Senin bir fikrin var mı?"

Karımın bakışları bir an için üzerimde duruyor. "Hayır, yeterince sorumlu birini düşünemiyorum."

Şarap kadehimi kaldırıyorum ve kalanını geri deviriyorum. Hayatımın aylarını bu kadınla boşa harcıyorum. Onu hamile bıraktıktan sonra siktirip gidebilirim ama bu, çocuğumu kendi kızını hazmedemeyen buzdan bir kaltak tarafından büyütölmesi için bırakmak anlamına geliyor. Faber vicdansız olduğumu düşünüyor ama bu bana doğru gelmiyor. Hiçbir erkeğe uymamalı.

Yemek ilerledikçe durmadan içiyorum. Bir süre Mia'yla masanın altında ayak oyunu oynamaya çalışıyorum ama bacağıma öyle sert bir tekme atıyor ki bir an için şaş oluyorum.

Biz biftek straganofumuzu yerken, Marzio kardeşlerine bir restoranda kucağına şarap döktüğü için bir garsonun kovulmasıyla ilgili iğrenç bir hikaye anlatıyor.

"Bir oğlum olması ve onun da sizin gibi olması için sabırsızlanıyorum." Karımın kardeşlerine çenemi salladım.

Giulia'nın dudağı kıvrılır. "Lazzaro, sen sarhoşsun."

Şarap şişesine uzanıyorum ve kadehimi neredeyse ağzına kadar dolduruyorum. "Yeterince sarhoş değilim. Ve o Lazzaro değil. Laz."

"Boktan bir şey," diye mırıldanıyor Marzio. Mia dirseğinin dibindeki tereyağı fasulye tabağına uzanıyor ama Marzio sandığı gibi bir centilmen gibi tabağı ona vermek yerine eline alıyor, kendisi servis ediyor ve sonra Mia'nın ulaşamayacağı bir yere bırakıyor. Bunu da kazara

yapmadı. Bu sadece bir

Ama tabağı alırken onun gözlerinin içine baktı.

Bakışlarım Mia'dan ona ve tekrar ona kaydı. Masadaki başka kimse bu değişimi fark etmemişti. Ağzımı açıyorum ve Mia ne yapacağımı tahmin ediyor.

"Laz," diye fısıldıyor başını sallayarak, kocaman Bambi gözleri bir şey söylememem için bana yalvarıyor.

Ama çenemi kapatmakta hiç iyi değildim.

Yüksek sesle ve genel olarak masadakilere, "Neden hepiniz Mia'ya bok gibi davranıyorsunuz?" diye soruyorum. Herkes yemeye ve konuşmaya devam ediyor ama beni duyduklarını biliyorum.

Yumruğumu masaya vuruyorum ve bütün bardaklar ve tabaklar zıplıyor. "Dedim ki, neden hepiniz Mia'ya bok gibi davranıyorsunuz?"

Sessizlik çöküyor. Kardeşler, "Yine mi bu herif?" diyen karanlık bakışlar atarlar.

Giulia kızından bana bakıyor. "Sen neden bahsediyorsun? Kızım söyleyecek bir şeyi varsa kendi adına konuşabilir."

Evet. Ama yapmıyor ve şimdi bunu onun yerine yapacak kadar kızgınım. Mia'ya k o n u ş m a s ı için son bir şans veriyorum, ona elimi uzatıyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum.

"Eee?" Mia tabağına bakarken dudakları sımsıkı kapalı. Havuz kenarında benimle konuşan genç kadından eser yok. Neden bu insanların yanında bu kadar korkuyor?

Giulia bana küçük, alaycı bir gülümseme veriyor ve kardeşlerine geri dönüyor.

Ama daha işim bitmedi.

"Bir keresinde Mia hakkında bir söylenti duymamış mıydım?" Çeneme vurarak ve tüm Bianchi'lerin on sekiz yaşındaki bir kızdan nefret etmesinin nedenini bilmiyormuş gibi yaparak yüksek sesle söylüyorum.

Çünkü ben biliyorum. En ince ayrıntısına kadar biliyorum.

Mia kocaman, acı dolu gözlerle bana bakıyor. Kirpiklerinde gözyaşları birikiyor ve başını bir kez daha sallıyor. Susmamı istiyor ama susmayacağım.

Bugün ailemin saçmalıklarıyla boğuştum ve her Bianchi benim gazabımı hissedecek.

Kadehimi kaldırıp şaraptan kocaman bir yudum alıyorum ve düşünüyormuş gibi yapıyorum. Kadehi bırakırken, sanki bir şey hatırlamışım gibi başımı sallıyorum. "Ah, biliyorum. Değerli, titiz karımın rahmetli kocasının arkasından iş çevirerek neden olduğu aile skandalı yüzünden. Giulia bir mutfak görevlisi tarafından hamile bırakıldı, değil mi?" Bakışlarımı karıma çeviriyorum.

Aslında kocasının en sevdiği restoranın sahibiydi ama sırf sinirini bozmak için mutfak eli diyorum. Giulia bana nefret dolu bir bakış fırlatıyor ve şarap kadehini her an kırılabilecekmiş gibi sıkıyor.

Çirkin sırtışıma üvey kızıma yönelttim. "Mia gerçek bir Bianchi değil. Ah, Mia. Bunu ailene nasıl yaparsın?"

Teknik olarak doğru değil ama ailesi ona böyle davranıyor. Bianchi eşimin kızlık soyadı ve kızlarına da bu soyadı verdi. Bianchi'ler Giulia'nın eski kocasının ailesinden çok daha önde gelen bir aile ve o da bu ismi bırakmak istemedi.

Mia sertçe nefes alıyor, gözyaşlarını içine çekmeye ve hiçbir şey yokmuş gibi davranmaya çalışıyor. Birinin, herhangi birinin ayağa fırlamasını ve Giulia'nın sadakatsizliğinin suçunu Mia'nın ayaklarına attığım için beni parçalara ayırmasını bekliyorum.

Kimse

konuşmuyor.

Kimse hareket

etmiyor.

Kimse Mia'ya bakmıyor bile.

Tomaso kız kardeşine döner ve konuşmalarına devam eder.

Başımı sallıyorum ve bir yudum daha şarap alıyorum. Evde böyle bir muamele görebilmek için on yıl boyunca her gün insanları kızdırmak zorunda kaldım. Mia'nın tek yapması gereken var olmak.

O ve ben masanın karşısında birbirimize bakıyoruz. Hızlı ama sessiz nefes alıyordu.

Kendisine en ufak bir ilgi göstermedi.

Çatalımı alıp yeşil fasulyeye saplıyorum. "Acınası."

Yemeğin geri kalanını sessizlik içinde geçiriyorum, Mia da öyle. Yemeğine dokunmuyor ve kimse ona kendini iyi hissedip hissetmediğini ya da başka bir şey isteyip istemediğini sormuyor. Amcalarından biri terasta sigara içmek için ayağa kalktığında, izin istemekle ilgili bir şeyler mırıldanıyor ve aceleyle odadan çıkıyor. Kimse ona ikinci kez bakmıyor.

Kalktım ve onu takip ettim.

Yarı yarıya yatak odasına doğru koşuyor ama üst kattaki koridorda ona yetişiyorum, kolundan tutup yüzüme doğru çeviriyorum. "İlginç değil miydi? Ne ilginç bir yemektir."

Yüzü duygusallıktan buruşmuş bir halde kolunu avuçlarımdan çekip alıyor. "Canın cehenneme, Laz."

Öfke içime akıyor. İki omzundan tutup onu duvara doğru itiyorum. "Bunu bana söyleyebiliyorsun ama onlara söyleyemiyor musun? Seni savunmak için parmaklarını bile kıpırdatmayacaklar, Mia. Bir tanesi bile. Ne aile ama."

"Yemek masasında bu skandalı gündeme getirmeye nasıl cüret edersin? Sessizlikleri benimle ilgili değildi. Senin yüzünden dehşete düştüler."

Gözlerimi kısarak yüzünü inceliyorum ve buna gerçekten inanıp inanmadığını merak ediyorum. Belki de sadece umutsuzca inanmak istiyordur. Kimsenin onu umursamadığını anlamasına yardım ederek ona bir iyilik yapmış olacağım.

"Yapayalnızsın Mia. Kimse seni umursamıyor. Bunu ne kadar çabuk kabullenirsen o kadar iyi."

3

Mia

I Sadece bir fotoğraf. Bir önemi yok. Bu insanlar bir hiç ve yakında bu kâbustan sonsuza dek kurtulacaksınız.

Eve yürürken bu mantrayı defalarca tekrarlıyorum. Ben bir Bianchi'yim ve bu şehirdeki herkes bir Bianchi'yi geçmenin uzun ömürlülüğünüz için tehlikeli olduğunu bilir, ancak lise normal kurallara uymaz. Lise, farklı giriş-çıkışları ve gagalama düzenleri olan kendi ekosistemidir. Son zamanlarda, kırılganlık kokuyorum. Savandaki topallayan ceylan gibiyim ve yırtıcılar etrafımı sarmış durumda.

Bu sadece bir fotoğraf, Mia.

Ama bu sadece bir fotoğraf değil. Her seferinde midemi bulandıran bir şey yaptığımın kanıtı. O kapıdan geçmek için bile iki kadeh votka içmem gerekiyor.

Sırt çantamın askısını sıkıyorum ve sonra morarmış ve kızarmış parmak eklemlerim acıyla parlarken inliyorum. Sanırım o yumruğu atarken, yumruğu yiyen kişiden çok kendime zarar verdim.

Arkamdan gürültülü, güçlendirilmiş bir araba yaklaşıyor ama midem dakikada yüz kez dönüyor. Bir ara sokağa ya da bir dükkâna girmek için çok geç olana kadar sesi fark etmiyorum.

Siyah bir Camaro yanıma yanaşiyor, motoru gümbür gümbür çalışıyor ve içimi bir dehşet kaplıyor.

Sürücü camları indirir ve gümbür gümbür bas sesleri dışarı taşar. Alaycı bir ses sorar, "Yine mi yalnızsın? Arkadaşların nerede, liseli kız?"

Her şeyin üstüne bir de üvey babamla uğraşamam. Yürümeye ve önüme bakmaya devam ediyorum.

Motor kesiliyor, bir arabanın kapısı çarpıyor ve Laz önümdeki kaldırıma adım atıyor. Güneş ışığı geniş omuzlarına vuruyor ve rüzgâr koyu renk saçlarını dağıtıyor. Güneş gözlüklerinin arkasında kaşları birbirine sıkıca kenetlenmiş.

Yüzünde gerçek bir endişe var. "Ne oldu?"

"Bir şey olduğunu kim söyledi?"

"Yüzün, Bambi. Biri yavru kedini ezmiş gibi görünüyorsun."

Ona parmağımı gösterip etrafından dolanıyorum. "Bana Bambi deme. Ben iyiyim."

Laz bileğimi tutuyor ve orta parmağım tam yüzüne geliyor. "Sana inanmıyorum. Arabaya bin."

Tutuşundan kurtulmaya çalışıyorum ama eli çelik gibi. "Defol git, Laz!"

Laz'ın gözleri parlıyor. "Arabaya bin yoksa seni dizime yatırır ve sokak ortasında tokatlarım."

Yakınlarda köpeklerini gezdiren bir çift dönüp bize bakınca irkildim. "Bu kadar kaba olma."

"Dediğimi yapmazsan daha kaba olabilirim," diyor tehditkâr bir sesle. "Islak amını parmaklarımın üzerine nasıl sürttüğünü anlatmaya başlamama ne dersin? Yüksek sesle."

Gözlerim kısıldı. Buna cesaret edemez.

Laz derin bir nefes alır ve ağzını açar.

"Tamam, gidiyorum. Sesini alçalt." Yolcu kapısını çekip açtım ve ön koltuğa oturdum. Dört gece önce akşam yemeğinde beni küçük düşürdüğünden beri onu görmezden geliyorum. Bizim evde olmaktan nefret ediyor ama neden hıncını benden çıkarmak zorunda?

Aptalca bir soru. Nedenini biliyorum.

Bu onun için eğlenceli ve benim zavallı olduğumu düşünüyor.

Keşke çenemi kapalı tutmamın gerçek nedenini bilseydi. Zamanımı kolladığımı ve kuruşlarımı biriktirdiğimi ve liseden mezun olur olmaz bir anda ortadan kaybolacağımı. Annem ve amcalarım bir daha asla Bianchi ailesinin utancına bakmak zorunda kalmayacaklar.

Laz'ın arabasının içi pırıl pırıl ve mükemmel, deri ve o kokuyor. Arabaya binip motoru çalıştırdığında, direksiyonun üzerindeki iri, dövmeli ellerine bakıyorum. Motoru çalıştırıp direksiyonu çevirirken vites kolunu yerine oturtuşunda büyüleyici bir şey var. Bu, daha önce binlerce kez yapmış olması gereken tamamen sıradan bir şey ve yine de karnımdaki çalkantı aniden yatışıyor ve yerini çırpınma hissine bırakıyor.

Laz özel biri değil. Erkekler araba kullanırken çekici görünürler ve bu arabayı kullanan her erkek seksi görünür. Eski erkek arkadaşım Connor, okuldaki en seksi üç erkek arasında sayılabilirdi ve bunu kendime kanıtlamak için onu Laz'ın yerinde hayal ediyorum.

Hayal ederken burnumu kırıstırıyorum. Ya da değil.

Laz gaza basarken bana bakıyor ve kükreyerek caddeden aşağı iniyoruz. "Bu surat ne için, Bambi? Arabamı beğenmedin mi?"

Aptal arabasına bayılıyorum. "Bambi'nin bir erkek olduğunun farkında mısın?"

Gergin, rahatsız edici bir sessizlik içinde sürüyoruz. Laz'ın vücudundan dalga dalga yayılan öfkeyi hissedebiliyorum.

"Senden bıkmaya başladım," diyor sıkılmış dişlerinin arasından. "Biri sana zarar verdiyse, git bir şeyler yap."

Parmaklarımı avuçlarıma o kadar sert bastırıyorum ki tırnaklarım eti kesecekmiş gibi oluyor. Boyu 1.80, kaslı ve erkek olduğu için bunu söylemesi kolay. Göz korkutucu bir adam. Karatede siyah kuşağım olsa bile, hala o aptal büyük kahverengi gözlerim var. Korkmuş bir orman yaratığına benziyorsan kimse tehditlerini ciddiye almaz.

Başımı sallıyorum ve pencereden dışarı bakıyorum. "Benim gibi olmanın nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

"Haklısın. Korkak bir bok parçası olmanın nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Öfkelenerek okul çantama uzandım ve ona bir mektup fırlattım. Kaşlarını çatarak mektubu alıyor ve zarfı direksiyona yaslayarak tek eliyle açıyor. Arabayı sürmeye devam ederken bir yola bir de mektuba bakıyor.

"Mia Bianchi'nin velisine ya da vasisine, falan filan. . kavga ettiği için uzaklaştırıldı mı?" Laz'ın yüzünde keyifli bir gülümseme belirir. "Bu daha iyi. Kimi dümdüz ettin?"

Mektubu geri aldım. Tabii ki komik olduğunu düşünecekti. "Seni ilgilendirmez."

"Hadi ama. Seni kim kızdırdı? Söyle bana, eğer henüz gözlerini morartmadıysan senin için işi bitireyim."

Yumruğunu Kaleb'in suratına indirdiğini hayal ediyorum ve bu fikir büyüleyici. Ama o zaman üvey babama borçlu olurdum. "Bir sorunum olursa anneme söylerim, sana değil."

Laz bir kahkaha patlatır. "Neden, umursayacağını düşündüğün için mi?"

Sözleri yüzüme bir tokat gibi indi. Ona bana babalık eden adamdan kim bahsetti? Benimle ve annemle alay mı ettiler? Laz bunun hayatında duyduğu en komik şey olduğunu düşündü ve şimdi güldüğü gibi güldü mü?

"Beş dakikadır ailemin içindesin ve bizi tanıdığını mı sanıyorsun? Bir bok bildiğin yok, göt herif."

Laz sırtıtarak bana dönüyor ve tembelce gürlüyor, "Lanet olsun, pis bir ağzın olduğunu biliyordum. O ağız başka ne yapar?"

Araba kullanırken koltuğunda rahat, dizleri açık ve her zamanki siyah kot pantolonunu giyiyor. Kalçalarını ve kaslı bacaklarını sarıyor ve kendime engel olamadan fermuarına bakıyorum.

Fermuarını değil. Aleti. Geçen gece sertleştiğinde kıcıma sürtündüğünü hissettim ve kocaman olmuştu. Şimdi sert değil ama kotunun içinde oldukça büyük bir paket var. Kucağına eğilip onu ağzıma alırken Laz'ın ensemini avuçladığını hayal edebiliyorum. Küçük bir zevk tıslaması ve ardından ağzımı sikmek için kalçalarını kaldırırken alçak sesle, nefes nefese, "Aferin kızıma" deyişi.

Gözlerimi hızla kaçırıyorum ve yolcu camından dışarı bakıyorum, ama onun bok yiyici sırtışını yakalamadan önce değil. Aklımın tam olarak nereye gittiğini biliyor.

Annemle evli olduğunu kendime hatırlatıyorum. Annemi beceriyor. O zaman onları nasıl duyduğunu hatırlıyor musun? İnlemeler ve nefes alıp vermeler değil, yatak başlığının duvara çarparken çıkardığı ritmik ses. Onun dışında, ölüm sessizliği.

Hatırladıkça vücudum tiksintiyle doluyor. Sonunda, üvey babama karşı normal bir tepki.

Laz evin garaj yoluna girdiğinde arabadan iniyorum, yine hızla uzaklaşmasını bekliyorum ama o beni içeri kadar takip ediyor. Koridorda beni geçiyor, annemi mutfakta bulana kadar her odaya bakıyor. Tezgâhta oturmuş telefonundan gelen e-postaları yanıtlıyordu.

Laz, "Kızınızın size söyleyecekleri var," diye anons eder ve sonra geri çekilip kollarını kavuşturur.

Annem sanki kapıda Rieta ya da Isabel'in durduğunu görmeyi bekliyormuş gibi yanımdan bakıyor.

Beni kastediyor. Ben de senin kızınım.

Annem tekrar telefonuna dönüyor ve akrilik tırnağıyla ekrana dokunuyor. "Bana ne söyleyeceksin, Mia? Okulda başarısız değilsin, değil mi?"

Göğsümdeki ağrı ikiye katlanıyor. Eğer söyleyecek bir şeyim varsa, bunun yanlış bir şey yaptığım için olduğunu varsayıyor.

Tap tap tap.

"Yok bir şey. Boş ver."

Topuğumun üzerinde dönüp yanından geçerken Laz bana hançer gibi bakıyor. "Zavallı."

Aklımdan intikam görüntüleri geçerken yürümeye devam ediyorum. Modaya uygun yırtık kotlarını bir yığın haline getirip arka bahçede yakmak. Sevgili arabasının her paneline bir anahtar kazımak. Ona bağlamak istiyorum. Tırnaklarımı göğsüne geçirmek istiyorum. Ama gerçekten bağlamak istediğim kişi annem olduğunda bunun beni daha iyi hissettirmeyeceğini de biliyorum. Onun o soğuk, mesafeli tavrını kırmak ve beni görmesini sağlamak istiyorum. Onu incitmek istesem bile nasıl yapacağımı bilemiyorum. Eğer harekete geçersen, bana kibirli bir bakış fırlatır ve her ne yapıyorsa ona geri döner, çünkü ben onun ilgisine kafasının etrafında vızıldayan bir sivrisinekten daha az değerliyim.

Kendimi banyoya kilitliyorum ve yüzüme avuç avuç soğuk su çarpıyorum. Bu yerden çok sıkıldım. Okul dört ay sonra bitiyor ve ben henüz yeterince para biriktiremedim. Belki sadece bir ay daha yeter ve annemin doğum günümde bana verdiği çantayı satabilirim. Küçük, köhne bir daire bu çatı altında yaşamaktan daha iyi olurdu.

Musluğu elimin topuğuyla vurarak kapatıyorum ve damlayan yüzüme bakıyorum.

Ya da korkak küçük bir sürtük olmayı bırakıp annemle bir yetişkin gibi yüzleşebilirdim. Bir kez olsun kendim için ayağa kalkarım.

Yüzümü kuruladıktan sonra mutfığa dönüp anneme yaklaşıyorum. Sakin bir sesle, "Anne. Okuldaki çocuklardan biri fotoğrafımı çekti." diyorum.

Yalan değil. Ama tüm gerçek de değil.

"Ne resmi, sevgilim?" diye mırıldanıyor, telefonunun ekranına dokunarak. Dirseğinin dibinde büyük bir cin tonik duruyor.

Derin bir nefes alıyorum ve sonra duraksıyorum. İtiraf etmenin zamanı geldi mi? Ama eğer yaparsam, kıyamet

kopacak. "Tişörtümün yukarısı. Sütyen giymiyordum."

Annem başını kaldırır ve önüne bakar. Sonra telefonunu bıraktı ve ayağa kalktı. İçimi bir rahatlama kapladı. Annemle bir yetişkin gibi konuşmanın doğru bir fikir olduğunu biliyordum. Hiçbir zaman sızlanmaya ve şikayet etmeye vakti olmadı.

Hiç beklenmedik bir anda annemin gözlerinde öfke parlıyor ve yüzüme sert bir tokat atıyor. "Seni iğrenç kız."

Acı yüzümde patlıyor ve elimle yanağımı kapatarak haykırıyorum.

"Bu nasıl oldu?" diye feryat ediyor.

Şimdi kesinlikle zamanı değil. Hiçbir zaman da olmayacak. "Spor dersi," diye kekeleyorum, gözlerim acıdan yaşıyor. "Spor sütyenimi unuttum." Gerçek şu ki spor sütyenine ihtiyacım yok. Göğüslerim neredeyse hiç yok.

"Bana bu hikayeyle geliyorsun ve inanmamı mı bekliyorsun? Yine bu kasabada fahişelik yapıyorsun, değil mi? Utanmaz davranışlarını duymak beni hasta ediyor."

Connor'ın buharlı araba camından bakan yüzü hatırladıkça saç diplerime kadar kızarıyorum. Başka biri olsa dönüp gider ya da kendi işine bakardı ama benim ailem öyle yapmazdı. Tomaso Amca kapıyı çekip açtı ve beni saçlarımdan tutarak arabadan dışarı sürükledi ve yere fırlattı. Avazı çıktığı kadar bana korkunç isimlerle bağırıyordu. Connor arabayı yeterince hızlı süremedi.

"Hangi çocuk?" diyor kapı aralığından gelen tehlikeli bir ses. "Hangi fotoğraf? Nerede o?"

Kaskatı kesildim. Laz'ın hâlâ evde olduğunu fark etmemiştim.

"Neden, bir kopyasını mı istiyorsun?" Omzumun üzerinden hırlıyorum ve ifadesi kararıyor.

Anneme dönüyorum ama güçlü bir el üst kolumu kavırıyor ve beni mutfaktan sürüklüyor. Laz'a her adımda karşı koyuyorum ama morarmış parmakları beni bırakmıyor. Beni ön kapıdan sokağın aşağısına park ettiği arabasına doğru sürüklüyor.

"Bırakın gideyim."

Laz beni arabasına itti ve kapıyı arkamdan çarptı. Lastik gıcırtilarıyla caddede yarışıyoruz.

Annemin tokadı hâlâ yanağımı yakıyor ve muhtemelen eve döndüğümde daha kötüsü beni bekliyor olacak. Ona henüz uzaklaştırıldığımı bile söylemedim.

Laz nehrin yanındaki bir köprünün yanına park ediyor. Köprünün üzerimizde yükseldiği ve ağaçlarla korunan dar bir sokak. Etrafta kesinlikle kimse yok. Vahşi bir bakışla bana döndü.

Beni bir şeyle suçlamadan önce, "Kimseye memelerimin fotoğrafını göndermedim" dedim.

"Pekâlâ. Yapmadın."

Kelimeleri dudak bükerek bile söylemiyor. Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalkıyor. Bana neden inandığını merak ediyorum ve sonra nedenini hüznü bir hisle anlıyorum.

"Bu surat ne için?" diye soruyor.

"Bana inanıyorsun çünkü bunları birine göstermek isteseydim bunun çok komik olduğunu düşünürdün." Elimi göğsüme doğru sallıyorum.

Üstüme bakarken ağzının kenarında bir gülümseme beliriyor. "Küçük göğüslerini seviyorum."

Avucumun içiyle omzunu itiyorum. "Canın cehenneme."

Laz bir parmağını tişörtümün yakasına sokuyor. "Bana inanmıyor musun? Göster bana."

Ellerine vurdum. "Ne? Hayır."

"Aşağıda yavru bir kuş kadar kel olan küçük bir pislik senin memelerini gördü ama ben görmedim. Sana neyin olduğunu söyleyeyim."

"Okuldaki çocuklar on sekiz yaşında, on iki değil."

Gözleri parlıyor. "Yani onlar erkek mi? Şimdi kıskandım. İşte böyle. Üstünü kaldır."

iki eliyle belimi kavırıyor ve başparmaklarını tişörtümün altından geçiriyor.

"Kes şunu," diye mırıldanarak arabanın kapısına doğru geri çekiliyorum. Hareket etmek için ancak bir santim boşluk var. Kalbim kaburgalarımın çarpıyor. Tırnaklarımla gözlerine vurabilirim ama yeşil bakışlarının yoğunluğu yüzünden kollarına tutunmak zorunda kalıyorum. Bana şu anda olduğu gibi bakmayı bırakmasını istemiyorum.

Sanki gerçekten kıskanmış gibi.

Gözlerim ağzının köşesinde dudaklarını ikiye bölen yara izine takılıyor. "Nasıl oldu bu?"

"Dövüşüyorum." Laz gözlerimin içine bakarak ve acı verecek kadar yavaş hareket ederek üstümü yukarı çekmeye başlıyor. Onu durdurmak için sonsuz zamanım var ve pamuğu aşağı itemeyeceğim kadar sert tutmuyor. Kollarımın altından sıkıca geçecek ve göğüslerimi tamamen ortaya çıkaracak şekilde yukarı itiyor. Her zamanki gibi sütyen takmamıştım.

Gözlerini kaçırıyor ve ben de bana gülecek diye korkarak yüzüne bakıyorum. Laz'ın yakışıklı olmasından nefret ediyorum. Uzun, düz bir burnu, kara kaşları ve bir erkek için fazla gür olan mürekkep gibi siyah kirpikleri olmasından nefret ediyorum. Sert bir çene ve o yaralı, alaycı dudaklar. Ama artık alaycı değiller. Dolgun ve yumuşak. Gözleri de yumuşak, beni bir sanat eseriymişim gibi içine çekiyor.

Laz işaret parmağıyla başparmağı arasında hassas meme ucumu koparıyor ve o kadar iyi acıyor ki usulca inliyorum. Belim onun ellerinde istemsizce kavisleniyor ve titrek bir nefes çekiyorum.

"Siktir, çok seksisin," diyor sert bir sesle.

Mia Bianchi, yine bir arabanın içinde fahişelik yapıyorum, ama bu sefer okuldan bir erkek arkadaşımın yaramazlık yapmıyorum, neredeyse otuz yaşında olan ve üvey babam olan bir adama memelerimi gösteriyorum.

Laz kollarını sırtıma doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Başını eğdiğinde koyu renk saçları gözlerinin içine düşüyor. Dilini yavaşça göğüslerimden birinin üzerinde gezdiriyor ve ardından dişleriyle meme ucumu sıkıştırıyor.

Kollarında inliyorum ve amıma sıcaklık doluyor. Isı ve

keskin, tatlı bir sızı. Bir elimi gösterge paneline dayadım ve

Bir diğeri de arabanın tavanında, ben dengesiz nefes alırken. Laz'a dokunmak ve kaslarının görüldüğü kadar iyi hissedip hissetmediğini öğrenmek istiyorum ama ona dokunmaya cesaret edemiyorum çünkü hissedeceğini biliyorum. Daha önce hissettiğim her şeyden daha iyi hissettirecek ve onu bırakamayacağım.

O senin değil, kendime çılgınca hatırlatıyorum. Ona dokunma çünkü o senin değil.

"Bu adamın adı ne?" diye mırıldanıyor yumuşak dilini meme uçlarımin üzerinde gezdirerek. "Fotoğrafi çeken kişi. Çılgınca bir şey yapmayacağım. Sadece fotoğrafı sildireceğim. Bunu istiyorsun, değil mi Bambi?"

Tanrım, sadece memelerime değen dilinden bile boşalabilirim. Nabzım çılgınca atıyor ve terli elimi ön panele bastırarak düşünmeye çalışıyorum. Gerçekten çılgınca bir şey yapmayacak mı? Ama Laz'ın yaptığı her şey çılgınca, şu anda bana yaptıkları da dahil. "Sana güvenmiyorum."

Bir meme ucumu ağzına aldı ve emdi. Sertçe. "Kim, ben mi?"

Oh, lanet olsun. "Dört hafta önce annemle evlendin ve şimdi sen ... şimdi sen ..."

Hassaslaşmış bedenime karşı gülümsediğini hissediyorum. "Şimdi yıllardır yaşadığım en büyük eğlenceyi yaşıyorum. Onunla tanıştığım andan beri sikime aç olan küçük azgın bir orospuyla aynı çatı altında yaşıyorum. Gördüğüm en güzel sik beni gözlerine sahip ve ben onun tatlı amını sikerken onun benim adımları inleyen sesi Noel için istediğim tek şey."

Boynuma yavaş öpücükler konduruyor, ben de söylediği gibi küçük azgın bir orospu gibi boğazımı açıyorum ona. Onu ilk gördüğüm anda istememiştim. Sırtışı ve kaslarıyla odaya girdiği andan itibaren onun aşırı farkındaydım. O koca sakin enerjisini sanki amım birden radara girmiş gibi algılıyordum. Onu ne kadar görmezden gelmeye çalışırsam, düşüncelerime o kadar şiddetli bir şekilde giriyordu.

Şimdi onun arabasındayız ve boğazımı öperken göğüslerim onun büyük, sıcak ellerinde. Bu nasıl oldu da

Ne oldu?

Laz geri çekiliyor ve yüzlerimiz birbirinden birkaç santim uzakta. Ağzının köşesindeki yara izi onu öpmem için beni çağırırken, dünyanın geri kalanı çok uzakta hissediliyor.

"Söyle bana, Bambi," diye mırıldanıyor Laz, dudaklarıma tam olarak dokunmadan onlarla alay ederek. "Seni kimin incittiğini söyle ve bir daha asla onun için endişelenmene gerek kalmasın."

"Bana eziyet etmek en sevdiğin şeyken, bir çocuğun bana eziyet etmesini umursuyor musun?"

Hızır bir gülümseme dudaklarına değiyor. "Sana eziyet etmiyorum. Bu bir ön sevişme." Başımızın üstünden arabasının tavanına sıkıca bastırılmış avuç içime bakıyor. "Neden bana dokunmuyorsun?"

Onun nasıl hissettirdiğini bilmek istemiyorum. Karanlıkta yatağında yatarken, klitorisimi öfkeyle ovuştururken ellerimin altındaki hissini tekrar tekrar yaşamak istemiyorum.

Laz saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Bambi, bu kadar korkmuş görünme. Ağzı bozuk bir piçim ama kaçıp kimseye bundan bahsetmeyeceğim. Üvey kızımın oynadığını söyleyerek Bianchi'lerin gazabını üzerime çekmek istediğimi mi sanıyorsun?" Daha geniş gülümsüyor, beyaz, parlak köpek dişleri parlıyor. "Öyleyse dokun bana."

Hayır. Bu bir tuzak. O benim vücuduma dokunuyor. Ben onunkine dokunuyorum. O beni öpüyor. Sonra bir baktım, arabasının arka koltuğundayım, o da beni dövüyor. Yine berbat bir karar.

Sertçe yutkunuyorum. "Hadi eve gidelim."

Laz tişörtümden bir avuç alıp aşağı çekiyor ve kaburgalarımın üzerine dikkatlice yerleştiriyor. Arkasına oturuyor ve sonunda tekrar nefes alabiliyorum. "Bana o ismi verene kadar olmaz."

Dünya geri dönüyor. Vay anasını. Nasıl oluyor da dikkatimin yüzde yüz onuna böyle hükmedebiliyor? "Bunun için endişelenme. Artık umurumda değil."

Laz'ın ifadesi kararır. "Yanağında kırmızı bir iz var, Bambi. Çok öfkeliyim. Ya eve gideriz ve o izi oraya koyduğu için annenin canına okurum ya da bu pislige en başta sebep olan piçin üzerine salmama izin verirsin."

Kalbim özlemle çarpıyor. Birden samimi olup olmaması umurumda değil. Laz beni savunmak istiyor. Hayatımda ilk kez bunun nasıl bir his olduğunu bilmek için can atıyorum.

Yumruğumu kaldırıyorum ve parmak eklemlerimdeki kırmızı çürüğü gösteriyorum. "Ama onu çoktan hakladım."

Laz elimi tutuyor ve izi öpüyor. "Onu çok iyi yakaladın. Ama izin ver senin için işini bitireyim. Merak etme, onu öldürmeyeceğim. Sadece gözünü morartacak kadar sert bir yumruk atacağım. Liseli serserileri dümdüz etmek pek eğlenceli değil."

"1.80 boyunda, spor yapıyor, bir ağabeyi ve kötü bir babası var."

Omuz silkiyor. "Ne olmuş yani?"

"Hepsi güreşle ilgileniyor."

Laz'ın gözleri sevinçle parlıyor. "Yani gerçek bir dövüş mü olacak? İşte şimdi konuşmaya başladın. İsim ve adres.

Şimdi." İçimi çekiyorum ve ön camdan dosdoğru önüme bakıyorum.

Belki pişman olurum ama ona adresi söyledim.

"Aferin kızıma," diyor, arabayı çalıştırırken gözleri parlıyor.

Kaleb'in evinin önüne geldiğimizde, o ve kardeşi Michael garaj yolunda basketbol oynuyorlardı. İkisi de tişörtlerini çıkarmış ve kemerli kot pantolonlarının üzerinde iki santimlik tasarım iç çamaşırları görünüyor. Neredeyse Laz kadar uzunlar ve Michael'ın da en az onun kadar spor yaptığı belli.

Laz bana dönüyor, kaşları kalkıyor. "Tanrım. Bu adamlarla mı dövüşüyorum? Napoleon Dynamite sana zorbalık edemez mi?"

"Kimse seni zorlamıyor," diyorum ona ama sesime acı bir hayal kırıklığı karışıyor. Bir süre için, birilerinin benim için mücadele etmesi iyi hissettirdi, her ne kadar

benim garip, tuhaf seksi ve kesinlikle dengesiz üvey babam.

Laz bana tembelce sırtıyor. "Onları alamayacağımı mı düşünüyorsun?"

Bambi, onlar kızarmış."

Birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz ve kalbim kaburgalarımın çarpıyor.

Arabadan iner ve "Hanginiz dans etmek ister?" diye seslenir.

Elimi yüzümde gezdiriyorum. Aman Tanrım.

Kaleb ve Michael karşılıklı bakışıyor ve kaşlarını çatıyorlar. Buraya izci kız kurabiyesi satmaya gelmediğimiz mesajını almışa benziyorlar, çünkü Michael basketbol topunu bir kenara fırlatıyor ve ikili tehditkâr bir şekilde arabaya doğru yürüyor.

Laz kapıyı kapatır ve pencereden konuşmak için eğilir. "Orada kal, bebeğim. Hemen döneceğim."

Hâlâ gülümseyerek iki çocuğa doğru döner.

Hepsi birbirini ölçüp biçiyor, Kaleb ve Michael kimin daha büyük, daha acımasız ve daha çılgın olduğunu anlayana kadar fazla yaklaşmak istemiyor gibi görünüyor.

Laz'ın öne çıkıp yüzlerine vurmak gibi bir derdi yok. "Hadi yirmi soru oynayalım. İlk ben soracağım. Mia'nın fotoğrafını çeken şerefsiz kim?"

Kaleb Laz'ın yanından geçip beni gördü. Kardeşine sırtarak, "Hey, bu Bayan Küçük Meme" dedi. Laz'a geri dönüyor. "Kim soruyor? Sen onun pezevengi misin?"

Laz'ın gülümsemesi kaybolur. Hiçbir uyarıda bulunmadan yumruğunu geri çeker ve Kaleb'in çenesine indirir.

Kaleb elini yüzüne götürerek sendeler ve yere düşer.

İki elimle ağzımı kapatıyorum. Oh, lanet olsun. Bu bir hataydı. Kaleb bir çocuk ve Laz yetişkin bir adam. Bu adil değil-

Michael Laz'ı tişörtünün arkasından yakalar, etrafında döndürür ve taşaklarına diz atar. Laz'ın gözleri şişer ve bir iniltiyle iki büklüm olur. Sonra Michael'ın dizi

Laz'ın burnundan kan akar ve betona damlar.

Ellerimi ağzımdan çektim ve irkildim. Tamam, belki de bu adil.

Kaleb kendine gelir ve ayağa kalkar, Laz'a saldırmaya hazırdır, ancak Laz doğrulur ve Kaleb'in ayaklarını altından çeker. Kaleb tekrar yerdeyken Michael'a bir yumruk atıyor. Michael iri olabilir ama yavaştır ve Laz'ın geldiğini göremez ve dikkatsizliği yüzünden dudağı yarılır.

Laz, Michael'ı eve doğru iter ve parmağıyla yüzünü işaret eder. "Bu işe karışma. Kardeşine zarar vermeyeceğim. Telefonunu istiyorum ve sonra gidiyorum."

Yeni doğrulmaya başlayan Kaleb'e geri döner. Laz elini uzatmış onun başında duruyor. Dudaklarında ve çenesinde kan vardır. "Telefonun. O zaman ben gidiyorum."

"Neden? Sen de kimsin?" Kaleb on yaşında bir çocuk gibi sızlanıyor, kanayan burnunu parmaklarıyla silmeye çalışıyor.

"Mia'nın üvey babası," diye öfkelenir Laz. "Ve nedenini biliyorsun. Telefonunda benim kızımın fotoğrafı var."

Kaleb, kanlı yüzünde asık bir ifadeyle elini cebine atar ve telefonunu çıkarır.

Tam o sırada bir kamyon kükreyerek sokaktan aşağı iner. Kaleb ve Michael dönüp baktılar, yüzleri aydınlanmıştı. Şoför arkama park edip iniyor ve kocaman bir adam. Kaleb ve Michael'dan daha yaşlı ve 1.80 boylarında, kamyoncu şapkası ve eşinin kazağını giymiş, tecrübeli, öfkeli bir kas yığını. Bu Kaleb'in babası olmalı ve çok kızgın.

Önündeki manzarayı inceliyor, kamyonetinin arkasına uzanıyor ve bir beyzbol sopası çıkarıyor.

"Ne haltlar dönüyor?" Beni görmeden doğrudan Camaro'nun yanından Laz'a doğru yürüyor, sopayı sanki birini öldüresiye dövmek için sabırsızlanıyormuş gibi sallıyor. Michael, babasını görünce enerjik bir şekilde Laz'a yaklaşmaya başladı. Kaleb bile sırtlıyor.

Laz'ın yüz ifadesi gevşer. "Oh, lanet olsun."

Siktir, gerçekten. İki kez düşünmeden el frenini çekip sürücü koltuğuna geçiyorum ve arabayı çalıştırıyorum. Motoru çalıştırırken gıcırıyor ve vitesse nasıl takacağımı hatırlamakta zorlanıyorum. Düz vites. Lanet olası düz vitesleri kullanamıyorum.

Bir anlık beceriksizliğin ardından araba Kaleb'in babasının yanından ileri fırlıyor ve ben de Laz'ın yanında frene basıyorum. "Atla!"

İkinci kez söylenmesine gerek yok. Kaleb'in telefonunu elinden alır, kapıyı açar ve arabaya atlar.

"Durma, lütfen durma," diye yalvarıyorum emekleyen motora. Yan aynadan Kaleb'in babasının beyzbol sopasıyla giderek yaklaştığını görüyorum. Michael garaja koştu ve kendi sopasıyla dışarı çıktı.

"Ne oynuyorsun, Bambi? Git hadi."

Ayağımı debriyajın üzerine koyuyorum ve motor tekleyerek canlanıyor. Rahat bir nefes alarak kaldırımdan uzaklaşıyorum ve ayağımı gaza basıyorum. Araba protesto edercesine vınlıyor. İkinci vitesse takmayı unutmuşum ve saatte sadece 10 mil hızla gidiyoruz.

Laz arka camdan dışarı bakabilmek için yolcu koltuğunda dönüp duruyor. Dikiz aynasından kamyonetin caddeye çıktığını ve içinde üç kişi otururken peşimizden koştuğunu görüyorum.

"Aman Tanrım. Aman Tanrım," diye tekrar tekrar söylüyorum kanım kulaklarımda uğuldarken. İkinci vitesten üçüncü vitesse geçiyorum ve dayanılmaz bir gıcırdama sesi geliyor.

Laz önce vites koluna sonra da bana baktı. "Ne halt ediyorsun sen?"

Panikliyorum, olan bu. Yakalanacağız ve kafamızı beyzbol sopasıyla ezecekler. "Senin aptal arabayı kullanamam! Manuelde sadece üç ders aldım."

"Debriyaj," diye emrediyor Laz, ben de ayağımla itiyorum. Elini benimkinin üzerine koyuyor, vitesi dörde indiriyor ve vitesse takıyoruz. Güçlü motor kükrüyor ve ileri fırlıyoruz. Bir an için kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Ama kamyon bize yaklaşıyor.

Cadde bitiyor ve virajı hızla almadan önce ikinci vitese geçiyorum. Arka taraf lastik gıcırtısıyla kayıyor ve neredeyse bir ağaca çarpıyorduk. Laz'ın kıymetli arabasıyla daha dikkatli olmam için bana bağırmasını bekliyorum.

Omzuma sertçe vuruyor, hâlâ arkamıza bakıyor. "Evet! Bu iş sende, Bambi. Onları toz içinde bırak." Yol açık. Derin bir nefes alıyorum. Ve gaza basıyorum.

Vitesler sorunsuzca değişiyor. Biz yarışırken Laz sevinç çığlıkları atıyor.

Ama kamyon pes etmiyor. Kaleb yolcu penceresinden eğilmiş, ayırt edilemeyen ama tehditkâr bir şeyler haykırıyor. Kamyon üzerimize geldikçe sesi daha da yükseliyor.

Burası benim mahallem ve nehre inen bir ara yol olduğunu biliyorum, bir tepenin zirvesinde neredeyse birdenbire ortaya çıkıyor. Bizi köprüden geçirip diğer taraftaki ana yola ulaştırmaya kararlıymışım gibi hızlanıyorum. Kamyon solumuzda şerit değiştiriyor, bizi sollamaya ve önümüzü kesmeye hazırlanıyor. Tali yolu fark etmemişler. Yanından geçip gidiyoruz. Neredeyse geçtik.

Kalbim boğazımda, direksiyonu sağa kırıyorum. Kornalar çalıyor ve midem vücudumdan tamamen kayboluyor. Camaro yolu kavırıyor ve rotasında kalıyor. Kamyon yanımızdan geçip köprünün üzerine fırlıyor ve arabadaki üç adamdan bir hayal kırıklığı kükremesi duyuyorum.

Bir zafer çığlığı atıp gaza basıyorum ve yan yoldan nehir boyunca ilerliyoruz.

Laz yumruğuyla gösterge paneline vuruyor ve sırtıyor. "Onları kaybettin. İşte bu, Bambi."

Nefesimi tutamayacak kadar çok gülüyorum. Kamyon şimdiye kadar kırmızı ışık ve trafik karmaşasında kaybolmuştur. Sağa dönüp eve doğru gidiyorum.

"Bu çılgıncaydı. Önce onları öldüreceğini sandım. Sonra onların seni öldüreceğini düşündüm."

Laz endişemi elinin tersiyle itiyor. "Lütfen, başından beri üstünlük bendeydi."

"Evet, Michael diziyle vurduğunda taşaklarınla üstünlüğü ele geçirmiştin."

Yüzünü buruşturuyor. "Taşaklarım konusunda nazik ol." Cebinden telefonu çıkarıp havaya kaldırıyor. "Bana bu fotoğrafın ne olduğunu ve gerçekten nasıl elde ettiklerini söyleyecek misin?"

Yüzümdeki gülümseme kayboluyor. Laz, beden eğitimi dersinde spor sütyeni giymediğim yalanına inanmıyor. Cevap vermeyince camını indiriyor ve telefonu dışarı fırlatıyor. Arkamızdan uçup gidiyor ve nehre düşüyor.

Şaşkınlıkla omzumun üzerinden bakıyorum. "Bakmayacak mısın? Bu konuda beni rahatsız bile etmeyecek misin?"

Bana sırtıyor, koltuğuna geri yaslanıyor, yüzü gözü kan içinde bir adam için fazla seksi görünüyor. "Yumuşak memelerinin ağzımdaki hatırası tüm fotoğraflardan daha iyi olacak. İyi sürüştü, Bambi."

Ben de kendimi rahatlatırken buluyorum, saçlarımdaki esintinin ve güçlü motorun tınısının tadını çıkarıyorum. "Araban her şeyi kolaylaştırdı."

"Onu kendim modifiye ettim." Gösterge panelini sevgiyle okşuyor. "Ama yine de ateşli bir sürtük gibi sürdün."

İçime sıcak bir parıltı yayılırken ağzım seğiriyor. Yol önümüzde açılıyor ve bu özgürlük gibi hissettiriyor. Eve doğru yola çıkmak göğsümde fiziksel bir ağrıya neden oluyor.

Ön kapıdan içeri girdiğimizde annem Laz'ın kanlı yüzüne, benim dağınık saçlarıma ve kızarmış yanaklarıma tiksintiyle bakıyor.

"Mia'nın o fotoğrafını çeken hıyarın icabına baktık. Bir şey değil," diyor Laz ona.

Annesi ona aşırı tatlı bir gülümseme verir. "Kızımın onurunu koruduğun için teşekkür ederim, kocacığım."

Yüzündeki gülümseme kayboluyor ve ikimizden de tiksinişmiş gibi başını sallıyor.

Parmağıyla kızın yüzünü işaret ediyor ve üzerine abanıyor. "Bir daha asla kızına elini sürme."

Annem sıkılmış bir ifadeyle ona bakıyor. "Bir öğleden sonra birkaç genci dövüyorsun ve kendini evin erkeği mi sanıyorsun? Git ve temizlen. Sen bir yüz karasısın." "İkiniz de" diye mırıldanarak telefonuna geri döndü.

Laz'ın burnundan hâlâ kan damlıyor. Dondurucudan bir buz torbası alıp omzuna bastırıyorum. Bu evde ihtiyacımız olan son şey yeni bir patlayıcı kavgası. "Hadi. Yukarı çıkalım."

Banyoda, ben yüzündeki kanı nemli bir bezle silerken o küvetin kenarına tünüyor.

"Bunca dövüş günümde hiç bu kadar güzel bir kızla ilgilenmemiştim."

Omuz silkiyorum, Laz'ın bana güzel demesi benim için bir damla bile önemli değilmiş gibi burnunun etrafını hafifçe siliyorum. "Kırık gibi görünmüyor ama sanırım biraz ağrıyacak."

Bana gülümsüyor, gözleri parlıyor. "Buna değdi." Bir sarsıntıyla, yayılmış dizlerinin arasında durduğumu fark ediyorum. Ellerini küvetin kenarına dayamıştı. Beni yaklaştırmaya davet ediyor.

Uzaklaşmalıyım. Ben gitmiyorum.

Bunun yerine, arkamdan buz torbasına uzanıyorum ve burnunun üzerine hafifçe bastırıyorum. Acıyla tıslıyor ve buz torbasını benden almak için uzanıyor, yerinde tutuyor.

Laz bana, "O çocukta hâlâ senin fotoğrafın olabilir," dedi. "Bir arkadaşına göndermiş ya da yedeklemiş olabilir."

"Belki," diye mırıldanıyorum. Artık pek umurumda mı bilmiyorum. O fotoğraf tamamen güçle ilgiliydi ve Laz ve ben gidip Kaleb'in elinden bu gücün büyük bir kısmını aldık. "Bana bu kadar kafayı takmışlarsa bırakalım da küçük memelerimin tadını çıkarsınlar."

Laz'ın yüzüne bir gülümseme yayılır. "Sen tam bir baş belasısın."

"Kim, ben mi?" Temiz bir bez alıp ıslatmak için kenara çekiliyorum. Geri adım attığımda dizi kalçalarımın arasındaydı ve çenesindeki ve boğazındaki son kanı silmeye niyetliymiş gibi davranarak onu sıkıyorum.

Laz inliyor ve buz torbası olan eli burnundan uzaklaşıyor. Yüzü gövdemle aynı hizada ve sanki tadımın nasıl olduğunu merak ediyormuş gibi çıplak belime ve kalçalarımına bakıyor.

"Seni becermemi ister misin, Bambi?" diye mırıldanıyor boğuk bir sesle.

Sanki onun kalçalarına sarıldığımı hayal etmiyormuşum gibi boğuk bir kahkaha atıyorum.

"Arkanı dön ve külotunu benim için bir tarafa çek. Annenle akşam yemeği için aşağı inmeden önce hızlı bir sikiş."

Kalbim hızla çarpıyor ve sonra söylediği kelimelerden birine takılıp uçuyor. Anne.

Ne halt ediyorum ben? Laz annemle evli ve şu anda aşağıda bizi bekliyor. Birbirlerini çekiştiriyorlar ama birçok çift birbirine değer verdiğinde bunu yapar. Eminim annem de Laz'ı kendince önemsiyordur. Onu öz kızıyla aldatan bir kocayı hak etmiyor.

Ve başka bir şey daha var. Lazlara gerçekte olduğumdan çok daha tecrübeliymişim gibi bir izlenim veriyorum. Bir aziz değilim ama bakireyim. Laz'ın tipi ne yaptığını bilen kadınlar gibi görünüyor. Ona bilmediğimi söylediğimde, ilgisini kaybedecektir.

Yanaklarım yanıyor, "Ne kadar baştan çıkarıcı bir ilk sefer." diye mırıldanıyorum. "Acelelerimiz var ama seni eksik bırakmayacağım. Bu
Sik sihirlidir, Bambi. Atla ve bir dene."

Duygusuz sözleri beni tiksindirdi. O kadar ahlaksız ki üvey kızının bekaretini bozmaktan sanki hiçbir şey değilmiş gibi bahsedebiliyor. Sanki ben bir hiçmişim gibi.

Bir hiçmişim gibi hissetmekten çok yoruldum.

Buz torbasını elinden alıp yüzüne vuruyorum. Sertçe, öyle ki yüzünü buruşturuyor. Laz beni istemiyor. Sadece üvey kızını becerdiğini söylemenin çarpık nüfuzunu istiyor.

Ondan uzaklaşıyorum. "Sen bir domuzsun. Ucuz heyecan ve akılsız şiddet dolu bir akşam için teşekkür ederim ama bundan sonra ellerini kendine sakla."

Mia

"Laz," diye fısıldıyorum, başım yastığın üzerinde geriye doğru eğiliyor. "Lütfen, Laz. Daha fazla."

Ter vücudumu kaplıyor. Sırtım kemerli Yatakta. Altın hisler klitorisimden meme uçlarıma ve sonra tüm vücuduma yayılırken bacaklarım tamamen açıldı. Bacaklarım titremeye başlıyor. Daha sert ve daha sert nefes alıyorum, parmaklarım klitorisimde çılgınca hareketler yapıyor.

Ellerinin vücudumda olduğunu hatırlıyorum. Neredeyse onu yatakta benimle birlikte hissedebiliyorum. Üzerimdeki ağırlığını ve kulağımdaki derin sesinin tam perdesini. Dilini hassas meme uçlarımda üzerinde yavaşça gezdirişini. Kalçalarını itişini, ama bu sefer çıplak olduğumuzu ve sadece kıyafetlerinin arasından hissettiğim sikişin içimde sıkıştığını ve çok kalın olduğu ve ben çok dar olduğum için zar zor itebildiğini ve-

Doruk noktam tüm bedenimi sarsarken haykırıyorum. Sert bir şekilde boşalıyorum, iç kaslarım hiçbir şeye kenetlenmiyor, bir şey için ağrıyor.

Lazlar için acıyor.

Üvey babam şu anda koridorun sonunda ve annemle yatakta.

Sikeyim.

Ne yapıyorum ben?

Birinin beni izlediğine dair ani ve suçlu bir dürtüyle bacaklarımı kapatıp başımı kaldırıyorum. Beni dinliyor. Bir an için Laz'ın yatağımın ucunda durup bana baktığını göreceğimden eminim çünkü az önce onun adını inleyerek boşalmama şahit oldu. Vücudunu, sikini, dudaklarını dudaklarımda ve dilini ağzımın derinliklerinde düşünüyorum.

Bir iniltiyle arkama yaslanıyorum, utanç içimi yalıyor ama tekrar gitmek istiyorum. Sabah ışığı perdemin arkasından sızıyor ve neredeyse kalkıp okula gitme vakti geliyor. Yıldızlara şükürler olsun ki uzaklaştırma cezam bitti ve sonunda bu evden çıkabileceğim. Amım sıırılsıklam ve sağ elimin orta parmağı erimeye başladı çünkü bir saattir bu isteyim ve altı kez boşaldım. Klitorisimi ovma yetmiyor. Daha fazlasını istiyorum ama bunu kendime nasıl vereceğimi bilmiyorum. Parmaklarımı içime soktuğumda, garip bir açılar ve o kadar sığlar ki benim için hiçbir şey yapmıyorlar.

Laz'ın kalın parmaklarına ihtiyacım var ve vücudu benimkine dayanmış, parmaklarını içime sokarken yüzünde zalim bir gülümseme, altında çaresizce kıvranışımı izliyor.

Koridorun sonundan, kapalı kapıların arasından annemin sesini duyuyorum. İkisi de ana yatak odasındalar. Annem ve Laz. Ya ben burada onun parmaklarını kaygan amımda gezdirmesini ve dişlerini meme uçlarıma geçirmesini dilerken onlar sevişiyorsa?

Aklıma daha da kötü bir düşünce geliyor ve soğuk terler dökerek doğruluyorum. Ya anneme arabasında birlikte ne yaptığımızı anlatıyorsa? Ya da yatağıma girdiği gece onun parmaklarıyla kendimi nasıl boşalttığımı? Laz'ın vicdanen rahatsız olması pek olası görünmüyor ama sırf bu aileyle uğraşmak için kendini rahatlatmak zorundaymış gibi davranabilir. Ona zerre kadar güvenmiyorum.

Ya da geçen gün biri onu arabasında memelerimi emerken görmüş olabilir. Nehir kenarındaydık ama çevremizin farkında değildik.

Başımın iki yanını tutuyorum ve o dedikodunun anneme geri döneceği dşnesiyle dehşet içinde inliyorum. Utancım beni canlı canlı yüzüyor. Amcam beni Connor'ın arabasından yarı çıplak srklediğinde hissettiğimden bile daha kötü hissediyorum.

"Peki neden hâlâ onun hakkında fanteziler kuruyorsun?" Kendime fısıldıyorum, çığlık atıyorum.

Ama ben nedenini biliyorum. Çünkü Laz o kadar seksi ki iğrenç. Ya da o kadar iğrenç ki seksi. Her iki durumda da, onu yumruklamak, tırmalamak, canını yakmak ve sonra beni alt etmesini, beni sıkıştırmasını ve beni anlamsızca becermesini istiyorum. Onun etrafındaki davranışlarımdan bunu çok iyi anlıyor ve utancım beni yeniden yakıyor.

"Keşke bilmeseydi," diye inleyerek yastıkların üzerine düşüyorum. Son birkaç gündür hayatımı cehenneme çeviriyor, bana sırtıyor ve etrafta kasıla kasıla dolaşıyor. Kimsenin duymadığı anlarda imalarda bulunuyor. Keşke başka biri olsaydım, başka biri, böylece onunla yatabilir ve onu sistemimden ıkarabilirdim. Zor olmazdı çünkü duyduğuma göre Laz tam bir erkek düşkünü. Düğünde kardeşinin ona bu konuda nutuk çektiğini duydum. Fabrizio Rosetti, Laz'a erkek gibi davranmasını, düzgün bir koca olmasını ve annemi hamile bırakmasını söylemiş.

Birlikte küçük bir proje yapacakları dşnesi beni tepeden tırnağa kıskançlığa boğuyor. Bir sürü sevişme. Birlikte ateşini ölçmek ve hamilelik testi yapmak. Umut. Beklenti. Her şeyi planlamak.

Laz'la bütün bunları yapmanın nasıl bir şey olacağını düşünerek bir hayale dalıyorum. Özellikle de seks. Beni sikerken ellerimi Laz'ın çıplak göğüsüne bastırdığımı hayal ediyorum, her hamlesi derin bir iniltiyle noktalanıyor. Beni dlleriyile dolduruyor ve sonra sanki ben değerliymişim gibi bana sarılıyor,

yakında çocuğunun annesi olacak. içime büyük bir sıcaklık doldu.

Ve sonra gerçeklik geri geldiğinde soğuyor.

Laz ve annem.

Anne ve Laz.

Açıkçası, berbat bir çiftler. Hiçbir ortak noktaları yok. Onu güldürmüyor. Ona Laz demiyor. Hiç onun-

Kendimi çimdikliyorum, sertçe. Ne düşünüyorum ben? Laz'ı kıskanmıyorum. Laz'dan nefret ediyorum ve bu değişmedi çünkü benim için güzel bir şey yaptı.

Bacaklarımdaki battaniyeleri tekmeleyip, öfke, hayal kırıklığı ve kendimden iğrenme duygusuyla duşa doğru ilerliyorum. Bunu yapacağımı hiç düşünmemiştim ama tekrar okula gitmek için sabırsızlanıyorum. Annem uzaklaştırma aldığım için bana ceza verdi, telefon yok, havuz yok, televizyon yok ve ödev yapmaktan, kitap okumaktan ve odamdan her çıktığımda Lazlara çarpmaktan başka yapacak bir şeyim yok.

Kelimenin tam anlamıyla ona çarpıyorum. Yemin ederim köşelerde öyle bir pozisyon alıyor ki vücuduyla çarpışıyorum. Birden dengemi kaybediyorum, otomatik olarak ellerimi kaldırıyorum ve destek için en yakınımnda ne varsa ona tutunuyorum. Ne zaman göğsündeki ellerime sırtarak baksa, yüzüne bir tokat atmak ve sonra da parmak uçlarımla üzerine çıkıp onu öpmek istiyorum.

Bahse girerim o dili nasıl kullanacağını biliyordur.

Boğazımın arkasından boğuk bir ses çıkarıyorum, sadece soğuk musluğu açıyorum ve dondurucu spreyin altına giriyorum.

Okul hoş bir dikkat dağıtıcı ve kendimi işe gömüyorum. Diğer öğrencilerin benim hakkımda konuştuklarını duymak yerine hissedebiliyorum ve gün geçtikçe daha da cesaretleniyorlar.

Öğle yemeğinden sonra insanlar doğrudan yüzüme yorum yapmaya başladı. Çoğunlukla erkekler. Benden korkuyormuş gibi davranıyorlar, geri çekiliyorlar ve sanki onlara saldıracakmışım gibi gülüyorlar.

"Bianchi, kavga ettiğin için uzaklaştırıldığını

sanıyordum, cinayete teşebbüs ettiğin için değil."

"Dikkat edin çocuklar, yavru kedinin pençeleri var."

"Daha çok elik yumruklar gibi."

Gün bitmeden hemen önce Kaleb'i görene kadar neden bahsettiklerini anlamıyorum. Yüzü morarmış ve çürüklerle sararmıştı. Laz'la birlikte evine gittiğimizi ve Laz'ın onu ve kardeşini tekme tokat dövdüğünü kimseye anlatmamış olmalı. Sanırım bu, ikisinin geliştirmeye çalıştığı profesyonel güreşçi imajına uymuyor. Herkesin ona vurmama izin verdiğini düşünmesi daha iyi.

Günü atlatmak için neye ihtiyacı varsa.

Birdenbire okuldaki kötü kız ben oldum. Kendimi adımlarımda bir sıçrama, at kuyruğumda salınım ve yüzümde bir gülümsemeyle yürürken buluyorum. Kız kardeşim Rieta'yı üstü açık kırmızı arabasıyla okul kapısında beni beklerken bulduğumda keyfim daha da yerine geliyor.

Yolcu koltuğuna geçtim ve ona bir öpücük verdim. "Rieta, burada ne yapıyorsun?"

Rieta güzeldir; güneş ışığında kızıla çalan koyu, bakırımsı saçları ve parlak, alaca gözleri vardır. Gülümsüyor ve yanaklarında gamzeler beliriyor. "Artık özgür olduğuna göre ailenin kara koyununu dondurma yemeye götürebilirim diye düşündüm."

"Annem sana cezalı olduğumu söylemişti," diye homurdandım.

"Oh, bana her şeyi anlattı, uzun ve kalıcı ayrıntılarla. Umarım o çocuğun gözünü morartmışsındır." Rieta kaldırımdan uzaklaşıp trafiğe girerken hâlâ gülümsüyor, ben de sırtımdan kendimi alamıyorum. İkimiz de A tipi zorba bir anneye sahip olmakla baş etmek zorundayız, ancak Rieta her zaman iyi bir evlat olduğu ve başarılı ve iyi bağlantıları olan bir adamla evlendiği için benden daha kolay oldu.

"Sen ve Isabel, üzerinizdeki baskıyı azaltmam için bana sahip olduğunuz için çok şanslısınız."

Rieta güneş gözlüklerinin üzerinden bana bakıyor. "Öyle mi düşünüyorsun? Annem sana kaç kere daha çok deneseydin şimdiye kadar hamile kalacağını söyledi?"

İrkildim. Rieta ve Nero bir buçuk yıldır evliler ve henüz bebekleri yok. "Bu kadar zor olduğu için üzgünüm. Nasıl

hissediyorsun?"

Rieta tüm kafe ve dükkânların bulunduğu ana caddeye dönerken iç geçiriyor. "Hayal kırıklığına uğradım. Her şeyi doğru yapıyorum. Ateşimi ölçüyorum. Sonra bacaklarımı havaya kaldırıyorum."

Bir kahkaha patlattım. "Ne?"

Kız kardeşim önündeki yola bakıp gülümsüyor. "İşi bittikten sonra içinizde ne olduğunu bilmeniz için. Kendimi çok aptal hissediyorum ama insanlar buna yemin ediyor. Yine de bende işe yaramıyor. Bu gidişle annem benden önce hamile kalacak."

Ve şimdi yine Laz ve annemi düşünüyorum. "İğrenç."

Rieta bana döndü. "İğrenç olan ne?" "Bebek sahibi olmaları."

"Onlar evli. Bu çok doğal. Mia, neden bu kadar korkmuş görünüyorsun?"

Yüzümü hızla düzeltiyorum ve konuşmadan sıkılmış gibi yapıyorum. "Korkmuyorum. Ben sadece ..."

Çıldırılmış.

Kızgın.

Kıskanç.

"Sence de bebek sahibi olmak için çok yaşlı değil mi?"

Rieta omuz silkiyor. "Daha kırk bir yaşında ve bana bu fikrin onu heyecanlandırıldığını söyledi. Ayrıca herkes Bianchi-Rosetti aile bağlarının güçlenmesini istiyor. Bir bebekten daha iyi ne olabilir ki?"

"Evet, daha iyi ne olabilir ki?" diye kabul ediyorum ama yine de midem çuvaldaki kızgın bir yılan gibi kıvrılıp bükülüyor.

Rieta dondurmacının önünde durur ve ıslıl ıslıl gülümser. "İşte geldik. Hamile olmadığım için kendimi daha iyi hissetmemi sağlayacak kafam büyüklüğünde bir külâh alacağım. Cezalı olduktan sonra, kafanın iki katı büyüklüğünde bir külâha ihtiyacın olmalı."

Gösterge paneline boş boş bakıyorum, kendi dünyamda kaybolmuşum. Annem hamile kalacak. Rieta hamile kalacak. Evde her şey bebek muhabbeti olacak. Laz ve Nero eşlerine ve yeni doğan bebeklerine yaltaklanacak, iki büyük, güçlü adam

yumuşadı. Midemde iğrenç, kıskanç bir his yayılıyor.

"Mia?"

"Ne dedin? Canım hiç dondurma istemiyor."

Rieta'nın yüzü düşer. "Ama sen okuldan sonra dondurma yemeyi hep sevdin."

Normalde yaparım, özellikle de bu ailede beni gerçekten önemseyen tek kişiyle olduğunda. Derin bir nefes alıyorum ve mide bulantıma rağmen gülümsüyorum. "Haklısın, biraz istiyorum. Ama eve götürüp havuz kenarında yiyebilir miyiz? Günlerdir havuza girmem yasak."

Kız kardeşim gülümseyerek rahatlıyor. "Kesinlikle. Git tatlarını seç, benim ikramım."

On beş dakika sonra ayakkabılarımızı çıkardık ve dondurmalarımızı yerken ayaklarımızı serin suda sallandırıyoruz. Benim küçük bir bardağında karpuz ve şeftali şerbeti var. Rieta'nın elinde kurabiye ve krema, çikolatalı ölüm ve ahududulu ripple ile doldurulmuş bir külah var.

Annem evden çıkıyor ve keskin bir ifadeyle bizi inceliyor. Beni azarlayacak bir şey bulamayınca Rieta'ya döndü.

"Sence de bir kişi için bu kadar dondurma fazla değil mi?"

"Süt ürünleri hamile kalmaya çalışan kadınlar için önemlidir. Ve saldırgan anneleri olan kadınlar için." Rieta komplocu bir tavırla beni dürtüyor ve göz kırpmıyor.

Gülümsememi gizlemek için başımı eğiyorum. Annemle bu şekilde konuşamazdım ama o sadece Rieta'ya cık cık diye bir ses çıkardı.

"Eğer senden önce hamile kalırsam, kocanla konuşmak zorunda kalacağım. Nero sürekli çalışıp sihirli bir şekilde çocuk sahibi olmayı bekleyemez."

Rieta dondurmasından hüzünlü bir yudum alır. "Muhtemelen benden önce hamile kalacaksın. Hâlâ sabah akşam seks yaptığınız balayı dönemindesiniz."

Annem ona gülümsüyor, dudakları dolgun ve kendinden memnun. "Evet, kocam ele avuca sığmaz. Çok talepkâr."

Neredeyse şerbetimden kusacaktım. Annem asla bu şekilde konuşmaz ve kocasının beni nasıl düzmeye çalıştığını hatırladığımda bu iki kat daha rahatsız edici oluyor.

"O dondurmanın geri kalanını çöpe at, hayatım. Birkaç kilo alırsan kocanı yatak odasında cesaretlendiremezsin."

Rieta annesinin geri çekilişine gözlerini deviriyor ve dondurmasını yemeye devam ediyor. "Atmak mı? Bu dondurma atılamayacak kadar güzel."

Cevap olarak belli belirsiz bir ses çıkarıyorum, Laz'ın evin her yerinde, gözlerden uzakta annemle gizli gizli sevişip sevişmediğini merak etmekle meşgulüm. Bana bir daha asla dokunmayacak. Asla ve asla. O da kim oluyor da bu evdeki her kadını becerebileceğini sanıyor?

Bir süre sonra, parmaklarında ve kaslı kollarında yağ lekeleri olan adamın kendisi mutfaktan çıktı. Biz geldiğimizde, Camaro'suyla uğraşırken garaj kapısını açmıştı.

"Merhaba Lazzaro, nasılsın?" Rieta kibar bir gülümsemeyle sorar.

Onu düzeltmesini ve kendisine Laz demesini söylemesini bekliyorum, ama yüz ifadesi bana dönmeden önce sadece kızgınlıkla parlıyor. Çıplak bacaklarıma ve sudan uzakta kalçalarıma dolanan okul eteğime bakıyor. "Ben çok iyiyim. Siz kızlar eğleniyor gibi görünüyorsunuz."

Rieta havuzda bacaklarını ileri geri sallıyor. "Annemin beklentilerinin ağırlığıyla başa çıkmanın yollarını arıyorum. Umarım bebek yapma çabalarınız benimkinden daha iyi gidiyordur."

Küçük kaşığımyı dondurmaya daldırıyorum ama bakışlarım Laz'a sabitleniyor ve çenesinin sıkıldığını görüyorum.

Sinirlendi. Bu ne anlama geliyor? Özel işlerinin konuşulmasından nefret mi ediyor? Benim konuşmamı istemedi.

Annemi hamile bırakmaya çalıştığını biliyorsun çünkü beni becermeye çalıştığında bu beni iğrendirecek.

Kaşığımı öfkeyle dondurmanın içine soktum. Çok geç kalmıştım.

İğreniyorum.

"İyi şanslar, ya da insanlar ne derse desin," diyor Rieta'ya düz bir şekilde. Bana baktığını hissedebiliyorum ama başımı kaldırmayı reddediyorum. Ben dondurmama dalmış gibi yaparken garip bir sessizlik uzuyor.

Sonunda arkasını döner ve eve girer. "Pek konuşkan bir tip değil, değil mi?" Rieta gözlemliyor. "Sorun çıkarırken çok konuşur."

Rieta sempatik bir yüz ifadesi takınıyor. "Bugünlerde burada yaşamak gerçekten zor mu? Eğer kaçacak bir yere ihtiyacın olursa, her zaman benimkine gelebilirsin."

Annemle aynı çatı altında yaşamak her zaman zor olmuştur. Rieta'nın bana kalabileceğim bir yer olarak evini önermesi çok nazik bir davranış ama Nero'yla yaşamak daha iyi bir seçenek değil. O ve annem aynı kumaştan kesilmişler. İkisi de ciddi, soğuk insanlar ve benden hoşlanmadıkları konusunda hemfikirler.

"Teşekkürler. İyi olacağım." Özellikle de bir planım olduğu için. Keşke kız kardeşime güvenebilseydim ama anneme bir şeylerin ulaşması riskini göze alamam.

"Biraz suya ihtiyacım var. İster misin?" Havuzdan kalkıp mutfağa doğru yöneldim.

Rieta arkamdan, "Hayır, teşekkürler, dondurmamla mutluyum," diye sesleniyor.

Yalınayak mutfağa girerken kendi kendime gülümsüyorum. Bu kadar büyük bir külahla, eminim öyledir.

Köşeyi dönüp Lazlara doğru koşarken gülümsemem dudaklarımda kayboluyor.

"Kız kardeşinle güzel sohbet ettin mi?" diye soruyor lakayt bir şekilde, duvara yaslanıp buzdolabına giden yolumu kapatarak.

"Henüz bitirmedik ve evet, teşekkür ederim. Şimdi kımıldayın."

Ama Laz olduğu yerde kalır. "Dedikodunun çok

serbestçe akmasına izin verme."

Yüz ifadem sertleşiyor. "Anlamı?"

"Ne anlama geldiğini biliyorsun."

Ne yapacağımı sanıyor? Üvey babam beni arabasında yarı çıplak yakaladı diye kız kardeşime böbürleneceğimi mi? Bu kız muhabbeti değil. Bu saf utançla kendini öldürmek.

"Bir aile babası olmak için can attığını bilmiyordum," diyorum.

Gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Bana yardım etmek ister misin?"

Dudağım kıvrılıyor. "İğrençsin."

Laz'ın gözleri parlar ve hırlar. "Ses tonunu beğenmedim, Bambi. Üvey babana karşı nazik ol."

"Yoksa ne olur?"

"Ya da annenle kendini bana nasıl attığın hakkında küçük bir konuşma yapacağım." Birbirimize uygunsuz şekillerde bastırdığımız tüm zamanları hatırlıyormuş gibi sırtıyor.

"Sen . . ." Avazım çıktığı kadar bağırmaya başlıyorum, sonra onunla ne hakkında ve nerede kavga ettiğimi hatırlıyorum ve sesimi alçaltıyorum. "Seni pislik. Ben mi kendimi sana atıyorum? Tam tersi olduğunu biliyorsun."

"Sence kime inanacak?"

Öfkeli bir kızarıklık yanaklarımı lekeliyor. "Duygusal şantaj mı?

Gerçekten mi?"

"Bana istediğimi ne verirse."

"Peki bu ne?"

Yakışıklı yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Sana eziyet etmenin tatlı zevki."

Neredeyse arkadaş gibi hissettiğimiz geçen gün için çok fazla. Sanırım gerçekten istediği şey birini dövmektir. "Klas kal, pislik."

Kolumdan tutup beni kendisine doğru çekiyor. Neredeyse kaslı göğsüne düşecektim ve avuçlarımı taş gibi sert karın kaslarından geri çekmek zorunda kaldım. Tanrım, adam tıka basa dolu. Ben okuldayken tek yaptığı spor yapmak olmalı.

"Şimdi, şimdi, Bambi," diyor tehditkâr bir gülümsemeye. "Annenin arabamda memelerini bana nasıl ittirdiğini ve seni becermem için bana nasıl yalvardığını öğrenmesini istemezsin."

Soğuk bir yumruk kalbimi kavırıyor. Annem her ne kadar Laz'dan hoşlanmıyor gibi görünse de ona inanırdı, bana değil. "Senden nefret ediyorum."

"Senden daha çok nefret ediyorum." Kulağıma daha sert bir şekilde hırlaması, ayak parmaklarımdın soğuk fayanslara karşı kıvrılmasına neden oluyor.

Laz sonunda beni bırakıp uzaklaşıyor ve ben onun geniş sırtına bakarken derin nefesler alıp öfkemi yatıştırmaya çalışıyorum.

Burada sadece birkaç ay kalacağım. Sadece birkaç ay daha, ama o kadar uzun süre dayanamayabilirim. Üvey babamı uykusunda öldürebilirim.

"Mia?" Rieta havuzdan geldi ve yüzümdeki ifadeye bakarak kaşlarını çattı. "Her şey yolunda mı?"

Hayatımda hiçbir şey yolunda değil ama kız kardeşime gülümsemeye zorluyorum kendimi. "Ben iyiyim. Laz'la sohbet ediyorduk."

"Evime gelip televizyon izlemek ister misin?"

Normalde buna bayılırdım. Rieta'nın evi sadece birkaç sokak ötede ve kocası saatlerce evde olmayacak. Her zaman geç saatlere kadar çalışır. "Teşekkürler ama işe gitmek için hazırlanmam gerek."

"Bu vardiyalarda çalışman gerektiğine emin misin? Annem bazı geceler sabah ikiye kadar eve gelmediğini söylüyor. Seni bu kadar geç saatlere kadar çalıştıran garip bir kahve barı."

Suçlulukla kız kardeşime bakıyorum ama o arabasının anahtarlarını almak için çantasını karıştırıyor. Şüpheli bir soru değil, sadece boş bir söz.

Omuz silkerek, "Üniversiteye yakın. Geç saatlere kadar ders çalışan bir sürü öğrenci var ve frappeye ihtiyaçları var."

"Oh. Tamam o zaman, iyi eğlenceler. Yakında konuşuruz." Rieta bana veda öpücüğü veriyor ve sonra ön kapıya yöneliyor, "Hoşça kal anne. Güle güle, Lazzaro."

ikisi de ona cevap vermiyor.

Buzdolabındaki sürahidenden bir yudum su alıp bileğimin tersiyle ağzımı silerek Lazlarla yaşadığım nefret dolu son anları yeniden yaşıyorum.

Daha sert hırlamasını şaplak bankanızda saklamayın.

Ama düş almak için merdivenlerden odama çıkarken, zihnimde Laz'ın atışıyla ilgili her ayrıntıyı ve yüzündeki ifadeyi içeren bir kart doldurup, parıldayan bir dolapta Sick Bitch Daughter Gets Pounded By Her Stepdad (Hasta Orospu Kızı Üvey Babası Tarafından Dövülüyor) başlığı altında dosyalıyorum.

Laz

I Mükemmel.

Her şey mükemmel. Dükkan. Görkemli showroom. Araba servisi için altı bölme. Devasa depolama alanı. Personel odaları. Ön taraftaki devasa gölgeli ağaçlar sıcak günlerde ısıyı keser.

Binanın ön tarafına gururla asılacak tabelayı hayal edebiliyorum. Rosetti Motors ve Servis. İstedğim hayat o kadar yakın ki ona dokunabiliyorum. Tadına bakabilirim. Motor yağını koklayabilirim.

Burası benim olabilir.

Benim olmalı.

Ama kardeşlerim hayallerimi mahvediyor. Yıllar boyunca aile için iyi para kazandım, ama bir aptal gibi, banka hesabıma gitmedi, babamın ve şimdi Faber'in kontrol ettiği aile hesabına gitti. Şüpheli ithalatlarını değiştirerek, pek çok yasadışı kulübü denetleyerek yüz binlerce dolara ulaşıyor olmalı. Rosetti ailesi için canımı dişime taktım ve hakkım olanı istediğimde bana sırtlarını döndüler. Ben bir

Serseri mayın, güvenilirmez biri, ama ironi şu ki suçlu olmak bile istemiyorum. Her gün dirseklerime kadar araba motorlarının içinde, motor alıp satarak ve tamir ederek daha mutlu olurdum. Ailem için çok çalıştım. Şimdi benim olan bir şey istiyorum.

Karımın burayı elli kere satın alacak kadar parası var ama ona yalvarmadan önce taşaklarıma bir ip bağlayıp uçurumdan atlarım. Giulia burayı benim için finanse etse nasıl davranacağını biliyorum.

Lazzaro küçük arabalarıyla uğraşmayı çok seviyor.

Oraya mı gidiyorsun? Yine mi? Dün oraya gitmedin mi?

Lütfen Lazzaro, aptalca hobini gerçek bir işmiş gibi göstermeyi bırak.

Bu şartlar altında sahip olmaktansa bu yere sahip olmamayı tercih ederim.

İnleyerek arabamın kaputundan kalktım. Sanırım bunu yapmayacağım.

Istırabımı bastırmak için bir içkiye ihtiyacım var. Ya da diğer içicilerin lahana ve kinoayı hiç duymadığı bir yerde on tane.

Şehrin öbür ucuna, sokakların rahatça köhne olduğu, erkeklerin yırtık kotlar ve solmuş tişörtler giydiği ve kızların şehirdeki en iyi kanatlı eyeliner'ı sürdüğü bir yere gidiyorum. Bir bara girmek üzereyken en sevdiğim striptiz kulübü Peppers'ı görüyorum. Ayaklarınız halıya yapışıyor ama kızlar muhteşem.

Kendini şımart, Laz.

Ama içeri girdiğimde, bırakın harika göğüslü barmeni ya da sahnedeki daha da iyi göğüslü dansçıyı ve üzerinde bozuk para sektirebileceğiniz kadar sıkı bir götü, birama bile zor konsantre oluyorum. Birkaç kız elini omzuma koyup özel dans isteyip istemediğimi soruyor. İsteddiğimi sanıyordum ama şimdi o kadar da cazip görünmüyor, bu yüzden başımı sallıyorum.

Biramı bitirip gideceğim. Bu gece fiyasko.

"Lütfen sahneye hoş geldin, Tasha."

Başımı kaldırıp bakıyorum, ilgiden çok gösteri yapan kıza saygı göstermek için. Tam bakışlarımı kaçırmak üzereydim ki ince, lila saçlı kızla ilgili bir şey ilgimi çekti.

Her şeyden önce, o kadar güzel ve minyon ki ellerim o küçük beline dolanmak için can atıyor. Leylak rengi saçları onu ruhani gösteriyor ve dudaklarında cilveli, bilmiş bir kıvrım var. Şimdiye kadar gördüğüm en küçük göğüslere sahip. Neredeyse hiç meme yok, ama dilimi ağzımın damağına doğru hareket ettiren sevimli, ahududu pembesi meme uçları var. Dans etme şekli inanılmaz derecede seksi, o sevimli küçük kıcını sallıyor ve direğin etrafında durgun salınımlar yapıyor.

Birden aletim hazır ola geçti. Gözlerimi ondan ayıramıyorum ve çevresel görüşümden söyleyebileceğim kadarıyla, bu mekandaki diğer tüm erkekler de sahnedeki peri kızına bakıyor.

Dansının üzerinden tam bir dakika geçmişti ki, bir sarsıntıyla bu kıızı tanıdığımı fark ettim. Ayağa fırlıyorum, sandalyem arkamdan fırlıyor ve yere çarpıyor.

"Mia."

Kendine Tasha diyen kız bir adamdan diğerine gülümsüyordu ve sonunda bakışları bana takıldı. Kahverengi gözleri benimkilerle buluştuğunda bir anlığına genişliyor. Ama sonra bir sonraki adama geçiyorlar, o durgun beni becer ifadesi başka birine bahşediliyor.

Üvey kızım striptizci mi? Onu daha yeni yakaladım ve hiçbir şey olmamış gibi dans etmeye devam mı edecek?

Hayatta olmaz. Hayatta olmaz. Sahnenin kenarını kavradım, yukarı sıçrayıp onu sürüklemeye hazırlandım.

"Hey, ne yaptığını sanıyorsun sen?" Bir fedai beni omuzlarımdan tutup geri çekti.

Ona döndüm ve öfkeli bir işaret parmağıyla Mia'yı gösterdim. "O benim üvey kızım."

Fedai benden Mia'ya ve tekrar bana bakıyor. Yüzündeki öfke eriyor ama beni tekrar

koltuğumu düzeltti. "Kusura bakma dostum. Orada olmayı o seçti, bu yüzden ya sineye çekeceksin ya da ineceksin."

Oturamıyorum, bu yüzden Mia'nın dansının geri kalanı boyunca sandalyemin arkasına ölümüne tutunuyorum. Adamlar ona sürekli banknot uzatıyor, o da parayı G-string'inin bel bandına sokmalarına izin veriyor ve parmakları yanlışlıkla-amaçlı olarak- etini sıyrıyor. Bu serserilerden biri ona her dokunduğunda, onları saçlarından tutup dışarı sürüklemek istiyorum, ama fedai kollarını kavuşturmuş ve daralmış bakışlarını tam bana yöneltmiş durumda. Yanlış bir hareket yaparsam, Mia'ya ulaşamayacağım bir yerde dışarıda olacağım.

Dansını bitirdiğinde, külotunun içine bir evi duvar kâğıdıyla kaplamaya yetecek kadar para sıkıştırmıştır.

Onu sahneden indirmek için ağzımı açıyorum, ama beni görmezden geliyor, odaya cilveli bir el sallıyor ve geldiği yöne doğru kayboluyor.

inanılır gibi değil.

Mor bir G-string, beyaz tüylü bir boa giymiş ve başka hiçbir şey giymemiş dansçılardan birinin yoluna çıkıyorum. "Ona dışarı çıkıp benimle konuşmasını söyle."

Kadın bana yukarı-aşağı bakıyor. "Kim?"

"Mia." Bana boş boş bakıyor ve ben de dişlerimin arasından "Tasha" diye hırlıyorum.

Mor G-string bana alaycı bir sırıtışla bakıyor ve elini kalçasına koyuyor. "Burada senin emirlerine uymuyoruz, tatlım. Eğer Tasha'yı görmek istiyorsan, özel bir dans için para ödemen gerekecek."

Kotumun arkasından cüzdanımı çıkardım. "O zaman özel bir dans için ödeme yapacağım."

Gitmem gereken yeri işaret etti ve parayı verdikten sonra küçük bir odaya girip beklemem söylendi.

Birkaç dakika sonra Mia, üzerinde yırtık pırtık beyaz bir G-string ile kapıdan içeri girer.

şeffaf plastik yüksek

topuklar. Kıvrıcık lila

peruk.

Parlak dudaklarında cilveli bir gülümseme bana doğru

yöneldi.

Ve kesinlikle başka hiçbir şey.

Hapishane yemine benziyor. Ağız sulandırıcı, masum bir hapishane yemi. Genelde benim tipim değil, muhtemelen kendi klitorisini nasıl kullanacağını bilmeyen zar zor yasal kız, ama bu minyon meleğin erimiş altından bir amı olduğunu ve parmaklarımla orgazm olmak için kendini öğütebileceğini biliyorum.

Burada ne halt ettiğini sormak için ağzımı açıyorum ama ellerini omuzlarıma koyuyor ve beni koltuğuma doğru itiyor. Seksi ve yavaş bir şarkı çalmaya başlıyor ve Mia kucağıma oturuyor.

Bana yaklaştığında ve mükemmel vücudunun kokusunu ve sıcaklığını yakaladığımda, aletim tekrar dikkat çekiyor.

Sandalyemin kenarlarını tutuyorum. Oh, Tanrım. Bunu beklemiyordum. Mia'ya kendini açıklaması için bağırmaı planlıyordum ama amını ereksiyonum boyunca sürüklüyordu ve birden yıldızlar görmeye başladım.

"Ne halt ediyorsun sen?"

"Ne düşünüyorsun bebeğim?" diye mırıldanıyor şimdiye kadar duyduğum en azgın sesiyle. "Seninle dans edeceğim."

Beni tanıyormuş gibi bile davranmıyor. Aklıma Mia'nın bir ikizi olduğu gibi çılgınca bir düşünce geliyor ama boğazının kenarındaki küçük beni tanıyorum. Geçen gün arabamda o beni öpmüştüm. Kesinlikle o.

"Kim olduğumu biliyorsun, değil mi?"

Belki de uçurtma gibi uçmuştur ve karşısında kıvrandığı adamın üvey babası olduğunun farkında değildir.

"Tabii ki biliyorum. Burada ne işin var Laz?"

Mia omuzlarıma tutunuyor ve vücudunu yavaş bir yarım daire şeklinde hareket ettirerek geriye doğru kavis çiziyor. Tepedeki renkli ışıklar kusursuz teninde oynaşıyor.

"Mia-"

"Ben Tasha." Bakışlarımla buluşuyor ve bana göz kırpmıyor. "Ama istersen bana Bambi diyebilirsin. Şunu çıkarayım mı?"

Alaycı bir parmağını mahvolmuş G-string'inin bel bandının altında gezdiriyor.

Yutkunuyorum. Çok sert.

Doğru cevap onu kucağımdan itmek ve ben evliyken, o lisedeyken ve ben onun üvey babasıyken ikimizin de burada, özellikle de birlikte olmasının ne kadar uygunsuz olduğu konusunda ona ders vermek olurdu.

Ancak uygun kararı verme konusunda hiçbir zaman iyi olamadım.

G-string'inin kayışını aşağı indirerek bana ağdalı çıplak amını gösterdi. "Söylemem. Tahmin edebileceğiniz gibi, sır saklamakta çok iyiyimdir."

Şaka yapmıyorum. Saatlerini "barista" olarak geçirdiği yerin burası olduğunu milyon yıl düşünsem tahmin edemezdim. Hiç de tanıdığım Mia gibi davranmıyordu. Gergin. Hassas. Geveze. Tasha cesur ve seksi ve bana iyi vakit geçirtmek gibi bir misyonu var.

Öfke hâlâ yüzeyin altında kaynıyor ama hayatım buna bağlı olsa bile Mia'yı kucağımdan itemezdim. Omuzlarımdan tutup beni sandalyeye yasladı ve ben de ona izin verdim. Dizlerimi iki yana açıp ellerimle koltuğu kavrayarak arkama yaslanıyorum.

Mia iç çamaşırının kemerini önce bir taraftan, sonra diğer taraftan aşağı indirirken zar zor nefes alabiliyorum. Beyaz tırnakları ve mahvolmuş beyaz G-string'i siyah ışıktaki parlıyor.

İkimiz de onun benim için soyunmasını izliyoruz, başlarımız birbirine yakın eğilmiş. Tüm dünya arka plana kayıyor ve müzik kayboluyor.

Mia yavaşça kendini kalçalarımın üzerine bırakıyor, ayağa kalkıyor ve arkasını dönüyor. G-string'i aşağıya, daha aşağıya, tüm muhteşem kıcını görene kadar alay ediyor. Sonra iki büklüm oluyor ve iç çamaşırını bacaklarından aşağı çekip içinden çıkıyor.

Hâlâ eğilmiş olan Mia geriye uzanıyor ve tırnaklarını yavaşça amının üzerinde, harap olmuş iç dudaklarında gezdiriyor ve kendini benim için açıyor. Tüm öz kontrolümü alıyor

Uzanıp onu yüzüme doğru çekmemek ve dilimi içine sokmamak için kendimi zor tuttum.

Mia doğruldu, arkasını döndü ve dizleriyle kalçalarımı sarılarak kucağıma yayılmış bir şekilde düştü. Kalçalarıyla ileri geri hareketler yapıyor, ta ki kot pantolonumun içindeki kalın sikimi bulana kadar ve dudaklarına bir gülümseme yayılıyor.

"Laz," diye fısıldıyor kollarını boynuma dolayarak.

Yutkunuyorum, kontrol için mücadele ediyorum. "Evet, Bambi?"

"Anneme beni burada gördüğünü söyleyemezsin," diyor Mia, çıplak amını ereksiyonumun üzerinde gezdirerek. "Amcalarıma söyleyemezsin." Sırtını kavislendirip taşaklarımın ağrmasına neden olarak sikimden aşağı kayıyor. "Bu bizim sırrımız olmalı."

İnliyorum ve gözlerim neredeyse kapanacak. Kahretsin, bu işte çok iyi. Kaç erkek onu böyle gördü ve siklerinin amına süründüğünü hissetti? Kanım kaynıyor, yarısı kıskançlıktan, yarısı da Mia'yı kollarıma alıp onu anlamsızca çiğneme ihtiyacından.

"Çıldırılmış gibisin," diye mırıldanıyor, sikime yukarı ve aşağı doğru delicesine baskı yapmaya devam ediyor. "Yoksa sadece azdın mı?"

"Öfkeliyim," diyorum ona, ellerimi beline doğru kaldırıp onu sikime doğru çekiyorum. Kalçalarımı yavaşça sallıyorum, taşaklarımı onun içine sokmak için can atıyorum.

"Ellerini üzerime koymaman gerekiyor," diye inliyor, gözleri dalgalanarak kapanıyor.

"Beni durduracak mısın?" "Durduracağım.

Hadi gidelim, dostum."

Kafamı kaldırıyorum ve az önceki fedainin yüzünde sert bir ifadeyle bize doğru geldiğini görüyorum.

Beni gerçekten kızdırmaya başladı.

Mia ona gülümsüyor. "Sorun yok, Jimmy. Birbirimizi tanıyoruz."

"Kural kuraldır, Tasha."

Mia, Jimmy beni odadan dışarı sürüklemek için uzanırken onu durdurmak için elini uzatıyor. "Anlıyorum. Kurallara uyacaktır. Değil mi Laz?"

Mia'yı bırakmak istemiyorum ama buradan da atılamam. Ellerim belinden kayıyor ve sandalyeye çarpıyor. Sertçe kavriyorum, tüm vücudum ihtiyaçtan ateş gibi yanıyor.

Fedai memnun görünüyor ve geri çekiliyor. "İyi vakit geçirin. Üvey baba."

Bizi tekrar yalnız bırakırken ona ters bir bakış fırlatıyorum. "Seni izlemesinden nefret ediyorum."

"Onu düşünme," diyor bana, amının görkemli hareketlerine devam ederken.

Başım bir iniltiyle geriye eğiliyor. "Mia, seni buradan sürükleyerek çıkarmalıyım ama durmanı istemiyorum."

"Sana söyledim, ben burada Mia değilim. Ben Tasha'yım."

Gözlerimi açıyorum ve onun güzel yüzüne bakıyorum. Mia gibi davranmıyor. Yüzündeki o makyaj ve leylak rengi peruğuyla Mia'ya neredeyse hiç benzemiyor ama kendini tutuş şekli de öyle, omurgası dik ve gururlu. Bir süreliğine kendisi olmamanın tadını çıkarıyor ve onu kim suçlayabilir ki? Hayatı acı ve yalnızlıkla dolu. Tasha istediği kişi olabiliyor. Arabamda Mia'nın göğüslerini öptüğümde, onlar hakkında çok utangaçtı. Ama Tasha, devasa implantları olan kadınlarla dolu bir barda onların özel olduğunu biliyor.

"Geçen sefer sana seksi olduğunu söylediğimde bana inanmamıştın," diye mırıldanıyorum, yarı kapalı gözlerle onu izliyorum. Müzik eşliğinde hareket ederken ellerini göğsüme bastırıyor. "Ona söylersem Tasha bana inanır mı?"

Bakışlarını önce bana sonra da sikime çeviriyor. Dudakları sanki aletim hayatında gördüğü en güzel şeymiş gibi gülümsüyor. "Bilmiyorum. Onu dene."

Koltuğumu daha da sıkı kavriyorum. "Çok ateşlisin. Kotumun içinde patlamamak için elimden geleni yapıyorum, sikimi bu kadar sertleştirdin. Beni her zaman çok sertleştiriyorsun."

"Teşekkür ederim, bebeğim. Sen de o kadar kötü değilsin. Dövmeli kötü çocuklara karşı hep bir şeyler hissetmişimdir."

Ama konuşan Tasha, Mia değil, muhtemelen daha önce düzinelerce kez kullandığı bir replik ve kulağa yavan geliyor. Kucak danslarının parasını genellikle dövmeli erkekler mi ödüyor? Tatlı görünüşüyle en kötü tipleri kendine çekiyor olmalı.

Mia elini çenemin altına vuruyor. "Yine sinirlendiğini hissedebiliyorum. Sadece rahatla ve eğlenmeye çalış."

"Tasha olmayı bırak. Sadece kendin ol."

Kıpırdamadan duruyor, kaşlarının arasında bir çizgi oluşuyor ve gözleri endişeyle büyüyor. "Şu anda Mia olmak istemiyorum."

Ellerim ona dokunmak, onu rahatlatmak için kalkıyor ama onları tekrar bırakmak zorunda kalıyorum ve hayal kırıklığıyla homurdanıyorum. "Mia benim istediğim kişi."

İşte. Söyledim işte. Annesiyle evliyim ve hayatım darmadağın ama Mia'yı istiyorum.

Mia o kocaman gözleriyle bana bakıyor ve ben de makyajın ve striptizci tavrının ardındaki savunmasız kızı görüyorum. "Seni istememem gerekiyor Laz."

"Benim de seni istememem gerekiyor. Ama seni düşünmeden duramıyorum. O evde gittiğim her yerde seni hissedebiliyorum. Tadını alabiliyorum. Bu beni deli ediyor."

Mia bana meydan okuyan bir bakış fırlatıyor. "Sadece eğlenmek için beni perişan etmek istediğini sanıyordum."

Evet.

Ben

yaptı

m.

Ne halt ettiğimi bilmiyordum.

"Kızgındım. Hıncımı senden çıkarıyordum."

"Şimdi de hıncını benden farklı bir şekilde mi çıkarmak istiyorsun?"

Bakışlarım vücudundan aşağı kayıyor ve nefes alıyorum, "Kahretsin, hiç yapmadım."

"Anneme ve kardeşlerine çok kızgınsın, bu yüzden onlara büyük bir siktir git olarak beni becerme k istiyorsun" diyor.

"Evet. Hayır. Bilmiyorum."

Mia tırnaklarını ensemdaki kısa tüylerin arasından geçiriyor. "Ben de onlardan nefret ediyorum Laz. O yüzden belki de

Çünkü onlara kocaman bir siktirip gitmek çok iyi hissettirecek. Ama biri öğrenirse başımız büyük belaya girer."

Hadi canım. Muhtemelen amcalarından ölene kadar dayak yiyeceğim. "Ben döveceğim. Sen değil. Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor. "Daha önce hiç kimse beni korumak istememişti. Bazen ölseydim ailem daha mutlu olurmuş gibi geliyor."

Buz gibi bir el kalbimi kavırıyor ve keşke ona bunun doğru olmadığını söyleyebilseydim ama bana inanmazdı ve ben de ona yalan söylemeyeceğim. "O zaman sırf inadına yaşamaya devam et. Ya da sadece için ve dışın güzel olduğu ve dünyanın senin gibi insanlara ihtiyacı olduğu için yaşa."

Senin gibi insanlara
ihtiyacım var. Sana
ihtiyacım var.

Gülümsüyor, gözlerini aydınlatan gerçek, güzel bir gülümseme.

Kesik kesik nefes alıyorum. "Bambi, seni öpmeyi çok istiyorum."

Mia yakınımaya eğilip parmaklarını alt dudağımda gezdiriyor ve "Eminim çok iyi öpüşüyorsundur" diye mırıldanıyor. Daha da yaklaşıp ağzımın köşesindeki yara izini yalıyor ve sonra alt dudağını dişlerinin arasından geçiriyor, sanki çok lezzetliymişim gibi. "Mm. Bunu yapmak için can atıyordum."

Bir dakika içinde aklımı kaybedeceğim.

"Parmaklarıma boşaldığın zamanı hatırlıyor musun? Bunu sikimin üzerinde yap. Bana ne kadar güzel olduğunu göster."

Hızını ve kalçalarının açısını değiştiriyor ve klitorisini sikimin başına sürterken dudakları zevkle aralanıyor.

Yumuşak inlemeleri etrafımızdaki havayı dolduruyor ve yanakları pembeleşiyor. "Bu şekilde boşalabileceğimi biliyorsun. Peki ya sen?"

Kucak danslarını hiç umursamadım. Eğer kucağında bir kız olacaksa, kıyafet giymenin ne anlamı var?

ve ona dokunamamak? Tatmin edici olmaktan çok sinir bozucu.

Ama bugün değil. Mia'nın bana karşı hareket edişini ve şeftali gibi kıcının sikime sũrtũnũřũnũ gũrũnce aklım başımdan gitti. Yukarı ve aşağı kayma şekli beni zirveye daha da yaklaştırıyor. "Bambi, seni gũrdũęũmden beri kollarımın arasında sakso çekmeyi arzuluyordum. Hayal ettiğim bu değildi ..." Bir iniltiyle ara verdim. "Ama şikayet etmiyorum."

Kendimi kontrol etmekte zorlanıyorum çũnkũ henũz tam olarak o noktada değil. Kũçük elleri omuzlarımda kenetleniyor ve inlemelerinin tonu gittikçe yũkseliyor.

"Bana başka bir erkeğin kucağında hiç bũyle boşalmadığını sũyle. Yemin et." Sesim gırtlaktan ve talepkâr.

Gerekirse bana yalan sũyle.

"Asla." Mia başını sallıyor ama gũz temasını kesmiyor ve doğruyu sũyledięini anladığımda inliyorum.

Hareketleri artık muhtaç ve çaresiz. Orgazmına doğru aşağı doğru iniyor ve sert nefes alırken ağzı açık. Bir, iki kez daha ovuşturuyor ve sonra nefesi kesiliyor ve boşalırken kollarını ve dizlerini bana sıkıca kenetliyor.

Kalçalarının çılgınca hareketleri beni uçurumun kenarına gũnderiyor. Gençliğimden beri pantolonumun içine boşalmamıştım ama Mia kucağımdayken bũyle hissediyorum. Kollarımı ona sımsıkı sarıyorum ve yũzũmũ saçlarına gũmũyorum. Daha seks bile yapmadık ama kendimi bu kadına hayatımdaki diğer kadınlardan daha yakın hissediyorum.

"Laz. Fedai," diye hatırlatıyor bana.

Kahretsin. Kollarımı indirip arkama yaslanıyorum. Başka bir şarkı çalmaya başlıyor ve Tanrı bilir bunun için ne kadar para alıyorum ama Mia bir yere gitmediği sũrece umurumda değil.

Leylak rengi saçlarını yũzũnden geriye doğru iterken ona bakıyorum. Bir an için gũzlerini kaldıramıyor, sanki

birden utangaçlaştı.

"Mia, bebeğim, bu çılgıncaydı ve her saniyesine bayıldım." Mia tereddüt eder ve sonra başını sallar.

Ona kaşlarını çatıyorum. "Hoşuna gitmedi mi?"

"Hayır, yani. Tabii ki. Öyle hissettirdi. Kesinlikle kendimizi kaptırdık." Mia gözlerini kapar ve birkaç derin nefes alır.

Onları açtığında yine Tasha'ydı ve o mükemmel dudaklarındaki cilveli gülümseme geri gelmişti. Kalbim hayal kırıklığı içinde düşüyor ve dünya geri geliyor. Nerede olduğumuzu. Fedainin aramızda olan her şeyi izlediği gerçeği.

"Bütün gece burada seninle oturabilirim." Mia bana karşı kıpırdanıyor ve nefes verirken tanıdık bir koku üzerime siniyor.

"İçki mi içiyordun?"

Gülümsemesi kaybolur. "Sarhoş değilim."

"Ben bunu sormadım. Sarhoş olmadığını görebiliyorum ama işte içiyor musun?"

Mia bir tarafa bakıyor, kollarıyla kendini kucaklıyor ve omuz silkiyor. "Ne olmuş yani? Sadece iki atıştı."

"Burada çalışmayı seviyor musun?"

Mia bir kahkaha patlatır ama bu soğuk, sert bir kahkahadır. "Bilmiyorum, ne düşünüyorsun Laz? Her zaman dayanılmaz derecede bilinçliyim ve bir sürü yabancının önünde çırılçıplak dolaşmak zorundayım. Her vardiyadan önce gergin bir enkaz gibiyim ve beni dengeleyen tek şey birkaç saatte bir ağız dolusu votka içmek."

"O zaman bunu neden yapıyorsun?" Ona ateş ettim.

Omuz silkiyor. "Herkesle aynı sebepten. Paraya ihtiyacım var. "

"Neden? Kim sana şantaj yapıyor? Ne borcun var?"

"Öyle bir şey değil. O evden bir an önce çıkmam lazım. Oradan nefret ediyorum."

Onu suçlamıyorum. "Seninle ilgileneceğim. Ne kadar istiyorsun?"

"Senin de hiç paran yok."

"Olmadığını kim söyledi?"

"Annemle evlenmenin tek sebebinin onun parası olduğunu sanıyordum."

"Hayır. Benim param. Mirasım ve aile şirketindeki hisselerim var ve görünüşe göre çok düşüncesiz olduğum için kardeşlerim bunları benden saklıyor."

Birbirimize bakarken kaşlarını kaldırıp bana bakıyor. "Sakin söyleme," diye mırıldandım.

"Pantolonun döl dolu ve üvey kızın kucağında oturuyor." O söyledi.

Mia'nın güzel yüzüne bakıyorum. Ya aslında yaptığım hata yanlış Bianchi kadınıyla evlenmekse? Bu kız tam bana göre. Vahşi. Seksi. Komik. Eğer kocası olsaydım, onu mutlu etmek ve hamile bırakmak için her şeyimi ortaya koyardım.

"Teklifin için teşekkürler ama ben iyiyim. Çalışmaya devam etmeliyim çünkü bu geceki hedefime ulaşamadım."

Kucağımdan kalkarken gözlerimin yuvalarından fırlayacak gibi olduğunu hissediyorum. "Oraya geri mi dönüyorsun?"

Mia şaşkınlıkla bana baktı.

Hayır.

Tasha bana bakıyor.

Soğukkanlı, profesyonel maskesini takıyor ve çırılçıplak olmasına rağmen kendine güvenen bir pelerin giyiyor. Ve ıslak. Am dudaklarının nasıl parladığını görebiliyorum. Bir yalamak için neler vermezdim.

"Elbette geleceğim. Evde görüşürüz."

Beni evde mi göreceksin? Öfkem tavan yaparken ayağa kalkıyorum. "Burada bir saniye daha çalışmayacaksın."

Gözlerini deviriyor. "Oh, lütfen. Az önce yaptıklarımızdan sonra babacan davranma. Sen söyledin diye bırakmayacağım. Bu benim hayatım."

Bağırarak ya da daha iyisi onu omzuma almak istiyorum, ama fedainin beni bu sefer gerçekten dışarı atmasına bir saniye kaldığını hissedebiliyorum.

"Sana söyledim, sana göz kulak olacağım."

Mia küçümseyici bir kahkaha atar. "Sen mi? Neden sana güveneyim ki? Sana güvenmiyorum. Ailem senden benden daha çok nefret ediyor ve sen her an ortadan kaybolabilirsin. Düşünmem gereken bir geleceğim var ve sadece kendime güvenebilirim."

Bir yandan, bana karşı geldiği için onunla gurur duyuyorum. Diğer yandan, şakanın canı cehenneme. Buradan ayrılıyor ve yaşadığı sürece bir daha striptiz kulübüne adım atmayacak. Kotumun arkasından cüzdanımı çıkarıyorum. "Hedefini vurmak için ne kadar istiyorsun?"

"Beş parasız olduğunu sanıyordum."

"Bir iş satın alırken meteliksizim, nakit meteliksiz değil. Alacağım yüz binlerce dolar, cep harçlığı değil. Ne kadar?"

Başını bir yana eğerek beni değerlendiriyor. "Üç bin."

Bu köhne yerde mi? Şüpheliyim ama umurumda değil. Eline sekiz yüzlük sıkıştırıyorum. "İşte. Geri kalanını sana Venmo ile göndereceğim. Gelecek hafta da aynısını alacaksın, ondan sonraki hafta da, ondan sonraki hafta da. Şimdi eşyalarını topla ve buradan gidelim, tamam mı?"

Mia faturaları tutuyor ve bana ters ters bakıyor. "Benim şeker babam olmana izin vermeyeceğim. Beni burada görmekten bu kadar nefret ediyorsan, bakmak zorunda değilsin."

"Benim şeker bebeğim olmayacaksın." Dişlerimi gıcırdatıyorum ve sonra patlıyorum, "Sen benim kız arkadaşım olacaksın."

Mia'nın ağzı açık kalır. "Delirdin mi sen? Annemle evliyken bu nasıl işe yarayacak? Bir kucak dansının aklını başından almasına izin verme. Sabaha beni unutmuş olacaksın ve ben de her zamankinden daha kötü olacağım. Parayı geri al, istemiyorum."

Paraları bana doğru itiyor. Alnımı çimdikleyip homurdanıyorum. Şu anda bunların hiçbirinin önemi yokken hep can sıkıcı detaylarla uğraşıyorsun. Giulia Bianchi ile evliliğimi bir kompartımana, gerçekten yaşamak istediğim hayatı ise başka bir kompartımana koydum. Mia gerçekten istediğim şeylerin olduğu kompartımanda.

Her seferinde tek bir şeye odaklan. Mia'yı buradan çıkarıp güvenli bir şekilde eve götür.

Tişörtümü başımın üzerinden çıkarıp Mia'ninkini aşağı çekiyorum ve kollarını kollarından geçiriyorum. Bir elbise gibi dizlerine kadar iniyor. Şimdi öfkeyle tükürüyor ve benden uzaklaşmaya çalışıyor ama onu itfaiyeci asansörü tarzında omzuma alıp kapıya yöneliyorum.

Mia'nın tırnakları çıplak sırtıma batıyor. "Seni pislik, Laz."

Fedai kapıyı kapatıyor ama onu iterek geçiyorum. "Beni dışarı atma zahmetine girme, gidiyoruz. Siyah Camaro'yu ön tarafa park ettim. Mia'nın eşyalarını bana getirebilir misin? Eğer getirirsen arabamda senin için bir yirmilik var."

Fedai tereddüt ediyor ve sonra kızların dolaplarının olduğu yere yöneliyor. Sanırım kız arkadaşını, karısını ya da kızını buradan sürükleyerek çıkaran ilk erkek ben değilim.

Omzunda tişörtlü bir striptizci taşıyan gömleksiz adamla arabama doğru ilerlerken müşterilerin ve sokaktan geçenlerin bakışlarını üzerimize çekiyoruz. Kimsenin peruk ve büyük boy tişörtle baş aşağı duran Mia'yı tanıyamayacağını bilmenin rahatlığıyla dosdoğru önüme bakıyorum. Eğer beni tanırlarsa, bu şehirde yaptığım en cılgınca şey bu değil.

Arabamın kapısını açtım ve Mia'yı arka koltuğa yuvarladım. Fedai geldiğinde ondan Mia'nın eşyalarını alıp öfkeli Mia'ya uzatıyorum. "Giyin. Seni eve götürüyorum."

Torpedo gözünden yirmi dolarlık bir banknot çıkarıp fedaiye uzatıyorum. "Sağ ol dostum. Bir daha burada çalışmayacak."

Adam gülerek başını sallar ve arkasını döner. "Elbette, yapmayacak."

Mia peruğunu ve makyajını çıkarıp kendi kıyafetlerini giyerken ben sürücü koltuğunda oturuyorum. Kendine gelir gelmez arabayı çalıştırıyorum ve sessizce eve doğru gidiyoruz.

Giulia camdan dışarı bakarsa arabamı görmesin diye evin iki kapı aşağısına çekiyorum.

Dikiz aynasından Mia'nın gözlerine bakarak, "Göğüslerini açtığın fotoğraf. Okulda çekilmemişti, değil mi?"

Bakışları benden uzaklaşıyor ve fısıldıyor, "Hayır. Kaleb ve kardeşi kulübe geldiler. Fedai fotoğraf çektikleri için onları dışarı attı ama artık çok geçti."

Ne kadar şerefsizler. Keşke onları daha sert yumruklasaydım. "Bu bana ilk ve son yalan söyleyişin. Dışarı."

Şaşkınlıkla bana göz kırpmıyor. "Ne?"

"Evdesin. Çık dışarı." Az önce yaptıklarımızdan sonra içinde bulunduğum ruh haliyle, Mia ve Giulia bizi birlikte görürken içeri girme riskini göze alamam. Tek düşündüğüm Mia'yı üst kata sürüklemek ve söylediğim her şeyi yapmayı kabul edene kadar onu sertçe becermekken doğal davranamam.

Yüzü kapalı ve öfkeli Mia arabamdan kayarak iniyor, kapıyı çarpıyor ve hızla kaldırımdan evimize doğru yürüyor. Ön kapının çarpma sesini duymak için bekledim ve sonra kaldırımdan uzaklaştım.

Bir saat daha dolaşıp serinlemek niyetindeydim ama göğsümde bir sıkıntı var. Çok uzun zamandır, belki de yıllardır, ilk kez eve gitmek istiyorum.

Birkaç dakika sonra garaja girdim ve motoru kapattım.

İçeride, Mia kendine bir bardak meyve suyu koyarken Giulia mutfak tezgâhında oturuyor. Üvey kızım bana bakıyor ve sanırım bu kadar çabuk dönmemi beklemiyordu.

Ben de öyle, ama onu burada, normale dönmüş olarak görmem gerekiyordu.

Giulia burnunu bana doğru kırıştırdı. "Nerelerdeydin sen? Ucuz bir fahişe her tarafına sürünmüş gibi kokuyorsun."

Omzunun üzerinden Mia'nın beti benzi atıyor ve çenesi geriliyor. Giulia bu gece ve kulüpte dans ettiği diğer tüm gecelerde nerede olduğunu öğrenirse başına yağacak cehennem hayal edebiliyorum. Bodruma sürüklenmek, bağlanmak ve kırbaçlanmak ihtimal dışı olmayabilir.

"Ben mi? Daha önce leylak renkli bir dondurma yedim ve hiç de ucuz değildi. Lezzetli ve tatlıydı ve tam da istediğim şeydi."

Giulia bana şaşkın bir bakış fırlatıyor ve telefonuna geri dönüyor. Omzunun üzerinden Mia'ya anlamlı bir bakış attım.

"Aslında, mükemmeldi."

Sen mükemmelsin.

Sonra oradan çıkmam gerekiyor çünkü kotumun içi berbat durumda ve bir duşa ihtiyacım var.

On beş dakika sonra yatağın kenarında oturmuş, kalçalarım bir havlu dolamış, saçlarımı kuruluyor ve bir yandan da telefonumdan e-postalarımı bakıyorum. Mia'nın e-posta adresi bir yerlerde olmalı.

Sonunda Giulia'nın düğünümüzü planladığı ve tüm aileyi CC'lediği zamanlardan birinde buldum. Özel günümüzle ilgili soruları olan olursa diye Mia'nın telefon numarasını bile eklemiş.

Dişlerimi gıcırdatarak düğünümüzün nasıl bir maskaralık olduğunu hatırladım. Giulia bir gelin olarak tüm ilgiyi üzerine topluyor, sanki birbirimize aşıkmişiz ve bu sadece üç kez aynı odada bulunmuş iki insan arasındaki bir anlaşma değilmiş gibi davranıyordu.

Gelinime konsantre olmaya ve onunla yatma fikrine kendimi alıştırmaya çalıştım. Sevişmek üzere olduğum bir kadının gözlerinin içine bakmaya ve sikimi içinde hissetmek için ağrıyan bir ihtiyaç görmeye alışkınım. Giulia bana doğru baktı.

Bir de Giulia'nın üçüncü nedimesi ve en küçük kızı Mia vardı. Elinde küçük pembe bir buketle ablalarının arkasında durmuş, en az benim kadar sinirli görünüyordu. Kimse ona en ufak bir ilgi göstermedi ama ben onun küçük göz devirmelerini ve sabırsızca ayaklarını kaydırmasını yakaladım. Ayrıca nedime elbisesinin ince sateninden göğüs uçlarının dış hatlarını da görebiliyordum. Tasarım basitti ve onun nefis vücuduna yapışıyordu ve yeminlerim boyunca ona bakmaktan kendimi alamadım. Sonunda dikkatini çektim ve benden iğrenmeye başladı. Gözlerinde nefret ateşi yanıyordu ve itiraf etmekten nefret edeceğinden şüphelendiğim başka bir şey daha vardı. Ben amını dilimle sikerken onu bir duvara yaslamayı aklımdan geçirmişti.

Ve birden Bianchi kadınlarından birini becermek istedim. Onu becermeyi çok istiyordum.

Ama yanlış olan buydu. Mia'yı beceremiyorsam, bir sonraki en iyi şey onun hayatını cehenneme çevirmektir, çünkü sinirlendiğimde böyle yaparım.

Bir amcık gibi davranıyorum.

Mia'ya söz verdiğim 200 doları gönderdim. Birkaç dakika sonra paranın hesabıma geri yatırıldığına dair bir bildirim alıyorum.

Kaşlarımı çatarak ona bir mesaj gönderdim. Al şu lanet parayı. ihtiyacın olduğunu biliyorum.

Bir gecede asla 3 bin kazanmam. Sekiz yüz doları dans için saklayacağım ama gerisini istemiyorum. Jestin için teşekkürler, minnettarım. Ama başımın çaresine bakabilirim.

Jest mi? Bu bir jest değildi, bu ona arkama yaslanıp düzinelerce iğrenç adamın onun vücuduna değersiz gözlerini dikmesine izin vermeyeceğime dair bir sözdü.

Öfkeli bir cevap yazıyorum. Ne dersen de, ama bir daha asla soyunmayacaksın. Bunu yasaklıyorum.

Telefonuma bakıp sırtıyorum. Yasak. Üvey kızını hizaya çeken bir üvey baba gibi konuşuyorum.

Elbette, üvey kızım kucağında sürtünürken pantolonumun içine boşaldım, ama önemli olduğunda kanunları uyguluyorum.

Bir dakika sonra telefonum çalıyor. Çalışmayı bırakmayacağım. Dünyada sahip olduğum tek güç bu ve bunu benden alamayacaksın. İstersen anneme söyle, büyük bir kavgaya daha sebep ol, ama o da beni durduramayacak.

Elbette Giulia'ya söylemeyeceğim, ama başka erkeklerin de istediğim kadına göz koymasına izin vermeyeceğim.

İstediğim ama sahip olamadığım kadın.

Giulia içeri giriyor ve beni sadece bir havluyla yatakta otururken görüyor. Bakışları vücudumda geziniyor, varlığımdan yarı rahatsız, yarı ilgili. Şu anda ihtiyacım olan son şey, kafam Mia'yla doluyken karımı becermek.

"İyi geceler," diye mırıldanıyorum, havlumu yere atıp çarşafların arasından kayıyorum.

Giulia yatağa girip elini sırtıma koyduğunda derin uykudaymışım gibi davranıyorum.

Ertesi gün karamsar bir şekilde bir ikinci el araba galerisinde dolaşıyor, biraz sevgi, yeni bir kat boya ve aşırı güçlü bir motorla hayata döndürebilmek için bakımsız kalmış kaslı bir araba arıyorum. Eğer bir tamirhane satın alamazsam, o zaman evde bir araba tamir ederek kafamı dağıtacağım. Giulia'nın dörtlü garajında bolca yer var ve bu bana yapacak fiziksel bir şey verecek. Her gün spor salonunda çalışıyorum ama yine de bütün gün çok sinirli oluyorum.

Belki de dün gece Giulia ile seks yapmalıydım. Yapsaydım hamile kalabilirdi ve ben de hakkım olanı almaya bir adım daha yaklaşmış olurdum. Ama koridorun sonundaki Mia'nın bizi duyması ve tamamen

Birkaç saat önce kucağında dans edip kendini orgazma ulaştırdığı için kendinden iğrenmek beni durdurdu. Belki Giulia'yı Mia kız kardeşindeyken falan yakalayabilir ve onu çabucak becerebilirim.

Yaptığım şeyi bırakıyorum ve bir iniltiyle başımı arkaya yatırıyorum. Yüce Tanrım. Ne yapıyorum ben, karımla üvey kızımın arkasından gizlice mi dolaşıyorum? Bu delilik. Kendimi bu karmaşanın içine nasıl sokuyorum?

Yarısı sönmüş bir lastiği tekmeliyorum. Bu pisliğe nasıl bulaştığımı biliyorum. Güzel, dokunulmaz üvey kızımı takıntı haline getirerek. Annesini becerdiğimi duyarsa benimle hiçbir şey yapmaz. Muhtemelen bir daha ona dokunmama izin vermeyecektir, çünkü o benim kadar berbat durumda değil ve onu bu hale getirmeye çalışmamalıyım.

Ama Mia'nın
dudakları.

Vücudu.

Bana sataşp sonra gülümsemeye başlaması.

Birlikte ailenin içine etmiş bir çiftiz ve keşke onu kollarıma alıp tüm bu saçmalıklardan uzaklaştırabilseydim.

Telefonum çalıyor ve cebimden çıkarıyorum. Arayan Giulia'ydı ve cevap verdim. "Ne?"

"Lazzaro."

Başımı kaldırıyorum ve kaşlarımı çatıyorum. Sesi normal gelmiyor ve gözyaşlarına boğulduğunu anlamam bir anımı alıyor. "Neyin var?"

"Lazzaro, korkunç bir şey oldu. Çabuk gel."

6

Mia

"I hakkınızda bir söylenti duydum, Bayan Mia Bianchi." Arkamdaki alaycı sesi duyduğumda boynumdaki tüyler diken diken oluyor. Dönmememe gerek yok. Trent Scorsese, eski sevgilimin arkadaşlarından biri. Connor'la çıkmaya başlamadan önce, Trent benimle ilgilendiğini belli etti ve arkadaşını seçtiğimde, tuzlu küçük bir kaltağa dönüştü.

Yürümeye devam ediyorum, eve gitmeye odaklanıyorum. Okul yeni bitmişti ve bütün gün sadece ve sadece tek bir şey düşündüğüm için berbat bir ruh hali içindeydim.

Üvey babam.

Keşke korkunç davranışlarımızdan dolayı yaltaklanabilseydim. Muhtemelen bununla yaşayabilirdim. Bunun yerine, striptiz kulübündeki özel odada bana bakışını hatırlıyorum, iki eli de sandalyesinin koltuğunda sıkıca kenetlenmişti, sanki ölümüne tutunuyordu.

Bambi, seni öpmeyi çok istiyorum.

"Senin hakkında bir söylenti duyduğumu söyledim, Mia," diye daha yüksek sesle sesleniyor Trent.

Arkamı dönmeye zahmet etmeden tembel bir eli omzumun üzerinden geçiriyorum. "Evet, evet. Bana kafayı takmışsın. Başka bir şarkı çal, Trent."

Önümde koşuyor, arkasını dönüyor ve geriye doğru yürüyor, böylece yüzüne bakmak zorunda kalıyorum. Kaşlarını bir, iki kez kaldırıyor. "Belli bir kulüpte seninle ilgili bir şey."

Adımlarım kaldırırmda sendeliyor. Striptizci olduğumu biliyor mu? Ya da beni ve Laz'ı biliyor mu? Nasıl biliyor? Yani, Laz kulüpte beni sahneden indirmeye çalışırken ve sonra omzunun üzerinden dışarı çıkarırken yeterince dikkat çekiyordu ama o sırada okuldan kimsenin orada olduğunu sanmıyordum.

Trent yüz ifademi fark etti ve yüzü aydınlandı. "Yani, bu doğru. Etrafta bir fotoğrafının bile dolaştığını duydum ama bir türlü ele geçiremiyorum."

Bu muhtemelen fotoğrafın dolaşırmda olmadığı, sadece bir fotoğraf olduğu hikayesinin dolaşırmda olduğu anlamına geliyor. Fotoğraf dolaşırmda olsaydı şimdiye kadar görmüş olurdu.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Trent sırtıyor, benim yüzümden hayatının en güzel anlarını yaşıyor. "Emin misin? Mia Bianchi'nin şehirdeki her direği nasıl çalıştıracağını bildiğini duydum." Yüzünün yanına bir yumruk yapıyor ve dilini yanağına bastırarak sakso çekiyormuş gibi yapıyor, sanki çifte anlamı zaten belli değilmiş gibi.

Siyah bir araba yanımıza yanaşıyor ve yürüme hızında ilerliyor. Sürücüyü göremiyorum ama gümüş yüzükler takmış dövmele bir el vites koluna kenetlenmiş.

Trent benimle alay etmeye devam ediyor. "Hadi ama, bir dans ne kadar? Yirmi mi? On mu? Duyduğuma göre o amcık ucuza gidiyormuş."

Motor durur. Bir kapı çarpılır. Siyahlar giymiş, yeşil gözlü, kocaman, öfkeli bir adam doğruca Trent'e yaklaşır, boğazından yakalar ve onu en yakındaki tuğla duvara çarpar.

Laz cehennem ateşiyle yanan bir sesle, "Az önce ona ne dedin sen?" diye haykırır.

Trent aniden tepesine dikilen devasa, öfkeli adama cevap veremeyecek kadar şoktadır. Ya da Laz boğazını çok sıkı kavradığı için konuşamıyor.

Yumruğunu Trent'in suratına indirmeden önce Laz'ın diğer elini tutuyorum. "Laz, bu kadar yeter. Bırak onu."

Ama Laz beni duymuyor. Ya da duymuyor.

"Dinle, seni zavallı küçük döl damlası. Bunu okulunda yay. Eğer biri, herhangi biri Mia'ya yan gözle bile bakarsa, az önce ağzından çıkan pisliği ona kusmak şöyle dursun, onları bizzat ben parçalara ayıracağım."

Laz'ın kafatasına sıkıştırdığı kan yüzünden yüzü kıpkırmızı olan ve korkudan titreyen Trent hızla başını sallar.

"Laz, lütfen bırak onu. Nefes alamıyor." Laz, Trent'ten bir baş ve omuz daha uzun ve iki kat daha geniş. Belki Trent sefil hayatında bir kez olsun acı çekmeyi hak ediyordu ama bu şekilde değil.

Önce bana, sonra Trent'e baktı. "Mia burada olduğu için şanslısın, yoksa dişlerini kırardım. Teşekkür et Mia."

Trent, "Teşekkürler Mia," gibi bir şeyler mırıldanıyor ama bunu anlamak zor.

Laz tatmin olmuş görünmüyor ama bırakıyor. Trent nefes almakta zorlanarak iki büküm oluyor. Sırt çantasını düşürür ve Laz onu sert bir tekmeyle sokağın aşağısına fırlatır.

"Şimdi, siktir git."

Trent olabildiğince hızlı bir şekilde çantasının peşinden koşar ve oradan uzaklaşır.

Başımı öfkeyle sallayarak Laz'a dönüyorum. "Laz, o sadece bir zorba. Onun bir önemi yok. Onu böyle korkutmana gerek yoktu."

"O sadece bir zorba mı? Yoksa kadınlara saygılı davranmak zorunda olmadığını düşünen bir erkek mi?"

Buna bir cevap alamadım. Trent'in ağzından bir kadın hakkında doğru dürüst bir şey duyduğumu sanmıyorum. Onunla çıkmak istemememin sebeplerinden biri de buydu.

Laz Camaro'suna geri döner. "Ben de öyle düşünmüştüm. Arabaya bin."

"Burada ne işin var senin?"

Laz açık arabasının kapısını kavırıyor, ifadesi kızgınlıktan sıkıntılı bir hale dönüşüyor. "Isabel bir kaza geçirdi. Şu anda hastanede."

Laz'ın ne söyleyeceğini düşündüysem, o değildi. Bir an nefes alamadım ve tüm vücudum kilitlendi. Kız kardeşim. Hastanede. Bu kelimeler birbirine ait değil.

"Başka bir şey bilmiyorum. Hadi, annen zaten orada."

Sessizlik içinde sürüyoruz. Bir ara Laz elime uzanıyor ama endişeden o kadar hasta oluyorum ki geri çekiliyorum.

Resepsiyona kız kardeşimin nerede olduğunu soruyorum ve görevli personel beni üçüncü kata yönlendiriyor.

Asansörden indiğimiz anda ve çift kapıdan geçip koğuşa girmeden önce annemin hıçkıra hıçkıra ağladığını duyabiliyorum. Koridorda yarı yürüyorum, yarı koşuyorum, Isabel'in odasına ulaştığımda ne bulacağımdan korkuyorum.

Ben ona ulaşamadan öfkeli bir ses ağlamayı kesiyor. "Tanrı aşkına, anne! Sadece kırık bir bacak ve kırık bir burun."

Isabel'in sesi güçlü, canlı ve öfkeli geliyor. Rahatlayarak sarkıyorum ve Laz beni tutmak için kolunu belime doluyor.

"Şükürler olsun," diye mırıldanıyor nefesinin altında.

Teşekkür etmek için kısa bir süre göğsünü okşuyorum ve ondan ayrılıyorum, bu durumda bile ailemden kimsenin birbirimize dokunduğumuzu görmesini istemediğimin bilincindeyim. Elleri vücudumda sadece benim görebileceğim sıcak izler bırakıyor.

"Ama senin güzel yüzün," diye hıçkırır annem.

Köşeyi döndüğümde Isabel'i yatakta, sağ bacağı alçada, burnunun üzerinde beyaz bir bant ve iki siyah gözle görüyorum. Hücum eden bir boğayla dövüşmüş ve kaybetmiş gibi görünüyor.

Bana zayıf bir gülümseme veriyor. "Selam Mia. Hey, Lazzaro. Biriniz annemi buradan çıkarabilir mi lütfen? Şu anda onunla başa çıkmak için dünyada yeterince ağrı kesici ilaç yok."

Laz iç çeker ve karısına doğru yönelir. "Hadi, Giulia. Gidip sana kahve alalım."

Annem biraz ikna edildikten sonra Laz'ı da yanına alarak hıçkıra hıçkıra koğuştan çıkar.

"Tanrıya şükür gitti. Keyfimi kaçırıyordu." Isabel gülüyor için kendisi. Onun gözler var ve Ağrı kesici ilaçlarla kafayı bulmuş birinin sırlı görünümü. İki kız kardeşimden Rieta ile her zaman daha iyi anlaşılmışımıdır. Isabel anneme o kadar çok benziyor ki, onunla konuşmakta zorlanıyorum.

Onu hala sevmeme rağmen, bazen onunla konuşuyorum.

"Neşelen, ölümün eşiğinde değilim." Bana kaşlarını çatıyor, gözleri neredeyse çakışıyor. "Düşündüm de, son zamanlarda gülümsediğini görmedim. Seni yiyip bitiren ne?"

Ona sıkı bir gülümseme veriyorum. "Ben iyiyim. Sana ne oldu?"

"Bir kamyon kırmızı ışıktaki geçti. Ona çarptım." T-bone kazasını taklit ediyor. "Hava yastığının burnunu kırabileceğini bilmiyordum. Ama cidden, Mia. Son zamanlarda neyin var senin? Ya da son beş yıldır. Dünyanın yükü omuzlarında falan mı?"

Sertçe yutkunuyorum. Nasıl bilmez? Annemin bana nasıl davrandığını görmüyor mu? Tüm ailenin bana çoğu zaman görünmezmişim gibi davrandığını? Ses tonunda bir suçlama var, sanki mutsuz olmak benim suçummuş ya da ben bilerek üzülmüşüm gibi.

Isabel bana bilmiş bir bakış atıyor. "Lise hüznü. Erkek sorunu. Çok iyi hatırlıyorum."

"Isabel, bu-"

Arkamdan ayak sesleri geliyor, aceleyle yaklaşıyorlar ve omzumun üzerinden beliren kişi her kimse Isabel canlanıyor. "Rieta. Sanırım artık güzel olan sensin, en azından birkaç haftalığına."

Rieta haykırırken ve Isabel bir kez daha kazayı anlatırken ayağa kalkıp onlardan uzaklaşıyorum.

Rieta'nın hemen arkasında Laz ve yanında annesi var. Elinde bir fincan kahve var ve bembeyaz olmasına rağmen ağlamayı bırakmış.

Laz'la göz göze geliyoruz. Bana doğru bir adım atıyor ve annemle Rieta Isabel'in yatağının iki yanındaki koltuklara oturup sigorta poliçelerini, davaları ve Isabel'in kırık burnu için olası estetik ameliyatı tartışırken sırtımızı duvara yaslayarak sessizce birlikte duruyoruz.

Kimse burada olduğumuzu fark etmiyor. Sanki başka bir ailenin odasında iki davetsiz misafir gibiyiz.

"Güzel olan sensin," diye mırıldanıyor nefesinin altında. Bir an sonra ayaklarının üzerinde kayarak kolunu benimkine dayıyor. "Sen hep öyleydin."

Kolumun beş santimi onunkine değiyor, sıcaklığını ve varlığını içime çekiyorum. Herkesin görebileceği kadar açıkta. Kendimi uzaklaştıramıyorum.

On beş dakika sessizce durduktan sonra Laz doğruldu ve elini omzuma koyarak, "Mia'yı eve götüreceğim. Isabel, dairenden senin için alabileceğim bir şey var mı?"

Üçü de şaşkınlıkla etraflarına bakınırlar. Bizi unutmuşlar.

"Bunu annem yapar. Gardırobumu o düzenledi ve her şeyin nerede olduğunu biliyor. Ama teşekkürler, Lazzaro."

"Sorun değil," diye mırıldandı ve kapıya doğru yöneldik.

Yeraltı otoparkında yürürken, "Sana Lazzaro dediklerinde diğerlerini düzeltmiyorsun," diyorum.

"O insanların bana ne dediği umurumda değil."

Eve vardığımızda Laz anahtarlarını tezgâhın üzerine atıyor ve cebinden telefonunu çıkarıyor. "Pizza sipariş etmek ister misin?"

Başımı salladım. "Aç değilim."

Gözleri kısılıyor, bakışları keskinleşiyor ve ağzından korkunç bir şey çıkmak üzere olduğunu anlıyorum. "Giulia kırık bir bacak için ne performans sergiledi. Senin hakkında aynı şekilde davranacağını sanmıyorum, değil mi?"

"Bunu belirttiğin için teşekkürler," diye sızlandım. "Öyleyse bu konuda bir şeyler yap."

"Ne gibi? Annem Isabel'i daha çok seviyor diye onun en sevdiği elbisesinin üzerine kırmızı şarap dökecek değilim."

Omuz silkiyor ama gözlerinde karanlık bir parıltı var. "İntikam almak için daha iyi yollar var."

"Ailem benden nefret ediyor diye sana sakso çekmeyeceğim."

Laz'ın ağzında hınzır bir gülümseme beliriyor. Bana doğru yürürken gözlerim yara izine takılıyor. "Sikimi yalayacaksın ama gırtlığında dibe vuruşumu hissetmeyi arzuladığın için."

Arzu, bedenimde alevli bir kuğu dalışı yapıyor. Kendimi onun önünde dizlerimin üzerinde hayal ediyorum, yumruğu at kuyruğumu kavrarken yavaşça ve sıkıca yüzümü sikiyor. Isı tekrar tekrar içime çarpıyor.

Laz yumuşak bir inilti çıkarır ve elini saçlarının arasından geçirir. "Bu bir işkence, Bambi. Bunu düşündüğünü görebiliyorum."

Bunu düşünmekten daha fazlasını yapıyorum. Canlı bir şekilde hayal edebiliyorum. Hissedebiliyorum.

Eski erkek arkadaşımın benim hakkımda bildiği tek şey, kafa vermeyi gerçekten sevdiğim.

Yani, gerçekten sevdim.

Bazı geceler, ağzımı ve boğazımı dolduran kaba, bilinmeyen bir adamla ilgili canlı rüyalar görüyorum. Hiçbir şey göremiyorum. İnlemeleri dışında hiçbir şey duyamıyorum. Kim olduğunu bilmiyorum ama erimiş çikolata gibi bir sesi var ve onu daha derine almam için beni ikna ediyor. Rüya saf bir his, ama her zaman ıslak ve nefes nefese uyanıyorum.

Kafa verme eylemini seviyorum. Partnerimin bütün zaman boyunca kendinden geçmesini seviyorum. Bir

kereliğine de olsa

Hayatımda tüm güç benim elimde.

Ve bunda iyi olduğum gerçeğini gerçekten seviyorum. Tasha olarak değil.

Benim gibi.

"Lanet olsun, soğuk bir duşa falan ihtiyacım var." Laz başını sallayarak arkasını döner.

Hastanede yanımda durduğu ve etinin benimkini kavurduğu anı aklımdan geçiyor. Gitmesini istemiyorum.

Onun yanındayken görünmez değilim. Sürekli rahatsız eden kötü bir anı değilim. Tüm hayatım acı ve bir kez olsun tatlı bir şey istiyorum.

Laz'ın tişörtünden iki avuç tutup onu kendime doğru çekiyorum. Sırtım duvara çarptığında gözleri açılıyor ve elleriyle belimi kavlıyor.

"Kapa çeneni," diye fısıldıyorum.

Dudakları o kadar yakın ki her kelimeyi ağzımda hissediyorum. "Ben bir şey söylemedim."

Tişörtünü bırakıyorum ve ayaklarının dibinde diz çökene kadar yavaşça duvardan aşağı kayıyorum. Yırtık kot pantolonu kadar çekici bir şekilde yıpranmış, aşınmış siyah botların içindeki büyük ayaklar. Laz'la ilgili her şey nasıl iyi vakit geçirileceğini bildiğini söylüyor. Tek yapmanız gereken ona nasıl olduğunu sormak.

Terli avuçlarım karnına bastırıyor. Nefes aldığını hissedebiliyorum. Bekliyorum.

İyi bir kız olsaydım, bunu yapmazdım.

İyi bir adam olsaydı, geri çekilir ve bana kalkmamı söylerdi.

Sanırım kötü insanlarız çünkü parmaklarım bel kemerine, düşmenin yanına takılıyor ve Laz beni durdurmuyor. Muhtemelen tereddüt ettiğimi düşünüyor. İçimde bir savaş olduğunu. Yapmalı mıyım? Yapmamalı mıyım?

Ama bunu yapmaya karar verdim bile. Bunu bir yemek haline getiriyorum çünkü gerginlik onu öldürüyor olmalı. Bunu gerçekten istiyor. Çarşafıma dölle boyanmış o kalbi bıraktığında anlamıştım. Ne kadar arzuladığını görebiliyorum.

Kot pantolonunun önündeki şişlik gittikçe büyüyor. Aletinin başındaki kalın çıkıntı kotun üzerinden görülebiliyor.

Yavaşça öne eğilip tam oraya bir öpücük
konduruyorum. Laz inliyor.

Kotunun üst düğmesini açıyorum. Daha
yüksek sesle inliyor.

Bu doğru, seni muhteşem pislik. Sana yaptığım her küçük şey için bana bir inilti ver. Fermuarının dişlerinin birbirinden ayrılması için sadece en ufak bir teşvike ihtiyacı var. Aleti bir tarafa doğru eğilmiş, kalın ve şişmiş ve ağzımın derinliklerine gömüldüğünü hayal ettiğimde amımdan bir sızı geçiyor.

Ama henüz değil. Onunla alay ederek kendimi deli ediyorum. Külotunu aşağı çekiyorum ve sikinin ağırlığı öne doğru sallanıyor.

Laz'da gördüğüm en muhteşem yaraklardan biri var. Tüm kıllarını kesmiş, bu da onu kocaman gösteriyor. Teni yumuşak ve pembeye çalan bir renkte, uzunluğu boyunca kalın bir damar göze çarpıyor. Dilimi alt tarafında gezdiriyorum ve yavaşça yukarı bakıp bakışlarıyla buluşuyorum. Yüzündeki mutlak odaklanma ve arzu ifadesini gördüğümde kendimi tatmin eden gülümsememe engel olamıyorum.

Aletinin başını yutuyorum, o da inliyor ve yumruğunu ensemdaki saçlara doğru kıvırıyor.

"Mia," diyor kabaca, daha önce ondan hiç duymadığım, ihtiyaç ve arzuyla dolu bir sesle. Bir lanet ve bir teslimiyet. "Mia. Siktir, evet, Mia."

Onu yavaşça yukarı ve aşağı emiyorum. Adımı söylemeden duramıyor ve her söylediğinde kalbim patlayacakmış gibi hissedene kadar daha da şişiyor.

Beceriksiz elleriyle üstümün düğmelerini açıyor ve altındaki kaşkoluyu ortaya çıkarıyor. Onu omuzlarımdan itiyor ve beni ortaya çıkarıyor, parmaklarını göğsümde gezdirirken inliyor.

Kalçalarını itiyor, başımın arkası duvara çarpıyor ve siki daha derine kayıyor. Bu benim rüyam. En sevdiğim

Rüya. Açı tam doğru. Laz boğazımı o kadar mükemmel dolduruyor ki öğürmüyorum ve neredeyse nefes almama bile gerek kalmıyor. Kalçalarını tutuyorum, böylece hareketlerini parmaklarımla da hissedebiliyorum. Sadece kafa vererek boşalabilir misin merak ediyorum. Dizlerimin üzerine çökmeden önce kotumu çıkarma zahmetine girseydim kendime dokunuyor olabilirdim ve muhtaç bir hayal kırıklığıyla kalçalarımı yuvarlıyorum.

"Azgın mısın, Bambi? Birazdan seninle ilgileneceğim. Şu anda hiçbir yere gitmiyorsun."

Sesindeki hırıltı beni onun etrafında inletiyor.

"Mükemmel dudakların beni uçuracak. I

"Elimde olsa seni bütün gün böyle becerirdim."

Sesinden boşalmanın eşiğinde olduğunu anlayabiliyorum ve itişlerini yavaşlatıyor. Mümkün olduğunca uzun süre çekmeye çalışıyor. Ama yapamıyor. Dayanmaya çalışırken vücudu dokunuşlarının altında katılaşıyor ama sonra bir titremeye doruğa ulaşıyor. Kalçalarını gelişigüzel iterek ağzımı dölleriyle dolduruyor.

Laz nefesini zar zor toparladıktan sonra omuzlarımı kavrayıp soluk soluğa, "Sakın yutma. Tükürme de. Sadece tut."

Derin bir nefes alıyor ve çenemi tutarak yüzümü kendisine doğru çekiyor.

"Ver bakayım, Bambi."

Ağzımı açıyorum ve dölllerinin dilimin üzerinde yuvarlanmasına izin veriyorum. Laz dişlerini alt dudağına gömüyor ve gülümsüyor, saçları gözlerine doğru sarkıyor. "Sen şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeysin." Sesi arzuyla boğuklaşıyor. "Şimdi iyi bir kız gibi yut."

Bana söyleneni yapıyorum, tüm bu süre boyunca gözlerinin içine bakıyorum. Laz ellerini kollarımın altından geçiriyor ve beni yukarı çekiyor. Sırtım duvara çarpıyor ve ağzı ağzıma iniyor. Ağzımda kendi tadını alırken öpücüğü doyumsuz. Dili içime giriyor ve benimkine doğru kayıyor.

Seni becermem gerek, diyor dilinin darbeleri.

Dudaklarımdan ayrılıyor ve boğazıma, göğüslerime nefessiz, aç öpücükler konduruyor. Aleti aramızda, yarı sert ve parlıyor.

"Aletim tekrar sertleşene kadar seni parmaklarımla becereceğim. Sadece otuz saniye sürecek çünkü senin için çıldırıyorum, Bambi."

Dışarıdan metal gıcırtiları, anahtar şingirtıları ve sokak sesleri geliyor ve sonra ön kapı çarpıyor. İki kadın sesi koridordan bize ulaşıyor. Annem ve Rieta.

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Kaşkorsemi yukarı çekiyorum ve hırkamı çılgınca ilikliyorum. Laz yavaşça geri çekilip kot pantolonunun içine girerken her şeyden çok sinirlenmiş görünüyor.

Annem ve kız kardeşimin yaklaştığını duydukça gerçeklik geri geliyor. Diğer kız kardeşim hastane yatağında yaralı yatarken ben üvey babama kafa attım. Yüzümü duvara yapıştırdı. Delice davranmak var, bir de aptalca davranmak var.

"Bu iş daha bitmedi."

"Evet, öyle," diye fısıldıyorum hararetle. Karısını kendi evinde aldatıyor. Annem şüpheli ve yaptığım her şeyi eleştiriyor. Böyle devam edersek öğrenecek.

Ama Laz ya beni duymuyor ya da duymamış gibi yapıyor.

Kot pantolonunun düğmelerini iliklerken "Dudakların BJ gibi dağınık," diyor. Göz kırparak dönüyor ve karısını selamlamak için koridorda kayboluyor.

Laz

O Sonraki birkaç gün boyunca Mia ne zaman beni görse ya da annesi odaya girse yüzü yanıyor. Ona yakınlaşmayı kendime görev edindim.

Çünkü onun kıvrandığını görmekten duyduğum sadistçe zevk tariflerin dışında.

Bir sabah okuldan önce, tam bir kupayı dudaklarına götürürken mutfağa girdim ve "İyi bir kız gibi yut" diye mırıldandım.

Boğuluyor ve neredeyse kahvesini tükürüyor. Çenesini silerek etrafta kimsenin olup olmadığını kontrol etti ve "Hiç utanman yok mu senin?" diye tısladı.

Lütfen. Ruhumu yutmaya çalışır gibi sık yalayan bir kızıdan alınacak kalp çarpıntısı, bal-yapışkan zevk varken utanç duymanın eğlencesi nerede?

Böyle düşünen tek kişi de ben değilim. Kendimi onun şeftali gibi kıcını ve göğüslerinin kıvrımlarını açlıkla yerken bulduğum kadar Mia'yı da sık sık bana gizlice bakarken yakalıyorum. Tek yapmam gereken kollarımı başımın üzerine kaldırıp gerinmek ve o da kalçamdaki sert kas çizgisine odaklanıyor.

kotumun içinde kayboluyor, sevimli küçük sürtük. Ve bunu bir iltifat olarak söylüyorum. Bir kızın sizin için tüm çekingenliğini terk etmesinden daha ateşli bir şey yoktur. İçine gömüldüğümde kulağına benim için ne kadar lezzetli bir sürtük olduğunu fısıldamak ve onun zevkle etrafımda kenetlendiğini hissetmek istiyorum.

Sadece benim için.

Bir öğleden sonra çilekleri yavaşça, teker teker yiyor, ısırmadan önce uçlarını emiyor ve suyunun dilinin üzerinden akmasına izin veriyor. Mutfak tezgahının üzerinden bana bakarken kot pantolonumun içinde patlamaya hazırım.

Giulia evin başka bir yerinden Mia'ya sesleniyor ve her geçen an daha da sinirleniyor.

"Annen seni istiyor," diye mırıldanıyorum, bakışlarım onun sulu dudaklarında. Başparmağımı tüm o tatlı meyvelerle birlikte ağzına sokmak ve dilinin bana karşı hareket ettiğini hissetmek için neler vermezdim.

"Mia." Yüksek topuklar fayanslarda öfkeyle tıkırdıyor. Giulia mutfağa daldı, yüzü solgun ve öfkeliydi.

Mia çileklerinden başını kaldırıp annesine dönüyor ve bir rüyadan yeni uyanmış gibi gözlerini kırıştırıyor. "Ne?"

"Tanrı aşkına, Mia. O kafanın içinde neler oluyor?"

Aletimi ağzıma alıyorum, dudaklarımı içtiğim su bardağının arkasına saklıyorum. Mia beni aklımdan çıkaramıyor ve onu becerdiğimi hayal ettiği tüm yolları öğrenmeye açım. Her birini mümkün olan en kısa sürede gerçeğe dönüştürmek istiyorum.

"On dakikadır seni arıyorum. Oturma odasındaki tüm süsleri Isabel'in dairesine götürüp asmanı istiyorum."

"Onu ben götüreceğim," diyorum otomatik olarak ve Mia bana şüpheli bir bakış fırlatıyor.

"Ben kendim giderim, teşekkürler."

Giulia çantasına uzanarak, "Hayır, Lazzaro'yu da yanına al," diyor. "İşini çabucak bitirip buraya gelmen ve parti için punç yapman gerekiyor. Tarif buzdolabının üzerinde. Ben yiyecekleri almaya gidiyorum. Unutma, yediye kadar her şeyin hazır olması gerekiyor."

Isabel bu akşam taburcu oluyor ve Giulia ona bir eve hoş geldin partisi düzenliyor. Mia kız kardeşinin dairesinin anahtarlarını askıdan alıyor, süsleme kutusunu kapıyor ve ayaklarını sürüyerek beni arabama kadar takip ediyor.

Arabayı sürerken, süsleme kutusuna bakıyor. Neşeli, parlak renkler. Giulia onları kendisi yapmış. Bebeğinin yaralanması onu evcimen, anaç bir ruh haline sokmuş gibi görünüyor.

"Geçen ay doğum günümdü. Annem bana evde bir akşam yemeği partisi verdi."

Kaşlarım şaşkınlıkla kalktı. "Bir parti mi? Alışılmadık derecede düşünceli."

Mia kollarını süslere dolayarak pencereden dışarı bakıyor. "Sen öyle san. Kimse bana mutlu yıllar dilemedi. Roberto Amca mutfakta pastayı kesti ve dağıttı, mumlar olduğunu ya da benim doğum günü pastam olduğunu fark etmemişti. Annem durmadan seninle olan düğünü hakkında konuşuyordu ve bir parça alıp yemeye başladı."

Yağmur yağmaya başlar, iri su damlaları ön cama vurur.

Mia'yı masanın ucunda oturmuş, sanki orada değilmiş gibi herkesin doğum günü pastasını yemesini izlerken hayal ediyorum.

Kimse size aileniz gibi zarar veremez.

Kendinize bunun önemli olmadığını söylemeniz, bu tür acıları önemsemekten vazgeçtiğiniz anlamına gelmez.

"Beni dinle. On sekiz yaşındayım ve sesim bir bebek gibi çıkıyor." Yağmurlu sokağa bakarken başını sallıyor. "Dışarı çıkmam lazım Laz. Yarın gece Peppers'ta ortaya çıkıp beni tutmaya çalışacağını biliyorum."

ama hayallerimi mahvedersen o zaman gerçekten kalbimi kırarsın."

Dişlerimi sıktım ve elimi saçlarımın arasından geçirdim. Bunu söyleyeceğini biliyordum. Cumartesi gecesi tüm hafta boyunca gittikçe yaklaştı ve ben onu o direğe geri dönmeye yaklaştıran her dakikadan nefret ettim.

Omuz silkiyor. "Ama zaten başından beri amacın beni incitmekti, şimdi bunu nasıl yapacağını çok iyi biliyorsun."

Ona eziyet etmek son zamanlarda kardiyo egzersizim oldu, evet, ama spor olsun diye. Bu mutsuz, üzgün Mia asla istediğim şey değildi. Kanalizasyonun etrafında dönüyormuş gibi hissediyor ve ben onu nasıl geri çekeceğimi bilmiyorum.

"Kaçmak için nefret ettiğin bir şeye başvurmak zorunda kalmamalısın," diyorum ellerim direksiyonda kenetlenmiş halde.

"Nefret ettiğimi kim söyledi? Tasha olmayı seviyorum. Tasha özgürdür." Mia bakışlarımı tutuyor ama üst dudağı titriyor ve gözleri sulanıyor. Öfkeyle gözlerini kırıştırarak başka tarafa bakıyor.

Isabel'in dairesinde, süsleme kutusunu sehpanın üzerine koyuyor ve Giulia'nın evine çok benzeyen temiz ve tasarımcı oturma odasına bakıyoruz. Minimal. Beyaz yüzeyler. Ruh yok.

"Neden bana bu konuda yardım etmek istedin ki?" Mia kutuyu karıştırarak soruyor.

Yüzümde anlamlı bir ifadeyle gözleriyle buluşuyorum. Erdemli bir nedeni olmadığı kesin.

Mia kızardı. "Hiç utanman yok mu? Yaptığımız şey yüzünden suçluluk duymuyor musun?"

Ortağımın arkasından iş çevirmek daha önce yaptığım ya da yapmayı hayal ettiğim bir şey değil. Keşke bundan nefret ettiğimi söyleyebilseydim ama nefes alabildiğim tek zaman Mia'nın yanında olduğum zamanlar. Neyin doğru neyin yanlış olduğunu önemsemek için mücadele ediyorum.

"Utanmak benim lüğatımda yok, Bambi."

Mia gözlerini indiriyor ve ben onun acı dolu ifadesinden bunu anlayabiliyorum. Örtüleri çekip çıkarırken yaptığı hareketler zorlama ve öfke dolu; yüzünde acı parıldıyor.

"Şu andan itibaren ellerini kendine saklamalısın." Haklı, bunu yapmam gerekiyor.

Ama ihtiyaç duymak ve yapmak? Tamamen farklı şeyler.

Şömine rafının üzerinde bir dizi fotoğraf var ve gidip onları inceliyorum. Sonra kaşlarımı çatıyorum. Giulia ve kızlarının resim üstüne resim. "Bambi mi?"

"Evet, biliyorum."

"Bu fotoğraflarda sen yoksun. Sadece annen, Isabel ve Rieta var."

"Biliyorum dedim. Isabel sadece ailesinin fotoğraflarını seviyor."

"Ama siz onun ailesisiniz!" Mia dairedaki hiçbir fotoğrafta yok. Şimdi düşünüyorum da, Giulia'nın kendi evinin etrafına astığı fotoğrafların da neredeyse hiçbirinde Mia yok. Mia'nın yer aldığı fotoğraflar ise Mia'nın arka planda olduğu aile fotoğrafları. Sadece Mia'nın olduğu ya da Mia'nın kız kardeşleriyle birlikte olduğu hiçbir fotoğraf yok.

Mia hızla yanıma gelip çerçeveyi elimden alıyor ve rafa öyle bir çarpıyor ki camın kırılacağını düşünüyorum. "İşimizi bitirip buradan çıkabilmemiz için lütfen odaklanabilir misin?"

"Mia-" Ona uzanıyorum ama beni öfkeyle başından savıyor.

"Şu anda beni becermeye çalışmana ihtiyacım yok Laz." Gözleri daha önce hiç görmediğim kadar vahşi.

"Seni rahatlatmaya çalışıyorum."

Bir kol dolusu beyaz ve sarı süslemeyi bana doğru itiyor. "Senin merhametine ihtiyacım yok. Bu çelengi asmana ihtiyacım var."

Isabel'in dairesinin etrafına neşeli süsler asarken ağzımda mide bulandırıcı bir tat var. En azından kardeşlerim benim varlığımı kabul ediyor.

Berbat. Mia'nın dışlanma şekli çok çarpık. Yanlış bir şey bile yapmadı.

Mia'nın süslemelerle oynamasını ve kendisine pislik gibi davranan kız kardeşi için onları mükemmel hale getirmesini izledikçe daha da sinirleniyorum, ta ki kutuyu elinden alana kadar.

"Bitti. Biz gidiyoruz. Ve sen de bu partiye gelmiyorsun."

"Ne?"

"Giulia'ya hasta olduğunu söyleyeceğim. Başın ağrıyor."

Onu arabama götürürken bana, "Laz, ben hayatım boyunca bununla uğraştım. Senin merhametine ya da müdahalene ihtiyacım yok. Peppers'taki işimi yapmama izin vermeni istiyorum ki buradan bir an önce gidebileyim."

"Cesedimi çiğnemen lazım," diye homurdanıyorum.

"Bunu ayarlayabiliriz. Eğer yoluma çıkarsan, anneme Peppers'ta çalıştığımı nereden bildiğini ve parasını ödediğin dansla ilgili tüm detayları anlatırım. Bana inanmazsa, fedaiden beni desteklemesini isterim. Jimmy kızların tarafındadır, ne isterlerse yaparlar."

"Mahvolacaksın."

"Ve siz de öyle, paranız için ne planınız varsa. Karşılıklı garantili yıkım." Saçlarını omzunun üzerinden savuruyor ve Camaro'mun üstünden bana bakıyor. "Sıra sende Laz."

MIA PARTIYE GIDIYOR. O lanet partiye gidiyorum ve Mia'nın sanki aileden biri değil de personelmiş gibi içkileri doldurup peynir tabaklarını dağıtmasını izliyorum. Bir yandan da annesine her şeyi anlatma tehdidini düşünüp duruyorum. Yarın gece, düzinelerce erkek Mia'nın üzerine salyalarını akıtacak ve Mia da çıplak amını onların kucağına sürtecek.

dövmelerine bayıldığını söylüyor. Kan basıncım tavan yaptı.

Bir kadeh kırmızı şarabımı bitirdiğimde telefonumu çıkarıp kanepede bir kraliçe gibi oturan Isabel'e yaklaşıyorum. Bacağı alçıda ve yüzündeki morluklar yavaş yavaş soluyor.

"Hadi senin ve kız kardeşinin bir fotoğrafını çekelim."

Isabel etrafta Rieta'yı arar ve onun odanın diğer tarafında bir kuzeniyle konuştuğunu fark eder.

"Hayır, diğer kız kardeşin. Başka bir kız kardeşin daha olduğunu biliyorsun, değil mi?" Elinde bir tepsi dolusu kirli bardakla mutfağa doğru yürüyen Mia'ya parmaklarımı şıklatıyorum. "Garson kız. Sevgili Isabel'inle fotoğraf çekirme zamanı."

Mia bana pis bir bakış fırlattı ve mutfağa doğru kayboldu.

"Çok komiksin," diye mırıldanıyor Isabel.

"Evet. Bu yüzden hepiniz bu kadar çok gülüyorsunuz," diye mırıldanarak telefonumu cebime geri soktum ve Mia'yı takip ettim.

Tabakları bulaşık makinesine tıktırıyor ve bana bakmıyor.

Kollarımı kavuşturup mutfak tezgahına yaslanıyorum ve ona söyleyebileceğim en acımasız şeyi arıyorum. "Sanki seni ezip geçmeleri hoşuna gidiyor."

Mia tezgâhtan bir tereyağı bıçağı kapıyor ve boğazıma doğru sallıyor. "Benden uzak durmazsan hayatını mahvederim."

Gözlerindeki ateşi gördüğümde göğsümde heyecan alevleniyor.

Arzuladığım şey o.

İhtiyacım olan şey

o.

Tehlikeli bir şekilde yaklaşıyorum, burnumun ucu neredeyse onunkine değiyor ve elindeki bıçak boğazıma saplanıyor. "Meydan okuma kabul edildi."

Mia'nın yatak odasının kapısında özel bir numara var. Kolu çevirip iterseniz sıkışıyor ve gecenin köründe çıkardığı ses çok yüksek. Bunun yerine, itmeden önce kaldırırsanız, tereyağı kadar yumuşak ve mezar kadar sessiz açılır.

Yatağa yaklaştığımda Mia'nın nefes alış veriş i yumuşak ve dengeli, bacaklarına dolanmış çarşaf larla yatağa uzanmış görüntüsünü yutarcasına izliyorum. O sevimli küçük pijama takımını giyiyor. Minik beyaz şort. Askısı kopmuş bir kaşkorse. Bana onun narin, küçük striptizci G-string'ini hatırlatıyor ve eşofmanımın içinde sertleştiğimi hissediyorum.

Dikkatlice onunla birlikte yatağa çıkıp vücuduna sarılıyorum ve sonra bir elimle ağzını kapatarak onu sıkıştırıyorum. Başını çevirmeye çalışırken hızla kendine geliyor ve çeviremeyeceğini fark edip gözlerini açıyor.

Parmağımı dudaklarıma götürdüm. "Şşş."

Gözleri öfkeyle parlıyor ve elimi ağzından çekiyorum.

"Sana benden uzak durmanı söylemiştim. Burada ne işin var?" diye tıslıyor.

Dizlerimi vücudunda gezdiriyorum ve birini kalçalarının arasına bastırıyorum. "Konuşmak yok. Sadece arkana yaslan ve ses çıkarmamaya çalış."

Yarı karanlıkta bile parmaklarımı şortunun bel bandına doladığımda yanaklarının kızardığını görüyorum. Ağzımı ona götürmeliyim. Haftalardır bu fikre kafayı takmış durumdayım ve onu tatmadan bir an bile duramıyorum.

"Ama annem-" "O

derin uykuda."

Yavaşça karnına bir öpücük konduruyorum ve altımda titrediğini hissediyorum. Mia bana hâlâ kızgın ama bunu istiyor. Buna en az benim kadar ihtiyacı var.

Mia kapıya umutsuz bir bakış attı. "Ya uyanırsa?"

Keşkeleri siktir et. Şu anda önemsemişim tek şey Mia.
"Konusmak yok dedim."

Bileğimi tutuyor. "Bunun için hazır değilim."

İçime bir sıcaklık yayılıyor. Onu becermem için hazır olacağı bir zamanın geleceğini mi ima ediyorsun?

"Seks yapmıyoruz. Sana oral seks yapacağım."

Mia'nın kaşları yukarı kalktı ve birleşti.

"Gerçekten mi? Neden?"

Daha fazla aptalca soruya cevap vermeyeceğim. Ellerimi kışının altına kaydırıp şortunu tutuyorum ve çekiyorum. Mia bana yardım etmek için kalçalarını yukarı kaldırıyor ve yüz ifadesinden anladığım kadarıyla kendi hareketleri onu şoke ediyor.

ince bacaklarının her birini havaya kaldırıp üzerindeki küçük giysiyi çekiyorum ve onun mükemmel, lezzetli vücuduna bakıyorum. Ayak bilekleri elimdeyken, topuklarını kalçalarına doğru itiyorum ve bacaklarını açıyorum.

"İşte böyle, Bambi. Vücudunu istediğim gibi kullanmama izin ver."

Kıcı eşofmanlarıma dayanıyor ve kalçalarımı yavaşça ona doğru bastırıyorum, sikimi serbest bırakıp içine dalmak için can atıyorum.

"Çok güzel amına koyayım." Parmağımı yarığında ve iç dudaklarının kıvrımlarında gezdiriyorum.

Ağzım sulanıyor. Onun tadına bakmalıyım. Yataktan aşağı kayıyorum ve Mia'nın yüzüne baktığımda tam onu tatmak üzereydim. Korkmuş görünüyordu.

Yaptığım işi bıraktım ve kaşlarımı çattım. "Seni ısırmayacağım."

Mia başını sallıyor ama dudakları birbirine sıkıca yapışmış.

"İstemiyorsan durabilirim." Oturmaya başlıyorum, ama başını telaşla sallıyor.

"Hayır, yapma. Sadece ..." Mia'nın gözleri odanın içinde geziniyor ve daha önce hiç öpülmemiş bir kız gibi kıvranıyor.

"Daha önce hiç bir erkek sana oral seks yapmamış gibi davranıyorsun."

Mia ağzını açıyor ve sonra tekrar kapatıyor.

Başım öfkeyle kalkıyor ve sessiz olmamız gerektiğini hatırlamadan önce neredeyse bağıyorum. "Ne oluyor lan? Daha önce kimse seninle yatmadı mı? Ama bu mümkün değil. Çok iyi oral seks yapıyorsun."

Gerçekten şaşırmış görünüyor. "Bunun konuyla ne alakası var?"

Aman Tanrım. Sanırım erkek arkadaşlarının ona ailesi kadar kötü davranmasına izin vermesine şaşırmamalıyım. "Öncelikle, aldığın kadarını vermek iyi bir davranış. Bugünlerde liseli erkeklerin nesi var? Mezun olduğumda beş farklı kadın yüzüme boşalmıştı. İşte eğitim diye buna denir."

Mia yüzümden amına bakıyor ve tekrar geri dönüyor. "Bunu yapmaktan hoşlanıyor musun?"

"Şaka mı yapıyorsun? Bayıldım."

"Düşündüm ki ..." diye yutkunuyor ve sözünü kesiyor.

"Bunun sadece zayıf ya da amcığı kırbaçlanan erkeklerin yaptığı bir şey olduğunu ve bundan gerçekten zevk almadıklarını mı sanıyordun? Seni bu saçmalıkla kim besledi bilmiyorum ama ben bunu yapmayı seviyorum."

Klitorisine bir öpücük konduruyorum. Mia geriliyor ve sonra yavaşça gevşiyor. Dilimle onu fırçalıyorum, sadece nazik turlar.

"Bu garip hissettiriyor," diye fısıldıyor. "Nasıl garip?"

"Garip ... ve şaşırtıcı."

Gülümsüyorum ve daha da cesaretleniyorum, parmaklarımla onu açıyorum ve sıkıca yalıyorum. Dilim klitorisinin üzerinde kayarken inliyor.

"Sessiz ol, Bambi."

Mia bileklerimi tutuyor ve dişlerini dudağına gömüp hızla başını sallıyor.

Başımı diğer tarafa çeviriyorum, yüzüme bir sırtıma yayılıyor. "Aferin kızıma. Yarın bana kızgın olmaya devam edebilirsin."

"Artık sana kızgınlım," diye fısıldıyor, başı yastığın üzerinde geriye doğru eğiliyor ve parmakları bileklerimi sıkıyor.

Tabii ki öyle.

Bir kadının altına yatmayalı çok uzun zaman olmuştu ve onu daha da açarken açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibiydim. Tadı düşündüğümünden bile daha güzeldi. Önümde domaldığı ve tırnaklarını am dudaklarında gezdirdiği andan beri tadını hayal ediyordum.

"Bunu yapmamalıyız," diye inliyor, aynı anda hem endişeli hem de azgın.

Bu kızla ne yapmam ya da yapmamam gerektiği umurumda değil. Tek bildiğim elimi attığım herkesten daha iyi hissettiği ve onu gülümsetip boşaltmanın bir numaralı önceliğim olduğu.

"Bunu yapmaktan gerçekten hoşlanıyor musun?" diye soruyor tereddütle. Eğer bana inanmayacaksa, ona göstermem gerekecek.

Doğrudum, elini tuttum ve taş gibi sert olan ve eşofmanımın kumaşını zorlayan sikime bastırdım. Kıyafetlerimi çıkaracaktım ama onun çıplak vücuduma bastırdığını görmek beni çileden çıkaracaktı ve şimdi vazgeçmesi için onu ikna etmeye başlayacaktım.

Sadece ipucu, Bambi. Sonuna kadar gidersek ne kadar güzel görüneceğini görmek için.

Sonra kendimi kaybediyordum ve bir hamle sonra taşaklarım içine girmiş, bir elim ağzının üzerinde onu sertçe beceriyordum. Karım koridorun hemen aşağısındayken duyulmamak için çaresizdim ve Mia'nın içine üflemek için can atıyordum.

Parmaklarıyla yavaşça sikimi keşfediyor ve ben onun parıldayan ıslak amına bakarken neredeyse dikkati pencereden dışarı atıyorum. Benim güzel bebeğim benim için can atıyor, peki neden kendimi tutuyorum?

Göğsüm hırıltılı bir nefesle kalkıyor. Bu gece benimle ilgili değil. Ona kafa vermeyi ne kadar sevdiğimi göstereceğim, çünkü bundan sonra bunu mümkün olduğunca çok yapmaya kararlıyım.

Tekrar aşağıya iniyorum ve dilimin kararlı hareketleriyle onu yalayarak amcığının üzerinde şehre gidiyorum.

"Bu nasıl bir his?" Nefes nefese inlerken sormama gerek yok ama onun azgın sesini duymak istiyorum.

"Çok iyi Laz," diye inliyor, iki yanındaki çarşafları sıkıp açıyor. "Laz. Laz."

Bacaklarını başıma ve omuzlarıma doluyor ve ben cennetteyim. Dünya Mia'nın kalçalarının arasında doğru hissediyor ve ona özlediği şeyi veriyorum. Boşalırken başını yataktan kaldırıyor ve ben de tırnakları omuzlarıma batarak geriye yığılana kadar dilimle klitorisini çalıştırmaya devam ediyorum.

Mia karanlıkta zorlukla nefes alıyor. "Parmaklarınla yaşadığım orgazmı hiçbir şeyin geçemeyeceğini düşünmüştüm."

Lanet olasıca düşündü. Yatakta ona doğru ilerledim ve kollarını bana doladı. Elimi kıkına doğru kaydırıyorum ve onu daha da yaklaşıtıyorum, parmaklarım ıslaklığına dalıyor.

Mia göğsüme sokuluyor. Boşalmasını sağladıktan sonra size sarılan bir kızıdan daha tatlı bir şey var mı?

Nabzım aletimde zonkluyor, onun içine girmek için can atıyorum. Kendimi onun sıkı, ıslak sıcaklığının içine gömülmüş olarak hayal edebiliyorum. Bunu hissedebiliyorum.

Mia her iki çıplak bacağını da kalçama doluyor ve sıkıyor, amını bana sürterken inliyor. Onun sesi ve hissi beynime kısa devre yaptırıyor.

"Kes şunu," diye homurdanıyorum, mantığıma zar zor tutunarak. "Neyi durduracaksın?"

Kendimi ancak bu kadar tutabilirim. Doğrulup parmak uçlarıma dayanarak onun yarı çıplak bedenine yaslanıyorum. Bana bakıyor, nefessiz ve güzel.

"Seçimini yap, Bambi. Ya giderim ya da seni hemen burada beceririm."

Mia

M Yağmurun kayganlaştırdığı kaldırımda ayaklarınızı yere vuruyorsunuz. Caddenin çok aşağısında, Peppers'ın neon ışıkları yanıp sönüyor. İş kıyafetlerim Omzuma asılı bir sırt çantasında.

Mümkün olduğunca az para harcayarak kıcımlı ve göğüslerimi hissetmek için ellerinden geleni yapacak yabancıların önünde çıplak dans etmeye gidiyorum. Bu arada ben hâlâ Laz'ın yanındayım ve onun gözlerindeki vahşi, şeytani parıltı "Ya giderim ya da seni burada ve şimdi sikerim" diyor.

Dokunuşu beni deli ediyor. Dili aklımı kaçırmama neden oluyor. O sikini içime gömerken bacaklarımı üvey babamın etrafına sarmak için can atıyorum. Bekaretimi, tamamen teslimiyetimi, olabilecek en kötü adama teslim etmek.

Keşke Laz'ı göndermek yerine bunu yapsaydım.

Yoksa ister miydin?

Artık bilmiyorum.

Barın arkasından dansçıların kullandığı girişe giden ara sokaktan otuz adım uzaktayken

Düşüncelerimi tüketen yakışıklı yüzünde kasvetli bir ifadeyle park halindeki bir arabanın arkasından çıkıp yolumu kesiyor.

"Yoldan çekil Laz," diyorum sessizce.

"Mia, lütfen-"

"Bu gece Tasha."

Uzun bir süre bana bakıyor, yeşil gözleri benimkileri arıyor. "Çantanda alkol var mı? Bunu ayıkken de yapabilir misin?"

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Çantamda evdeki bardan aşırđığım bir avuç tek servislik votka şişesi var.

"Tasha'yla ilgilenmeme izin ver. Sana yalvarıyorum." Laz önümde dizlerinin üzerine çöktü, ıslak kaldırımın üzerine.

Sokakta bir aşağı bir yukarı bakıyorum. Bu hızla gidersek tanınacağız ve ben daha peruğumu takmadım. "Laz, kes şunu. Ayağa kalk."

"Yapmayacağım. Benimle eve geleceğine ve sana bakmama izin vereceğine söz verene kadar olmaz."

İçimde bir şeyler kopuyor. Nefeslerim çok hızlı geliyor, öfke ve hayal kırıklığı adrenalinimin yükselmesine neden oluyor. "Şimdi sana güvenmem mi gerekiyor? Annem her an bizi öğrenebilir ve sen de öylece gidebilirsin. Ölebilirsin çünkü amcalarım ona ihanet ettiğın için seni öldürür. O zaman ne olacak? Söylediğın ya da yaptığın herhangi bir şeye nasıl güvenebilirim?"

Ayağa kalktı ve beni göğsüne doğru çekti. "Nefes al, Bambi. Bir yolunu bulacağız."

Laz hayatımı bin kat daha karmaşık hale getirdi. Kollarında debeleniyorum, uzaklaşmaya çalışıyorum ama o benim için çok güçlü. Daha fazla mücadele edemeyecek kadar yorgun bir şekilde onun kollarına yığılıyorum. "Bu benim sırrımdı. Benim çıkış yolum. Her şeyi çok daha zorlaştırdın."

"Evet. Bunu yaptığım söylenir," diye mırıldanıyor.

inliyorum ve yüzümü göğsüne bastırıyorum. Ona sarılıyorum, sikik dostuma.

"Tasha rolünde harikasin," diye fısıldıyor Laz. "Güzel ve korkusuz. Seni gördüğüm an gözlerimi senden alamadım. Ama kim iki kat daha büyüleyici biliyor musun? Mia, bir koltuğa kıvrılmış kitap okurken, yaptığı şeye o kadar dalmış ki, parmağının etrafındaki bir tutam saçı sardığını ve çözdüğünü fark etmiyor. O kıza bakmaktan kendimi alamıyorum. O gerçek. Başka biri olmak zorunda değil."

Bu birinin bana söylediği en tatlı şey, ama Tasha'ya ihtiyacım var. Özgürlüğümün bedelini ödeyecek olan o.

Laz'a "Bu gece seninle eve geleceğim" dedim. "Bu haftayı atlayacağım. Ama gelecek hafta için söz veremem."

Laz rahatlayarak inliyor ve beni sıkıca kavlıyor. "Maaş çekini kaçırmayacaksın. Sana kazanacağın parayı vereceğim."

Ondan istediğim bu değil, ama bana gerçekten istediğim şeyi veremez, yani birlikte içinde bulunduğumuz bu karmaşadan kurtulmak.

"Striptizci olmamı istemiyorsun ama beni bir fahişeye dönüştürmekten mutluluk duyuyorsun." Etrafıma bakındım ve arabasını gördüm ve kendimi onun kollarından kurtararak arabaya doğru ilerledim.

"Yapmaya çalıştığım şey bu değil," diyor arabaya binip motoru çalıştırdıktan sonra. Arabayı sürerken gergindi, dövmele kollarındaki kaslar ip gibi gergindi.

Laz'ın arabasının içi soğuk gece havası yüzünden buğulanıyor ve ben pencereden dışarıyı zar zor görebiliyorum. Tüm sokak lambaları ve trafik ışıkları renkli bulanıklıklar halinde. Belki beni para karşılığında kendisiyle seks yapmaya zorlamaya çalışmıyor, ama onu ne kadar istesem de böyle hissedeceğim. Lazzaro Rosetti'nin fahişesi olacağım. Onun küçük kirli sırrı.

"Özgür kaldığında ne yapacaksın?" diye soruyor bana.

Parmaklarımı buğunun içinden geçirip camın üzerinde desenler oluşturun. "Sadece ol. İstedim başka bir şey yok."

"Sadece benim olsan nasıl olur?" diyor alçak bir sesle.

Uzanıp parmağındaki alyansa dokunuyorum. "Senin için konuşuldu, unuttun mu?"

Yüzüğe acı acı bakıyor. "Bugünlerde bu konuda bir şeyler yapacağım."

"O zaman bir yerine iki züğürt oluruz. Benim için hayallerine veda etme Laz. Zaten kendi hatalarımın ağırlığı altında boğuluyorum. Seninkilerin de vicdanımı sıplatmasına gerek yok."

Laz beni eve bırakıyor ve geceye doğru yola çıkıyor. İçeri girdiğimde bir kez daha yağmur yağıyor, acaba Peppers'a geri dönüp vardiyama başlasam mı diye düşünüyorum. İnsanlar bana buruşuk dolarlar teklif ederken dudaklarıma bir gülümseme yerleştirip o direğin etrafında sallanmayı düşündükçe kalbim burkuluyor.

Annem kaşlarını çatarak koltuktan kalkıyor. Üzerinde beyaz kaşmir bir salon takımı ve altın takılar var. "Eve erken gelmişsin. Vardiyana ne oldu?"

"Bana ihtiyaçları yoktu. Yorgunum, yatmaya gideceğim."

Merdivenlere yöneliyorum ama annem ayağa kalkıyor ve beni odanın arka tarafındaki raflara doğru çağırıyor. "Hazır buradayken sana göstermem gereken bir şey var."

Çerçevesiz bir fotoğrafı alıp bana uzatıyor ve ben resmi tanıyorum. En azından ne zaman çekildiğini hatırlıyorum. Altı ay önce, profesyonel bir stüdyoda. Annem, Isabel, Rieta ve ben hepimiz fotoğraf çektirmiştik, bazıları grup olarak, bazıları da tek tek. Üçünün fotoğrafları bu evin ve kız kardeşlerimin evlerinin duvarlarında yer aldı ama benim hiç fotoğrafımı görmedim.

Fotoğraftaki kendime bakıyorum. Gülümsüyorum ama gözlerim bomboş, sanki bu resme kimsenin bakmayacağından şüphelenmişim de zihinsel olarak çekip gitmişim gibi. "Neden bunu sadece şimdi çerçeveletiyorsun?"

Annem tereddüt ediyor. "Eğer bilmek istiyorsan, geçen gece Lazzaro'nun söylediği bir şeydi. Isabel'in dördümüzün hiç fotoğrafı olmadığını söyledi, ben de bunları çektiğimi unutmuşum." Bana gülümsüyor. "Çok güzel görünüyorsun, değil mi? Bu renge bayıldım."

Beni sıkıyor ve fotoğrafı şöminenin üzerine koymak için dönüyor ve sevgiyle gülümsüyor. Gözlerimi kaçırıyorum, bakamıyorum.

"Mia? Neyin var?"

Kocanla arkandan iş çeviriyorum.

Laz gecenin bir yarısı yatağıma giriyor ve sevişiyoruz.

Üvey babam hayatımda gördüğüm en tehlikeli ve güzel adam ve ona dokunmayı, onu öpmeyi, kollarında sertleşmeyi düşünmekten kendimi alamıyorum.

Bunlardan herhangi birini itiraf ettiğimi duysa yüzünün nasıl düşeceğini hayal ediyorum. Belki de Laz'ı arzuladığım, Laz'ı öptüğüm, Laz'ın her yerine amımı sürttüğüm için kendimi suçlu hissetmemek için annemi kötü birine dönüştürüyordum.

Bir utanç ve korku dalgası üzerime çöktü. İşler nasıl bu kadar kontrolden çıkmıştı?

Laz'a gerçekten ağladım çünkü Roberto Amca doğum günü pastamı mutlu yıllar şarkısını söylemeden kesti. Bir doğum günü pastası yüzünden kendime acıdım ve bunu annemin kocasını neredeyse becermek için bir neden olarak kullandım. Elbette, ailemin bana sonradan düşünülmüş gibi davranma eğilimi var, ama ben bir ergenim. Tüm ergenler hayatlarının berbat olduğunu ve ailelerinin daha da berbat olduğunu düşünmez mi?

Ağızma ekşi bir tat doluyor. Sanırım hasta olacağım.

"Gelecek ay için bir parti planlıyorum," diye devam ediyor annem.

parlak bir şekilde. "Lazzaro ile ikinci ay dönümümüz. Ailelerimizi birbirine yakınlaştıracak bir şey."

Bundan nefret edecek ama annem kendisi gibi insanlar için parti vermekten hoşlanıyor. Laz'ın kardeşleri muhtemelen

harika vakit geçiriyorlar. Annem ve amcalarımla aynı cilalı tavırlara sahipler.

"Kulağa harika geliyor," diyorum kısık bir sesle. "Üzgünüm, yapmam gerek ..."

Omzumun üzerinden bir işaret yapıp odadan aceleyle çıkıyorum, hareketsiz durursam öğürmeye başlayacağımdan endişeleniyorum. Odamda, dizlerime sarılarak yatağımın üzerinde bir top gibi kıvrılıyorum. Kendimi çok kirli hissediyorum. Benim için çok yaşlı olan bir adamın, evlenmek istemediği kadından intikam almak için beni kullanmasına izin verdim. Sonunda parasını aldığı anda, ortadan kaybolacak ve beni geride bırakacak ve birlikte geçirdiğimiz iğrenç zaman için pişmanlıktan başka bir şeyim olmayacak.

Gece acı verici bir şekilde yavaş geçiyor ve neredeyse hiç uyumuyorum. Sabah aşağı indiğimde annem yemek yapıyordu.

Pazar brunch'ı. Etler ve domuz pastırması ve haftalardır olmadığı kadar mutlu görünüyor. Kendime kahve yapıp tabureye tündüğimde başıma bir öpücük bile bırakıyor.

Suçluluk duyan bilincim bana bunun beni ve Laz'ı bildiği için olduğunu söylüyor ve bana itiraf etmemi istediğini ve bana kızmayacağını gösteriyor.

Laz birkaç dakika sonra garajdan geliyor ve elindeki motor yağını lavaboda yıkıyor. Giydiği tişört kaslarını sarıyor ve ben onun hakkında fanteziler kurmaya başlamadan önce hızla gözlerimi kaçırıyorum.

"Tam zamanında, hayatım. Otur ve bizimle kahvaltı et," diye annem onu sevindiriyor.

Laz ıslak ellerini silkelerken anneme kim olduğunu bilmiyormuş gibi bakıyor. Yer ayarlarının, çilek parçalarının ve garson sepetinin kendisi için bir tehdit oluşturmadığına karar vermiş gibi göründükten sonra omuz silkiyor ve bizimle birlikte tezgâha oturuyor.

Buharda pişmiş etler ve domuz pastırması önümüze konuyor. İştahım yok, ama annem bir sorun olduğunu anlamasın diye zorla biraz yiyorum.

Annem yüzünde parlak bir gülümsemeyle kocasına döner. "Lazzaro, dün gece o kadar geç geldin ki

sana iyi haberi vereceğim. İki aylık yıldönümümüzü kutlamak için bir parti düzenliyorum."

Laz neşesiz bir kahkaha atar ve çileklere uzanırken başını sallar. "Ah, evet. Kutlanacak bir şey."

"İki ailemizi bir araya getirecek ve herkes Isabel'in kazadan bu yana ne kadar iyi olduğunu görecek. Bu mükemmel bir fırsat."

"Hangi gün? Belki meşgulümdür," diye mırıldanıyor. "Ya da ölmüşümdür."

Annem ona onaylamayan bir bakış fırlatıyor ve yaramaz bir çocukmuş gibi elinin tersine vuruyor. "Oh, sus. On ikincisi."

Şok içinde başımı kaldırdım, bir parça domuz pastırması dudaklarımın yarısına kadar gelmişti. "On ikisinde mi? Ama bu babamın ölüm yıldönümü."

Laz yukarı bakar ve kaşlarını çatar.

"Öyle mi?" Annem belli belirsiz cevap veriyor, dilimlenmiş çilekleri tabağına kaşıkıyor. "Unutmuşum. Her neyse, parti öğleden sonra ikide içecekler, kanepeler ve ardından beşte oturmalı yemekle başlıyor."

"Gelemem. O gün mezarlığa gittiğimi biliyorsun."

Annem omuz silkiyor, gülümsemesi kırılmanlaşıyor. "Bu yılın ertesi günü gidebilirsin. Ennio senin orada olup olmadığını fark edecek değil ya."

Mesele bu değil. Tabii ki babam orada olduğumu fark etmeyecek ama bu her zaman yaptığım bir şey ve o da bunu biliyor. Her yıl bu konuda küstahça bir yorum yapıyor ama daha önce hiç yoluma çıkmamıştı.

"Mia'nın mezarlıktaki yokluğunu, sizin onun partideki varlığını fark edeceğinizden daha fazla fark edecektir."

Laz'a minnettar bir bakış atıyorum, o da bana küçük bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

Anneme döndüm. "Partiyi bensiz de verebilirsin. Laz haklı. Kimse beni özlemeyecek." Onun dışında kimse. Gizlice kaçıp birlikte shot yapmak eğlenceli olabilirdi.

Annem şurup şişesini yere bırakıyor, yüzündeki tüm gülümseme izleri kayboluyor. "Mia. Hayat yaşamak içindir.

Bu ailenin bir parçası değilmışsınız gibi davranabileceğinizi düşündüren nedir bilmiyorum."

Laz çatalını bırakır ve elini havaya kaldırır. "Bunu çılgınca bir şekilde deneyeceğim."

"Kimse sana sormadı," diye çıkıştı ona, sesi zehir doluydu. "Daha fazla bahane duymak istemiyorum Mia. Bu partiye geliyorsun."

"Partiyi bir gün önceye ya da sonraya alamaz mısınız? Zaten yıldönümünüz ayın onunda değil mi?"

"Onuncu oda müsait değildi. On ikinci oda için rezervasyon yaptırdım ve Regency'de bunu değiştiremem. Orası şehrin en popüler mekânı ve aylardır dolu. Balo salonunu ancak iptal olduğu için ayarlayabildim."

"O zaman sabah mezarlığa gideceğim," diyorum ona.

"Sabah her şeyi hazırlamama yardım etmeni istiyorum. Ailenin sana ihtiyacı var Mia. Neden bu kadar bencilce davranıyorsun?" "Bencil olduğumu nasıl söylersin? Bunun ne olduğunu biliyorsun. günün benim için anlamı."

Annemin burun delikleri sıkışıyor ve öfkeden bembeyaz kesiliyor. "Sana bu güzel kahvaltıyı hazırladım Mia. O fotoğrafı güzel bir çerçeveye koydum. Benim sana karşı olduğum kadar senin de bana karşı düşünceli olabileceğini düşündüm."

Laz şuruba uzanır ve her tarafına döker. "Faber'le evlenmeliydin. O da duygusal şantajı seviyor."

Bütün geceyi annem birdenbire bu kadar iyi davrandığı için kendimi suçlu hissederek geçirdim. Gizli bir amacı olduğunu anlamalıyım.

"Söyle bana," diyorum, sesim öfkeyle titreyerek. "O fotoğrafı çerçevelettirmenin nedeni partiyi kazara babamın ölüm yıldönümüne denk getirmen miydi, yoksa bilerek mi?" Annemin yüzü kızardı. "Seni mantıksız, nankör çocuk. Seni bu dünyaya getirmek için onca acı çektim ve aldığım teşekkür bu mu? Bu ailenin bir parçası olmak istemiyorsan, eşyalarını toplayıp gidebilirsin. On sekiz yaşındasın."

yaşındasın ve artık sorumluluk alma zamanın geldi."

Laz ona pis bir bakış atar. "Bu bir parti Giulia. Neden bu konuda bu kadar şirret davranıyorsun?"

Ellerimi peçeteme siliyorum ve ayağa kalkıyorum. "Kahvaltı için teşekkürler. Bana ihtiyacın olursa, üst katta kokuşmuş partin için elbisemi seçiyor olacağım."

Odadan çıkarken Laz'ın homurdandığını duyuyorum: "Bir parti yüzünden kendi kızını mı kovacaksın? Klas hareket."

Odamda yalnız kaldığımda kendimi yatağıma atıyorum ve bankacılık uygulamamı kontrol etmek için telefonumu çıkarıyorum. Eğer annem beni evden atarsa, ne kadar param olacak?

Bin üç yüz dolar. Boktan bir dairenin kirasını ve depozitosunu ödedikten sonra elimde hiçbir şey kalmayacaktı. Sadece birkaç Cumartesi gecesi çalıştım ve ilk iki seferinde bahşış ve ev ücretlerinden sonra bile zar zor kazandım. Kendime güvenim arttıkça kazancım da arttı ama yeterince hızlı değil.

İç çektim ve telefonumu düşürdüm.

Bir dakika sonra zil çalıyor. Laz'dan bir mesaj.

Özür dilerim. İşe gitmene izin vermeliydim. Özür dilerim. Özür dilerim. Özür dilerim. Özür dilerim.

Annemin yaptıklarına duyduğu öfkeyi hissedebiliyorum ve bu beni biraz ısıtıyor. Laz'ın kollarını etrafımda hissetmeyi dileyerek mesaja bakıyorum.

Bir dakika sonra telefonum tekrar çaldı. Tasha'yı başka erkeklerle paylaşmak zorunda kalsam bile Mia'm olmaya devam edecek misin?

O striptiz kulübünde beni çok kıskanmış ve üzülmüştü ama benim için bunu sineye mi çekecek? Senin için sorun olmaz mı?

Siktir, hayır. Bu beni öldürüyor, Bambi.

İç çekiyorum ve başımı sallıyorum.

Bütün kucak danslarını satın alacağım, böylece kimse sana elini süremeyecek. Senin için direk dansı yapacağım. Kıçımı çok iyi sallayabilirim.

Laz'ı kulüpteki direğin üzerinde hayal ederken sırtıyorum.
Ne zamandan beri senin Mia'nım?
Önemsediğim tek şey sen olduğundan beri.
Gülümsediğimi fark ettiğimde bir sarsıntı hissediyorum
ve bunun nedeni Laz. En son ne zaman başka birinin bana
endişelerimi bir süreliğine unutturduğunu hatırlamıyorum.
Her şey çok karmaşıklaşıyor, diye cevap yazıyorum.
Yok artık. Ama bir şey çok basit.
Neymiş o?
Seni önemsiyorum, Bambi.
Telefonumu göğsüme bastırıyorum. Ben de onu
önemsiyorum. Belki cehenneme gideceğim ama tek
istediğim biraz huzur, sessizlik ve Lazca.
Sadece ben ve Laz, her zaman. Delirdim mi yoksa bu
mükemmel mi olurdu?

"TAK, TAK. "

Ödevimden başımı kaldırdığımda Laz'ın kapımın önünü
doldurduğunu görüyorum, üzerinde bir meleğin yüzünü
kızartacak kadar dar bir kot pantolon var. Acaba bunların
içinde ereksiyon olmak acıtıyor mu, yoksa iyi bir şekilde mi
acıtıyor? Bazen dar kot pantolonla tahrik olduğumda bilerek
kalçalarımı birbirine sıkıştırıyorum ve bu harika hissettiriyor.

"Annen dışarı çıktı," diyor hınzır bir gülümsemeyle.

Kalemimi dalgın dalgın dudaklarımda gezdiriyorum. Bu
o zaman mı olacak? Annem dışarıdayken yatağında seks mi
yapacağız? Sürekli onun arabasını dinlersem
rahatlayabileceğimi sanmıyorum. Ayrıca Laz'ın birlikte
olduğumuzda ondan başka her şeyi görmemi engellemek
gibi bir huyu var.

Ama tişörtünü çıkarmak yerine, bana doğru yürürken
arka cebinden telefonunu çıkardı. "İntikam zamanı, Bambi."

Gömleğini çıkarmasını dileyerek göğsüne bakıyorum.
"Hm? Pardon, ne dedin?"

Aklını onun sikinden uzaklaştır.

"İntikam," diyor Laz yine. Yanağını avuçluyor ve başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Partisini mahvet."

Endişeli bir nefes çekiyorum. "Bunu yapamam."

"Evet, yapabilirsin. Seni üzeceğini bildiği için bunu babanın ölüm yıldönümüne denk getirdi. Eğer sen mahvetmezsen, ben mahvederim. Ama bana yardım edersen daha kolay olur."

"Neden?"

"Çünkü benim Giulia Bianchi izlenim
değil yukarı çok fazla."

Telefonuna birkaç kez dokundu ve birden ne yapmamızı istediğini anladım. Yapamazdık.

Yapmamalıyız.

Bu çok kötü. İçimden bir
heyecan geçiyor.

"Birlikte yapalım. Ben tuşlayacağım. Sen konuş."

Arama tuşuna basıyor ve hoparlörü açıyor. Birkaç kez
çalıyor ve sonra biri açıyor.

"Merhaba, Regency Hotel'e ulaştınız. Size nasıl yardımcı
olabilirim?"

Laz neşeli bir sesle konuşuyor. "Etkinlik koordinatörüyle
görüşmek istiyorum, lütfen."

"Bir dakika."

Bir çevir sesi daha duyulur ve ardından bir kadın
telefonu açar ve kendisini etkinlik koordinatörü Kelly
olarak tanıtır.

Ölü hava. Laz bana bakıyor.

"Alo?" Kelly tekrar

söylüyor. Çenem çalışıyor.

Bunu gerçekten yapacak mıyım?

Uzanıp kırmızı düğmeye basıyorum ve aramayı
kapatıyorum.

Laz ensesini ovuşturuyor, yüzü düşüyor. "Ah, Bambi.
Bunu neden yaptın?"

Çünkü bu sadece partiyle ilgili değil.

"I Yapamam. Biz Yapamam. Sen
Evliyim. I Biliyorum Bazen
mantıksız ve bencil olabiliyor ama o benim annem."

"Sen çok asilsin," diye homurdanıyor. "Ve
kendini öldürteceksin."

Bana sert, alaycı bir gülümseme veriyor. "H a d i
c a n ı m . Ne de olsa ben bir Rosetti'yim."

"Ne?"

Laz bu ifadeyi es geçer. "İstediğim sadece iki şey var,
garajımı alabilmek için param ve sen. Henüz parama sahip
olamıyorum, o yüzden sana sahip olacağım."

Beni öpmeye çalıştı ama elimi ağzına götürerek onu
durdurdum. "Ben senin teselli ödülün değilim."

Elimi çekti. "Bambi, sen benim büyük ödülümsün."
Dudaklarımız birbirine çok yakın. Onu şu anda
öpebilirim.

Bir aşığın öpücüğü, seksten çok duygularla ilgili. Üvey
babamı istemek bir şeydir.

Ona aşık olmak mı?

Çılgınca.

Kendimi onun elinden çekip geri çekiliyorum.

"Ben senin hiçbir şeyin olamam. Senden gerçekten
hoşlanıyorum, sana değer veriyorum, hep seni
düşünüyorum ama bu doğru değil."

Gözlerindeki ifade öfke ve acı arasında gidip geliyor.
"Geri çekilmemi sağlayacak kelimeleri söylemek istiyorsan,
bunlar değil." Avını takip eden bir avcı gibi bana doğru
ilerliyor. "Benden hoşlanıyor musun? Beni önemsiyor
musun? Bu benim için oksijen demek."

Ona iyi nitelikleri olduğunu ve hayallerini onu
öldürebilecek bir ilişki uğruna heba etmemesi gerektiğini
hatırlatmaya çalışıyordum.

Ben de kendime hatırlatıyorum. O, başka hiç kimse
yapmadığında benim için mücadele eden adam. Onun
koruması vücuduma akan bir sıcaklık gibi geliyor. Aptal
gibi davranarak tüm bu iyiliği yok edemeyiz.

Laz beni kollarına alıyor ve ağzı aç bir öpücükle
benimkine doğru iniyor.

Sadece bir saniyeliğine aklım başımda ama bu yeterli. Kendimi ondan koparıp aşağıya koşuyorum. Soğuk bir içkiye ihtiyacım var. Belki de yüzmeliyim. Zihnimi boşaltacak bir şey.

Salondan erkek sesleri geliyor ve amcalarımın geldiğini fark ediyorum. Mutfağa ya da havuza gitmek için onların yanından geçmem gerekecek ve bana bir kez baktıklarında vücuduma kalın bir şekilde boyanmış utancı göreceklelerinden korkuyorum.

". . . parti boyunca çok zor davrandı. Onunla ne yapacağımı bilmiyorum."

Bu annemin sesi. Yarı yolda donup kaldım.

"Zor mu?" diye alay ediyor Marzio. "O kız bir sorun olarak doğmuş."

Kollarımı kavuşturup kendime sarılıyorum, keşke amcalarıma doğduğum için beni affettirmek için ne yapacağımı bilseydim. Onlara hep iyi davrandım. Onlara karşı kibar. Onların yolundan uzak durmaya ve dikkatleri üzerime çekmemeye çalıştım. Bu asla yeterli olmadı.

"Onu mümkün olan en kısa sürede evlendirin. Onu bu evden çıkarın."

"Belki," diye yanıtlıyor annem ama sesi kararsız geliyor. Benim hakkımda sorunlu çocukmuşum gibi konuşmadığı için minnettarlık duyuyorum. "Ama onu kim alır ki?"

Kalbim küt küt atıyor.

Tomaso Amca, "Sana on dokuz yıl önce o çocukla ilgili ne yapman gerektiğini söyledik ama bizi dinlemedin," diye homurdanırken bir başkası da aynı fikirde olduğunu mırıldanıyor.

"Eninde sonunda aileye uyum sağlayacağını düşünmüştüm," diye cevaplıyor annem. Onu göremiyorum ama sesi yorgun ve sinirli geliyor. "Tek yaptığı sorun çıkarmak ve utanç

kafalarımız."

"Tavsiyemize uymadığın için pişman olmalısın, Giulia."

Ne Tavsiye mi? Ne? vardır onlar konuşmak
Ne hakkında? On dokuz yıl önce ne oldu da-

Oh.

Oh.

İçim dehşet içinde dondu.

Söyleme anne.

Sakın söyleme.

Lütfen, sana yalvarıyorum.

"Kürtaj için artık çok geç." Annem hafifçe gülüyor. "Mia'yı ben hallederim. Küçük isyan anları olur ama söyleneni yapar. Her zaman yapar."

İstenmediğinizi hissetmek başka bir şeydir. Karanlıkta aklınızı kurcalar ama güneş doğduğunda mutsuzluktan kurtulabilirsiniz.

İstenmediğini bilmek mi?

Kendimden nefret ve utanç bedenime ve ruhuma öyle hızlı hücum ediyor ki nefes nefese kalıp merdivenlere koşuyorum. Ailem için kendimi çok küçülttüm, çok sustum, böylece yokmuşum gibi davranabileceklerdi. Bu asla yeterli olmayacaktı çünkü zaten var olmamı istemiyorlardı.

Körlemesine yatak odamı bulmaya çalışıyorum ve siyahlar içinde uzun boylu, geniş bir figürle karşılaşıyorum.

Laz kollarımı tutuyor. "Bambi? Neyin var? Ne oldu?"

Konuşamıyorum, çok ağlıyorum. Ağzımı açıyorum ama hastalıklı bir his hızla boğazıma doluyor ve açıklayacak zamanım olmadığını biliyorum. Laz'ın yanından geçip banyo kapısına dalıyorum, kapıyı iterek açıyorum ve tuvalete ulaşmak için çabalıyorum.

Kontrol edilemeyen öğürmeler vücudumu sarıyor. Kusarken midem sanki ters dönmeye çalışıyormuş gibi hissediyorum.

"Ah, benim küçük Mia'm," diye mırıldanıyor, saçlarımı ellerinin arasına alıyor ve sonra sırtımı nazikçe okşuyor.

"Hasta mısın?"

Keşke gitse. Beni böyle görmesi iğrenç.

Sonunda bağırsaklarımın kabarması durdu. Ağzımı tuvalet kağıdıyla siliyorum ve sifonu çekiyorum. Laz'ın gözlerine bakamıyorum, bu yüzden ağzımı çalkalayıp yüzüme soğuk su çarpıyorum.

"Senin için eczaneye gideyim mi? Gıda zehirlenmesi mi geçiriyorsun?"

Yüzümü bir havluyla kurulayarak başımı sallıyorum. "Önemli bir şey değil. Sadece annemle amcalarımın konuşmalarına kulak misafiri oldum."

"Ne dediler?" diye soruyor soğuk bir şekilde.

"Fark etmez," diye cevap veriyorum, diş fırçama diş macunu sürüp ağızma sokuyorum. Bütün dişlerimi ve dilimi ağızımın arkasına kadar olabildiğince sert bir şekilde fırçalıyorum.

Laz beni izliyor, kollarını göğsünde sıkıca kavuşturmuş, gözlerinde cinayet titreşiyor.

Tükürüp ağızımı çalkalıyorum ve bakışlarım Laz'ın kot pantolonuna kayıyor, orada dikdörtgen bir şeyin dış hatlarını görebiliyorum. Yanından geçip banyo kapısını kapatıyorum. "Telefonunu çıkar. Şu aramayı yap."

Kolları şaşkınlıkla gevşedi. "Gerçekten mi? Bunu mu demek istiyorsun?"

Başımı sallıyorum. Artık hastalık geçtiğine göre, bana kalan tek şey öfke.

Laz'ın aramayı yapmasını ve doğru kişiye ulaşmasını izliyorum ve telefonu bana uzatıyor. Güzel, yaralı dudaklarında bir gülümseme var.

Derin bir nefes alıyorum ve annemin kırpılmış, buyurgan ses tonunu takınıyorum. "Kelly. Ben Giulia Bianchi."

"Oh, merhaba, Bayan Bianchi. Bugün sizin için ne yapabilirim?"

"Partimi iptal etmem gerekiyor." Konuşma boyunca el yordamıyla ilerledim ve açıkça sinirlenmiş Kelly'ye paramı geri alamayacağımı anladığımı söyledim.

"Bu iptalin nedenini sorabilir miyim?" Kelly soruyor ve bu tavırla İngiltere Kraliçesi'nin huzuruna çıkmayı reddettiğimi sanıyorsunuz.

"Fikrimi değiştirdim."

"Bu mekan için bir bekleme listesi var. Fikrinizi tekrar değiştirirseniz aylarca sizin için yeniden yer ayırtamam."

"Yapmayacağım." Uzanıp Laz'ın telefonundaki kırmızı tuşa basıyorum ve telefonu kapatıyorum.

İki elimle ağzımı kapatıyorum, aynı anda hem şaşırıyor hem de seviniyorum. Laz bunu gerçekten yaptığımı inanamıyormuş gibi bana bakıyor. Ben de bunu yaptığımı inanamıyorum.

Ellerimi kenara çekip fısıldıyorum, "Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım."

"Nasıl hissettirdi?"

"İnanılmaz," diye nefes alıyorum.

"Seni kötü kız." Laz beni kendine çekiyor, yüzümü ellerinin arasına alıyor ve sertçe öpüyor, dili dudaklarımı ayırıyor. Laz beni makyaj masasının üzerine oturtup kalçalarımın arasına girerek onları kalçalarının etrafına çekerken kalbim çılgınca atıyor. Beni boğuyor.

Beni istila

ediyor.

Beni

fethediyor.

Hayatımın en yoğun öpücüğüydü.

Alt dudağını dişlerimin arasına alıp hafifçe ısıyorum. O inliyor ve ben yeni keşfettiğim gücümün tadını çıkarıyorum. Bianchiler için iyi bir kız olmaktan bıktım.

Şu andan itibaren Laz Rosetti için kötü bir kız olacağım.

Laz

Alt kattan öfkeli bir çığlık yükselir ve evi temelinden sarsar.

Yatakta dönüyorum, kendi kendime gülümsüyorum, çünkü

Karımın sabahın bu erken saatinde neden ölüm perisi taklidi yaptığını biliyorum.

Ayak sesleri merdivenleri hızla çıkar ve yatak odasının kapısı açılır.

"Parti iptal edildi."

"Mmph," diye mırıldanıyorum uykulu bir şekilde.

Battaniyelerin arasından omzumu tutuyor ve beni sarsıyor. "Beni duydun mu? Partinin iptal olduğunu söyledim."

"Bunu neden yaptın?"

"Ben yapmadım!" diye bağılıyor, sesi kulak zarımı parçalıyor. "Az önce yemek şirketinden mekanın yiyecek ve içecekleri teslim etmelerine izin vermediğini söyleyen bir telefon aldım, ben de Regency Hotel'i aradım. Haftalar önce kendim iptal ettiğimi söylediler ama ben öyle bir şey yapmadım. Mekan olmadan ne yapacağım ben?"

"Ne yazık. Kapıyı kapatır mısın? Hâlâ uyuyorum." Battaniyeyi başımın üzerine çekip gözlerimi kapatıyorum, dudaklarımda bir sırıtış.

Giulia tekrar çığlık atar ve odadan dışarı fırlar.

Eşim davetli listesindeki herkesi kızgın bir şekilde telefonla arayıp Regency'deki berbat müşteri hizmetleri hakkında atıp tutarken ben günün büyük bir kısmında yoldan uzak duruyorum.

Saat üç civarında, anahtarlarımı elimde bir aşağı bir yukarı savurarak mutfağa giriyorum. Mia müsli ve bir bardak meyve suyu için aşağı inmeyi göze almıştı. "Gidelim, Bambi."

Giulia içeri girip şiş gözlerle bize bakarken barın geri kalanını ağızına tikiştiriyor.

"Siz ikiniz nereye gidiyorsunuz?"

Garaja doğru ilerlerken ona bakma zahmetine girmiyorum. "Mezarlık."

"Annemin yanında bana Bambi dememelisin," diyor Mia yolda giderken.

"Pek çok şeyi yapmamalıyım." Vites değiştirdikten sonra uzanıp yanağına dokunuyorum. "Bunun gibi. Çok güzel görünüyorsun, bebeğim. Nasıl hissediyorsun?"

Mia uzanıp elimi tutuyor ve parmaklarımı sıkıyor. "Partide olmadığım için mutluyum. Parti yüzünden suçluluk duyuyorum. Karmaşık bir durum."

Elbette öyle, ama kızım bugün kendisi için önemli olan şeyi yapıyor ve benim için önemli olan da bu.

Şehrin kuzeydoğusunda yer alan mezarlık, siyah ferforje kapıları, geniş çimenleri ve düzenli sıralar halinde dizilmiş yüzlerce gülün bulunduğu kasvetli bir yer.

Mezar taşlarının sıralandığı ve kalın yeşil yapraklı ağaçların gölgelediği uzun caddede sessizce yürüyoruz.

Mia bizi doğruca babasının mezarına götürüyor. Diz çöküyor ve mezar taşının dibindeki çim kırpıntılarını ve kiri şefkatle fırçalıyor. Biraz geride duruyorum, ellerim ceplerimde, Mia'nın babası hâlâ yaşıyor olsaydı muhtemelen onu uyaracağı türden bir adam olduğumun farkındayım.

etrafta. Mermere kazınmış isme bakıyorum. Ennio Russo.

Çok güzel büyüdü, Bay Russo. Hayatta olsaydınız kızınızla gurur duyardınız. Ve, Tanrım, benden nefret ederdiniz.

Mia'nın yanında bir buket çiçek var ve çiçekleri mezar taşının dibindeki tutucuya yerleştirmek için zaman harcıyor.

Sonunda onun adının kazılı olduğu mermere dokunuyor ve ayağa kalkıyor. "Şimdiye kadar hayatımın çok daha büyük bir kısmını onsuz geçirdim. Ama onu hala özlüyorum."

"Onun hakkında ne hatırlıyorsun?"

Boynundaki zincirle oynarken gözleri odaklanmıyor. "Her Cumartesi öğleden sonra gelip beni alırdı ve parka ya da dondurma almaya giderdik. Onunlayken her zaman eğlenceliydi, ama annemin onunla kavga ederek ya da babamın eğitimsiz ve bağlantısız olduğunu söyleyerek keyfimi kaçırmak gibi bir alışkanlığı vardı ve velayetim onda olduğu için şanslıydım. Bunu neden yapmak zorunda olduğunu bilmiyorum."

"Sanırım biliyorum,"

diye mırıldandım.

"Öyle mi?"

"O bir sürtük."

"Sanırım kıskançtı. Garip bir şekilde sahipleniciydi. Çoğu zaman beni görmezden gelirdi ama babam geldiğinde bana her türlü ilgiyi gösterirdi. Çok kafa karıştırıcıydı."

Giulia Bianchi gibi bir kadını açıklayacak uzmanlığa ya da enerjiye sahip değilim, ancak tahmin etmem gerekirse, onun çılgın bir narsist olduğunu söyleyebilirim.

Gitmek için döndüğümüzde, bir grup mezar taşının üzerindeki bazı isimler gözüme çarpıyor ve kalbimin hüznü, acı bir şekilde kıvrıldığını hissediyorum.

Rosetti.

Rosetti.

Rosetti.

Mia arkasını dönmeye başladı. "Neye bakıyorsun sen?"

Ennio bazı açılardan şanslı bir piç. Ben öldüğümde güzel bir kadın mezarıma çiçek bırakacak mı merak ediyorum.

Elimi omzuna koydum ve onu çıkışa doğru yönlendirdim. "Yok bir şey. Bira ister misin? Bir yer biliyorum."

Bildiğim yer şehrin diğer tarafında, uzun ve rüzgarlı bir yolun yukarısında. Bu şehirde en sevdiğim yollardan biridir, huzurlu ve herkesi ve her şeyi geride bırakabileceğiniz tepelere doğru.

İssız bir gözetleme yerine park ettiğimde yirmi dakikadır başka bir araba görmemiştik. Şehir altımızda yayılıyor ve Mia'nın yüzü zevkle aydınlanıyor.

"Buraya daha önce hiç çıkmamıştım. Bu tepelerden bu kadar güzel bir manzara izlenebileceğini bile bilmiyordum."

Arabamın kaputuna oturup güneşin batışını izliyor ve yol boyunca aldığımız bira şişelerinden yudumluyoruz.

Bira şişemin etiketini soyuyorum, parmaklarımın arasında yuvarlıyorum ve boşluğa atıyorum. "Sanırım yakında öleceğim, Bambi."

Şişenin yarısını dudaklarına götürmüşken durdu. "Ne var?"

Böyle söyleme."

"Rosetti erkekleri böyledir işte." Çenemi sıkıp batmakta olan güneşe bakıyorum. "Bugün hepsinin mezarının yanından geçtik."

Sanki sıraya dizilmişler ve beni bekliyorlarmış gibi hissettim.

"Sürekli batırıyorum. Bu benim için daha önce hiç önemli olmamıştı ama bu sefer elimde gerçekten iyi bir şey olabilir. Gitmek istemememi sağlayacak bir şey."

Mia'ya bakıyorum, yüzü altın güneş ışığıyla parlıyor. Daha iyi bir adam olmak istememi sağlayan tek şey o ve onun peşinden ne kadar çok koşarsam, kendimi bir ayağımın altında bulma olasılığım da o kadar artıyor.

"Burada seninle olmamalıydım. Annenle işleri yoluna koymak için elimden geleni yapmalıydım. İstedığimi sandığım şeylere giden en hızlı yol bu."

"Ama ...?" diye sorar.

"Ama seni düşünmeden duramıyorum." Ne berbat bir baştan çıkarma tekniği. Dürüstlük seksi değildir.

Belki de öyledir, çünkü Mia eğilip yüzünü benimkine yaklaştırıyor ve beni öpüyor. Yavaş bir öpücük, söylenmemiş kelimelerin tutkusuyla dolu.

Sanırım sana ihtiyacım var.

Ya sen benim adamımsan?

Sana şimdiden aşık oldum.

Bira şişesi parmaklarımdan kayıyor ve çakılların üzerine düşüyor. Onu öpmeye devam ederek ayağa kalkıyorum ve iki elimle çenesini kavrayarak ona doğru dönüyorum.

Ondan sonsuza dek kopmak üzereymişim gibi onu öpüyorum.

Etrafta kimse yok. Burada sadece o ve ben varız ve üstünü başına kadar çekiyorum. Sütyen giymemişti ve göğüs uçları serin havada geriliyordu. Bir kolumu beline dolayarak ağzımı indiriyorum ve meme uçlarından birini ağzıma alıyorum. Haykırıyor ve parmaklarını saçlarımdan arasından geçirerek bana tutunuyor.

Ona ihtiyacım var. Ona çok ihtiyacım var.

Mia pantolonunu çıkarmamda bana yardım ediyor. Vücudu batmakta olan güneşin ışığında nefis görünüyordu ve ben onu seyretmeye doyamıyordum. Altın rengine boyanmış sıcak teni. Uzun, kıvrıkcık saçlarının esintide dalgalanışı. Tüm şehir altımızda yayılıyor. Bizi göremiyorlar ama bir kez olsun saklanmamak iyi hissettiriyor.

Tiştörtümü çıkarıyorum ve ben kot pantolonumu çıkarıp aşağı doğru iterken o avuçlarını göğsüme dayıyor. Ağzımı ona götürüyorum. Dilimi içine sokuyorum.

Bambi arabamın kaputunun üzerinde, bacaklarını açmış bana bakıyor ve bana o sik beni bakışlarını atıyor.

"Seni çok istiyorum. Seni alabilir miyim,

Bambi?" Mia başını sallar. "Lütfen. Laz-"

İsmim onun ağzında kulağa çok hoş geliyor. Boşalırken bunu söylemesini istiyorum. Onun içinde olmak için çok ihtiyacım var ve

O kadar ıslaktı ki önümde açılmıştı. Gördüğüm en tatlı davet. Sikimi elime alıyorum ve girişine doğru yönlendiriyorum, kendimi kaygan ıslaklığıyla kaplıyorum.

"Laz, sana söylediğimi hatırla-"

Ben içine girerken o da aynı anda konuşuyor. Sonunda. Sikim onun şirin küçük amının içine gömüldü ve şimdiye kadar yüzlerce kez hayal ettiğim gibi, yaşayan gün ışığını onun dışına vurabiliyorum.

Mia'nın acı içinde bağırıldığını ve yüzünün allak bullak olduğunu fark etmem bir anımı alıyor.

Oh, kahretsin. Bu bir anda çok fazla oldu. Ona sert davranıyorum.

"Çok özür dilerim, Bambi. Kendimi kaptırdım. Seni parmaklarımla ısıtacağım, ben sadece-" Ondan çekildiğimde donup kaldım. "Ne oluyor be?"

Sikimde kan var.

Belki de regl dönemindedir ve fark etmemiştir?

İçimde gittikçe güçlenen uğursuz bir his bana onun regl olmadığını söylüyor.

"Ben bakireyim."

"Sen nesen?" İçimi bir korku kapladı. Ama beni öyle emerken ve kucağımda dans ederken bakire olamazdı. "Mia, bu ne lan. Neden bana söylemedin?"

Bana bön bön bakıyor. "Sana söylemiştim. Kaleb ve kardeşini dövdüğün gün."

Zihnimde sekse dair imalar içeren konuşmalarımızı gözden geçiriyorum ve hiçbir şey bulamıyorum. O salakları dövdüğüm gün ona banyoda teklif ettim ve beni geri çevirdi. Hiç "Ben bakireyim Laz." demedi.

Arabamın kaputundan kayıyor ve iç çamaşırını bacaklarından yukarı çekiyor. "Hatırlamadığına inanamıyorum."

Kotumu yukarı çekip düğmelerini ilikliyorum. "Bakire kelimesi dudaklarından hiç geçmedi. Bana ne dedin ki?"

Mia kıyafetlerini topluyor, aşağılanmışlık ve öfke yüzüne kazınmış. Yoksa acı mı? Tanrım, bir bakireyi sanki deneyimli bir seks kedisiymiş gibi kazığa oturttum. Önce onu zar zor ısıttım.

"Banyoda sevişmek istedin, ben de cevap verdim, Ne cazip bir ilk sefer." İlk sefer. ilk defa.

Ellerimi saçlarımın arasından geçiriyorum, inliyorum ve son beş dakikayı geri sarabilmeyi diliyorum. "Lanet olsun. Benimle ilk kez demek istediğini sanmıştım."

Mia'nın hiçbir özelliği bana bakire gibi gelmedi. Hiç biriyle birlikte olmadım, ama bakirelerin titreyen menekşeler olması gerekmez mi? Beni her öptüğünde, arzusunu hissettim. Kucağımda bir erkeğin etrafında yolunu bilen bir kadın gibi dans etti. Oral seksleri muhteşemdi.

Yoksa bu benim kendi varsayımım mıydı, çünkü onu sıkıştırmak ve onunla uğraşmak çok mu eğlenceliydi? Ona karşı bir pislik olmak, istemediğim karıma karşı lezzetli bir intikamdı.

Kıyafetlerini giyiyor ve ona dokunmaya çalıştığımda beni öfkeyle itiyor. "Fark etmediysen bile, az önce sana söylemeye çalıştım ama beni dinlemedin."

Sesi tahrik olmuş gibi geliyordu, durmam için yalvarıyor gibi değil. Yoksa duymak istediğim bu muydu?

"Çok özür dilerim Bambi," diyorum boş bir sesle. "Bakire olduğunu fark etseydim asla böyle bir şey yapmazdım."

Arabamın kaputuna yığılıyor ve mutsuzluğuna tanık olmak o kadar acı verici ki keşke bana kızgın kalsaydı diyorum. Işık gökyüzünden kayboldu ve bizi soğuk bir karanlıkta bıraktı.

"Belki de bunu yapmamamız gerektiğine dair bir işaret olduğu için bu kadar korkunçtu," diye fısıldıyor. "Bize. Bu yanlış. Bu çarpık."

Ona uzanmak istiyorum, ona dokunmak için yanıp tutuşuyorum ama beni tokatlayıp uzaklaştırırsa buna dayanamam. "Hayır. Bu daha iyisini yapmam gerektiğinin bir işareti. Her şeyi berbat ettim. Her zaman batırıyorum ama bu sefer önemsiyorum. Gerçekten üzgünüm, Bambi. Lütfen bunu telafi etmeme izin ver."

Ellerini yüzünün üzerine koyuyor ve karnım sanki yok oluyor. Oh, Tanrım. Ağlıyor mu? Lütfen ağlamasına izin verme. Eğer ağlıyorsa, kendimi bu gözetleme yerinden aşağı atar ve aşağıdaki kayalıklarda paramparça ederim.

Bekaretini aldım ve o ağlıyor.

Başını kaldırıyor, yüzünde gözyaşı yok ama ifadesi boş. Bana bakmadan yolcu koltuğuna oturuyor. "Ben iyiyim. Hadi eve gidelim."

Midem bulanarak sürücü koltuğuna geçtim.

Tepelerden aşağı inip şehre geri dönerken ne diyeceğimi bilemiyorum.

Neden her şeyi mahvediyorum?

Çok lanetliyim.

Sokağımıza girmeden önce arabayı durdurdum. Mia onu evin görüş alanının dışında bırakacağımı düşünerek kapı koluna uzanıyor ama ben uzanıp bileğini tutuyorum.

"Hayır, bekle. Lütfen."

"Laz, ben eve gitmek istiyorum."

Yüzünde çok fazla acı var ve bundan nefret ediyorum. Babasının ölüm yıldönümünde, bekâretini olabilecek en kötü yollardan biriyle kaybederek bu gün onun için çifte boklu burgere dönüşmeyecek.

"Hayır. Olmaz." Arabayı hızla geri döndürdüm ve caddeye geri döndüm.

"Laz! Ne yapıyorsun?" diye sorar, alnı şaşkınlıkla kıışmıştır.

Cevap vermiyorum çünkü söyleyecek sözüm yok. Ona ne demek istediğimi göstermeliyim.

On dakika sonra, şehrin en gösterişli otellerinden birinin önünde durduk. Regency değil. Bence bu daha iyi. Daha modern. Daha az havasız.

"Özür dileme konusunda pek iyi değilim. Çok fazla pratik yapmadım, gerçi yaptığım onca şeyden sonra bir uzman olmam gerekirdi." Otele doğru başımı salladım. "Kulaklarımı açıp bana anlatmaya çalıştığın şeyleri dinlemiş olsaydım ben de böyle yapardım. Seni bu otele getirirdim. Gece için en iyi odayı ayırttım. Gelmeni sağlardım. Hem de çok. Seni kocaman bir yatağın çarşafı üzerinde yavaşça ve sertçe sikerdim, ta ki seni sadece ve sadece benim sikimin şekline sokana kadar."

Solgun yanaklarında pembe bir kızarıklık belirir.

"Bunu telafi etmeme izin verecek misin? Seks değil," diyorum çabucak. "Eğer istemiyorsan olmaz. Saçını yıkayacağım. Seni çilekle beslerim. Ayak tırnaklarını boyarım. Ne istersen yaparım. Gece senin ve ben senin uşağınım. Hizmetçinim. Ne olmamı istersen."

Mia dudağını çiğniyor, benden otele bakıyor ve tekrar geri dönüyor. "Bunu telafi etmek ister misin?"

"Ne kadar olduğunu tahmin bile edemezsin. İstersen sana bir oda tutup gideyim, ben de soğukta oturup yaptıklarımı düşüneyim ve beni affetmen için dua edeyim."

Mia kırıışmış kaşlarıyla bana bakıyor. Kafası kırıışmış görünüyor. Denememi istemiyor mu-

Ama sonra fark ettim. Hiç kimsenin Mia'ya kötü davrandığı için özür dilediğini ya da onun iyiliğini geri kazanmak için bir şey yapacak kadar önemsedini sanmıyorum.

"Ciddiyim, Bambi," diyorum usulca. "Seni incitmiş olmam benim için önemli. Eğer içeri girmek istemiyorsan, başka bir yere gidebiliriz. Nereye istersen. Karar senin."

"Daha önce kimse beni mutlu etmek için bu kadar uğraşmamıştı. Bu çok garip."

Yüzünü ellerimin arasına aldım. "Lütfen denememe izin ver." Gözleri her zamankinden daha büyük ve daha sıvı.

"Sana bakire olduğunu bile doğru dürüst söyleyemeyen bir bakire istediğinden emin misin?"

Lütfen. Sanki tüm bunlar onun suçuymuş gibi.

"Sana hak ettiğin ilk zamanı yaşatmadan bu işin bitmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Dudaklarına umutlu bir gülümseme dokunuyor. "İçeri girerken bir şey taklit edebilir miyiz? Görevliler neden çantasız geldiğimizi merak edecekler. Onlara söyleyebilir miyiz ..."

Nefesimi tutuyorum.

Cesareti kırılır ve başını sallar. "Boş ver."

"Söyle bana. Herhangi bir şey."

Kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Onlara yeni evlendiğimizi söyleyebilir miyiz? Anlık bir şeydi. Kendimizi kaptırdık ve şimdi kutlama yapıyoruz."

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor. Sağ elinde bir yüzük var. Çıkarıp sol elinin yüzük parmağına geçiriyorum ve pencereden süzülen sokak lambasının ışığında hayranlıkla seyrediyorum.

Vay anasını. O kadar mükemmel görünüyor ki, eğer evli olmasaydım, bu kızla hemen evlenirdim.

"Hadi, Bayan Rosetti. Gidip size şu gelin takımını getirelim."

Otele girerken el ele tutuşuyoruz ve aşık aptallar gibi sırtıtıyoruz. Sonunda hangi odaya yerleştüğimizi bilmiyorum. Görevlileri zar zor dinleyebiliyorum çünkü Mia kollarını belime sımsıkı dolamış.

Sokak kıyafetlerimizle yeni evliler gibi görünmüyoruz ama Mia kendini gelinim gibi hissediyor. Oda çok büyük, dönmölerce yatak ve ayrı bir salon var ve şehrin manzarası neredeyse gözetleme kulesi kadar güzel.

"Sana banyo yaptırabilir miyim, yoksa-"

Mia yüzümü tutuyor, parmak uçlarında yükseliyor ve beni öpüyor.

Dillerimiz yumuşak ve birbirlerine karışıyorlar.

"Çok üzgünüm," diye mırıldanıyorum öpücüklerimin arasında ısrarla.

Parmağını dudaklarımın üzerine koyuyor. "Baştan başlayalım. Sen benim kocamsın. Bu bizim düğün gecemiz. Düğün gecemizi nasıl geçirmek istersin?"

Dilimle klitorisini okşayarak, bacakları titreyene kadar boşalmasını sağlayarak geçirmek istiyorum.

Mia'yı kucağıma aldım ve süitten yatak odasına taşıdım. Şampanya yok, etrafa saçılmış gül yaprakları yok. Bu hayal kırıklığı çünkü o bayat şeyleri bizim için istiyorum.

İşte o zaman farkına vardım.

Bir gün bu kızla evleneceğim. Gerçekten. Onu beyaz elbisesi içinde bir buket çiçek tutarken göreceğim. Birbirimizin parmaklarından pasta yememizi istiyorum. Sonra onu böyle bir odaya götürmek ve karımı gül yaprakları yığını üzerinde anlamsızca becermek, ağzına ve amına şampanya öpücükleri kondurmak istiyorum.

"Laz? Ne düşünüyorsun?"

Ona baktığımı fark ettim ve gülümsedim. "Sen."

Yatak örtülerini yırtıp Mia'yı çarşafların üzerine yatırdım.

"Sadece öpüşebiliriz," diye hatırlatıyorum ona. "Seks yapmadan da birlikte uyuyabiliriz."

Güzel kirpiklerini bana doğru kırıştırıyor. "Neden kocamla seks yapmak istemeyeyim ki?"

Ve bir anda sertleştim. Yine de aletimde olanları görmezden gelmeye çalışıyorum, çünkü gözetleme yerinde başımı belaya sokan şey buydu.

Bunu mahvetme, Laz.

Bu kızla tek bir şansın kaldı.

Sakin içine etme.

Mia'nın dokunuşları çekingen, öpücükler arasında bedenimi yavaşça keşfediyor. İnce parmakları tişörtümün kollarının altından boğazıma doğru kayıyor.

"Sana hiç dokunamadım. Sana dokunabilir miyim?" diye fısıldıyor.

"Bambi, bana ne istersen yapabilirsin."

Parmak uçlarını göğsümde ve karnımda gezdiriyor. Dikkatlice, yavaşça tişörtümü kaburgalarım kadar itiyor. "Yanımda olduğum her dakikayı sana bakarak geçiriyorum."

Cesaret edebildiğim kadar. Gizlice seni içime çekiyorum. Kimsenin seni arzuladığımı fark etmemesi için dua ediyorum."

"Ben mi?" diye sordum aptalca. Hiçbir fikrim yoktu.

"Tabii ki sen Laz. Senden nefret ettiğim zamanlarda bile. Düğün gününde, o gri takım elbisenin içinde sana bakmaktan kendimi alamadım. Kendime senden çok nefret ettiğim için böyle olduğunu söyledim ve sürekli 'Ne aptal bir gömlek giymiş. Kıçını saran ne aptal bir pantolon. Yaka çiçeğindeki çiçeklerin gözlerini ortaya çıkarmasından nefret ediyorum."

Mia'nın bana baktığını fark ettim ama bunun sadece ona baktığım için olduğunu düşündüm.

Ellerini tişörtümün altına kadar sokuyor, ben de biraz doğruluyorum, böylece tişörtü başımın üzerinden çekip çıkarabiliyor. Sonra yanıma oturuyor, saçlarımı geriye doğru tarıyor ve parmak uçlarıyla meme uçlarımın etrafında dolaşıyor.

Onun oyuncağı gibi hissediyorum. Onun oyuncağı olmayı seviyorum.

"İlk başta sana dokunmaktan çok korktum," diye itiraf ediyor. "Seni bir kez tattığımda, seni istemeyi bırakamayacağımdan endişelendim."

"Ve?"

Güzel kahverengi gözlerini benimkilere dikeyor. "Şimdi sana kafayı taktım."

inliyorum ve ağzını kendime doğru çekiyorum.

Mia şortunu çıkarıp içinden sıyrılıyor ama tişörtüne uzandığında onu durduruyorum.

"Tişörtünü çıkarmasak olur mu?" Birkaç hafta önce arabamda yaptığım gibi göğüslerini ortaya çıkarmak için yukarı çekiyorum. Sadece sevimli değil, aynı zamanda çok da seksi. "Şimdi buraya gel ve yüzüme otur."

Kalçalarını vücudumda gezdirirken ellerimle yakalıyorum, biraz utangaç ama tahrik olduğu için devam etmeye istekli. Onu hevesle yalıyorum ve nefesi kesilip yüzüme yerleşiyor.

"Ne kadar iyi bir kız," diye mırıldanıyorum

yalamalarımın arasında, verdiği tepkiye bayılıyorum.

Mia yatak başlığına yapışmış, yarı inliyor, yarı gülüyor. "Kendimi prenses gibi hissediyorum."

"Senin de tadın öyle." Yumuşak, tatlı ve lezzetli. Onu yalamaya doyamıyorum ve dilim klitorisinin üzerinde gezinirken çıkardığı küçük seslere bayılıyorum. O sesleri tekrar tekrar çıkarıyor, ta ki ben onun inlediğini ve boşalacak kadar sert kıvrandığını fark edene kadar.

Ve sonra yüzümde ileri geri sallanırken başımı kalçalarıyla sıkıyor.

Ayağa kalkıyorum, onu yanıma alıyorum ve yavaşça sırt üstü yatırıyorum. "Burada durabiliriz. Umurumda değil."

"Hayır, lütfen," diye ağlıyor, omuzlarımı kavıyor ve tırnaklarını geçiriyor. "Sana ihtiyacım var."

Mia kotuma uzanıp onu çözüyor, aşağı itip üzerimden çıkarıyor ve ikimizi de şaşırtan bir şey görüyoruz.

Kanı sikime bulaştı.

Parmaklarını penisimde gezdiriyor, benim gibi o da bu görüntüden etkilenmiş durumda. Onun içinde olan tek erkek olduğumun kanıtı.

"Kahretsin Mia, bu acıtmış olmalı. Özür dilerim."

Başını sallıyor, hâlâ bana bakıyor. "Artık umurumda değil."

Bir an için dişlerimi dudağıma gömüyorum. "Belki berbat bir durum ama sikimin üzerindeki kanın çok seksi."

Keşke şimdi ve sonsuza dek benim olduğunu ilan eden bu küçük kırmızı lekeyi saklayabilseydim, ama onu kaybetmek zorunda kalırsam, en iyi yer onun amıdır.

"Lütfen Laz," diye nefes alıyor.

Oh, Tanrım. Sadece onun muhtaç küçük sesini duymak bile beni çıldırtacak. Elini şaftımın etrafına sarıyor, ben de öyle yapıyorum ve birlikte onu sıkı, kaygan kanalına yönlendiriyoruz. Başım içine doğru kayarken inliyor ve sonra uzunluğumun santim santim ilerliyor. Mümkün olduğunca yavaş ve dikkatli hareket ediyorum, yıllardır yapmadığım gibi kendimi tutuyorum.

"Seni incitiyor muyum?" Dişlerimi sıkarak soruyorum.

Mia dirseklerinin üzerinde oturuyor ve kendine bakıyor. Dikkatli hamlelerle ona doğru ilerleyişimi, daha derine inişimi izliyor. Güzel amcığı sikimi öyle ıslatıyor ki.

Kızarmış yanakları ve büyümüş gözleriyle bana bakıyor. "Sanırım sen benim için yaratılmışsın Laz."

Biraz gevşeyip daha derine sokuyorum, o da zevkle inliyor. O kocaman gözlerinde kaybolmuştum, sikim içine gömülmüştü.

Bence çok haklı.

10

Mia

I Seks hakkında çok şey duydum, nasıl iyi olabileceğini, nasıl kötü olabileceğini, nasıl dağınık olduğunu ve nasıl harika olduğunu. Bir erkeğin seks yaparken ne kadar güzel görüneceğine hazırlıklı değildim.

içime gömülen horoz ya da onun itişlerinin gerginliğini ve yanmasını hissetmek ne kadar garip bir şekilde lezzetliydi.

Dikkatlice iterken, ağzımı umutsuz öpücüklerle kaplarken ve ellerini çarşaflara sokarken Laz'ın bu kadar savunmasız görünmesine gerçekten hazırlıklı değildim.

"Bambi. Bebeğim," diye inliyor, aramızda birleştiğimiz yere bakıyor. Kalınlığı neredeyse şok edici.

Aniden çekiliyor ve kalçalarımın arasına doğru kayıyor. "Seni tekrar boşaltmam gerek," diyor beni acilen yalayarak.

Zevk içimden fışkırıyor. Hassaslaşmış bedenim onun dokunuşunu arzuluyor ve o da bana ihtiyacım olanı acımadan veriyor. Orgazmım yaklaşırken bacaklarım titriyor ve o da kalçalarımı sertçe kavrayıp iki katına çıkarıyor. Kendime şunu hatırlatıyorum

Dikkatli olmak, gürültü yapmamak, ama sonra nerede olduğumuzu ve ne istersem yapabileceğimi hatırlamak.

Yüksek sesli bir çığlıkla başımı arkaya atıyorum ve doruk noktama tamamen teslim oluyorum.

Laz vücudumda ilerliyor ve gözlerimi açtığım anda tekrar içime dalıyor. Nefesim kesiliyor ve bacaklarımı ona doluyorum.

"İçine boşalabilir miyim?" diye inleyerek soruyor, ben de başımı sallayıp yüzünü ellerimin arasına alıyorum. Son anda nasıl görüldüğünü görmek istiyorum. Eminim çok güzeldir.

Laz daha sert inliyor ve itişlerinin hızını artırıyor, sonuna kadar çekip sonra tekrar dalıyor. Bu onun için delicesine iyi hissettiriyor olmalı çünkü yanakları kızarıyor ve nefes alış veriş sertleşiyor. Sonra derin ve hızlı bir şekilde itiyor, aniden çığlık atana kadar temposu yükseliyor.

"Siktir, Bambi."

Tüm vücudunun kaskatı kesildiğini ve aletin kasıldığını hissediyorum. Sonra yavaşça dirseklerinin üzerine çöküyor ve beni sersemce öpüyor.

Parmaklarımı onunkilere geçiriyorum, benim sol elim ve onun sol eli, yüzüklerimiz usulca birbirine çarpıyor. Göğsümde şiddetli bir özlem var. Bu adamı sadece kendime istiyorum. Onu kimseyle paylaşmak istemiyorum.

"İlk seferin iyi miydi?" diye soruyor, beni kendine doğru daha sıkı çekerek.

"En iyisi," diye fısıldıyorum, lüks bir şekilde geriniyor ve tüm ayak parmaklarımı havalandırıyorum.

"Sevindim, benim güzel karım."

Oda servisi sipariş ediyoruz ve bornozlarla şehre bakarken ketçaplı hamburger ve patates kızartması yiyoruz. Sadece gözlerimiz ağırlaştığında yatağa girip birbirimizin kollarında uyumak için yerleşiyoruz.

Uykuya dalmadan önce düşündüğüm son şey annemin partisini mahvettiğim için çok mutluyum.

Sabah Laz'ın kollarında uyanıyorum ve ona daha da sokuluyorum. Uykulu bir şekilde mırıldanıyor, kollarını daha sıkı sarıyor

ve başımın üstünü öpüyor. "Günaydın, karıcığım."

Göğsüne karşı gülüyorum, fantezi henüz bitmediği için sersemlemiş bir halde. Laz beni kalçalarına doğru çekiyor ve ne kadar sert olduğunu hissediyorum.

"Saçlarını yıkamama izin ver," diyor, parmaklarını saçlarında gezdirerek.

Kalkamayacak kadar uyuklu hissettiğim için ereksiyonuna karşı kıpırdanıyorum. "Yatakta kalmak istemediğine emin misin?"

"Seni dušta da becerebilirim," diye belirtiyor.

Ve böylece, amım uyanık bir kaltak oldu.

Banyo çok büyük ve lüks, birden fazla fıskiyesi olan bir duşakabin var. Saçımı köpürtürken bana en sevdiğim garip yemek kombinasyonlarının ne olduğu gibi aptalca sorular soruyor.

"Fıstık ezmesi ve turşu," diye cevap verdim. "Seni ucube."

"Öyle mi? Tuhaf kombinasyonunuz nedir?"

"Oreo'ları meyve suyuna batırmayı seviyorum ama bu garip değil. Bu neredeyse gurme işi."

"Ewww."

Beni gıdıklıyor ve ben bir pterodaktıl gibi çığlık atıyorum, o kadar çok gülüyorum ki.

Saç kremi saçlarımdan temizleyene kadar siki kıcıma çarpıyor ve dušta seks sözünü hatırlıyorum. Kıcıma sokulana kadar ona karşı kıpırdandım.

Laz inliyor ve boynumu öpüyor. O kadar tahrik olmuş ve ıslanmışım ki, sikinin pelüş başı dudaklarımın arasından kayarak içeri giriyor.

Avuçlarım fayansların üzerine düz bir şekilde iniyor ve ayaklarımı birbirinden ayırıyorum. Büyük, dövmeli ellerinden biri benimkinin yanına iniyor ve dudakları kulağıma değecek şekilde dikkatlice içime girerken birlikte ne kadar mükemmel görüldüğümüze bakıyorum.

"Ağrın var mı, Bambi?"

Başımı sallıyorum, su tenimden aşağı akıyor ve içimde derinlere doğru ilerlediği yerin etrafını sarıyor.

Laz inliyor ve beni ciddi bir şekilde becermeye başlıyor, güçlü vücudu her itişte şapır şupur sesler çıkarıyor. Belimi kavradığı için geriye doğru eğildim.

Klitorisim tam orada ve kendimle oynuyorum, onun itişleriyle zaman içinde sertçe ovuyorum. Gözlerim kapalı ve Laz tarafından kuşatılmış hissediyorum. Onun tarafından kozalanmış. Sadece o ve ben, akan suyun sesi ve içimde yükselen coşku var.

Neşeli bir telaşla boşalıyorum, su sıcak tenime karşı serinliyor ve sonra Laz'ın beni saf bir terk edilmişlikle dövmesi ve kulağımda bir inilti ile boşalması, bu andan her son zevk damlasını sıkması gibi hislerin tadını çıkarıyorum.

Çünkü çok erken bitti. Su kapatıldı. Kurulandık ve giyindik. Yanımızda hiçbir şey getirmediğimiz için toplanacak bir şey yok, bu yüzden kapalı kapının ardında son bir öpücük paylaşıyoruz ve sonra her şeyi geride bırakıyoruz.

Asansörle aşağı inerken ve çıkış yaparken el ele tutuşuyoruz. Ön kapıdan geçip temiz havaya çıktığımızda birbirimizi bırakıyoruz.

Laz, cüzdanından vale biletini çıkarıp Camaro'sunu getirirken bana en az benim hissettiğim kadar hüzünlü bir bakış atıyor.

Eve dönüyoruz.

Laz'ın üvey babam olmasına geri döndüm. Bektan gerçekliğe geri döndüm.

"NEREDEYDİNİZ SİZ?"

Eve girdiğimiz anda annem gözlerinin etrafındaki yorgun ve kızgın çizgilerle karşımıza çıkıyor. Muhtemelen çok fazla şarap içmiş, neredeyse hiç uyumamış ve hala dünden kalma bir öfke içinde.

Bakışları benden Laz'a ve tekrar bana dönüyor, olağanüstü keskin, sanki son olayların tekrarını izliyormuş gibi

sadece bize bakarak.

Arkamdan, yüzüğü sol elimden çıkarıp sağ elime geri takıyorum. Ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Nasıl davranacağımı bilmiyorum. Tamamen donup kaldım.

Laz rahatça omuz silkiyor. "Mia mezarlıktan sonra üzgündü.

Eve gelmek istemedi, ben de onu bir otele götürdüm."

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacak. Yani yalan söyleme zahmetine girmiyor muyuz? Laz'ın arabasının ormanda bozulduğunu ve bütün gece ceketlerimizin altında titrediğimizi falan anlatacağını sanıyordum.

"Mia yıllar önce olan bir şey için neden bu kadar üzgün olsun ki?"

"Belki de bu soruyu kendine sormalısın, Giulia.

Dün neredeyse onu elinden alacak olan sendin."

Annem ona ters ters baktı ve bana döndü. "Daha on sekiz yaşındasın. Hâlâ okula gidiyorsun ve bütün gece dışarıda kaldın. Çok endişelendim."

Çantamdan telefonumu çıkarıyorum ama hiçbir aramayı ya da mesajı cevapsız bırakmamışım. "Endişelendiğini bilmiyordum. Aramadın."

"Ben senin annenim, Mia. Elbette endişeleniyorum." Laz'a döndü. "Senin gibi şöhretli bir adam geceyi deneyimsiz genç kadınlarla yalnız geçirmemeli."

"Her neyse, Giulia. Üvey kızımı mezarlığa götürdüm, sonra da bir otele götürdüm ve onu becerdim." Yaptığı şey tam olarak bu olmasına rağmen sesi küçümsemeyle doludur. Başını sallayarak mutfağa doğru döndü. "Kim kahve ister? Kafam patlayacak."

Cevap beklemeden çıkıp gitti ve annemle beni birbirimize bakar halde bıraktı.

"Gözlerim üzerinizde, genç bayan."

Midem bulanıyor. Üzerimdeki kokuyu alabilir mi, kocasıyla yaptığım seksin?

"Eğer partimin mahvolmasıyla bir ilgin olduğunu öğrenirsem, seni bu evden öyle bir atarım ki

başım dönecek."

Neredeyse rahatlayarak iç çekeceğim. Oh, evet. İşte bu. Parti konusunu açması bana onunla amcalarım arasında geçenleri hatırlattı. "Benden kurtulmak için artık çok geç. On dokuz yıl çok geç."

Annemin gözleri büyüdü. "Özel konuşmalarımı mı dinliyordun?"

"Eğer koridorda duruyorsam ve isteğim dışında size kulak misafiri oluyorsam bu gerçekten kulak misafiri olmak sayılmaz. Sen ve amcalarım yüksek sesle benim hakkımda konuşuyordunuz."

Ağzı acı bir şey tükürmeye çalışıyormuş gibi çalışıyor. "Seni daha fazla hizada tutamam. Kardeşlerim haftalardır seni kontrol edecek bir kocaya ihtiyacın olduğunu söylüyorlardı ama ben önce liseyi bitirmenin daha iyi olacağını düşündüm. Her zamanki gibi haklı çıktılar."

"Sanki benden kurtulman gerektiği konusunda haklılarmış gibi mi? Belki doğmama izin verdin ama beni uzun zaman önce kalbinden kovdun." Ona karşılık veriyorum ve o da benim ona karşılık vermeme şaşırıyor.

Sonra öfkелendi ve "Seni nankör çocuk" diye bağırdı.

Laz tartışmamızı duydu ve kapıda dikiliyor. "Giulia, o on sekiz yaşında. Evlenmek için çok genç."

Ona kibirli bir bakış fırlatıyor. "On yedi yaşında nişanlandım. Evlenmeden önceki gece kalan doğum günü pastamı yedim."

"Ve bak o evlilik senin için ne kadar iyi sonuçlandı," diye karşılık veriyor.

"Bu ne cüret! Sen kim oluyorsun da bana evlilik hakkında ders veriyorsun?"

Onlar tartışırken, ben kaçmaya çalışıyorum.

"Nereye gittiğinizi sanıyorsunuz, genç bayan? Seninle konuşmam gereken şeyler var. Okulu bırakacak mısın, yoksa düğünün mezun olduktan sonra yapılmasını mı tercih edersin? Şahsen, neden hala derslere devam ettiğinizi anlamıyorum."

Anneme bakıyorum. Hâlâ derslere devam ediyorum çünkü hayatımda ne yapmak istediğime dair hiçbir fikrim yok. Belki buradan çıktıktan sonra bir devlet üniversitesine giderim. Ivy League ya da diğer iyi okullar için gerekli notlara sahip değilim ama yine de lise diplomamı istiyorum. "Sakin bana evlenmem konusunda ciddi olduğunu söyleme?"

Annem bana gergin, düşmanca bir gülümseme veriyor. "Ben çok ciddiym. İstedğin gibi gelip gitmenden ve her fırsatta bana meydan okumandan bıktım. Detayları sonra konuşuruz. Bu arada ben de telefon etmeye başlayayım."

Ve topuklarının üzerinde dönerek, yüzünde kindarlığa varan bir ifadeyle, akıllıca üst kata doğru yürür.

Partisini mahvettiğimi biliyor.

Kanıtlayamaz ama biliyor ve ben bu şekilde cezalandırılıyorum.

"Laz," diye fısıldıyorum, sesim duygusallıktan titriyor. "Bir koca istemiyorum, özellikle de annemin seçtiği bir koca."

Bana doğru geliyor ve iri eliyle ensemini avuçlayarak gözlerimin içine bakıyor. "Cesedimi çiğnemedен evlenemezsin. Böyle bir şey olmayacak."

"Ne yapacağız?" Birdenbire biz demenin ne kadar doğal geldiğine şaşıyorum. Ne kadar da iyi hissettiriyor.

Ben ve Laz.

Anneme karşı.

Dünyaya karşı.

"Bir şeyler düşüneceğim. Bu arada, çok fazla endişelenmemeye çalış. Sadece okula odaklan." Laz yüzümü ellerinin arasına almadan önce etrafına hızlıca bir göz atıyor. "Ve bana."

Ayak parmaklarıma kadar hissettiğim yakıcı bir öpücükle ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor.

"Gel hadi. Bize kahve yapayım."

Sonraki birkaç gün boyunca, ellerinde nişan yüzükleriyle habersizce eve gelen erkeklerin korkusuyla yaşadım. Annemin telefonda insanlara evlenmemiş oğullarını ve kardeşlerini sorduğunu duydum. Tabletinde bir liste var,

ve konuşurken notlar alıyor. Bu adam ne kadar kazanıyor. Bu ne zamandır boşanmış.

Eğer evlilik cüzdanını imzalamazsam, evlenemem. Bunu kendime tekrar tekrar hatırlatıyorum. Annemin beni bu evden atmaktan başka bir kozu yok gibi ve ben de zaten bunun olmasını bekliyordum.

Bu evde nereye gitsem Laz'ı görüyorum ya da onunla geçirdiğim geceyi hatırlıyorum. Ben odamdayken sesi aşağıdan gümbür gümbür geliyor. O orada değilken kokusu havada asılı kalıyor. Arabasıyla uğraşırken sık sık kendi kendine ıslık çaldığını ya da radyoda rock şarkıları çaldığını duyuyorum. Dünyada evlenmeyi düşünebileceğim tek bir adam var ve o da başka biriyle evli.

Mutsuz bir şekilde, benim de evli olduğum ve Laz'la ikimizin de eşlerimizin arkasından iş çevirdiğimiz bir gelecek hayal ediyorum. Bundan nefret ediyorum. Zaten çoğu zaman suçluluk duygusuyla dolup taşıyorum ve başkasının erkeğini çaldığımı bilmekten hiç zevk almıyorum. Yine de Laz'ın güçlü kollarını bir daha ne zaman etrafımda ve dilini ağızımda hissedeceğimi merak etmekten kendimi alamıyorum.

Tarih ödevimin ortasında yatak odamın kapısı açılıyor ve Laz içeri giriyor. Siyah kot pantolonunun üzerine koyu gri bol bir gömlek giymişti ve yumuşak kumaş kaslarına çok yakışıyor ve güçlü boğazını vurguluyordu.

Acaba annemin düğün tarihimi belirlediğini mi söyleyecek diye düşünürken dudaklarından hararetli bir gülümseme kayıyor. Buraya başka bir şey için gelmiş.

Ben.

Laz elimi tutuyor, beni ayağa kaldırıyor ve öpüyor. "Ne-" "Annen dışarıda," diye mırıldanıyor aç öpücükler arasında. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Bu çok iğrenç. Bu çok berbat.

Ama elleri vücudumda gezinirken ısındığımı ve sıcakladığımı hissedebiliyorum.

"Seni çiğnememe izin verdin, bebeğim. Sen riskli bir kaltaksın ve bu o kadar ateşliydi ki tek düşünebildiğim bu. Seni tekrar döllerimle dolup taşarken görmeliyim."

"Riskli değilim. Doğum kontrol hapı kullanıyorum."

Geri çekildi. "Neyin peşindesin?"

"Beni duydun."

"Ama sen bakireydin."

Omuz silkiyorum. "Pek çok kadın adetlerini düzenlemek için hap kullanıyor. Ayrıca, cildimin dökülmesini de engelliyor."

Laz kaşlarını çattı. "Almayı bırak."

Onu doğru duyup duymadığımı merak ederek gülüyorum. "Ne dedin?" "Beni duydun. Seni düzgünce çiğnemek istiyorum."

Ona ters ters bakıyorum ve konuşurken parmaklarımı kaldırıyorum. "Bir, sen deli misin? Üstünü çiz. Sen kesinlikle delisin. İki, hamile kalabilirim. Üç, sen deli misin?!"

Sırıttıyor ve bir parmağını tişörtümün boynuna sokarak beni daha da yaklaştırıyor. "Bu çok seksi. Tekrar hamile kalabileceğimi söyle."

Elini geri ittim. "Beni dinlemiyorsun."

"Seni çok iyi duyuyorum, Bambi." Laz beni bırakıyor ve yatağımın başucundaki çekmeceleri karıştırmaya başlıyor. Sonra çekmecelerime doğru ilerliyor, iç çamaşırlarımı ve çoraplarımı karıştırıyor ve arkaya doğru hissediyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Atmak için reçeteni arıyorum."

Haplarımı orada tutmuyorum, bu yüzden sadece kollarımı kavuşturuyorum ve onun külotları etrafa saçmasını izliyorum. Dakikalar geçtikçe daha da sinirleniyor.

Sonunda bana döndü. "Neredeler?"

"İnanılmazsın, Lazzaro Rosetti. Sana haplarımın nerede olduğunu söylemeyeceğim ve onları almayı bırakmayacağım."

Gülümsemesi hınzırlaşır. "Hadi ama. Benimle kötü olmayı seviyorsun."

"Bu kötü değil, bu delilik! Hamile kalabilirim."

İnliyor ve ağzını benimkinin üzerine eğiyor. "Bu çok ateşli. Seni hamile istiyorum. Bebeğimi doğur ve birlikte kaçalım."

Onu azarlamaya çalışıyorum ama ensemden kavırıyor ve diliyle dudaklarımı ayırıyor, istediğini elde edecek bir adamın kararlılığıyla ağzımı işgal ediyor.

Şortumun kemerini yumruklayıp klitorisime doğru sıkıca çektiğinde, ağzına doğru inliyorum. "Sen çok fazlasın."

"Yavaşça sokacağım. Nazik olacağım."

Şortumu ve iç çamaşırımı aşağı çekmeye başladı. "Aletinden bahsetmiyorum. Her şeyinden bahsediyorum. Tavırlarından. Egonu. Çılgın fikirlerin."

Laz beni kıyafetlerimden çıkarıyor ve iri elleriyle kıcıımı kavrayarak beni sert aletine doğru bastırıyor. Yakalanacağız. Yakalanacağız ve doğruca cehenneme gideceğiz, ya da beton çizmeli gölün dibine, ya da korkunç insanlar gerçekten kötü şeyler yaptıklarında nereye gidiyorlarsa oraya.

Ve yanlış. Ve

çarpık.

Laz boğazıma öpücükler konduruyor ve dudaklarını kulağıma dayayarak sıcak, nefes nefese bir mırıltıyla, "Annen dışarıdayken seni yatağında becermeme izin ver. Senin bu güzel amcığına boşalmayı istiyorum."

Annem her an eve gelebilirdi. Laz beni arkamdan sıkıca ve iyice becerirken, iri elleri belimi kavrarken, iki elimle ağzımı kapatarak kendimi yatağın üzerine eğilmiş olarak hayal ediyorum. Yakalanabileceğimiz gerçeği, bu kadar pervasızca bir şey yapma fikri beynime kısa devre yaptırıyor.

Beni yatağa doğru götürüyor ve kot pantolonunun fermuarını açar açmaz içime gireceğini biliyorum. Yatağa birlikte uzandığımızı düşününce içim eriyor.

Telefonum başımın yanında çalıyor ve göz ucuyla ekrana bakıyorum. Annemden bir mesaj var. Lanet olsun. Bu iyi bir şey olamaz.

"Bir saniye bekle," diyorum Laz'a nefes nefese ve telefonumu alıp yüzüme tutuyorum.

Lütfen arşamba akşamı yemekte kırmızı elbisenizi giyin. Biraz makyaj yapın ve saçınıza güzel bir şeyler yapın.

Neden? Cevabı zaten bildiğimi düşünsem de geri gönderiyorum.

Fabrizio Rosetti bekâr arkadaşlarından biriyle yemeğē geliyor. Drago Lastra.

Dehşete kapılmış görünelim çünkü Laz telefonumu elimden alıyor ve ekranı okuyor.

"Drago Lastra?" diye bağılıyor, sesi yatak odamın sessizliğinde ınılıyor. "O lanet yırtıcı mı?"

"Drago Lastra kim?"

Dudakları kıvrılıyor. "Tanıdığım en soğuk, en gaddar piçlerden biri. Tanrım, annen onun ününü biliyor olmalı. Sanki senin canlı canlı yenmeni istiyor, zalim sürük."

Sertçe yutkunuyorum. "Belki de öyledir. Sanırım benden nefret ediyor çünkü partisini mahvettiğimi biliyor."

"Şu aptal parti." Telefonumu elimden aldı ve komodinin üzerine fırlattı. "O lanet kadın. Şu anda ikisini de düşünmeni istemiyorum."

Doğrulup gömleğini başına geçiriyor, işaret ve orta parmağıyla V işareti yapıp gözlerine tutuyor. "Bana odaklan."

Bakışlarım onun mükemmel, dövme li vücudunda geziniyor. Tanrım, eğer ısrar ederse.

Benim tişörtümü ve onun kot pantolonunu çıkarıyor ve sonra birlikte ırılçiplak kalıyoruz, bacaklarımız birbirine dolanmış bir şekilde birbirimize sıkıca bastırıyoruz.

Laz'ın yüzünü ellerimin arasına aldım ve "Seninmişim gibi sık beni" diye inledim.

Başparmağını içime sokuyor ve sonra çekerek ıslaklığını her tarafa yayıyor. Sonra sikini eline alıyor, girişime hizalıyor ve içime derinlemesine sokuyor.

"Sen benimsin."

Bu sözlerin doğruluğunu tüm benliğimde, el ve ayak parmaklarımın ucuna kadar hissediyorum.

Onun.

Laz

I Mia'nın amına sikimi sokarken inliyorum. Günlerdir düşünebildiğim tek şey buydu, kızımı sırtüstü yatırıp bacaklarını benim için açtırmak ve ben onun içine girerken

Sıkı, pembe kadife. O kadar sıkı ki sadece birkaç santim girmeme izin veriyor. Nefes nefese kalıyor ve ellerini karnıma bastırarak yavaşlamamı söylüyor çünkü baş edemiyor.

Daha yavaş hareket ediyorum, ona rahatlaması için bir şans veriyorum, böylece daha derine inebiliyorum, ona yumuşakça mırıldanıyorum, "Benim iyi kızım kim?"

Yatağına, odasına bakıyorum. Çok şirin ve onu burada becereceğim. Haftalardır hayalini kurduğum şey buydu.

Ben daha sert ve daha derin hareket ettikçe Mia inliyor ve omuzlarıma yapışıyor. Birkaç vuruştan sonra çekiyorum, onu yüzüstü çeviriyorum ve kalçalarını yukarı sürüklüyorum.

Şimdi önümde açılmış duruyor ve ne manzara ama. Kendimi elime alıyorum ve tekrar içine dalıyorum.

"Amını o tatlı kavrayışınla bana ver, Bambi. Kimse benim melek üvey kızım gibi sikişemez."

Yüzünü battaniyeye gömüyor ve korku ve arzuyla inliyor. "Seks yaparken böyle şeyler söyleme."

"Neden olmasın? Üvey baban için küçük bir sürtük olmayı seviyorsun. Sırtındaki şu kavise bak. Sadece azgın kızlar kışlarını böyle dışarı atar. O amcığı ihtiyacın varmış gibi sikeyim mi?"

Görünüşe göre yapmalıyım çünkü daha yüksek sesle inliyor ve parmaklarıyla klitorisini çalıştırmaya başlıyor. Çıgılları zirveye ulaşana kadar daha hızlı ve daha hızlı inliyor.

Mia boşalırken tüm vücudu kızarıyor, yüzü battaniyeye gömülüyor ve kolları battaniyeye sıkıca sarılıyor.

Bunu onun içinde hızlı ve sert bir şekilde bitirmek için bir işaret olarak alıyorum, inliyorum ve yükümü onun derinliklerine boşaltırken kıcının etli kısmını kavıyorum.

Yavaşça içinden çıkarken kendi kendime gülümsüyorum. "Seninle edepsiz konuşmamdan hoşlanmıyorsan, konuştuğumda azgın küçük bir kız gibi boşalmamalıydın."

Alt katta bir kapı açılıp kapandı. Ön kapıya benziyordu.

Mia soluk soluğa yataktan fırlıyor ve giysilerine uzanıyor. "Bu annem."

Tişörtünü ve şortunu çekiştiriyor, duş almakla ilgili bir şeyler mırıldanıyor ve hızla odadan çıkıyor.

İçimden gülüyorum ve doğum kontrolünü hatırlamadan önce yavaşça kıyafetlerimi giyiyorum. Hamile kalması tüm sorunlarımızı çözebilecekken bunu benden saklaması ne kadar can sıkıcı.

Problemler.

Makyaj aynasında kendi bakışlarımla karşılaşıyorum ve hınzır bir gülümseme yüzüme yayılıyor, dudaklarımdaki yara izini geriyor. İşte bir plan.

Elbette, başka sorunlar yaratabilir, ama bizim için neler yapabileceğini bir düşünün. Faber bana karımı hamile bırakmamı söyledi ama Mia bana annesinden daha çok eş gibi davrandı.

Onunla birlikte bir aile kurmak harika olurdu.

Mia, bebeğimiz, araba dükkanım. Uğruna savaşılmaya değer bir hayata benziyor.

Bakışlarım Mia'nın çekmecelerinde, kitap raflarında geziniyor. Hapları nerede saklıyor olabilir? Onları Giulia yüzünden sakladığını varsayıyorum. Annesinin odasında bir şey bulmasını istemeyen bir genç kız gibi düşünmeye çalışıyorum.

Onları bir çekmeceye ya da kutuya saklamak mümkün değildir ve Giulia şifonyerin arkasına ya da yatağın altına bakmayı düşünecektir. Göz önünde bir yere ne dersin? Duvarlarda çerçeveli baskılar var ve her birini kaldırıp arkasına bakıyorum. Üçüncüsünde aradığım şeyi buluyorum. Resmin arkasına bantlanmış birkaç paket doğum kontrol hapı.

"Bingo."

Telefonumla hapların fotoğrafını çekiyorum, tanıdıklarımın birine gönderiyorum ve sonra onu arıyorum.

Gus ikinci zil sesinde telefonu açar. "Hey, Laz."

"Yarım düzine paket sahte doğum kontrol hapı yapmak ne kadar zamanını alır?" Ona bir resim gönderdiğimi söyledim ve kontrol etmesini bekledim.

"Çakma doğum kontrol hapları mı istiyorsunuz? Onlarda kâr yok." Gus geçimini sağlamak için sahte ereksiyon hapları yapıp internette satıyor. Adam para basıyor.

"Taklit istemiyorum. Sahtelerini istiyorum," diye açıklıyorum. "Hepsi şeker hapı. Bunu yapabilir misin?"

"Tabii, neden olmasın. Sen evli değil misin? Karın neden doğum kontrol hapı kullanıyor?"

"Karımı boş ver. Sadece bana hapları getir, hem de hemen. Ve kardeşlerime bundan bahsetme."

"Hayal bile edemezdim. Umarım çok yakında baba olursun." Telefonu kapatırken gülümsedim. Evet, ben de öyle umuyorum.

Mia'nın Drago Lastra ya da başka bir adamla evlenmek zorunda kalmaması için bir plan yapmalıyız. Belki bu onun hayal edeceği türden bir plan değil ama umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir.

ÇARŞAMBA AKŞAMI, sahte doğum kontrol hapları iki gündür Mia'nın odasındaki baskının arkasına bantlanmıştı. Şu anda doğurgan ve bu bilgi beni çıldırtıyor. Kızımı elime alıp gelecek haftaya kadar sikmek için sabırsızlanıyorum.

Ama fırsatım var mı? Hayır, çünkü kardeşim Drago Lastra ile birlikte geliyor.

Akşam saat sekizde, Lastra'nın elinde bir buket kırmızı gül olduğu halde hemen gelirler. Uzun boylu, ağırbaşlı, mavi gri gözleri olan ve takım elbisesi tam bedenine göre dikilmiş bir adam. Bileğinde ağır gümüş bir saat parıldıyor ve herkese kibarca merhaba diye mırıldanıyor. Ölüm çığlıkları atan adamların bağırsaklarına dirseklerini sokmuştur ama ona bakarak bunu anlayamazsınız. Giulia'nın pahalı ışıkları altında Lastra evcil görünüyor.

Neredeyse, ama tam olarak değil. O mavi-gri gözlerde hâlâ köpekbalığı gibi bir şey var ve tüylerim diken diken oldu.

Mia şaşırtıcı derecede güzel görünüyor. Dişleriyle dudaklarını yokluyor ama mat kırmızı ruju mükemmel, uzun kirpikleri koyu ve ipeksi. Saçları toplanmış ve birkaç tutamı yüzünün etrafına yumuşak bir şekilde düşüyor. Kısa, ipeksi kırmızı elbisesi teninde hışırdıyor. Spagetti askıları var ve ben biliyorum, Lastra biliyor, Faber biliyor, herkes Mia'nın sütyen giymediğini biliyor. Seksi elbise vücuduna öyle yumuşak bir şekilde yapışıyor ki çıplak da olabilir.

"Bayan Bianchi," diye mırıldanıyor Lastra, bakışlarıyla onu yutarken ona kırmızı gülleri uzatıyor.

Gözlerimi deviriyorum. Güller, ne klişe. Gülleri elinden alıp onu bu evden atmak istiyorum.

İstemese de Giulia onu bir şahin gibi izliyor ve Mia çiçekleri kabul edip kibarca teşekkür etmek zorunda kalıyor. Kırmızı güller Mia'nın slip elbisesine ve

Ruj o kadar mükemmel ki Giulia ve Faber bu detayları telefonda koordine etmiş gibi hissediyorum.

Yemek yerken Faber, Mia'yla dişlerimi kenetleyen kibar bir konuşma yapıyor ama Drago Lastra'nın bakışları kadınıma her kilitlendiğinde hissettirdiklerinin yanında bu hiçbir şey. Çatal bıçaklarımı silah gibi kavıyorum. Evet, Mia çok güzel. Bunu anladığın için tebrikler, Lastra. Şimdi ona bakmayı kes.

Giulia, Lastra'nın evleri, arabaları ve lüks yaşam tarzı hakkında durmadan konuşuyor. İki kez boşanmış ama Giulia gülerek bunu "kişilik çatışması" olarak geçiştiriyor. Ben olsam eski eşlerinin ondan çok korktuklarına ve adamdan olabildiğince hızlı kaçtıklarına bahse girerdim.

Eşim onun suç faaliyetlerini ve şiddetini görmezden geliyor. Ben de bu konuda masum değilim. Bu masada yumruklarıyla, kör bir silahla ya da yüksek topuklu bir ayakkabıyla birini dövmemiş kim var? Mia bile bir çocuğun suratına yumruk attı. Ama Lastra'nın şiddeti bambaşka bir seviyede. Sadece bu söylentiler bile sevgi dolu bir annenin düğün planları yapmadan önce durup düşünmesi için yeterli olmalı ama görünüşe göre Giulia'nın umurunda değil.

Gecenin sonunda Mia bunalmış ve kafası karışmış görünürken Giulia'nın yüzü gülüyor.

"Mia ve ben sana çıkışı göstereceğiz, Drago. Gel Mia."

Mia isteksizce ayağa kalktı ve annesini takip etti. Lastra ön kapıya.

"Lastra hakkında ne düşünüyorsun?" Faber yemek masasının diğer tarafından bana soruyor.

"Mia için çok yaşlı ve çok tehlikeli. O adamla benim cesedimi çiğneyerek evlenecek."

Faber spekülatif bir şekilde bana bakıyor ve öfkemi ve kıskançlığımı anladığını fark ediyorum. Dizginlemenin imkânsız olduğunu gördüğüme göre zor olmasa gerek.

"Vay, vay. Birdenbire korumacı olmaya başladın. Babalık içgüdülerin mi devreye girdi? İyi haberler mi var?"

benimle paylaşmak ister misin?"

"Henüz değil," diyorum dişlerimin arasından, karımı becerme düşüncesi öfkemi ikiye katlıyor. Milyon yıl geçse de olmaz, özellikle de bu gece tanık olduklarımdan sonra, soğuk, kalpsiz kaltak. "Umarım çok yakında bazı mutlu haberleri duyurabilirim."

"Gördüğünüz gibi."

O kadar hızlı ayağa kalkıyorum ki sandalyem arkamdan fırlıyor ve ellerimi masanın üzerine koyuyorum. "Sen benim patronum değilsin. Sen benim babam değilsin. Hayatımdan ben sorumluyum, sen değil."

Faber bana bakıyor, patlamamdan etkilenmemiş gibi. "Şimdiye kadar olgunlaşmaya başlarsın diye umuyordum. Küçük kardeşimin her zaman ailenin sorumsuz bireyi olacağını düşünmeye başladım."

"Öyle mi? Uzun zamandır senin kontrol manyağı ve pislik biri olduğunu biliyordum. Ailenin senin için en önemli şey olduğunu iddia ediyorsun ama bu saçmalık. Fabrizio Rosetti için önemli olan tek kişi Fabrizio Rosetti'dir. Babam, bana ait olan para konusunda nasıl küçük bir sürtük gibi davrandığını görüp mezarında ters dönüyordur."

"Sadece kendini erken bir mezara götürdüğünü görmek istemiyorum."

"Kaslı arabaları tamir etmenin sağlığını tehlikeye atacağını mı düşünüyorsun?" Faber, bana ait olan parayla bir garaj açma niyetim hakkında her şeyi biliyor. Hatta bu fikrin "uygulanabilir" olduğunu anlamak için bir iş planı görmek istedi.

Siktir et onu.

Cehenneme kadar yolu var.

Oldukça iyi bir iş planım var ama hayallerimi kimseye haklı göstermek zorunda değilim. Paylaşmak mı? Evet, paylaşırım. Hayallerimi beni seven insanlarla seve seve paylaşırım ama son zamanlarda aile sevgisini pek hissetmiyorum.

Faber bir an için bununla mücadele eder. "Biri size yüz binlerce dolar vermeden önce paranın değerini öğrenmeniz gerekiyor."

"Bana saçma sapan şeyler söyleme çünkü buna katlanamıyorum. Erkek ol ve benden hoşlanmadığını kabul et."

"Sen benim kardeşimsin, Lazzaro-

"Son kez söylüyorum, ben Laz." Masadan uzaklaşıyorum ve doğruluyorum. "Baba olduğumda, bu benim şartlarımla olacak."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Göreceksin. İyi sohbetti, Faber. Seni görmek her zamanki gibi çok güzeldi." Lastra'nın nihayet gitmiş olmasından memnun bir şekilde odadan çıkıp mutfığa doğru ilerliyorum.

Garajda, arabamın yanında serin ve karanlık bir sessizlik içinde duruyorum ve keşke herkesi arkamda bırakıp gidebilsem diyorum. Ama bu Mia'yı kaybetmek anlamına gelirdi ve o kız beni kalbine bağladı. Hayatımı kurtarmak için ondan uzaklaşamam.

Arabamın kaputunu açıyorum ve yağ değişimine ihtiyacı olmamasına rağmen yağ değişimi için hazırlık yapıyorum. Ellerimi meşgul edecek herhangi bir şey, böylece eve geri dönüp Mia ile konuşmaya çalışan herhangi bir erkekle savaş halinde olduğumu ilan etmem.

Birkaç saat arabamla uğraştıktan sonra elimi yüzümü yıkıyorum ve kanepede uyuklamaya başlıyorum. Şafak sökerken Giulia'nın havuzda sabah turlarını atmak üzere olduğunu görüyorum. Kırk dakika sürüyor. O dalar dalmaz kalkıp Mia'nın yatak odasına gidiyorum.

Kıyafetlerimi çıkarıp yatağa yaklaştığımda hâlâ derin bir uykudaydı. Battaniyelerin arasına girdiğimde zar zor kıpırdıyor ve ben de onu öpüp uyandırma zevkine erişiyorum.

Dilimle.

Amına.

Mia keskin bir nefes alıp gözlerini açıyor, kirpikleri titriyor ve bacaklarının arasından bana bakıyor.

"Laz," diye inliyor, kalçalarını başımın etrafına sarıyor ve parmaklarını saçlarıma daldırıyor. "Burada olmamalısın."

Duyduğum şey, "Lütfen gelmemi sağla."

Kızım için her şeyi yaparım.

Ona dağınık, aç bir yalama veriyorum ve o da bana istediğimi veriyor, yani yüzümün her yerine boşalıyor. Bir an sonra elimde sikimle doğruldum ve bir iniltiyle içine daldım. Bu kıza ham yapmanın ne kadar iyi hissettirdiğini asla unutamayacağım.

İçine girip çıkan sikime bakarak, "Benim olana kadar sabırsızlanıyorum. Umarım kiminle ve nerede olursak olalım, her zaman taşaklarımı içinde hissetmeyi hayal ettiğimi biliyordur, benim güzel küçük üvey kızım."

"Yine başlama," diye inliyor, yanakları kızarıyor.

"Böyle konuşmama bayılıyorsun."

Mia uzanıp ellerini yatak başlığına bastırıyor ve onu daha sert sikebilmem için kendini sabit tutuyor.

"Her ... seviyorsun." İtiş. "Kirli." İtme. "Kelime." İtiş gücü.

inliyorum ve doruk noktam görkemli bir şekilde üzerime çökerken başımı geriye eğiyorum.

Dölümün tüm uzunluğuma ve onun kedi dudaklarına kaydığını gördüğümde tatlı kızımdan çekilmeye başladım.

Oh, kahretsin, bu çok ateşli. Kendimi ona geri itiyorum, bir kadının doğum kontrol hapını bıraktıktan sonra ne kadar sürede hamile kalabileceğini merak ediyorum. Umarım şimdi olur. Tam şu anda. İçine giriyorum, aletim hâlâ sert ve gidebildiğim kadar derin. Orada, olmam gereken yerdeyim. Adamlarımın ona bir şeyler yapma şansı bulduklarından emin olana kadar burada kalacağım.

Mia kıpırdanmaya çalışıyor ama kalçalarını sıkıca tutuyorum ve kıpırdamıyorum.

"Bırak beni."

Altımdan çıkmak için verdiği mücadeleye sırtıyıyorum. "Burayı seviyorum."

"Laz, ya annem gelirse?" diye inliyor.

Tanrım, bir yanımlı bunu hoş karşıladı. Hâlâ kızının derinliklerinde olan taşaklarımla Mia'nın benim olduğunu ve kimsenin bu konuda yapabileceğı bir şey olmadığını ilan ederdim.

Mia'yı hamile karnıyla gelinlik giyerken hayal ediyorum ve aletim sertleşiyor.

Onu tekrar becermem gerek. Ve öyle de yaptım.

Geri çekiliyorum ve kısa, sert hamlelerle ona tekrar çarpıyorum. "Laz," diye tıslıyor Mia. "Ne yapıyorsun sen?"

"Kıpırdama bebeğim, seninle işim bitmedi." Onu yataktan aşağı sürüklüyorum, bacaklarından birini omzuma, diğerini belime doluyorum.

Mia'nın nefesi arzu ve panikten kesilmişti. "Yapmamalısın- yapamayız-"

Onun tüm itirazları bir boğa için kırmızı bayrak gibidir. Yapabilirim ve olacak.

Sikimi içine sokuyorum ve nefesini bastırmak zorunda kalıyor. Başparmağımı yalıyorum ve klitorisinin üzerinde gezdiriyorum, o zevkten neredeyse şaşırırken hassas küçük yumruyu yuvarlıyorum.

"Ne yapmamalı?"

Ama Mia'nın söyleyecek bir şeyi yok. Yorganı avuçluyor ve canı pahasına tutunuyor. Onunla birlikte benim orgazmımın da arttığını hissedebiliyorum. Artık onu o kadar iyi tanıyorum ki, yüz ifadesinden ne zaman orgazmın eşiğine geldiğini anlayabiliyorum ve tüm kısıtlamaları bırakıp onu sertçe beceriyorum, aceleyle boşalana kadar ona çarpıyorum ve tekrar içine giriyorum.

İkimiz de nefes nefese kalmış, vücudumuzdaki ter soğumaya başlamışken, merdivenleri tırmanan ayak seslerini duyuyoruz.

Mia'ya şeytani bir sırıtma yapıyorum. "Bunun senin olduğunu mu düşünüyorsun?"

iki eliyle ağzımı kapatıyor ve başını çılgınca sallıyor. Ayak sesleri onun kapısının önünden geçiyor, ana yatak odasına

yöneliyor ve sonra tekrar alt katta kayboluyor.

Ellerini ağzıma bastırarak yavaşça içinden çıkıyorum. Benim dölüm ve onun ıslaklığı kalçalarının her tarafına yayılmıştı. Bu oda seks kokuyor ve yapmak istediğim son şey onu terk etmek. Bacaklarını başının üzerine koyup döllerimi içinde tutmak istiyorum ama bir şeyler olduğunu tahmin edecektir ve bunun için çok erken.

Parmaklarını dudaklarımdan çekiyorum. "Ayağa kalkma. Sadece orada yat, Bambi."

Ama Mia hareket edemeyecek kadar dehşete düşmüştü. "Bu bir daha benim odamda olamaz. Sanki yakalanmaya çalışıyormuşuz gibi."

Avucumu karnına bastırıyorum ve onu öpüyorum. Ne için uğraştığımı biliyorum. İçinin döllerimle kaplanmadığı bir gün olmaması için çok uğraşıyorum.

"Bunun için endişeleneceğim. Sen uyumaya devam et." Onu battaniyeyle örtüyorum ve son bir öpücük veriyorum.

İki dakika sonra duştayım, kızımın bebeğimle ne kadar güzel görüneceğini hayal ederken kendi kendime sırtıyorum.

Bu lezzetli düşünceyi bütün gün yanımda taşıyorum, spor salonunda, 1970'lerin tozlu eski Chevrolet Impala'sına rastladığım kullanılmış araba pazarında, sadece biraz sevgi ve şefkat için yalvarıyorum. Onu satın alıyorum, çünkü eğer paramı alamazsam ikinci bir plana ihtiyacım olacak ve bu da para kazanmanın bildiğim en iyi yolu.

Öğleden sonra, Mia'nın eve yürüyerek geleceğini bildiğim için arabamla yola çıkıyorum. Yanına yanaşıyorum, bütün gün okulda olduğunu ve döllerimin içinde olduğunu hatırladığımda ona tembelce sırtıyorum. Seni sapık, Laz. Sanırım bu kadar ateşli olmayı bıraktığımda sapık olmayı da bırakacağım.

"Hey, Bambi. Binmek ister misin?"

Eğildi ve bana bir gülümseme verdi. "Nereye gidiyoruz?"

"Sana benim için özel olan bir şeyi göstermek istiyorum."

Mia arabanın kapısını açtı. "O zaman tabii ki seninle geleceğim."

Arabayla giderken uzanıp elini tutuyorum. Burada ona dokunabilirim. İnsanlar parmaklarımı onunkilerin arasında dolaştırmak gibi haddimi aşan bir şey yaptığımı göremiyor.

"Günün nasıl geçti?"

"Benim sabahım kadar iyi değil," diyor sırtarak.

"Kahretsin kızım, beni utandıracaksın."

Birleşen ellerimize bakıyorum ve manzara o kadar mükemmel ki kendime yola dönüp bakmam gerektiğini hatırlatmak zorunda kalıyorum. Bu saçmalığı hiç yapmam. Sırf ondan hoşlandığım için bir kızın elini tutmak gibi basit zevkler.

On dakika sonra, satılık garajın önünde durdum. Birinin henüz kapmamış olması bir mucize, ama ben paramı almadan önce birinin kapacağı kesin. Asla benim olamayacak olsa bile, onu Mia'yla paylaşmak istiyorum.

"İşte geldik."

Mia gözlerini binanın üzerinde gezdiriyor. "Burası neresi?"

Neden buradayız?"

"Paramı aldığımında ne yapacağımı öğrenmek istemiştiniz. Bu ya da buna benzer bir şey." Ona en sevdiğim araba türleri için bir oto tamirhanesi sahibi olma hayalimi anlattım. Canavar gibi motorları olan hızlı arabalar.

Yüzünde mutlu bir gülümseme belirliyor. "Bu senin için mükemmel." Sonra gülümsemesi soluyor. "Ve bu şekilde konuştuğunu duymak içimi rahatlattı. Senin için endişeleniyordum. Gözetleme yerindeyken ölümle ilgili tüm o konuşmalar beni korkutuyordu."

İçinde doğduğum yaşam tarzı sağlığını için pek iyi değil, ama burayı ya da buna benzer bir yeri ele geçirirsem, uzun ömürlü olmam için çok şey yapacak.

Karımın kızını becermek mi? O kadar da değil. Mia hamile olduğunu anladığı ya da göstermeye başladığı an, Bianchi'ler için bir numaralı halk düşmanı olacağım ve o amcalar acımasız orospu çocukları.

Zamanı geldiğinde onlara ne söyleyeceğimi bulacağım ve Faber kızacak ama arkamı kollayacak. O

baba olmamı istedi. Dileği gerçekleşiyor, o yüzden tüm şikayetlerini kına sokabilir. Her şeyi kendi bildiğim gibi yapıyorum.

"Azıcık da olsa suçluluk hissetmiyor musun?"

"Ne hakkında?" Bir an için Mia'nın doğum kontrol yöntemiyle oynadığımı anlayıp anlamadığını merak ederek sordum. Bir planım olduğu konusunda ona karşı drsttm. Belki onun beklediği türden bir plan değil ama sonuçta birlikte olacaksak sorun lmş demektir.

"Belki de anneme itiraf etmelisin," diyor ellerini birbirine dolayarak.

Ona sırtıtıyorum. Tek hissedebildiğim, doğru Bianchi kadını elime geçirdiğim gerçeğinden duyduğum haz. "şimdi eve dönüp annene en sevmediği kızının harika sakso çektiğini söylememi ister misin? Sadece kuağıma binerek beni kot pantolonumun içinde patlattığını mı?"

"Bu istediğim son şey. Laz, lütfen bir saniye ciddi ol." Gözlerinde ıstırapla bana bakıyor.

Yüz ifadem ciddileşiyor. "Eğer buna dayanamıyorsan ve eve gidip evliliğimi hemen bitirmemi istiyorsan, yaparım. Seni bu işe karıştırmadan."

"Bunu yapar mısınız?"

"Kalbim senin için kan ağlıyor, Bambi. Bu pislikler tarafından ailemin bana davrandığından daha kötü muamele görüyorsun, ki bu gerçekten bir şey söylüyor. şu ana kadar olduğundan daha fazla çamurda sürüklenmeyi hak etmiyorsun."

Mia teklifimi düşünürken parmaklarını pazılarımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Eğer şimdi gidersen, paranı asla alamazsın, değil mi?"

Başımı sallıyorum. "Grmeyeceğim. Ve ben de seni göremeyeceğim." şu anki kadar değil. Ve onu annesinden ya da onu istemeye gelen erkeklerden koruyamayacağım.

Mia bana bakarken dudağını çiğniyor. "Ama en azından sen o ... yapamayacak." Mia inliyor ve yüzünde acı dolu bir ifade beliriyor. "Lütfen bana annemle seks yapmadığını söyle. Annemle hiç seks yapmadığını söyle."

"Annenle seks yapmıyorum." "Hiç mi?"

diye soruyor umutla.

Başımı salladım. "Bunu yapmayalım, Bambi."

Mia inliyor ve yüzünü kapatıyor. "Neden bana yalan söyleyemiyorsun? Kendime yalan söylemekten gerçekten zevk alıyordum."

Uzanıp elini tutuyorum. "Hoşuma gitmedi, tamam mı? Aslında berbattı."

Titriyor. "Son zamanlarda oldu mu? Biz" Eliyle bir hareket yapıyor ve "O şeyi yaptığımızdan beri" diye mırıldanıyor.

"Seninle en son ne zaman seviştiğimi bilmek istiyorsun-"

Eliyle ağzımı kapatıyor ve bana çaresiz bir bakış atıyor. Parmaklarına karşı gülümsemeden edemiyorum çünkü böyle çok tatlı. Her şeyi çok önemsiyor. Bu bana önemsemenin ne kadar güzel bir his olduğunu hatırlatıyor.

Elini çekiyorum. "Mia, bebeğim, sen parmaklarıma boşalmadan önce annene hiç dokunmamıştım."

Şaşkınlıkla bana göz kırpmıyor.

"Gerçekten mi?" "Evet. Ve

yapmayacağım. Bir şartla." "Ne şartı?"

Ona hınzırca bir gülümseme veriyorum. "Bu eve Bianchi ailesine sadık kalmaya kararlı evli bir adam olarak girdim. Eğer annesini becermiyorsam, kızını beceriyor olsam iyi olur."

Omzuma yumruk attı. "Burada ciddi bir konuşma yapmaya çalışıyorum. Başka kadınlarla yatıyor musun? Herhangi bir kadınla."

Normalde iki ya da üç kişiyle yatıyor olurdu ama son zamanlarda başka bir kadını düşünmedim bile. "Senden başka kimseyi istemiyorum, Bambi. İstedğim tek kişi sensin."

"Bir striptizci barına gittin," diye dikkat çekiyor.

"Evet, kendimi bok gibi hissediyordum ve bana gülümseyecek güzel bir kadına ihtiyacım vardı. Özellikle de sana. Sanırım iyilik perim o gün benim yanımdaydı çünkü sen oradaydın." Parmaklarımı saçlarının arasından geçirip nazikçe yüzünden geriye doğru itiyorum. "İsteseydim sıradan bir bara giderdim."

aç. O zaman bile sadece seni istemiştim. Ben varım, Bambi. Bana sahipsin. Senden başka kimseye ait değilim."

"Peki ya M-"

Boynunun arkasını kavırıyorum ve dudaklarını kendime doğru çekiyorum. "Bana sahipsin," diyorum tekrar, yüzünü dudaklarımın arasında tutarak.

Ellerini. "Her zaman."

Titreyerek nefes alıyor. "Bu sana sahip olmamaktan bile daha korkutucu. Bundan sonra ne olacağını tahmin edemiyorum."

Kollarımı ona doluyorum ve onu kendime çekiyorum. "Ya bizim için bir planım varsa?"

"Ne tür bir plan?"

"Çılgın bir plan. Lezzetli bir plan." "Neymiş o?"

"Sana söylemem mümkün değil."

Mia gözlerini kısar. "Neden? Ben onaylamaz mıyım?"

Yüzüme bir sırtıma yayılıyor. "Muhtemelen hayır."

"İşe yarayacak mı?"

"Öyle olacağına eminim. Ya da yüzümüze patlayabilir." Mia yüzünü göğsüme bastırıyor ve inliyor.

"Ama diğer seçenek benim eve gidip anneni hamile bırakmam ve senin de Drago Lastra ile evlenmen."

Çabucak ayağa kalkıyor. "Senin planın. Senin planını daha çok sevdim. Bundan daha kötü olamaz."

Umarım hamilelik testi pozitif çıktığında bu konuşmayı hatırlar.

Onu son bir kez öpüp arabayı çalıştırıyorum ve sırf elini tutmak için kendime daha fazla zaman tanımak amacıyla eve uzun yoldan gidiyorum.

CHEVROLET IMPALA ertesi sabah teslim edildi ve onu garaja yerleştirdim. Biraz zaman, parçalar ve sıkı bir çalışmayla bu arabanın görünüşünü ve sürüşünü değiştirebilirim.

ve özel bir satıcıya mükemmel bir kârla satabilirsiniz.

Eğer bana borçlu olunan parayı alamazsam, bu benim hayatım olacak. Aynı hedef, kendi garajıma sahip olmak, ancak bunu sıfırdan yavaş yavaş, araba araba inşa etmem gerekecek.

Impala'nın kaputundaki tozları nemli bir bezle silerken gülümsüyorum. Yanımda Mia, yolda bir bebek ve yeni ailemden başka hesap vereceğim kimse yokken, mütevazı bir yaşam sürmekten ve sevdiğim işi yapmaktan delicesine mutlu olurdum. B planı bile daha önce bildiğiniz her şeyden daha iyi olduğunda hayat umutlu hissettiriyor.

Öğleden sonra spor salonuna gidiyorum. Göğüs ve kol günü ve antrenmanımı bitirdiğimde terlemiş ve bitkin durumdayım.

Soyunma odalarında başıma bir tişört geçiriyorum. Tamamen aşağı çekemeden göğüs kaslarımın üzerinde bir crop top gibi duruyor. Göğsüm çıplak ve ıslak saçlarım gözlerimin önündeyken bir selfie çekip Instagram'a yüklüyorum.

iğrenç mi? Evet.

Beslenmemin yüzde sekseni arabam, geri kalanı ise kaslarım.

Ben bir gösterişçiyim ve bunu biliyorum.

Bir dakika sonra telefonum bir bildirimle çalıyor.

Birisi resmime yorum bırakmış.

Kaldır onları, sürtük.

Yorumcunun Mia olduğunu görünce kahkahayı patlatıyorum ve telefonumu cebime sokuyorum. Insta'mı mı takip ediyor? Ne çapkın ama.

Spor salonundan çıkıp gün batımına doğru yürürken kendi kendime sırtımdan kendimi alamıyorum. Yıllardır bu kadar gülümsediğimi hatırlamıyorum ve tüm bunlar Mia ve geleceğimiz için beslediğim umut sayesinde.

Cumartesi gecesi, Peppers'ın arkasındaki ara sokakta kalbim küt küt atarak bekliyorum. Takıntılı olduğum kıza başka erkeklerin salyalarını akıtması beni ne kadar yaksa da

Onun çalışmasını engellemek için burada değilim. Kulüpte ona göz kulak olacağım. Bütün danslarını ben ödeyeceğim. Karım olması gereken kadına diğer erkeklerin baktığını görmek beni öldürecek ama bunu kefaret olarak kabul edeceğim.

Bunca yıldır sorumsuz bir pisliktim ama Mia için bir erkek olabilirim.

Sonra gece yarısı, onun gelmeyeceğini fark ettim. Rahatlayarak inledim ve arabama geri döndüm.

Yakında, Bambi, yakında. Seni tüm bu pisliklerden ve annenden uzaklaştıracam, Drago Lastra, tüm bu sefil durum uzak bir anı olacak.

Sana söz veriyorum.

12

Mia

"**A** Ben bir seks bağımlısı mıyım?" Bebek tişörtümü ve külotumu yıldırım hızıyla çıkararak inliyorum. Çoktan ıslanmıştım. Kukum o an karıncalanmaya başladı.

Laz okuldan eve dönerken beni aldı ve bizi ormandaki bu ücra noktaya götürdü.

Arabasının yolcu koltuğunun kenarına tünedim, bacaklarım kapının dışında, ağrıyor ve yasadışı erkek arkadaşımın görüntüsü ve kokusuyla çılgına döndüm ve beni anlamsız ve lezzetli bir şekilde ağrıyan bir karmaşa haline getirene kadar tatmin olmayacağım.

Laz tişörtünü çoktan çıkarmış ve pantolonunun düğmelerini öfkeyle açıyor, ormanın benekli ışığı çıplak omuzlarının üzerinde oynuyor. Koyu renk saçları gözlerine dökülüyor ve kollarındaki tüm damarlar belirginleşiyor.

"Sen öyleysen, ben de kesinlikle öyleyim," diye nefes nefese beni açıyor ve klitorisimi diliyle kaydırmak için yere diz çöküyor.

Zevkle inliyorum ve ilk kez ne kadar gürültü yaptığımı bastırmak için uğraşmıyorum. Ağaçlar, gökyüzü,

Laz'ı ne kadar istediğimi duyabilir. Birinin ya da bir şeyin bilmesine ihtiyacım var, yoksa bu sır o kadar büyüyecek ki içimden dışarı fırlayacak.

Laz oturuyor ve dizini koltuğa koyuyor, omuzları arabanın içine sığıyor. Aletini kavıyor, bacaklarımı kalçalarının etrafına çekiyor ve içime dalıyor.

Sertçe bağıyorum ve yarım düzine kuş çevremizdeki ağaçlardan öfkeli bir kanat çırpışıyla fırlıyor.

Hiç boşluk yok. Ona ve yolcu koltuğunun başlığına yapıştım. O içime girerken araba hareket ediyor. Hayatımda hiç bu kadar sıcak bir şey yaşamamıştım. Serin bir rüzgâr esiyor ve çıplak bedenimdeki temiz hava şiddeti artırıyor.

Burada olmamalıyız.
Yakalanabiliriz. Bu
delilik.

Telefonu çalar ve aramayı görmezden gelmek yerine telefonunu çıkarıp ekrana bakar.

Ve sonra cevaplıyor.

Ona ne yaptığını sandığını sormadan önce elimi ağzıma kapatıyorum.

"Hey, Giulia," diyor, onu hiç duymadığım kadar rahat bir şekilde. Gözlerim açılıyor ve neredeyse çılgın atacağım.

Annemle mi konuşuyor?

O içimdeyken mi?

Laz sıra dışı bir şey olmuyormuş gibi beni becermeye devam ediyor. Arada bir, içimde kaybolan sikiine bakıyor ve ağzından, "Oh, evet amına koyayım.

Annemin sesini duyabiliyorum ama ne dediğini anlayamıyorum. "Tabii, onları alabilirim. Bekle, bir saniyen var mı?"

Annemin cevabı biraz zaman alıyor ve o gün yapması gereken tüm işleri saydığını hayal ediyorum. Kendini meşguliyet kültüne adanmış biri. Bu arada, Laz sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi amımı çiğniyor ve sularım her tarafına bulaşıyor.

"Uh-huh. Sadece beni deli ettiğini söylemek istemiştim ama sanırım senden hoşlanmaya başlıyorum." Annemle konuşuyor ama sürekli gözlerimin içine bakıyor. "Karşılıklı konuşuyorsun, çok inatçısın. Seni de delirttiğimi biliyorum ama sanırım sen de benden hoşlanmaya başlıyorsun."

Gözlerim açılıyor ve o kadar şaşıyorum ki ellerim ağzımdan düşüyor.

"Hayır, kafam iyi değıl. Benimle istediğın kadar kavga edebilirsin ama bunun doğru olduğunu biliyorsun."

"I-" Laz bana sırtımdan önce nefes nefese cevap vermeye başlıyorum ve iki elimi tekrar ağzıma kapatıyorum.

Kahretsin.

Annem neredeyse kocasıyla seks sesimle konuştuğumu duyacaktı.

"Sadece bilmen gerektiğini düşündüm," diyor, kendini amımı delerken izliyor. "Bekle, hoparlörü açmam lazım." Ekranı dokunuyor ve telefonu başımın arkasındaki koltuğa fırlatıyor.

"Bu da nereden çıktı, Lazzaro?" diye sorar annem sinirli bir sesle.

Şehirdeki en büyük sürtük olmasaydım Laz'ı üstümden iterdim ama bana yaptıklarına o kadar bağımlıyım ki şu anda bile bacaklarımı kapatıp bir hanımefendi olamıyorum. Hayatımda gördüğüm en ateşli erkeğı itip bu kalın sikten vazgeçmek mi? Sırf annem olan karısıyla konuşuyor diye?

Olmuyor.

Laz elimi tutup dudaklarına götürüyor ve avucuma sessiz bir öpücük konduruyor. "Bir süredir bunu düşünüyordum. Bunu düzgün bir şekilde yapmak istiyorum."

Öyle mi?

"Ne kadar yakınsınız?" diye soruyor.

Çok yakın, ağzım.

"Bir saat içinde evde olacağım."

"Harika." Tembelce aşağı uzanıyor ve başparmağını klitorisimin üzerinde gezdiriyor, yıkıcı bir hareketle dönüp duruyor ve

Her an dikişlerimden patlayacağımı biliyorum.

Umutsuzca konuşmaya başladım. Kapat kapat kapat.

-

Laz sırtıyor. "Gitmem gerek. Sanırım Mia'nın geldiğini duyuyorum."

Başımın üzerinden uzanıyor ve bir bip sesi duyuyorum.

Tam zamanında

çünkü bir feryatla boşalıyorum, tüm vücudum güçlü bir orgazmla sarsılıyor.

Laz inliyor ve bana daha sert vuruyor. "Evet, sikimi sağ bebeğim. Sen benim için çok azgın bir sürtüksün."

"Kapa çeneni, seni çılgın pislik," diye inliyorum, orgazmım sona ererken kendimden nefret ediyorum. Mutluluktan saniyeler içinde felç edici bir kendinden nefrete.

"Tekrar gel ve bu sefer teşekkür et. Sana söyleneni yap."

Beni daha sert becermesini izlerken tırnaklarım omuzlarına batıyor. "Cehenneme kadar yolun var."

"Söyle, lütfen amımı kremle."

"Öyle bir şey demiyorum."

"Söyle yoksa seni becerirken anneni görüntülü arar ve ona ne kadar yarrak düşkününü bir kız yetiştirdiğini gösteririm."

Tekrar boşalmak istememe neden olan kaba sözleri karşısında inliyorum. "Her şeyini kaybedeceksin."

Daha geniş sırtıyor ve telefonuna uzanıyor. "Bana meydan mı okuyorsun?"

Laz bir cesareti ciddiye alacak türden bir adama benziyor. Telefonu tokatladım. "Hayır."

"O zaman söyle."

Bacaklarımın arasına uzanıyorum ve orta parmağımla klitorisime masaj yapıyorum. Laz'ın yüzü beni izlerken donuklaşıyor, sanki hayatında hiç bu kadar ateşli bir şey görmemiş gibi. "Lütfen amımı kremle, Laz."

"Oh, evet," diye homurdanıyor ve içime daha hızlı pompalıyor.

Sikinin içimde sürüklenip çekilmesi beni çıldırtıyor. Klitorisim hissi ile yaşıyor. Laz'ın göğsünde ter var ve

gözleri büyümüş ve kararmış. Birden bir eliyle boğazımı sıkıyor ve sıkıyor. Ben oluyorum

koltuğa bastırılmıştı, tamamen onun merhametine kalmıştı. Vücudu ve deri arasında sıkışıp kalmıştı.

Birdenbire her şey yukarı fırlıyor ve ben binlerce parlak parçaya ayrılıyorum.

Dünyaya döndüğümde Laz boşalmanın eşiğindeydi. Aletin etrafına uzanıyorum, taşak torbasının derisini tutuyorum ve çeviriyorum.

İnliyor ama bana vurmayı bırakmıyor ve ritmi teklediğinde, vücudu kızardığında ve başı geriye düştüğünde geldiğini hissediyorum.

Nefes almak için gözlerini açtığında bana tembelce sırtıyor. "Seni küçük cehennem kedisi."

Kuş sesleri kulaklarıma ulaşıyor ve az önce ormanda seviştığımızı fark ediyorum.

Ellerim göğsüne bastırılmış durumda ve koca vücudu beni koltuğa yapıştırmışken hareket edemiyorum. "Beni kaldırabilir misin?"

Laz biraz geri çekiliyor ama sonra kendini tekrar derinlere itiyor. "İstemiyorum. İçine boşalmayı seviyorum."

"Neden buna bu kadar takıntılısın?"

Koyu renk saçlarının arasından bana bakıyor ve gözleriyle beni iğneliyor. "Çünkü o sensin, Bambi."

Birden nefes alamaz oldum. Bunu yattığı her kadınla yaptığını düşündüm çünkü bu onun bir çeşit fetişiydi.

"Ağzından çıkan hiçbir şeye güvenip güvenmeyeceğimi bilemiyorum. Annem telefonda konuşurken söylediğin tüm o şeyler ..."

"Ne gibi şeyler? Hatırlat bana."

Deri koltuğun dikişiyle oynuyorum. "Bunu düzgün bir şekilde yapmak istediğini."

"Bu benim, işleri düzgün yapıyorum."

"Ne demek istiyorsun? Görebildiğim kadarıyla üvey kızınızı ormanda gizlice becermenin uygun bir tarafı yok."

Ama Laz sadece başını sallar, dudaklarında gizemli bir gülümseme vardır ve sikini daha da derine kaydırır.

ERTESİ AKŞAM hep birlikte akşam yemeği için Rieta ve Nero'ya gitmemiz gerekiyor ama annemin yüzü kül rengi ve alnı nemli.

"Migrenim var. Sen ve Mia gidin," diyor annem Laz'a, parmaklarının ucunu alnına bastırarak yatak odasına doğru giderken.

Laz bana baktı ve mırıldandı, "Tabii. Mia'yı ben alırım."

Annem dalgın dalgın başını sallar ve üst katta kaybolur. Eğer sağlıklı düşünebilseydi, annem şerefsiz kocasının, kendisi için hiçbir şekilde eğlenceli olmayacağını bile bile üvey kızını tartışmadan yemeğe götürmeyi kabul etmesinin ne kadar tuhaf olduğunu fark eder miydi?

Olabilir. Belki de değildir. Ve her iki durumda da kendimi çok umursamaz buluyorum. Laz'la baş başa bir akşam mı? Çok mutluyum. Elbette onu Rieta ve Nero'yla paylaşmak zorundayım ama Nero pek konuşmuyor ve Rieta da eğlenceli olacak. Neredeyse çifte randevu gibi hissedebilirim.

Dışarısı serin, Laz ve ben ceketlerimizi giymiş, sokakta yan yana yürüyoruz, ikimiz de acele etmiyoruz. Laz, beyaz tişörtünün üzerine çok yakışan, yıpranmış bir deri bomber ceket giyiyor.

Ben hayallere dalmışken Laz uzanıyor ve parmaklarımı parmaklarının arasına alıyor.

Nefesim kesiliyor ve elimi çekiyorum. "Çekme."

Gözleri karanlık ve meydan okuyucu "Neden olmasın?"

"Neden olmadığını biliyorsun. Senin için heceleme gerek yok." İkimizin de ihtiyacı olan son şey, kocasının kızının elini tutarken görüldüğüne dair fısıltıların anneme ulaşmasıdır.

Laz etrafa bir göz attıktan sonra beni yan sokağa doğru itiyor. Dar bir patika, karahindibalarla kaplı ve ağaçların gölgelediği bir sıra bahçe çitinin arkasına uzanıyor.

Avucunu uzatıyor, gözleri öfkeyle yanıyor. "Elimi tut, Bambi."

"Kimsenin bizi göremeyeceğini düşünmemiz güvenli olduğu anlamına gelmez."

Ama Laz olduğu yerde kalıyor.

"Peki," diyorum, elimi onun elinin içine koyup gözlerimi devirerek. Beni sıkıca kavlıyor ve karanlıkta birlikte yürümeye başlıyoruz.

Ona baktığımda dudakları kıpırdıyor ve yüzümde beliren gülümsemeye engel olamıyorum. Sonra bir bakıyorum, bana doğru dönmüş ve beni bir çite doğru götürürken öpüyor. Mutluluk dolu öpücükler. Tatlılık dolu.

Dünyadaki en kötü şeyi yapmanın tadının cennete bu kadar benzeyeceğini hiç bilmezdim.

"Geç kalacağız," diye mırıldanıyorum öpücükler arasında.

"Sadece bir öpücük daha." Dudaklarımı tekrar dudaklarıyla yakalıyor, dili ağzımın derinliklerine doğru ilerliyor, daha sonrası için söz veriyor.

Birkaç dakika sonra, Rieta'nın kapısının önünde iki adım arayla dururken kalbim deli gibi atıyor. Kızarmış, yeni öpülmüş dudaklarımın kız kardeşim tarafından fark edilmemesini umarak kapının zilini çalıyorum.

Rieta gülümseyerek kapıyı açıyor ve ikimizin de yanaklarından öpüyor.

"Annem gelemedi," diye açıkladım. "Migreni varmış."

"Nero da burada olamaz. Boş ver, küçük akşam yemeği partilerini daha çok seviyorum." Ceketini alırken Laz'a gülümsüyor. "Bu bana seni daha iyi tanıma şansı verecek."

Laz hafifçe kaşlarını çatır. "Benimle alay mı ediyorsun?"

Hakkını yemeyelim, Rieta Laz'ın neden bahsettiğini bilmiyormuş gibi davranmıyor. "Bu ailede bazılarımız dost canlısıdır. Söz veriyorum."

Ağzının kenarında bir eğlence çengeli belirdi. "Bu beklenmedik bir şey. Bana iyi davranmak için iznin olduğuna emin misin?"

"Burası benim evim ve başımın üstünde yerin var. İçeri gel, yemeğimi bitirmek üzereyim."

Rieta'yı yemek odasına kadar takip ediyoruz ve bize oturmamızı ve hemen yemek yiyeceğimizi söylüyor. Masa beş kişilik, ben de ikisini bir kenara koyuyorum. Ayrıca bir kase salata, ev yapımı salata sosu ve bir tabak traşlanmış parmesan var.

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?" Laz arkasından seslenir.

Rieta kafasını kapıdan uzatıyor ve yemek masasının üzerinde duran bir şişeyi işaret ediyor. "Şarabı açabilirsin. Teşekkürler, Lazzaro."

"Lazları tercih ediyor aslında," diyorum ona.

Rieta şaşkınlıkla Laz'dan bana bakıyor. "Ah, fark etmemiştim. Neden bir şey söylemedin?"

"Fark etmez," diye mırıldanıyor Laz, şaraba uzanırken.

"Önemli," diyorum kararlılıkla. "Rieta hatırlayacak, değil mi?"

Sadece Rieta ve ben ona tercih ettiği isimle hitap etsek bile, bu da bir şeydir. Kendisi gibi hissetmesi önemli.

"Elbette, eğer tercihiniz buysa." Rieta mutfağa girmeden önce Laz'a gülümsüyor.

Laz vidayı mantarın içine sarıyor. "Bunu neden yaptın? Bana Laz diyen tek kişi sen olsan da umurumda değil."

"Çünkü sen böyle bir adamsın. Olduğun adamı seviyorum."

Şişenin mantarını bir patırtıyla çeker. "Seni öpemediğim zaman böyle şeyler söyleme. Şarap?"

Yeterince büyük değilim ama ailemde şarap kutsaldır ve on altı yaşından beri istersem akşam yemeğinde biraz içmeme izin veriliyor. Genelde içmem ama bu gece kendimi mutlu hissediyorum. Rahatlamış hissediyorum. Rieta'nın evinde neredeyse Laz benimmiş gibi davranabiliyorum.

Parmaklarımı kaldırıyorum ve havada bir inçin dörtte üçünü ölçüyorum. "Bu kadar lütfen."

Laz bardağı doldurup bana uzatıyor, sonra da kendisi için daha büyük bir bardak dolduruyor.

İkimiz sonunda Rieta ve Nero'nun düğün günlerinde çekilmiş bir fotoğrafının önünde duruyoruz; kız kardeşim dantel gelinliği içinde ıslıl ıslıl güzel, Nero ise takım elbisesi içinde yakışıklı. Çiftin kimyasını yansıtan samimi bir fotoğraf. Görücü usulü bir evlilik olduğu düşünüldüğünde şaşırtıcı bir kimya. Fotoğrafın çekilmesinden bu yana karı koca arasında soğuk rüzgarlar esiyor. Nero'yu gördüğümde, ki bugünlerde nadiren görüyorum, karısına karşı hiç şefkatli değil. Birçok kez bebek sahibi olmaya çalışıp başaramamak aralarını açıyor.

Ama bu fotoğrafta? Kollarındaki güzel, gülümseyen kadına hayranlık dolu gözlerle bakıyor. Tüm o sevgiye ne oldu? Akıp gitti mi? Yanıp kül gibi uçup gitti mi?

Laz'ın yanımda durduğunun ve kolunu benimkine bastırdığının aşırı farkındayım. Ya Laz'a aşık olursam ve bu bizim başımıza gelirse? Birbirimiz için her şeyi feda edebiliriz ve elimizde gösterecek hiçbir şey kalmaz.

"Gerçekten mutlu görünüyorlar," diye mırıldanıyor. "Evet, kesinlikle öyle görünüyorlar," diyorum üzüntüyle.

Laz bana sertçe baktı. "İyi misin, Bambi?"

Elleri fırın eldivenleriyle kaplı Rieta'nın elinde kocaman bir tabak makarnayla içeri girmesiyle cevap vermekten kurtuluyorum. "Umarım ikiniz de açsınızdır. Altı kişiye yetecek kadar yaptım çünkü daha fazla kişi geleceğini düşünmüştüm."

Makarnanın görünüşü ve tadı çok lezzetli. Ricotta peyniri parçaları, kızarmış çam fıstığı, kavrulmuş karnabahar, kimyon ve zeytinyağı. Hepsinden iyisi, akşam yemeği bir kez olsun rahat geçiyor, üçümüz TV programları, yaklaşan belediye başkanlığı seçimi, tatilde gittiğimiz yerler hakkında sohbet ediyoruz. Rieta ile sohbet ederken Laz'a gizlice bakıp kendi kendime gülümsüyorum. Hınzır bir tavır takınmadığında bambaşka bir adam oluyor.

ya da birinin sözlerinin onu bağırsaklarından bıçaklamasını beklemiyor. Gülümsemeleri o kadar güzel ki nefesimi kesiyor.

Bu adamdan
hoşlanıyorum.

Ondan çok
hoşlanıyorum.

Rieta'nın tabağı neredeyse boşaldığında, elinde şarapla bana döndü. "Drago Lastra ile yemeğinizi duydum. Annem onunla evlenmen için ısrar mı ediyor?"

Aniden, soğuk bir rüzgâr odayı kasıp kavurur.

"Annem henüz ısrar etmiyor ama konuyu sürekli ona getiriyor. Ondan hoşlanmıyordum ve bunu ona söyledim ama bir türlü kabullenemiyor."

Ne zaman annemin olduğu bir odaya girsem, evlilikten, nişandan ya da sözde uygun erkeklerden bahsetmesi üç dakikadan kısa sürüyor.

Laz su bardağını sertçe yere bırakır ve çatalının kenarıyla bir parça karnabaharı vahşice keser. "Mia o pislikle benim cesedimi çiğneyerek evlenecek."

Sesinin ne kadar öfkeli ve sahiplenici olduğunu duyunca içimde bir heyecan oluşuyor. Rieta da bunu fark etmiş olmalı ki yüzünde hafif bir kaş çatmayla onu izliyor. Ona biraz daha şarap doldurarak dikkatini dağıtıyorum.

"Teşekkür ederim, Mia. Ben de evlenmenin senin için iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum. Çok gençsin ve senin için iyi bir eşleşme gibi görünmüyor. Ondan hoşlanıyor musun ki?"

Laz başını hızla kaldırıp bana bakıyor.

Boynumda bir kızarıklık hissediyorum. Daha ince ol

Laz. Ve o zaten bu sorunun cevabını biliyor. "Tanrım, hayır. Beni ürküttü."

Rieta başını hafifçe sallayarak, "O zaman her şey halloldu," dedi. "Annemle konuşup böyle bir şeyin olmayacağını söyleyeceğim."

Ondan sonra Laz rahatlamaya başlar.

Yemek bittiğinde Rieta'nın kirli tabakları mutfığa götürmesine, artıkları paketlemesine ve tabakları çöp

kutusuna atmasına yardım ediyorum. Laz'ın, Rieta'nın
ikimizin yaramazlıklarıyla ilgili anlattığı hikâyelere
gülüşünü hatırlayarak kendimi kaybediyorum

biz çocukken. En son ne zaman bir aile yemeğinde bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum.

Ve bu Laz'la. Tüm sinsiliklere rağmen, birbirimizle yaptığımız şeyin pek çok açıdan iğrenç ve yanlış olmasına rağmen, hayatımda ilk kez doğru yerde olduğumu hissetmekten kendimi alamıyorum.

Rieta servis kaşıklarını durularken, "Laz'ın nesi var? Bütün gece sana bakıp durdu."

"Ne demek Laz'ın nesi var?" Kelimeler ağzımdan çıkmadan önce bile ne kadar savunmacı bir ses çıkardığımı duyabiliyorum. Yüzümün kızarmaya başladığını hissediyorum ve kız kardeşimden hızla uzaklaşıyorum.

"Ben de öyle dedim. Mia, neden arkanı döndün?"

Kirli bir tabağa uzandım, içimi bir panik kapladı. Biri Laz'la aramızdaki gerginlik hakkında beni sorgularsa, soğukkanlı davranacağımı düşünmüştüm. Omuz silkecek ve neden bahsettiklerini bilmiyormuş gibi davranacaktım. Bunu duşta defalarca denemiştım ama şimdi gerçekten yaşıyorum, avuçlarım terliyor ve kalbim küt küt atıyor.

Sürpriz bir şekilde Rieta omzuma şefkatli bir yumruk atıyor. "Mia Viviana Bianchi. Laz'a aşıksın."

Yüzümü ona dönüyorum, kirli tabağı bir kalkan gibi tutuyorum. "Hayır-ben-ben-"

Rieta bana el sallayıp lavaboya geri dönüyor. "Bu konuda endişelenme. Onunla birlikte yaşamak zorundasın ve bu çok garip ve yoğun olmalı. Ve anlıyorum. O genç ve oldukça seksi ve gevşediğinde yanında olmak eğlenceli. Üvey babadan çok ağabey gibi, değil mi?"

Kirli tabağı bulaşık makinesine itiyorum. Buna ne diyeceğimi bilemiyorum, bu yüzden yarısı dolu bir su bardağına uzanıyorum, onu lavaboya boşaltmak niyetindeyim. Su elimin üzerinden akıp yere dökülüyor. Ayağım ıslak zeminde kayıyor ve bardak parmaklarımın arasından kaymaya başlıyor.

"Oh sh-"

Birdenbire büyük bir el belirir ve camı karo zemine çarpıp kırılmadan yakalar. Laz odanın içinde o kadar hızlı hareket ediyor ki sanki süper güçleri var. Ben de düşmeden beni yakaladı ve ayağa kalkmama yardım etmeden önce bardağı tezgâhın üzerine bıraktı.

"Dikkatli ol, Bambi." Ellerini saçlarımda gezdiriyor, yüzüme öyle bir bakıyor ki kalbim göğüs kafesimde deli gibi çarpıyor. Rieta'nın bize baktığını belli belirsiz fark ediyorum.

"Umarım kendine zarar vermemişsindir. İyi misin?"

Başımı sallıyorum, hâlâ farlara yakalanmış bir geyik gibi ona bakıyorum.

Burnumu okşuyor ve daha da yumuşak bir ses tonuyla "Aferin kızıma" diyor.

Sonra beni bırakıyor ve geri çekiliyor. Normal bir ses tonuyla Rieta'ya şöyle diyor: "İyi geceler dileyeceğim. Yemek için teşekkürler."

"Gidiyor musun?" Koridora yönelip ceketini giyerken soruyorum.

"Evet. Sen kal ve eğlen. Burada işin bittiğinde beni ara, ben de geri gelip seni alayım."

"Gerek yok-"

"Geri gelip seni alacağımı söyledim." Laz ön kapıyı açıp kendini dışarı atmadan önce bana son bir kez bakıyor.

Arkamı döndüğümde Rieta kapıya bakıyor, şaşkınlıktan gözleri fal taşı gibi açılmış.

"Oh, kahretsin," diye fısıldıyor. "Tam tersi. O sana aşık."

Yere batmak istiyorum. Eriyen buz gibi yok olmak.

Laz, ne halt ettin sen?

Rieta bana döndü. "Haklıyım, değil mi?"

"Yanlış anladın," diyorum umutsuzca, başımı sallayarak. Tüm sırlarımı ele veren kızarıklığı hissedebiliyorum.

"Mia, sana Bambi dedi. Bu şimdiye kadar duyduğum en şirin lakap! Seni öpmeye çalıştı mı? Seni öptü, değil mi?"

Siktir

.

Siktir

.

Siktir

.

Yüzüm kontrolüm dışında her türlü çılgınlığı yapıyor. Dönüp bir yığın kirli bulaşığı elime alıyorum. Sonra telefonum cebimde vızıldarken onları tekrar yere bırakıyorum. Çıkartıyorum ve Laz'dan bir mesaj olduğunu görüyorum.

Söyle ona. Birileri bizi bilmeli ve o seni seviyor.

Bu delilik. Delirmiş. Kimseye söylemeyeceğimiz konusunda anlaşmıştık. Rieta çıldırıp anneme söylerse ben ne yaparım? Rieta benimle konuşan tek kişi ve o da benden nefret etmeye başlarsa buna dayanamam.

Laz'ın neden bana Bambi dediğine ve kız arkadaşımıymışım gibi yüzüme dokunduğuna dair mantıklı bir açıklama bulmaya çalışıyorum ama artık çok geç. Rieta her şeyi çoktan çözmüştü.

Gözlerimi kapatıyorum ve telefonumu ablama uzatıp Laz'dan gelen mesajı gösteriyorum.

Nefes nefese kaldı ve telefonumu elimden aldı. "Bu Laz'dan mı? Bana ne olduğunu söyle?"

Artık çıktı. Başka seçeneğim yok. "Birlikte olduğumuzu."

Parmaklarımın arasından kız kardeşime bakıyorum. Benden telefonuma ve tekrar bana bakarken ağzı bir karış açık kalmış.

"Neden rehberinde bir bıçak emoji var?"

Çünkü o benim için tehlikeli, ben de onun için ölümcülüm. "Bu, ikimizden birinin ya da ikimizin de Biri bizi öğrenirse öldürülürüz. Anneme söylemezsin, değil mi? Amcalarımız onu öldürür. Gerçekten öldürürler." Rieta'nın ıslak elini tutup ona yalvarıyorum.

Kelimeler için mücadele ederken ağzı açık. Hiç şüphesiz bilmemeyi dilediği bu sırla boğuşuyor. Onu korkunç bir duruma soktum, annemle benim aramda sıkışıp kaldı.

Sonunda telefonumu geri verdi, bir bulaşık bezi aldı ve ellerini sildi. "Hadi ama. Laz konuşabilmemiz için bizi yalnız bıraktı. Hadi konuşalım."

Rieta beni yemek odasına götürüyor ve ikimize de taze kırmızı şarap dolduruyor. Onları oturma odasına götürüyoruz ve birlikte kanepelere oturuyoruz.

"Bana her şeyi anlat," diyor

Rieta. Derin bir nefes alıyorum.

Ve biliyorum.

Hiçbir şeyi yumuşatmam. Rieta'nın Laz'ın bizimle yaşadığı ilk birkaç hafta boyunca yaptığı her şeyi ve ondan ne kadar nefret ettiğimi bildiğinden emin oluyorum. Hikâyeme devam ederken yüzüm yumuşuyor, sesim de yumuşuyor. Ona Laz'ın benim uygunsuz fotoğraflarımı çeken çocuklara nasıl karşı çıktığını anlatıyorum - nerede olduğunu söylemiyorum, çünkü Tasha'yı başkasıyla paylaşmaya hazır değilim - ve beni anneme karşı nasıl savunduğunu. Rieta'ya beni nasıl çileden çıkardığını, güldürdüğünü ve onu düşünmeden edemediğimi anlatıyorum.

"Nasıl bir his?" Rieta soruyor. "Ne nasıl hissettiriyor?"

Kız kardeşim bir minderin kenarıyla oynuyor, yüzünde hüznü bir ifade var. "Bir erkeğin sana aşık olması? Gözlerinin odanın içinde seni takip ettiğini hissetmek ve sadece seni düşündüğünü bilmek. Senin için yanıyor."

Bu, deneyimsiz küçük bir kız kardeşin ablasına sorabileceği bir soru ama Rieta benden büyük ve evli. "Ama nasıl hissettirdiğini biliyorsun. Senin Nero'n var."

Rieta başını sallıyor, gözlerinden sefalet akıyor. "Nero benim yanımda asla Laz'ın senin yanında olduğu gibi bakmadı ve davranmadı. En azından çok uzun zamandır öyle davranmıyor."

Ne diyeceğimi bilemiyorum. Rieta genelde çok neşeli ve pozitif, ama bunun onun için ne kadar zor olduğunu görebiliyorum.

Son zamanlarda.

Rieta şarabından bir yudum alır ve başını sallar. "Neyse boş ver. Şu anda benim hakkımda konuşmayalım. Bana nasıl hissettiğini söyle."

"Tehlikeli hissettiriyor," diyorum dürüstçe.

"Ya annem ondan boşanırsa? İkiniz birlikte olur muydunuz?"

Bir skandal kahkahası patlattım. "Kimin tarafındasın sen?"

"Ben aşkın tarafındayım."

"Bu bir peri masalı değil. Bu gerçek hayat."

"Ben ciddiym. O seni mutlu ediyor. Annem ne derse desin, mutluluk aslında senin için önemli-" Sözünü yarıda kesiyor, sesinde bir hıçkırık ve gözlerinde yaşlar yüzüyor.

"Ah, Rieta," diye mırıldanıyorum, şarap kadehini elinden alıp ikisini de yere bırakıyorum. Onu kucaklamak için çekiyorum. "Nero ile aranız gerçekten o kadar kötü mü?"

Rieta tam bir buçuk saniye ağladıktan sonra doğrulup başını sallıyor. "Bebek sahibi olmaya çalışmak kafamı karıştırıyor. Özür dilerim, bunu kendimle ilgili yapmak istememiştim."

Bunun sadece bebek sahibi olmaya çalışmanın verdiği hayal kırıklığı olduğunu düşünmüyorum ama Rieta'nın gözle görülür bir şekilde duygularını bastırıp konuyu değiştirmesini izliyorum.

Rieta yüzünü silerek, "Ondan hoşlanıyorum," diyor. "Kimden?"

"Laz, aptal. Tuhaf ve gergin biri ve on çeşit boktan şey var ... ama seni önemsiyor."

Biri Laz'la aramızdakileri öğrenirse, ne kadar aptal bir küçük kız olduğuma dair uzun bir nutuk çekmek zorunda kalacağımı ve ailemizin adını daha da utandıracağımı hayal ettim.

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?"

"Mia, dikkatsiz davrandığı için benim yanımda yüzüne dokunup sana Bambi demedi. Güvenebileceğin biri olsun diye benim bilmemi istedi."

Öldürölmesine yol açabilecek olsa bile. Pek çok erkek bunu yapmaz."

Kalbim göğsümde sıkışıyor. Yapmazlar, değil mi? Ama annemin arkasından iş çevirmeye devam edeceksek bunun ne kadar özverili ve onurlu olduğunun bir önemi yok.

"Ne yapacağım ben?" Fısıldıyorum. "Laz ne yapmak istiyor?"

"Bir planı olduğunu söylüyor. Birlikte olmamızı istiyor."

Rieta'nın yüzü yine ağlayacakmış gibi buruşuyor. Gelmiş geçmiş en romantik erkek olan Laz yüzünden hüzünleniyorsa, Nero'yla araları gerçekten kötü olmalı. "Planın ne olduğunu söyledi mi?"

Başımı salladım. "Sormadım. Muhtemelen çılgınca bir şeydir." Tahmin etmem gerekirse, Laz anneme bebek vermeyi ya da bir kocanın yapması gereken herhangi bir şeyi yapmayı reddediyor ve annem onu evden kovup boşamadan önce zamanını kolluyor. Böylece kardeşlerine bunun kendi hatası olmadığını ve elinden geleni yaptığını söyleyebilir. Planlara gelince, harika bir plan değil ama muhtemelen elimizdeki tek şey bu.

Rieta, "Eğer işler sarpa sararsa, kapımız her zaman sana açık," diyor.

"Peki ya Nero?"

"Nero için ben endişelenirim. Sen kendini ve Laz'ı düşün ve Laz'ın senin için doğru adam olduğuna yürekten inanıyorsan kimsenin yoluna çıkmasına izin verme."

Kollarımı Rieta'ya doluyorum, kalbim kardeşime olan sevgimle doluyor. "Ben seni hak etmiyorum."

"Eğer aşkı bulduysan, ne olursa olsun sıkı tutun," diye fısıldıyor şiddetle.

Yirmi dakika sonra Laz'a gitmeye hazır olduğuma dair bir mesaj gönderiyorum ve o da hemen orada olacağını söylüyor. Telefonumu kapatmadan önce Laz'ın kişi adını düzenliyorum ve bıçak emojisinin yanına bir kalp ekliyorum. Işıltılı pembe kalp.

Birkaç dakika sonra telefonum çaldı.

Dışarıdayım.

Rieta'ya iyi geceler öpücüğü veriyorum ve bir şeye ihtiyacım olursa onu arayacağıma söz veriyorum, gece ya da gündüz, onu yargılamadan. Bu sırrı artık tek başıma taşımak zorunda olmadığım için duyduğum minnettarlıkla ona sımsıkı sarılıyorum.

Ön kapıyı kapatıp Laz'ı sokakta, elleri kot pantolonunun cebinde, elektrik direğine yaslanmış halde gördüğümde gerçeküstü bir his kaplıyor içimi. Rahat bir duruşu var ama vücudundaki gerginliği hissediyorum. Ona doğru yürüyüp iki adım ötemde durduğumda gözleri yüzümden ayrılmıyor.

Birileri izlerken ona ancak bu kadar yaklaşabilirim.

Uzun süre birbirimize bakıyoruz. Sırrımız artık sadece bizim değil. Kontrolü bıraktık ve artık başka biri biliyor ve bundan sonra ne olacağını tahmin edemiyoruz.

"Artık gerçek hissediyoruz," diye fısıldıyorum. "Sen ve ben."

Ağzının kenarında bir gülümseme beliriyor. "Sen benim için her zaman gerçek oldun, Bambi." Parıldayan bakışları ağzıma düşüyor ve boğuk bir sesle, "Kahretsin, şu anda seni gerçekten öpmek istiyorum" diyor.

"Ben de."

Gözlerini sıkıca kapatıyor ve inliyor. "Bu bir işkence."

"Rieta kimseye söylemeyecek. O bizim tarafımızda. Ama Laz,

lütfen yapma ..."

Kaşlarını çattı. "Ne yapmayayım?"

Uzanıp ceketinin fermuarını çekiştiriyorum, ona yalvarıyorum. "Benim yüzümden incinme."

Laz kirpiklerinin altından bana bakıyor. "Seninle olmak istiyorum. Her zaman. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Midemde kelebekler ve gökkuşakları uçuşuyor ama kendimi sakın kalmaya zorluyorum. "Neden?"

"Senin için hecelememi ister misin?"

Onun her damlasına açım. Bana vermek istediği her kelimeye. "Bir kız bilmek ister."

Yeşil bakışlarıyla beni iğneliyor. "Çünkü sana aşık oluyorum ve her geçen gün daha da aşık oluyorum."

Hala."

Neredeyse kendimi onun kollarına atacaktım. "Gerçekten mi? Bunu mu demek istiyorsun?"

"Bana inanana kadar her gün söyleyeceğim. Gerekirse her saat söyleyeceğim."

"Ben de sana aşık oluyorum," diye fısıldıyorum.

Aramızdaki bir metrelik boşluk sonsuz bir uçurum gibi geliyor.

"Nasıl birlikte olacağız?" Ben soruyorum.

Sevgilim yavaşça göz kırpmıyor. "Bizim için her şeyi yapar mısın, Bambi? Birlikte olmamız için ne kadar ileri gidebileceğini bilmek istiyorum."

Ona dokunamamanın acısı göğsümde zonkluyor. "Ne gerekiyorsa. Ne yapmamız gerekiyorsa. Ama kimsenin ölmesini istemiyorum," diye ekliyorum çabucak.

Başını sallıyor. "Kimse ölmeyecek."

"Özellikle de sen." Genç yaşta öleceğini düşündüğünü biliyorum ama Rosetti'ler lanetliyse o laneti birlikte bozacağız.

"Planım işe yararsa, ben mirasımı alacağım ve sen de aileden korunacaksın. Zamanı geldiğinde çetin bir sınav olacak ama bunu birlikte atlatabiliriz."

"Ya işe yaramazsa?"

"Biz güçlüyüz, sen ve ben. Bu işi yürütmenin bir yolunu bulacağız."

Biz sertiz. Lanet olası çiviler kadar sertiz. "O zaman ne gerekiyorsa yapacağınıza güveniyorum."

Gözlerine karanlık, muzaffer bir parıltı gelir ve gülümsemesi soğuk ve biraz korkutucu bir hal alır.

Ne yapacak? Şimdi endişelendim. "Belki de planının ne olduğunu bana söylemelisin."

Başını iki yana eğip sessizce bana bakıyor. "Hayır. Yapacağımı sanmıyorum. En iyisi her şeyi bana bırakman. Şimdi gel, gidelim." Eve doğru başını sallıyor ve yan yana yürümeye başlıyoruz.

"Yardıma ihtiyacın olmadığına emin misin?"

Yürürken Laz gizemli gülümsemesiyle bana bakıyor. "Hayır, Bambi. Hiçbir şey olmayacak. Sadece sevimli, güzel kendin olmaya devam et ve her şey mükemmel bir şekilde yoluna girecek."

HAFTALAR GEÇTİKÇE, Laz ve ben kurnazlığımızı geliştiriyoruz. Evde etrafta kimse yokken birbirimizi görmezden geliyoruz ama yalnız kaldığımız anda birbirimizin üzerine atlıyoruz. Yatağında beni o kadar çok beceriyor ki, kaç kez orgazm olduğumun sayısını unutuyorum. Bu sevgi dolu ve güzel bir şey, ama bunun başka bir yolu yok.

Biz sevişmeyiz.

Sevişiyoruz.

Umutsuzca.

Öfkeyle.

Çalışmam gereken geceleri birlikte geçiriyoruz. Bazen bir otelde. Bazen sadece arabayla dolaşıyor, radyo dinliyor ve el ele tutuşuyoruz. Hayatımda ilk kez mutluyum. Gerçekten -karmaşık bir şekilde- mutluyum. Herkesin ölçülerine göre berbat bir insan oluyorum ama bunu umursamıyorum.

İyi bir kız olmak bana sefaletten başka bir şey getirmedi. Laz'ın kötü kızı olmak beni özgür kıldı.

Yine de her şey melekler ve kekler değil. Gece geç saatlerde annemle Laz'ın kavga ettiklerini duyuyorum. Kelimeleri çıkaramıyorum ama ne hakkında olduğunu biliyorum. Onunla yatmıyor.

Benimle bu konuda konuşmaktan hoşlanmıyor, ama birkaç hafta boyunca seks yapmamak için bahaneler uydurabildiğini ya da uyuyormuş gibi davrandığını anlamamı sağlayacak kadar çok şey söyledi, ama annem hayal kırıklığına uğramaya başladı.

Annem sinirlendiğinde bir şeyler fırlatır. Son iki gün içinde iki vazo ve üç şarap kadehi toz oldu.

haftalar.

Yatakta uyanık bir şekilde onların tartışmalarını dinliyorum, ama sonunda sustuklarında daha da kötü oluyor çünkü adamın pes ettiğini ve sırf onu susturmak için onunla seks yaptığını hayal etmeye başlıyorum. Saatlerce bunu yaptıklarını hayal ederek uyanık kalıyorum. Onun bana gelip yaptıklarını itiraf edişini hayal ediyorum. Nasıl ağlayacağımı ve onu affetmem için bana nasıl yalvaracağını. Bu tam bir ıstırap, ama kendimi durduramıyorum.

Bir sabah, mutfakta kahve yaparken zombi gibiyim ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülmekle tehdit ediyor. Dün gece yine tartıştıklarını duydum ve sonra uğursuz bir sessizliğe büründüler. O kadar yorgun ve öfkeliyim ki seks yaptıklarını yarı yarıya kabullenmiş durumdayım ve Laz'ın kâbusumun gerçek olduğunu doğrulaması an meselesi.

Mutfağa giriyor ve onu görmek boğazımda bir yumru oluşmasına yetiyor.

"Bambi? Neyin var, hasta mısın?"

Başımı sallıyorum ve bunun olmadığını söylemesi için yalvarmak üzere ağzımı açıyorum ama sonra annem kırmızı ipek kimonosuyla odaya giriyor ve söyleyeceğim tüm kelimeleri yutuyorum. Boğazımda yanıyor ve midemi ağrıtıyorlar.

Onun arkasından bana umutsuz bir bakış atıyor ve işaret parmağıyla kalbinin üstünden geçiyor. Yapmadı.

Yapmazdı.

Ona inanıyorum, ama daha ne kadar böyle devam edebiliriz?

O akşam yemekte annem alışılmadık derecede iyi bir ruh hali içindeydi. Kırmızı şarapta kızarmış dana eti ve kızarmış patates yiyoruz ama yemek mideme o kadar ağır geliyor ki sadece birkaç lokma alabiliyorum ve yemeğin geri kalanını tabağımı karıştırarak geçiriyorum.

Laz dikkatini kaybetmiş gibi görünüyor ve annesi ona ne zaman bir soru sorsa tek heceli cevaplar veriyor.

Annem tekrar tekrar beni hayalimden çekip çıkarana kadar yahnimdeki bebek soğanların sayısını saymaya

odaklanıyorum

Adımı söyleyerek.

Yukarı baktım. "Pardon, ne dedin?"

"İkinize de bir sorum var dedim."

Neredeyse boş olan midem sarsılıyor. Ben ve Laz için mi? "Ne sorusu?"

Laz bana bir bakış atıyor ve ne kadar paniklemiş görüldüğümü fark ediyorum.

"Bir etkinlik için seçtiğim randevu hakkında ikinizin de ne düşündüğünü bilmek istiyorum." Gözleri parlıyor ve sesinde bir gerginlik var. Sanki babamın ölüm yıldönümü dışında yılın herhangi bir günü umurumdaymış gibi.

"Ne olayı?" Laz sorar.

"Üç aylık yıldönümümüz. Ailemi davet edebileceğimizi düşündüm. Seninkini."

Laz boş gözlerle anneme bakıyor. "Neden?"

"Çünkü bu bizim üç aylık yıldönümümüz," diyor annem daha yüksek sesle, sanki Laz sağır ya da aptalmış gibi. "Kutlama yapabiliriz ve bir aile partisi bize görevlerimizin ne olduğunu hatırlatır." Ona ters ters bakıyor ve hangi görevlerden bahsettiğini anladığımda içim dehşetle burkuluyor. Annem Laz'ın kardeşlerini onunla yatmadığı için sıkıştırarak.

"Fabrizio'ya Mia için tek bir erkek getirip getiremeyeceğini soracağım, Drago Lastra'nın uygun olmadığı anlaşıldı," diyor annem.

Laz'ın yüz ifadesi aniden ölümcül oldu. Masanın altında tırnaklarımı uyluğuma geçiriyorum. Annem nasıl oluyor da aniden odada şiddetli bir kasırgaya dönüşen kıskançlığı fark etmiyor? "Zahmet etmeyin, lütfen."

"İzninizi ya da fikrinizi istemedim. Sadece ayın yirmi üçünün uygun olup olmadığını bilmek istiyorum çünkü seçtiğim tarih bu." Annem Laz'a döndü. "Ee, hayatım?"

Gözlerini benden ayırıp tekrar ona çeviriyor. "Ne?"

"Tarih. Duyuracak bir şeyimiz olsaydı harika olurdu ama görünüşe göre bu benim kontrolüm dışında," diye mırıldandı.

"Duyurulacak bir şey var," diye tekrarlıyor Laz, spekülatif bir bakışla bana bakıyor ve sanırım herkese bizden bahsetmeyi düşünüyor.

Tüm kardeşleri ve amcalarım oradayken bunun nasıl bir kargaşaya yol açacağını hayal edebiliyorum. Muhtemelen dans pistinde kan dökülecek.

Anneme döner. "Yirmi üçünde mi? Elbette. Sabırsızlanıyorum."

Mia

Rieta yatak odamın kapısında durdu. "Vay canına, parlıyorsun."

"Biliyorum," diye mırıldanıyorum sıkıntıyla, elimi yanaklarımı okşuyor ve şifonyer aynasındaki yansımama kaşlarımı çatıyorum. "Bu korkunç bir şey."

Annemin aptal partisinin öğleden sonrası ve ben annemin benim için seçtiği istiridye rengi şifon elbiseyi giyiyorum. Saçımı sade bir şekilde şekillendirdim ve neredeyse hiç makyaj yapmadım. Ne kadar kötü uyuduğumu düşününce bok gibi görüneceğimi sanıyordum ama tenim içten içe aydınlanmış görünüyor.

Saçlarımı yüzümün etrafında hoş olmayan bir şekilde savuruyorum ama faydası yok. Işıldıyorum.

Rieta'nın ağzı seğiriyor. "Son zamanlarda iyi tatmin oldun mu?" Ona sinirli bir bakış fırlatıyorum. "Rieta, lütfen."

"Bu evet demek."

Kesinlikle evet. Laz beni boşaltmak için yaratıcı yollar ve yerler buluyor. Fabrizio'nun talibim olarak getirdiği adam dizlerinin üzerine çöküp ilk görüşte evlenmem için yalvarırsa, bu tamamen sevgilimin suçu olacak.

Laz, Rieta'nın arkasında siyah bir gömlek ve siyah bir pantolonla belirir. Takım elbise giymeyi kesinlikle reddetti ama annem onu düğmeli bir gömlek giymesi için zorladı. Kesinlikle çok lezzetli görünüyor.

Kız kardeşim ona bilmiş bir gülümsemeyle bakıyor ve "Ben aşağıda bekleyeceğim" diyor.

Bebek sahibi olmaya çalışırken artık içki içmemeye karar verdiği için bizi mekâna o götürüyor. Annem zaten orada, yani yukarıda sadece ben ve Laz varız.

Laz yavaşça bana doğru yürürken alçak sesle ıslık çalıyor. "Bambi, muhteşem görünüyorsun."

"Bu çok saçma. Kendimi nasıl hissediyorsam öyle görünmeliyim ki bu da berbat bir şey."

Kaşları endişeyle birbirine yaklaşıyor. "Hasta mı hissediyorsun?"

Elimin topuğunu karnıma sürüyorum ve yüzümü buruşturuyorum. "Evet. Bu parti beni strese sokuyor. Gergin olduğum için bütün hafta pek bir şey yiyemedim."

"Endişelenecek bir şey yok. Sen sadece kendi güzelliğin ol, ben her şeyi hallederim."

"Annemin bir adamı üzerime itmesini engelleyemezsin."

"Oh, evet, **yapabilirim.**" Eli kaburgalarımın yukarı kayıyor ve göğsümü sıkıyor. Acı içinde nefes alıyorum ve geri çekiliyorum.

"Kahretsin, özür dilerim. Bambi. Ağrın var mı? Regl mi oluyorsun?"

Talibimin suratına yumruk atıp onu partiden kovmak dışında Laz'ın bu konuda ne yapabileceğini bilmiyorum.

"Sanırım. Aslında sanırım geç kaldım."

"Öyle mi? Ne kadar geç kaldın?"

Bir ruj alıp çantama tıktırıyorum. Neden kafam bu kadar bulanık? Keşke yatağıma dönüp biraz kestirebilseydim. "Birkaç gün sanırım. Geçen ay regl bile olmadım. Stresli olursan adet dönemini kaçırabileceğini duydum ve son zamanlarda iyi uyuyamıyorum. Uyuduğumda bile ertesi gün çok yorgun oluyorum."

Reçetem beni rahatsız ediyorsa ve başka bir reçeteye

ihtiyacım varsa doktora gitmeliyim. Laz'ın

Kendime bakmadığım için beni azarlıyor ama nedense iki eliyle yüzümü kavlıyor ve beni tutkuyla öpüyor.

Bu adam için duyduğum arzu beni kasıp kavuruyor. Böyle bir öpücüğe bu kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. Geri çekildiğinde, "Bu ne içindi?" diye sordum.

Laz saçlarımı düzeltiyor, bana bakarken hafifçe nefes alıyor. "Çünkü çok güzelsin. Şimdi gel bakalım. Şu aptal partiyi bitirelim."

Yirmi dakika sonra mekâna varıyoruz ve park ediyoruz. Annem kocaman bir terası olan bir oda kiralamış ve elli kişilik uzun bir masa kurulmuş. Bianchi ve Rosetti ailelerindeki önemli herkes burada.

Şampanya tepsilerine bakıyorum, acaba bir tane aşırabilir miyim diye düşünüyorum. Muhtemelen yapabilirim, ama midem isyan etmekle tehdit ediyor, bu yüzden barda bunun yerine köpüklü su ve limon istiyorum.

Amcamın eşlerinden biri beni köşeye sıkıştırıyor ve bugün tanışacağım adamı agresif bir şekilde övmeye başlıyor. Bu sırada odanın diğer ucunda Laz, annemin en büyük yeğeniyle bir sütuna yaslanmış sohbet ederken rahat görünüyor.

Annem onun yanında belirip elini tutuyor ve konuklara yemek vaktinin geldiğini söylüyor.

Laz onun elini tutan kıza bakar. Birden başını kaldırır ve sesini yükseltir. "Aslında yemekten önce yapmam gereken bir duyuru var."

Annem şaşkınlıkla ona bakıyor. Bağırsaklarım aniden düğümlendi.

Odadaki herkes dikkatini Laz'a çevirir ve oda sessizliğe gömülür.

Sevgilim yavaşça kalabalığa bakıyor. "Giulia'yla evlendiğimde, kardeşlerim bunun vahşi bebek kardeşlerinin sonunda uslanacağı anlamına geleceğini umdular."

Kibar kahkahalar atılıyor ama hiçbiri Laz'ın kardeşlerinden gelmiyor. Fabrizio gözlerini kısar. Belli ki

Laz'ın bir konuşma yapmasını beklemiyor ya da istemiyordu.

"Başta Faber olmak üzere tüm kardeşlerim baba olmamı umuyor. Tamam, itiraf edeyim ilk başta bana pek cazip gelmedi." Laz kalabalığa gülümsüyor ve kibar kahkahalar yükseliyor. "Ama özel bir kadın sayesinde bu fikri kabul ettim ve herkesin hazır olduğumu bilmesini istiyorum. Kendime ait bir ailem olsun istiyorum."

Rieta bana şaşkın bir bakış fırlatıyor ve fısıldamak için yaklaşıyor, "Annemle kalmayı mı planlıyor? Annem onun bebeğini mi doğuracak?"

Midemdeki hastalık hissi dört katına çıkıyor ve ellerim terlemeye başlıyor. Ruhum amansız bir ağırlığın altında eziliyormuş gibi hissediyor. Laz bunca zaman seks yapmayacaklarına yemin etmişti. Söz vermişti.

Annem ona gülümsüyor, kafası karışmış ama memnun. Kocasını yepyeni bir ışık altında görüyor. Dikkatli. Sorumluluk alıyor. Neredeyse mırıldanıyor, "Sevgilim, bu şekilde konuştuğunu duyduğuma çok sevindim."

Kalbim kırık gözyaşları gözlerimi yakıyor.

Bir avuç insan öne çıkar ve mutlu çifti tebrik etmeye başlar.

Annem gülüyor ve el sallayarak onları kovuyor. "Bizi tebrik etmeyin.

Henüz yolda bir bebek yok."

Laz'ın kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Sen neden bahsediyorsun Giulia? Bebek yakında burada olacak. Aslında yaklaşık sekiz ay içinde."

Annemin yüzündeki gülümseme kaybolur. "Ama henüz hamile değilim."

"Hayır, değilsin." Laz'ın bakışları odanın diğer tarafında kaybolmaya çalışarak bana dönüyor. "Ama Mia doğuracak. Mia benim bebeğimi doğuracak."

Dünyam şok edici bir noktaya kadar daralıyor. Şaşkın kafalar bana bakmak için dönüyor.

Neyim ben?

Bir insan denizinin içinden Laz'a bakıyorum. Yakışıklı yüzü sakın ve ifadesi sabit. Karnım zonkluyor

Açık denizlerdeki bir gemi gibi ileri geri gidip geliyorum ve ağzımdaki köpüklü su ve limon ekşidi.

Düşündüm de, son zamanlarda her şeyin tadı bir tuhaf ve midem çok rahatsız ama bunun nedeni sinirlerim. Ben ... olduğum için olamaz.

Ağrıyan göğüsler.

Kaçırılan adetler.

Yorgunluk.

Midem bulandı.

Ve yine de parlıyorum.

Başımı sallayıp geri çekilmeye başladım ama bir sütuna çarptım.

Bu doğru değil.

Bu doğru olamaz.

Sessizlik, annemin elini Laz'ın elinden çekip çığlık atmasıyla bozulur. Söz yok, sadece uzun, öfkeli bir çığlık.

Tomaso Amca yanımda beliriyor ve bileğimi tutup acıyla sıkıyor. "Bu doğru mu? Kendin için ne söyleyeceksin, seni utanç verici fahişe?"

"Sakın çocuğumun annesiyle bu şekilde konuşayım deme," diye homurdanıyor Laz, kalabalığı yararak bize doğru ilerlerken. "Söyleyecek bir şeyin varsa, bana söyle."

Birden herkes konuşmaya başladı. Bağırıyor. El kol hareketleri. Bir kâbusun içinde sıkışıp kaldım.

"Bir sorum var," diye bağırıyor Laz gürültünün üzerine ve herkes yavaşça sessizliğe gömülüyor. "Ağabeylerim Bianchi ailesiyle evlenmem için o kadar çırpınıyorlardı ki. Bilmek istediğim şey, neden en başta Mia'ya teklif edilmediğim."

Marzio Amca ve Roberto Amca karşılıklı bakışlar.

Marzio kaşlarını çatar ve "Mia'yı düşünmedik" diye cevap verir.

Laz herkese bakıyor, gözleri parlıyor. "Bu ailenin sorunu da bu. Kimse Mia'yı düşünmüyor. Benim yaşıma yakın olduğu halde neden hiçbiriniz onu düşünmediniz anlamıyorum. Komik olduğunu da biliyor muydunuz? Zeki olduğunu? Benim için esprili bir cevabı var.

Her şeyi. Lanet bir şeytan gibi araba kullanıyor ve başka ne var biliyor musunuz? O çok güzel ve ben ona aşığım."

Laz olduğu yerde yavaşça dönüyor, ailesinin ve benim şaşkın yüzlerime bakıyor.

"Birinin Mia'yı sevmesi bu kadar şok edici mi?"

Kimse cevap vermiyor.

"Hepiniz kendinize bunun bir skandal ya da hata olduğunu söyleyebilirsiniz ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Mia benim ve benim bebeğimi doğuracak. Hepiniz şarabınızı içebilir, kanepelerinizi yiyebilir ve cehenneme gidebilirsiniz."

Bana doğru yaklaşıp elimi tutuyor ve yüzündeki öfke eriyor. Gözlerinde şefkatli bir ifadeyle usulca mırıldandı, "İyi misin, Bambi?"

Herkesin bizi izlediğinin aşırı farkında olarak elime bakıyorum. "Hamile değilim."

"Öyle olduğuna eminim," diye yanıtlıyor. "Olamam. Doğum kontrol hapı kullanıyorum."

"Evet, o konuda." Laz bir şeyden utanıyormuş gibi dilini yanağına bastırıyor ama gülümseyerek bunu mahvediyor. Yakışıklı yüzünde dürüst bir pişmanlığın izi bile yok. Aslında kendinden oldukça memnun görünüyor.

"Doğum kontrolünü bozmuş olabilirim."

Laz'ın hap kullandığını öğrendiğinde nasıl tepki verdiğini hatırlıyorum. Hemen reçeteyi bulmak için eşyalarımı karıştırmaya başladı ve hemen orada bırakmamı istedi. O zamandan beri, her seks yaptığımızda içime boşalmayı takıntı haline getirdi. Aslında oral seks yapmayı bırakıyor, böylece amımda işini bitirebiliyor ve orada kalıyor. Dölünü içimde tutuyor. Bu bir fetiş değil.

Bu lanet bir taktik.

"Ne yaptın?" Alçak ve ölümcül bir sesle söylüyorum.

Laz haftalardır beni bir şahin gibi izliyor ve sürekli nasıl hissettiğimi soruyor. O zaman bana garip gelmemiştir.

"Paketler sahte. Hepsi şeker hapı."

"Doğum kontrol hapımı sabote ettin ve bana söylemedin mi? Hamileyim ve bundan haberim bile yok mu?" İki elimle göğsünü itiyorum. "Sarhoş olabilirdim. Kokain çekmiş olabilirim."

Laz bana doğru uzanıyor, ama ben omuz silkerek onun elinden kurtuluyorum. "Bambi, sen kokain kullanmazsın-"

İki elimi de yumruk yapıp avazım çıktığı kadar bağıriyorum: "Mesele bu değil. Mesele bunu benim arkamdan yapmış olman. İnanılmazsın, Lazzaro Rosetti!"

"Sakin ol, Bambi. Bebek için iyi değil." Tekrar çığlık atıyorum.

Onun bebeği.

Onun lanet bebeğini taşıyorum.

Son birkaç aydır ima ettiği plan buydu. Ellerimle yüzümü kapatıyorum, yok olmayı diliyorum. Laz bana bir kez daha uzanıyor, ama kendimi onun elinden çekiyorum.

"Biz iyi değiliz, pislik. Beni takip etme."

"Bambi, lütfen-"

Tekrar elimi tutmaya çalışıyor ama Rieta önüne çıkıyor, kızgın bir dişi aslan gibi ona bakıyor. "Onu takip etme dedi."

Omzunun üzerinden annem bana bakıyor, yüzü bembeyaz ve elleri kenetlenmiş. Aslında herkes bana bakıyor ve ben büzüşüp ölmek istiyorum.

Rieta elimi tuttu. "Hadi, gidelim buradan."

Başımı eğiyorum ve onun önden gitmesine izin veriyorum. Temiz havaya çıkar çıkmaz nefes nefese, "Hamilelik testi yaptırmam lazım," diyorum.

"Bende çok var. Bizi evime götüreceğim."

Oraya giderken, annemin az önce nasıl görüldüğünü hayal edip durdum. "Annemin yüz ifadesini gördün mü? Beni öldürmek ister gibiydi."

Rieta başını sallar. "Bu hiç adil değil. Belli ki böyle bir açıklama yapacağını bilmiyordun."

"Hamile olma ihtimalim olduğunu bile bilmiyordum. Doğum kontrol hapı kullanıyorum! Ya da ben öyle sanıyordum. Laz haplarımı karıştırmış."

"Ne yaptı?" Rieta da en az benim kadar öfkeli görünüyor. "On sekiz yaşındasın. Hâlâ onun üvey kızısın. Aklından ne geçiyordu?"

"O ne düşünüyordu? Ben ne düşünüyordum? Üvey babamı beceriyordum."

Rieta arabayı sürerken bir an sessiz kalır. "İkinizin Romeo ve Juliet gibi romantik olduğunuzu sanıyordum. Herkesin ikiniz hakkında bir şeyler öğrenme zamanı geldiğinde bunun büyük bir dram olacağını biliyordum ama Laz'ın bunu olabildiğince incitici ve dramatik hale getirmek için elinden geleni yapacağını düşünmemiştim. Neden böyle yaptı?"

İki elimi de yüzümde gezdiriyorum. "Tahmin edebiliyorum. Eğer hamile kalırsam, annem ikimizin arasını açamaz. Kardeşlerine verdiği yuva kurma ve aile kurma sözünü yerine getiriyor. Anneme Laz'dan boşanması için baskı yapacaklar, böylece Rosetti bebeği meşru kılabileceğiz ve sonunda mirasını verecekler."

Bu iyi bir plan.

Tek sorun bundan nefret etmem.

Rieta'nın evinde beni üst kattaki banyoya götürüyor ve elime bir gebelik testi tutuşturup nasıl kullanılacağını anlatıyor.

Kapıyı arkamdan kapatıyorum ve testi alıyorum, sonra da gelişmesi için makyaj masasının üzerine bırakıyorum. "Tekrar içeri gelebilirsin."

Rieta kapıyı açıyor ve yan yana durup sonuçları bekliyoruz.

"Eğer hamileyseniz ..." diye başlıyor.

Başımı arkaya eğip inliyorum. "Onu öldüreceğim."

"Kızgın olduğunu biliyorum ama bir düşünürsen, bu aslında harika olabilir. Sen onu seviyorsun. O da seni seviyor."

Kız kardeşimin yüzünde çok fazla umut var. Laz'ın bebeğini doğurma fikrine şimdiden yarı aşık olduğunu söyleyebilirim. "Ama beni kandırdı. Olması gereken bu

değildi."

Yüzü düşüyor ve başını sallıyor. "Anlıyorum. Üzgünüm, şu anda bebek delisiyim. Düzgün düşünemiyorum."

Uzanıp elini tuttum. Tüm kalbimle beklediğimiz testin onun testi olmasını diledim. Keşke bunlar onun hamilelik belirtileri ve muhtemelen baba olacak olan sevgili kocası olsaydı.

"Bakalım mı?" Rieta soruyor ve her ne kadar umut etmemeye çalışsa da neredeyse parmaklarını çaprazlıyor ve ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor.

Derin bir nefes
alıyorum. Ve testi
ters çeviriyorum.

Laz

F Mia'yı partinin dışına kadar takip etmeye çalışırken Aber ve Firenze beni yakalıyor. En büyük ağabeyimin yüz ifadesi soğuk bir öfkeyle doluydu, Firenze ise sanki bir şey yutmuş gibi g ö r ü n ü y o r d u .

limon ve birkaç paslı çivi.

"Çekin ellerinizi üzerimden," diye homurdanıyorum ama beni yan odaya sürükleyip bir kanepeye atıyorlar ve itaatsiz bir çocukmuşum gibi başımda dikiliyorlar.

"Sen ciddi misin? Üvey kızını hamile mi bıraktın?" Faber öfkeleni.

"Henüz bilmiyorum. Ben de bunu öğrenmek için yoldayım."

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama Firenze beni geri itiyor. "Karının kızını beceriyorsun. İnanılmazsın, Lazzaro."

"Hey, ben sadece bana söyleneni yapıyordum. Sakin ol, Lazzaro. Bir aile kur, Lazzaro. Siz ikiniz asla tatmin olmuyorsunuz."

Bunun için zamanım yok. Mia'nın bana ihtiyacı var, bu yüzden Firenze'nin kollarının altından sıyrılıp kapıya doğru ilerliyorum.

"Nereye gidiyorsun?" diye seslenir Firenze.

"Kadınımı bulmak ve bebeğimi doğurup doğurmayacağını sormak için." "Peki ya karın?" Faber cevap verir.

"Ondan çok mu hoşlanıyorsun? Onunla konuşuyorsun. O yılana söyleyecek hiçbir şeyim yok. Bir daha onun adını duyarsam, boşanma kağıtlarını imzalayacağım."

Faber hayal kırıklığı içinde homurdanıyor. "Sana yardım etmiyorum. Bu konuda tek başınasın. Yatağını yaptın, şimdi içinde yatacaksın."

Ağızından acılık akıyor ve ona ters ters bakmak için geri dönüyorum. "Peki ya benim mirasım?"

"Buna elveda öpücüğü verebilirsin."

Ellerim yumruk şeklinde kıvrılıyor ve kardeşimin yakışıklı yüzüne bir yumruk atmayı düşünüyorum. Ona vurmamı ve tüm saçmalıklarını haklı çıkarmamı istediğini hissedebiliyorum. "Ne var biliyor musun? Umurumda değil. Mia'ya ve bebeğimize sahip olduğum sürece başka hiçbir şeyin önemi yok."

Ben odadan çıkarken Faber'in yüz ifadesi şoktan donuklaşıyor.

Bu doğru, pislik. Artık beni kontrol etmene izin vermeyeceğim. Tutkularımı kendi başıma gerçekleştirmenin bir yolunu bulacağım.

Parti misafirlerinin yanından geçip kapıdan çıkarken herkes hıçkırarak ağlayan Giulia'nın etrafında toplanmıştı. Arabam yok, sanırım bir taksi bulana kadar yürüyeceğim. Rieta Mia'yı evine götürmüş olacak, ben de oraya gideceğim.

Arkamda birinin sesini duyana kadar üç blok gitmiştim.

"Hey, pislik."

Gözlerimi deviriyorum ve arkamı dönmeye zahmet etmiyorum. Marzio Bianchi'nin sesini tanıyorum ve ne istediğini tahmin edebiliyorum. "Şimdi olmaz. Mia'yla konuştuktan sonra dövüş benimle. İlk yumruğu senin vurmana bile izin veririm."

"Sen ölü bir adamsın, Rosetti," diye homurdanıyor Marzio ve ayak sesleri kaldırımı dövüyor.

Bir tarafa doğru kaçtım ve o da uçarak yanımdan geçti,

ama ben daha onu alt ettiğim için sırtımı sıvazlayamadan

başka biri beni tutup ara sokağa itti.

Tomaso Bianchi, arkasında Roberto ile birlikte. Tomaso ikiye dört bir parça kapıyor ve beyzbol sopası gibi sallıyor. Marzio çıkışımı engelliyor.

Bir kardeşten diğerine bakıyorum ve sonra arkama bakıyorum. Çıkmaz sokak. Kapana kısıldım. Bu adamlar tekme dövüşü özentisi değiller. Onlar birinci sınıf katil pislikler ve bu durum benim zevkime göre fazla yapışkan.

Sanırım onları düşünemeyecekleri kadar kızdıracağım.

"Mia'nın hamile olup olmadığını öğrenmeye gidiyorum. Beni eşek sudan gelinceye kadar dövmeden önce aileni ne kadar utandırdığımı bilmek istemiyor musun?"

"Senin o lanet suratından hep nefret etmişimdir," diye alay ediyor Marzio. "Senin için yeniden düzenlemenin zamanı geldi."

"Yeğenin bağırsaklarını yeniden düzenlediğim gibi mi?" Sırıtarak soruyorum.

Üç adam da kırmızı ve mor tonlarına bürünür.

Roberto bana doğru hamle yapıyor ve ben de sırtımı ara sokağın duvarına yaslıyorum. Tökezleyerek yanımdan geçti ve Marzio beni yakalamaya çalışırken eğildim. Tam hepsini geçip özgürlüğe kaçmak üzereydim ki Tomaso iki dörtlüğü şakağıma indirdi. Kafatasımda acı patlıyor ve gözlerimin önünde siyah noktalar beliriyor.

Hay sikeyim.

Şu anda bayılmak çok kolay olurdu. Ama ben böyle düşmeyeceğim.

Mia'ya bu gargoylelerden önce ulaşacağım.

Daha fazla darbeden korunmak için kolumu başımın üzerine kaldırıp bilincimi korumaya çalışarak adamların arasından geçmeye çalışıyorum.

Ama ben bacaklarımı düşünmüyorum.

Marzio dizime sert bir tekme atıyor ve bacağım altımda işe yaramaz bir şekilde çöküyor.

Sokak girişine doğru sürünmeye çalışıyorum ama hepsi bağırsaklarıma ve böbreklerime tekme atmaya başlıyor. Gitmiyorlar.

bana zarar vermek için. Bu adamlar beni öldürecek ve cesedimi sığ bir mezara gömecekler.

Mia.

Mia'ya ulaşmalıyım.

Tomaso tahta parçasını başının üzerine kaldırıyor, gözlerinde kin yanıyor ve ben işimin bittiğini anlıyorum.

Bu kahrolası şehrin kirli ve ıslak sokaklarında kanı akan bir başka ölü Rosetti.

Çok üzgünüm, Bambi.

Kalmayı her şeyden çok istedim. I . . .

. . . seni seviyorum.

Cam kırıkları kafatasıma doğru ilerliyor. Kapalı gözlerimin ardındaki karanlıkta flaş ışıkları yanıp sönüyor.

Eğer bu ölümse, berbat bir şey.

Göz kapaklarımı yavaşça aralıyorum ve dünyayı garip bir açıdan görüyorum. Soğuk beton bir zeminde yatıyorum. Bulunduğum yerde çok fazla ışık yok, ama yüzümün önünde bir kafesin içindeymişim gibi bir ızgara görebiliyorum.

Başımı kaldırıp etrafıma bakıyorum, kalp atışlarım kulağıma, şakağıma ve kafatasımın arkasına çarparken inliyorum. O pislikler beni her yerde dövüyordu.

Evet. Bu bir kafes. Şarap gibi değerli şeyleri kilitleyebileceğiniz bir depolama kafesi, ama yine de bir kafes.

"Bakın kim uyanmış. Merhaba, Uyuyan Güzel." Marzio sandalyeden kalkıyor ve mahzende bana doğru yürüyor, yüzünde kibirli bir gülümseme var.

Parmaklarımı metal ızgaradan geçiriyorum ve kendimi oturtmak için sürüklüyorum. Dünya dönüyor ve midem kendini ters çevirmekle tehdit ediyor. Yıllardır böyle bir dayak yememiştim. Yüzüm kızarmış ve morarmış olmalı ve muhtemelen beyin sarsıntısı geçiriyorum.

Uzuvlarımı ve kollarımı dikkatlice hareket ettiriyorum. Anlayabildiğim kadarıyla kırık kaburga, bacak ya da parmak yok. Tek yapmam gereken buradan kaçmak, elime bir silah almak ve Giulia'nın kardeşlerini onunla öldüresiye dövmek.

Yukarı ve etrafa bakıyorum. Söylemesi yapmaktan daha kolay. Kafes tavana kadar uzanıyor ve zemine vidalanmış. Kocaman asma kilitli bir kapı var. Her şey parlak, yeni ve güçlü görünüyor.

Dikkatimi önümdeki bok parçasına veriyorum. "Ya beni öldür ya da vaktimi boşa harcamayı bırak. Mia'yla konuşmam gerek."

"O kız seni ilgilendirmez ve seninle konuşmak istemiyor."

Ayağa kalkıyorum ve kafesin parmaklıklarını elimden geldiğince sert bir şekilde sallıyorum. "Bu bir yalan!"

Marzio arkasından bir beyzbol sopası çıkarıyor ve parmaklarıma indiriyor. Acı içinde nefes nefese kaldım ve parmaklarımı ızgaradan geri çektim, dengemi kaybettim ve acı içinde bir dizimin üstüne düştüm.

"Dinle, seni bok parçası. O kızı bir daha asla görmeyeceksin. Bir daha asla gün ışığı görmeyeceksin. Burada çürüyeceksin."

Bunu göreceğiz. Beni neden öldürmediklerini merak ediyorum ama sanırım Faber'in gazabını üzerlerine çekmeden bir Rosetti'yi öldüremezler. Benimle ne yapacaklarını bulana kadar benimle kalacaklar.

Bu da bana bir kaçış yolu bulmam için zaman veriyor.

Marzio kötü bir gülümsemeyle kapıya doğru yöneliyor.

"Bekle. İşemem lazım," diye arkasından sesleniyorum.

"Kovanın ne için olduğunu sanıyorsun?"

Hücremde bir tane boş kova var, bir tanesinde de pis görünümlü su var. Harika. Sadece harika.

Kanı temizlemek için yüzüme su çarpıyorum ve bir yudum içtikten sonra soğuk zemine uzanıyorum. Dünya etrafımda dönüyor ve ben gözlerimi kapatıp Mia hariç tüm Bianchi'lere bana yaptıklarının bedelini ödetmeye yemin ediyorum.

Mia.

Onu bir karmaşanın ortasında bıraktım ve yapayalnız kaldı.

Tekrar bayılmış olmalıyım çünkü bir sonraki duyduğum şey yaklaşan yüksek topuklu ayak sesleri. Seste uğursuz bir cınlama var.

Bir gözümü açıyorum ve kırmızı bir pantolon giymiş, boynunda ve kulaklarında ağır altın takılar olan siyah saçlı bir kadın görüyorum. Bana ne kadar kızgın olduğunu merak ediyorum.

Karım kapının yanındaki masanın üzerine bir yığın kâğıt bırakıyor ve kollarını göğsünde kavuşturarak bana bir solucanmışım gibi bakıyor. "Kendin için mezar kazmaya devam ediyorsun, değil mi Lazzaro? Şu haline bak. Neredeyse bir metre aşağıda. Yakında çürüyen cesedinin üzerine kürekle toprak atma zamanı gelecek."

Öfkesinin 10 olduğunu söyleyebilirim.

Ne yazık ki umurumda bile değil. Kendimi ayağa kaldırdım, başım dönüyordu. "Mia'yla konuşmam gerek."

Giulia manikürünü inceliyor. Yeni kırmızı cilası olduğunu fark ettim. Karım süper kötü dönemine girdi.

Rahat görünmeye çalışıyor ama içi yanıyor. "Mia şöyle. Mia şu. Evime girdiğinden beri böyle. Neden kızıma bu kadar takıntılısın? Neden o odaya her girdiğinde tek bakabildiğin şey o oluyor?"

"Çünkü onu seviyorum."

Giulia dudak büker ve gözlerini devirir. "Lütfen. Aptalca hikâyeler uydurmayı bırak. Sen benim evimde sevişen aşağılık bir pisliksin ve sadakatsiz erkeklerin başına neler geldiğini öğreniyorsun."

Sanki çok mükemmelmış gibi. "Onu seviyorum. Aşkın nasıl bir his olduğunu hatırlıyorsun, değil mi Giulia?"

Alnını çimdikliyor. "Ne olduğu umurumda değil-"

"Mia'nın babası. O mutfak görevlisine aşkıttın."

"Restoran sahibi," diyor dişlerinin arasından.

Sanırım sinirlerime dokundum. "Eğer seninle evlenmeden önce Mia ile tanışma ve onu tanıma şansım olsaydı, ben-"

Giulia avucunu kafesime vuruyor. "Ne yapacaktın? O küçük sürtük için beni es mi geçecektin?"

Bu zehirli kaltak. Ben burada sıkışıp kalmışken Mia'nın yüzüne ne dediği belli değil. Ayağa kalkıyorum, göğsüm öfkeyle kabarıyor. "Mia hakkında böyle konuşma."

Gözlerini deviriyor. "Lütfen. Sanki Mia hakkında nasıl konuştuğum umurunda. Tek umursadığın ailemi kendi utancınla lekelemek."

"Bunu kalın kafana nasıl sokacağımı bilmiyorum. Küçük cümlelere bölmeme izin ver. Mia'yı seviyorum. Mia benim istediğim kişi. Seni değil. İntikam değil. Başka bir şey değil. Sadece Mia ve bebeğim."

Giulia bana delirmişim gibi bakıyor. "Buna gerçekten inanmamı mı bekliyorsun? Fabrizio bana her şeyi anlattı. Sorun çıkarmak için yaşıyorsun ve her zaman da öyle oldun."

Bir bebek olduğunu inkar etmedi.

Mia hamile.

Sevinçle bağırmak ve kafesimin etrafında zıplamak istiyorum ama şimdi zamanı değil.

Hayal kırıklığı içinde homurdanıyorum ve parmaklarımı saçlarımın arasından geçiriyorum. "Tanrı aşkına, Giulia. Birinin Mia'yı sevmesi senin için bu kadar imkânsız mı? En küçük kızına zerre kadar ilgi göstermiş olsaydın onun sadece güzel değil, aynı zamanda hassas, tatlı ve komik olduğunu da görürdün. Ona nasıl aşık olmam?"

Giulia başını sallıyor ama beti benzi atıyor.

"Mia senden on kat daha iyi bir kadın. Belki senin ailenin yüz karası ama ben onu kendi ailemin kraliçesi yapacağım. Buradan çıktığımda senden boşanacağım, onunla evleneceğim ve karımla bebeğimi alıp buradan gideceğim."

"Bebegin mi? Bunu göreceğiz," diye feveran ediyor. "Ne?"

Giulia yaşadığı şoku atlatır ve gözleri kinle parlar. "Mia annesiyle aynı hatayı yapmayacak. Mantıklı bir karar verecek ve sonra seni tamamen unutacak. Aslında, bu öğleden sonra ona boşanma belgelerimi gösterdiğimde bu konuyu konuştuk bile. İkimiz de senden elimizi eteğimizi çekiyoruz."

Kanım dondu. "Ne demek istiyorsun?"

"Dünyanın daha fazla Lazzaro Rosettis'e ihtiyacı yok."

Daha hızlı nefes almaya başladım. "Mia bunu bebeğimize asla yapmaz. Tüm bunların birlikte olmamız için yapılan planın bir parçası olduğunu biliyor. Bunun gerçekleşmesi için bana güvendi."

Giulia daha da geniş gülümsüyor, neşesi yüzünün her çizgisine kazınmış. "Mia sabah akşam omzumda ağlıyor, onu hamile kalması için nasıl kandırdığını anlatıyor. Ne kadar zalim ve aptal bir adamsın, Lazzaro. Gezegendeki herhangi bir kadının böyle korkunç bir şey için seni affedebileceğini düşünüyor musun?"

Mia'nın bana kızmasını bekliyordum. Bana bağırp çağıracağını biliyordum ama bunu atlattıktan sonra tüm sorunlarımızın çözüldüğünü göreceğini düşünmüştüm.

Bir kafese kapatıldım ve ona sevildiğini hatırlatamıyorum.

Bebeğimiz seviliyor. Yalnız değil çünkü ben varım. "Mia, sevgilim," diyor Giulia etkilenmiş bir sesle. "Ben çok Sapık, iğrenç üvey baban ikimizle de yatıp ikimizi de hamile bırakmaya çalıştığı için üzgünüm. Bianchileri küçük düşürmek için yaptığı hastalıklı plana kapıldın. Peki şimdi nerede o? Kaçtı."

Göğsüm kabarıyor. "Seni yalancı kaltak. Aylardır sana elimi bile sürmedim."

Giulia anlamlı bir şekilde omuz silkiyor ve kulaktan kulağa gülümsüyor. "Şu anda böyle düşünmüyor ve ona aksini kim söyleyecek? Mia'ya sevildiğini ve bebeği doğurması gerektiğini kim söyleyecek?" Siyah-mavi bedenimi bir aşağı bir yukarı süzüyor, gözleri küçümsemeyle doluyor. "Sen mi?"

Yumruklarımı parmaklıklara vuruyor, parmaklıkları kırıp ona ulaşmaya çalışıyorum. "Bunu neden yapıyorsun,

Giulia? Neden mutlu olmamıza izin vermiyorsun? Beni umursamıyorsun ve hiçbir zaman da umursamadın."

"Beni arkadaşlarımın ve ailemin önünde küçük düşürdün. Bu şehrin alay konusuyum ve aşağılanmamın bedelini ödeyeceksin. Önce sana acı çektireceğim, sonra da senden kalan her iz bu gezegenden silinecek. Sanki hiç var olmamışsın gibi olacak. Değersiz hayatında bir şey başarmış gibi olmayacaksın. Kimse senin yasını tutmayacak. Ben değil. Ne kardeşlerin. Ne de kıymetli Mia'n."

Bu kaltak nasıl öldürüleceğini gerçekten biliyor. "Eğer beni soğukkanlılıkla öldürürsen kardeşlerim ailene savaş açacak. Çoğu zaman benden nefret ederler ama kan kandır."

"Belki. Belki de değildir. Sanırım bunu öğreneceğiz." Giulia topuklarının üzerinde döner ve istediği her şeyi elde eden bir kadının özgüveniyle dışarı çıkar.

Göğsümde öfke kabarıyor ve arkasından bağırıyorum, "Ona benim hakkımda söylediğin her şeye inandığını düşünüyorsan kızını çok iyi tanıyorsun."

Karım bana döndü. "Kızımı on sekiz yıldır tanıyorum. Onun zayıflıklarının her birini biliyorum. Korkularını. Gerçekten de kızım hakkında bilmen gereken her şeyi sana leylak rengi perukla kucak dansı yaparken mi öğrendiğini sanıyorsun?"

Bunu beklemiyordum ve Giulia yaşadığım şoku görünce sırtıttı. Mia'nın annesine striptizci olarak çalıştığını söylemiş olmasına imkân yok. İmkânı yok.

Giulia bana acıyan bir gülümsemeyle bakıyor. "Mia'yı benden daha iyi tanıdığını düşünerek kendini kandırma, Lazzaro."

Yumruğumu parmaklıklara vurdum. "Mia'yla konuşmak istiyorum."

"Rüyada görürsün. Buradaki küçük tatilinizin tadını çıkarın.

Sürdüğü sürece."

Parmaklarımı kafesin parmaklıklarından geçirip şingırdatıyorum. "O zaman Rieta'yla konuşmak istiyorum.

Rieta'yı buraya gönderin." Rieta bu ailenin tek mantıklı

üyesi,
Mia'yla birbirimize ne kadar değer verdiğimizi biliyor.

Doğum kontrol haplarıyla yaptığım numara için bana kızacak ama beni dinleyecek. Mia'yla evlenip bir aile olmamızın tek yolunun bu olduğunu açıklayacağım.

Tekrar yürümeye başlar. "Ne istediğinin artık bir önemi yok."

"Canın cehenneme Giulia." Alyansı parmağımdan çıkarıp parmaklıkların arasından fırlatıyorum. İki kez sekiyor, betonun üzerinde yuvarlanıyor ve onun ayaklarının dibine düşüyor.

Karım şöyle bir baktı ve yürümeye devam etti.

Giulia kapıdan kaybolurken, "Artık içeri girebilirsin" dediğini duyuyorum. Onunla işim bitti. Parmaklarını kırmadan önce belgeleri imzalat."

Bir süre sonra Marzio, Tomaso ve Roberto bodruma iner. Üçü de beyzbol sopası taşımakta ve koruyucu kıyafetler giymektedir.

Onlarla alay ediyorum. Üçe karşı birler ve hâlâ onları çıplak ellerimle öldüreğimden korkuyorlar. "Üçünüz de korku kokuyorsunuz."

Roberto kafesin kilidini açar ve geri çekilir. "Hadi o zaman, sik kafalı. Yapabilirsen buradan savaşıarak çık."

Üçü de sopalarıyla avuçlarına vuruyor. Onların yanından özgürlüğe bakıyorum. Mia dışarıda.

Kapıyı açıp silahsız ve korumasız bir şekilde kafesten çıktım ve kollarımı açtım, kızıma ulaşma açlığım dövüşme iştahımı körüklüyordu.

"Gelin bakalım, pislikler."

Mia

"H Burada."

Rieta elime bir fincan sütlü çay tutuşturdu ve
oturur aşağı yanında Ben üzerinde
ve Kanepe. Onun

"Nasıl hissediyorsun?" diye sorarken yüz ifadesi sempati ile
buruşuyor.

Rieta ile banyosunda yan yana durup pozitif gebelik
testine bakmamızın üzerinden üç gün geçti. İnsanlar bir
şok yaşadığınızda zamanın durduğundan bahseder ama
benim için öyle olmadı.

Her şey çok hızlı akmaya başladı. Kontrolümden çıktı.

Hatırlamıyorum ama görünüşe göre "Seni öldüreceğim
Lazzaro Rosetti" diye bağıryormuşum.

Kendime geldiğimde, her iki elimde de kırık testin iki
parçasını tutuyordum.

Şimdi hiçbir şey hissetmiyorum. Her şeyi anlamlı kılacak
bir yol bulmayı dileyerek çay fincanıma bakıyorum.

"Laz'dan hâlâ haber yok mu?" Rieta boş telefon ekranıma
bakarak soruyor.

"Hiçbir şey," diye fısıldıyorum kasvetli bir şekilde.

Beni rızam olmadan hamile bırakan adamdan tek kelime bile duymadım.

Rieta ve ben partiden ayrıldıktan sonra Laz da kaçtı. Amcalarım onu kovalamaya çalıştı ama Laz onları ara sokaklarda kaybetti ve o zamandan beri kimse ondan haber alamadı. Rieta bana Fabrizio Rosetti'nin annemin yanında neredeyse diz çöküp küçük kardeşinin yaptıkları için özür dilediğini söyledi. Görünüşe göre Laz sandığımız kadar güvenilmez, sorumsuz ve umursamaz biri değilmiş.

O daha kötü.

Ama bu benim için sürpriz değil. Başkasıyla evliyken birinin doğum kontrolüne karışabilen biri aklını kaçırmış olmalı.

Rieta neredeyse özür dilercesine, "Annem yine aradı," diyor.

Suçluluk duygusuyla mızraklandığımda irkildim. Annemden birkaç sesli mesaj ve bir düzine mesaj aldım.

Seni suçlamıyorum,
sevgilim. Bu senin suçun
değil, benim suçum.

Ona evimizde asla güvenmemeliydim. Lazzaro
usta bir manipölatör.

Eğlence olsun diye hepimizi küçük düşürmek
isteyen zalim bir adam. Sana yaptıkları için onu asla
affetmeyeceğim.

Çok ama çok üzgünüm.

Üç gündür Rieta'dayım, annemle yüzleşemeyecek kadar
utanç içindeydim. Bana kızgın olsa ve kanımı dökmek için
çığlık atsa daha kolay olurdu. Anlayışı ve sempatisi beni
sadece daha kötü hissettiriyor.

Rieta'nın telefonu titriyor ve ardından ön kapının zili
çalıyor. Telefonuna bakar ve iç çeker. "Annem arıyor. Sen
hazır olana kadar uzak durmasını söyledim."

"Belki de onunla konuşmalıyım. Eninde sonunda onunla
yüzleşmek zorundayım." Çayımı bıraktım, bir minder
kaptım ve karnıma bastırdım. "Oh, Tanrım," diye inliyorum.

"Kendini hasta mı hissediyorsun?"

"Evet, ama hamile olduğum için değil." Derin bir nefes
alıyorum. "Bırak girsin. Bu işi bitirmeliyim."

Rieta şüpheyle, "Eğer eminsen," der ve kapıyı açmaya gider.

Annem odaya girdiğinde ellerim iki yanımda kenetlenmiş kanepenin kenarında oturuyorum. Yanaklarında rimel izleri var ve her zamanki parlak ruju olmadan solgun görünüyor.

"Ah, zavallı bebeğim," diye ağlıyor ve önümde diz çökerek ellerimi avuçlarının arasına alıyor. "Seni sevgili, tatlı çocuk. Bunu sana nasıl yapabildi?"

Ona bu şekilde bakmak çok zor. Bana sempati duyması değil, bağırıp çağırması gerekirdi. "Anne, lütfen yerden kalk."

"İhtiyacın olduğu anda bir adam tarafından terk edilmek. O çok zalim. Ne hissettiğinizi hayal bile edemiyorum."

"Anne, sana yalvarıyorum. Otur lütfen."

Rieta imdadıma yetişiyor, annem Lazlar için feryat ederken annemin kalkıp kanepeye oturmasına yardım ediyor.

Birden ellerimi daha da sıkıyor, gözleri keder ve öfkeden çılgına dönüyor. "Bana gerçeği söyle. Seni zorladı mı? O hayvan burnumun dibinde kızımı taciz etti mi?"

Ellerimi onunkilerden çektim. "Hayır! Öyle değildi."

Ama zihnimin arkasında rahatsız edici bir ses var.

Laz sana dokunmadan önce her zaman sormadı. Onu yatağınızda bulduğunuz o ilk gece, ellerini her yerinize sürdü ve sonra sizi tuttu ve sizden daha fazla orgazm olmaya zorladı.

Ve bekaretini arabasının kaputunda aldığı anda, ona yavaşlamasını söylemeye çalıştığında dinlemedi.

Doğum kontrol haplarını şeker haplarıyla değiştirmiş. Sadece bir istismarcı bunu yapar.

Laz'ın yaptığı şeyler için bahaneler uydurdum, ama çok yakışıklı ve çekici olduğu için mi onun uğursuz davranışlarını görmezden geldim?

Annem saçlarımı okşuyor, dokunuşu sevgi dolu. "Korkmuş görünüyorsun, hayatım. Onun hakkında ne söylersen söyle, inanacağım."

sorgusuz sualsiz. Karakolda elini tutacağım ve ne olursa olsun seni destekleyeceğim."

Omzunun üzerinden Rieta dudağını çiğniyor, gözleri kocaman.

Her zaman istediğim şey buydu, annemin koşulsuz sevgisi ve desteği. Korkunç davranışlarımdan sonra ailemin gözüne nasıl tekrar girebileceğimi aniden anladım.

Suçlama parmağını Laz'a doğrult.

Her şeyi zaten nefret etmeye hazır oldukları adama yüklüyorlar.

Laz bir melek olmaktan çok uzaktı, ama kalbimde ne yaptığımı biliyorum ve başka türlü davranmayacağım.

Başımı salladım. "Öyle olmadı. Olanlar için ikimiz de suçluyuz. Laz'la yatmanın yanlış olduğunu biliyordum ama yine de yaptım."

Annem büyük boy el çantasına uzanıyor ve bir sarsıntıyla tanıdığım bir avuç giysiyi çıkarıyor. "Emin misin? Çünkü bunları senin odanda buldum."

Tasha'nın leylak rengi peruğu. Tasha'nın transparan yüksek topuklu striptizci ayakkabıları. Tasha'nın beyaz G-string'i. Bu şatafatlı eşyaları gün ışığında annemin elinde görmek beni soğuk terler döktürüyor.

"Sevgilim, doğruyu söyle. Sana ne yaptırdı?"

"Laz hiçbir şey yapmadı. Bunları yıllar önce aldım. Sen onunla tanışmadan önce bile haftalarca striptiz yapıyordum."

"Soyunuyor muydun? Ama neden?" Annemin yüz ifadesi dehşete kapılmıştı.

Keşke şu anda bu konuya girmek zorunda olmasaydım. Yalın gerçeklerden başka söyleyecek bir şey yok, bu yüzden devam ediyorum ve ona işi kabul ettiğimi çünkü evde olmaktan nefret ettiğimi söylüyorum. Mümkün olduğunca çabuk ayrılmak istedim.

Annem beni dinlerken yüz ifadesi ekşidi. "Lazzaro'yu koruyorsun. Koruduğunu biliyorum."

Striptiz kıyafetlerimi onun elinden alıp arkamdaki kanepenin diğer ucuna itiyorum. "Eğer yapmazsan

İnan bana, Peppers'ı arayabilirsin. Fedai Jimmy size bilmek istediğiniz her şeyi anlatacaktır."

"Lazzaro bunu biliyordu, değil mi?"

"Anne, bozuk plak gibisin. Her şey Lazlarla ilgili değil."

"Kulübe hiç geldi mi?"

Bu özel. Bu sadece Laz'la benim aramda. Ama ortadan kaybolduğunda tüm savunmalarımı kaldırdı ve anneme bunun onu ilgilendirmediğini söylemek istesem de gerçeği yüzümde gün gibi açık bir şekilde görebiliyor. "Sadece bir kez, ama-"

Annem ayağa fırlar ve öfkeyle bağırır, "Onun için dans etmen için sana para mı verdi?"

"O I . . ." Kirpiklerimde gözyaşları birikiyor. İncinmişliğin ve acının öfkeli gözyaşları.

Bununla tek başıma yüzleşmem için beni nasıl geride bırakırsın Laz?

Neredesin?

Rieta annemi benden uzaklaştırıyor, böylece tekrar nefes alabiliyorum. "Bu kadar yeter anne. Mia'yı rahat bırak."

"Ben sadece kendi kızım ile konuşmaya çalışıyorum-"

Ama Rieta'nın buna tahammülü yok. "Onu rahat bırak. O hamile, unuttunuz mu? Herkes biraz sakinleşsin. Kahve ister misin anne?"

Annem evet diyor ama Rieta ile gitmiyor. Başım da dikiliyor, soğuk ve öfkeli bir sessizlikle bana bakıyor.

Laz bana planı yüzünden kimsenin ölmeyeceğine dair söz verdi, ama eğer onu ele geçirirsem, sanırım onu öldüreceğim.

Rieta anneme kahvesini verip bizimle oturduktan sonra annem çantasını açıyor ve bir tomar belge çıkarıyor.

"Bunlar ne?" Rieta soruyor.

"Boşanma belgelerim."

Rieta, "Lazları bulamazsanız pek bir işe yaramazlar," diye belirtiyor.

"Onları imzalayacağım ve sonra Lazzaro'nun izini sürecek özel bir dedektife teslim edeceğim. O adamı hayatımdan sonsuza dek çıkarmak için sabırsızlanıyorum. Harika bir his olacak." Kâğıtlarla oynuyor ve sonra bana bakıyor. "Peki ya sen Mia?"

"Peki ya ben?"

"Lazzaro'yu hayatından çıkarmak için bir şeyler yapmamız gerektiğini düşünmüyor musun?"

"Fark etmediysen, o benim hayatımda değil," diye çıkışıyorum. Eğer onu görseydim, ona ne derdim?

Muhtemelen ona bağırır.

Sonra daha çok bağırır. Ama ondan sonra?

Hiçbir fikrim yok.

"Hayır, sevgilim. Yani ..." Annem karnıma bakıyor.

"Bebek mi? Ne olmuş bebeğe?"

"Yapman gerektiğini düşünmüyor musun ..." Nazikçe bir kaşını kaldırıyor.

Şaşkınlığım geçti ve ne demek istediğini anlayarak soğuk bir şekilde "Bebeğim bende kalacak" diye cevap verdim.

"Bunu düşünmen gerekmiyor mu?" Annem soruyor.

Düşünmem gerek yok. Laz'ın ne yaptığı ya da beni nasıl kandırdığı önemli değil, bu bebek burada ve benim.

Annem bir müttefik bulma umuduyla Rieta'ya bakıyor ama Rieta gözyaşlarının eşiğinde görünüyor. Annem bu konuşmayı onun önünde yapmaması gerektiğini bilmeliydi.

"Mia, bu çok çabuk vermek gereken bir karar değil."

"Ben kararımı verdim. Söyleyeceğin başka bir şey varsa, Bunu sonra konuşalım." Yanaklarındaki gözyaşlarını silen kız kardeşime bakıyorum.

"Sorun yok, Mia. Söz veriyorum." Rieta bana hızlı, mutsuz bir gülümseme veriyor.

Bu hiç iyi değil. Zavallı Rieta bir bebek sahibi olmayı her şeyden çok istiyor ve şimdi annem beni ondan kurtulmaya ikna etmeye çalışırken ben onun evinde oturmuş, denemeden hamile kalmış durumdayım. Evren neden bu kadar acımasız?

"Ortadan kaybolduktan sonra bile o adamın seni manipüle etmeye devam etmesine izin mi vereceksin?" Annem soruyor. "İkimizi de cezalandırıyor. Benim en büyük hatamı öğrendi ve seni de bunu tekrarlamaya zorluyor."

Ellerim kucagımda kenetlendi. "Ben senin en büyük hatan mıyım?" Annem dudaklarını birbirine bastırıyor.

"Dramatik olma,
Sevgilim. Ne demek istediğimi anlıyorsun."

Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. Beni doğurduğuna pişman oldu ve ben de bu acıyla yaşamak zorundayım çünkü unutmama izin vermiyor.

Ben annem değilim. Ben kendimim. Bu bebeği istiyorum ve bu çocuğu asla pişman etmeyeceğim ya da bir saniyeliğine bile olsa istenmeyen ya da seilmeyen biri olduğunu düşünmesine neden olmayacağım.

Kollarımı karnıma sarıp sıkıca tutunuyorum. Bu boktan durumda emin olduğum tek bir şey var. Bu benim bebeğim ve kimse onu benden alamaz.

"Bu kadar bencil olmayı bırak Mia," diye azarlıyor annem. "Bir bebeğin sevinç kaynağı olması gerekir, ebeveynlerden biri ilişki yaşarken gizlice gebe kalınan bir şey değil. Sen evlilik dışı doğdun ve benim utanç verici davranışım o zamandan beri senin varlığına leke sürüyor. Gözlerimin içine bak ve bana bunun doğru olmadığını söyle."

Dönüp ona bakıyorum ve bakışlarını hiç ürkmeden karşılıyorum. "Bunun doğru olduğunun tamamen farkındayım. Beni o acıdan korumak için çok şey yapabilirdin ama yapmamayı seçtin. Aslında, acının çoğuna sebep olan sensin."

Birbirimize sessizce bakıyoruz.

"Benden pek hoşlanmadığını biliyorum Mia. Yıllar boyunca çok sevgi dolu bir anne olmadım ama lütfen bundan sonra ne yapacağını dikkatlice düşün. Gerçekten bana dönüşmek istiyor musun?"

Çocuğumun, onların varlığını hor görececek bir aileye doğacağı gerçeğine yardım edemem. Onlar için bu çocuk her zaman ikinci sınıf olacak ve nefret edilecek.

Ama benim için değil.

"Asla senin gibi olamayacağım," diye fısıldıyorum.

Annem ayağa kalkar ve boşanma evraklarını çantasına geri koyar ama son sözü o söylemelidir.

"Daha gençsin Mia. Önünde koca bir hayat var. Bundan sonra ne olacağını çok iyi düşün, çünkü bu bir kez yapıldıktan sonra asla geri alınamaz."

Laz

"**W** Uyan bakalım, Lazzaro. Bugün buradan çıkma günün."

I inlemek ve rulo acı verici
üzerine benim yan.

Bir gece daha soğuk beton zeminde uyumak ağrıyan kemiklerime hiçbir şey yapmadı.

Günler, haftalar boyunca kendimi meşgul ettim. Şimdiden bir ay olmuş olabilir mi? Zamanımı şınav çekerek, oturarak, ciğer atarak ve gücüm olduğunda yumruk atarak geçirdim. Beni hayatta tutacak kadar yiyecek ve su veriyorlar ama daha fazlasını vermiyorlar. Eğer kaçmak için bir fırsat çıkarsa, buradan çıkmak için savaşmam gerekeceğinden eminim.

Marzio kapının kilidini açar ve gözlerinde kötü bir ışıkla geri çekilir. "Dışarı gel."

"Oh, öyle mi? Şimdi nereye gidiyorum? Umarım annenin evine." Sesimi olabildiğince sıkılmış ve ilgisiz çıkarıyorum ama ayağa kalkıp kafesten çıkarken kalbim küt küt atıyor. "Hadi bunu üçlü yapalım. Anne, kız ve büyükanne."

Tomaso ve Roberto da oradalar ve görünüşe bakılırsa anneleri hakkında söylediklerimden pek hoşlanmamışlar. Odada tanımadığım bir adam daha var, benden daha iri, benden daha kilolu ve boncuk gibi gözlerinden ve ağzındaki çirkin kıvrımdan anlaşıldığı kadarıyla benden de çok daha kaba. Üzerinde bir şort ve boynunda bir spor giyim markasının amblemi olan siyah bir polo giymiş. Parmak eklemlerini birbirine vuruş şekli içimde uğursuz bir his uyandırıyor.

Tomaso bana sırtarak, "Bugün senin şanslı günün," diyor ve yabancı adama elini uzatıyor. "Rocco'yla dövüşeceksin ve kazanırsan özgür kalacaksın."

Nemli bodruma bakıyorum, hayatımda hiç bu kadar şanssız hissetmediğime eminim. Burada mı savaşıyorum?

"Sorun ne Rosetti? Açıkça hak ettiğin zaferi kazanmakla ilgilenmiyor musun?" Roberto soruyor, nefret yüzünü her zamankinden daha çirkin bir hale sokuyor.

Kollarımı tembelce başımın üzerine uzatıyorum, zamana oynuyorum. Gerçekten neler olduğunu anlamaya çalışıyorum. "Glory? Lütfen. Zaferime sizden daha fazla tanık lazım."

"Seni böyle kirletir miyiz?" Marzio soruyor. "Üst kattaki spor salonunda senin için bir dövüş ringi hazırladık ve tüm arkadaşlarımız seni dayak yerken izlemeye davetli."

Demek öyle. Bu kardeşler benim ölümümü bir gösteriye dönüştürmek istiyorlar.

Artık o kafesten çıktığıma göre, etrafımda bu mankafaların düzinelerce arkadaşı olsa bile, kaçmak için bir fırsat yakalayabilirim. Muhtemelen bu benim tek şansım olacak.

"Tamam. Hadi yapalım şu işi." Omuz silkip kapıya yöneliyorum ama Marzio beni durduruyor.

"Önce temizlik. İmzalamanız gereken bazı formlar var, böylece bu dövüşü isteyerek kabul ettiğinize dair kanıtımız olacak."

"Anneni becermeyi kendi rızamla kabul ediyorum."

Tomaso yumruğunu karnıma indiriyor ve ben öksürerek iki büklüm oluyorum.

Gözlerim sulanarak doğruldum ve dişlerimin arasından şöyle dedim: "Kimse şaka kaldıramaz mı? Hangi formlar? Lanet olsun, devam et."

"Bunları imzalayın ve gidebilirsiniz." Marzio bir yığın kâğıdı ve bir kalemi yakındaki bir masanın üzerine bırakır.

Onlara bir göz attım. Yasal metinlerle kaplılar. "Nedir onlar?"

"Giulia için boşanma evrakları. Sen aptal kıcını öldürtmeden önce senden kurtulduğunu söyleyebilmek istiyor. Serbest bırakma formları dövüş için. Böylece cesedini onlara gönderdiğimizde ailen bizim için gelmeyecek. Küçük kardeş Rosetti adil bir dövüşte öldü."

Demek benden bu şekilde kurtulmayı planlıyorlar. Gururumun beni öldürttüğünü iddia etmek güzel bir hikaye. Hayatımı yaşama şeklimle örtüşüyor.

Sadece, henüz ölmeyi planlamıyorum. Diğer dövüşçüye bakıyorum. Rocco yürüyen bir kanal tedavisi gibi görünüyor ama bu onun benden daha iyi bir dövüşçü olduğu anlamına gelmiyor.

Kalemi kaptım ve tüm formları imzaladım.

Marzio kâğıtları toplar, inceler ve bir kenara koyar. "Güzel. Kollarını tutun."

Tomaso ve Roberto aniden beni arkamdan yakaladı, Marzio ise beyzbol sopasına uzandı.

"Bekle, ne-"

Sopayı göğsüme doğru şiddetli bir kavis çizerek savuruyor. Sağ taraftaki kaburgalarım batıyor ve kemiklerin çatladığını duyuyorum. Acı içimde patlıyor ve dizlerimin bağı çözüldüğünde yere düşüyorum.

Marzio yüzünde kibirli bir ifadeyle eğiliyor. "Mia şu anda bebeğinden kurtuluyor. Eğer bu dövüşü kazanırsan, onu anesteziyen uyandırmak için tam zamanında gelmiş olacaksın."

Her nefes alışımda kaburgalarım bıçak saplanır gibi ağrılar oluyor. "Yalan söylüyorsun."

"Honor Memorial Hastanesi. Saat iki yönünde. Ona randevuyu kendim ayarladım ve Mia sabırsızlanıyor."

Bu doğru değil.

Bunu yapmazdı. Benimle konuşmadan olmaz.

Bu doğru değil.

Ama ailesi kulağına nefret ve zehir akıtırken ve ben gitmişken, onu hiç umursamamışım gibi ortadan kaybolmuşken, başka ne seçeneği var ki?

Marzio bana doğru eğiliyor ve iğrenç bir bebek sesiyle konuşuyor. "Sorun ne prenses? Ağlayacak mısın? Altını mı ıslatacaksın?"

Başımı geriye çekip alnımı tüm gücümle burnunun köprüsüne çarpıyorum. Çığlık atıyor ve acı içinde geri dönüyor, burun deliklerinden kan fışkırıyor.

"Seni pislik herif!" diye bağılıyor ve vahşice saldırarak yumruğunu suratıma indiriyor.

Geri çekilip acı içinde ayağa kalkıyorum. Başka bir adamı öldüresiye dövecek zamanım yok. Buradan hemen gitmeliyim.

Kapıya çok yaklaşmama izin verdiler. Rocco ne yapmak üzere olduğumu anlayamayacak kadar aptal ama Roberto ve Tomaso beni yakalaması için ona bağılıyorlar.

Çok geç.

Kapıdan dışarı fırladım ve arkamdan çarpıp sürgüledim.

Sonra aceleyle yukarı çıktım, bir acil çıkış buldum ve gün ışığına fırladım. Hangi cehennemdeyim ben? Şehir merkezinde bir yere benziyor ve yönümü bulmak için ana yola doğru koşuyorum.

Bir vücut geliştirmeci spor salonundan çıkıyor ve arabasına doğru gidiyor.

Kaburgalarımı tutarak ve acıdan zor nefes alarak peşinden topallıyorum. "Onur Anıtı nerede?"

Adam dönüp bana bakıyor. Görünüşüne bakılırsa, kafes dövüşünden hoşlanıyor gibi görünüyor, bu yüzden içinde bulunduğum duruma sadece biraz şaşırmış görünüyor. "Dövüşü mü kaybettin?"

"Hayır, ben kazandım."

Sırıtıyor. "Aferin sana. Ama muhtemelen bir hastaneye gitmelisin."

"Ben de oraya gitmeye çalışıyorum." Yüzüklerimden birini parmağımdan çıkarıyorum. "Beni Honor Memorial'a götürürsen bu sende kalabilir. Beyaz altın. Acelem var."

"Her tarafıma kan bulaştıracaksın ..." İç çeker ve başını sallar. "Her neyse. Atla ve yüzüğün sende kalsın. Sadece on blok ötede."

Arabaya biniyorum, acıya karşı dişlerimi sıkıyorum ve görüşümde siyah noktalar dans ederken gözlerimi kapatıyorum. Kendimden geçemem. Mia'nın bana ihtiyacı var.

"Saat kaç?" Arabanın hareket etmeye başladığını hissettiğimde soruyorum. "İkiye beş var."

Hay sikeyim. Mia'nın randevusuna sadece beş dakika kaldı. Muhtemelen çoktan içeri girmiş, formları imzalamış ve Tanrı bilir neler yapıyordur.

Bir asır sonra adam, ana girişinin üzerinde gümüş harflerle Honor Memorial Hastanesi yazan devasa bir binanın önünde durdu. Kapıyı itip açtım ve arabadan indim.

"Teşekkür ederim. Minnettarım."

"İyi şanslar, dostum. Bir ara benimle spor salonuna antrenmana gel."

Girişe giden yolda topallayarak ilerlerken sesi arkamda kayboluyor. Her yerde çeşitli park yerlerinden kapıya gelen insanlar var.

Sonra onu fark ettim. Mia.

Kız kardeşi gibi Rieta'yla kol kola yürümek, yapmak üzere olduğu şey için ona güç veriyor. Kadını çok solgun görünüyor. Çok çaresiz. Yanında kız kardeşi olsa bile, bu dünyada yapayalnız kalmış birinin harap olmuş havası var.

Bedenimdeki acı, kalbimde patlayan acıyla kıyaslanamaz bile. Zavallı Bambi'm.

Ona doğru topallayarak ilerliyorum, burnumdan betona kan damlıyor. Beni gördü ve olduğu yerde durdu. Her adımım acı veriyor ve binlerce ışık yılı sürüyor ama sonunda aramızdaki mesafeyi kapatıyorum.

Önünde diz çöküyorum ve elini tutuyorum. "Bunu yapmaman için sana yalvarıyorum. Lütfen, Bambi."

Mia morarmış ve hırpalanmış bedenime bakıyor, gözleri kocaman. Sonra bakışlarını benimkilere kaldırdı. "Laz?"

Yarık dudağım protesto çığlıkları atıyor ama ona gülümsüyorum. "Seni zamanında bulduğum için çok mutluyum."

Mia yüzüme dokunuyor, parmakları hafifçe morluklarımı sıyrıyor. "Ne oldu sana böyle? Hangi cehennemdeydin?"

Nefesimi tutmaya çalışarak sertçe yutkunuyorum. "Önemli değil. Sadece o hastaneye gitmeyeceğine yemin et. Bunu çözebiliriz, sen ve ben. Sadece söyleyeceklerimi dinle, sana yalvarıyorum."

O ve Rieta şaşkın bakışlar atıyor. "Tamam, ama hamileyken kontrolden geçmek normaldir. İstersen gelecek haftaya kadar bekleyebilirim, sanırım?"

Binadan Mia'ya bakıyorum. "Muayene mi?"

"Lütfen kalk Laz. İnsanlar bakıyor."

"Hayır. Bebeğimizden kurtulmayacağına yemin edene kadar olmaz."

Mia'nın gözleri irileşiyor ve ellerini benimkilerden çekiyor. "Ne oluyor Laz? Haftalarca ortadan kayboluyorsun ve sonra kürtaj yaptırmak üzere olduğumu düşündüğün için çılgına dönmüş ve kanlar içinde yeniden mi ortaya çıkıyorsun?"

Yavaşça ayağa kalkıyorum, göğsümde umut yavaş yavaş yeşeriyor. "Sen ... sen değil misin?"

"Hayır!" Öfke yanaklarında alev alev yanıyor. "Önce seninle konuşmadan bunu yapacağımı mı sanıyorsun?"

Rahatlayarak inledim, onu kollarımın arasına aldım ve etrafımda döndürdüm. Kaburgalarım protesto çığlıkları atıyor ama umurumda değil. İstedğim her şey burada, kollarımda. Mia ve bebeğimiz.

"Amcaların, boş ver. Oh, Bambi, çok geç kaldığımı düşünmüştüm. Ben dünyadaki en şanslı adamım."

"Gerçekten mi? Kıyma gibi görünüyorsun ve açık bir kanalizasyon gibi kokuyorsun," diye belirtiyor Rieta.

Mia yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Bana kaçtığını söylediler. Dediler ki . . . Laz, lütfen beni yere bırak da

seninle konuşabilirim."

Mia'yı dikkatlice ayağa kaldırdım ve beni yakından inceledi. "Dayak yemişsin. Kaybolduğunda giydiğin gömlek bu. Bunca zamandır neredeydin?"

"Artık bir önemi yok."

"Benim için önemli. Lütfen bana amcalarımın bunca zamandır seni esir tutmadığını söyle." Cevap vermeyince kederlendi. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Bana senin kaçtığını söylediler."

"Senden asla kaçmazdım. Hapiste olduğum süre boyunca tek düşündüğüm sendin."

Mia'nın ifadesi yumuşuyor ama bir an sonra tekrar sertleşiyor. "Hamile olduğum için hafızamı kaybettiğimi mi sanıyorsun? Sen kaybolmadan önce hayatım altüst olmuştu ve bu senin yüzünden oldu, Lazzaro Rosetti."

Kahretsin, neden tam adımı böyle söylemesi sıkımı sertleştiriyor?

"Şeker hapları. Lanet olası şeker hapları. Hiç böyle kirli bir numara duymamıştım."

Ona aptal gibi gülümsemekten kendimi alamıyorum. Kızımın içinde hala mücadele var. Her iki elini de tutuyorum ve gözlerimle ona yalvarıyorum. "Bambi, bana kızgın olmanı anlıyorum. Yaptığım onca şeyden sonra bunu hak ediyorum ama lütfen oraya seninle gitmeme izin ver."

"Neden yapayım ki?" diye tersliyor.

"Çünkü tüm kara ve iğrenç kalbimle bundan sonra olacakların bir parçası olmak istiyorum."

Mia

T Resepsiyondaki hemşire Laz'a şöyle bir bakıyor ve "Üzgünüm ama bu klinikte acil servisimiz yok" diyor.

"Oh, buraya benim için gelmedik." Laz bir kolunu bana doluyor ve kadına gülümsüyor. Gülümserken dudağındaki bir kesik yarılıyor ve çenesinden aşağı kan sızıyor. "Bu benim kız arkadaşım, Mia. Hamile."

Kucağından sıyrılıyorum ve ona sert bir bakış atıyorum. "Daha az kız arkadaşım meselesi. Sen hâlâ evlisin, unuttun mu?"

"Bugün boşanma kağıtlarını imzaladım. Artık özgür bir adamım." Bana yüzük parmağındaki boşluğu göstererek daha da geniş sırtıyor ve çenesinden daha da fazla kan damlıyor.

Annem belgeleri özel bir dedektife vereceğini söylemişti ama içimden bir ses Laz'ın bunca zamandır tam olarak nerede olduğunu bildiğini söylüyor.

Temiz bir mendil bulmak için çantamı karıştırıyorum ve yüzündeki kanı dikkatlice siliyorum. Yüzünde morarmamış ya da kanamamış bir nokta bulmak zor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Seni gördüğümünden beri on milyon kat daha iyiyim." Uzanıyor, eli karnımın üzerinde geziniyor. "Yapabilir miyim?"

Kendime bakıyorum. "Hissedecek bir şey yok. Sadece birkaç haftalık hamileyim."

Laz'ın yeşil gözleri yumuşadı ve fısıldadı, "Biliyorum. Ama lütfen sana dokunabilir miyim?"

Yavaşça, gözlerinin içine bakarak başımı sallıyorum. Büyük, sıcak elini karnımın alt kısmına bastırıyor ve gözlerini kapatıp inliyor.

"Burada durup sana ve bebeğimize bu şekilde dokunduğuma inanamıyorum. Bunun bir rüya olmadığına emin misin? Eğer uyanırsam ve hala o mahzendeysen, milyonlarca parçaya ayrılacağım."

Kalbim acıyla sıkışıyor. Haftalarca ışıksız ve umutsuz bir şekilde kilit altında tutulduğunda neler yaşamış olabileceğini hayal bile edemiyorum.

"Eğer bu bir rüyaysa, oldukça kötü kokuyor," diyor Rieta. "Laz, gerçekten kokuyorsun."

Öyle mi? Ben fark etmedim.

"Affedersiniz, hanginizin randevusu var?" diye soruyor resepsiyon görevlisi.

"Oh! Üzgünüm, biliyorum." Kendimi telaşlı ve ateşli hissederek ona döndüm. Onun orada olduğunu tamamen unutmuştum. Laz elini tam göbeğimin üzerinde tutuyor ve ben daha da kızarıyorum. "Benim adım Mia Bianchi. S a a t ikide bir randevum var."

Koridorun sonundaki bir odaya yönlendiriliyoruz ve Laz yanımda topallayarak ilerliyor.

Rieta ona, "Laz, gerçekten hastaneye gitmelisin," der.

"Mia'nın buradaki işi bitene kadar olmaz. Kontrolden geçer geçmez istediği her şeyi yapacağım."

Kadın doğum uzmanını beklediğimiz odada sadece bir sandalye var ve Laz yere yığılmak üzere olmasına rağmen oraya oturmam için ısrar ediyor.

"Amcalarım hâlâ hayatta mı?" Ona sordum.

"Ne yazık ki evet," diye mırıldandı. "Beni tutsak edenlerin onlar olduğunu nereden bildin?"

"Başka kim olacak?" Amcalarım hakkında karanlık ve öfkeli şeyler düşünerek cevap veriyorum. Annemi de, çünkü Laz'ın kaçtığı için ağladığı süre boyunca tam olarak nerede olduğunu bildiğine dair sahip olduğum her şey üzerine bahse girerim.

Birkaç dakika sonra kadın doğum uzmanı yüzünde kocaman bir gülümsemeyle kapıyı açar. Odaya girip Laz'ı görür görmez şok içinde nefesi kesiliyor. "Doktora ihtiyacınız var mı?"

"Hayır," diyor Laz ona.

"Evet," diyorum aynı anda ve sonra gözlerimi deviriyorum. "Lütfen devam edin. Ben kontrolden geçene kadar hastaneye gitmeyi reddediyor."

"Babası benim," diyor ona gururla.

"Ne kadar güzel." Doktor gözlüklerinin arkasından kaşlarını çatarak belden aşağı giysilerimi çıkarmamı ve masanın üzerine çıkmamı emrediyor.

Perdenin arkasında üstümü değiştiriyorum ve rahatıma bakıyorum. Doktor perdeyi geri çekiyor ve bana bu randevuda üzerinden geçeceğimiz her şeyi anlatıyor. Sonra bana diyetim, yaşam tarzım ve ne zaman gebe kaldığım hakkında sorular sormaya başlıyor.

Sonunda Laz'a bir bakış fırlatıyor. "Peki evde her şey yolunda mı?"

Profesyonel olarak endişeli ses tonunu yakalıyorum ve sadece benim için değil, bebeğin iyiliği için de sorduğunu fark ediyorum. Çocuğu güvensiz bir ortama getirip getirmediğimi bilmek istiyor.

"Laz, şey," diye başlıyorum, Laz'ın şok edici görünümünü açıklamanın bir yolunu bulmaya çalışarak. "Laz bir kafes dövüşçüsü ve son bir müsabakadaydı. İşler çığırından çıktı."

Çocuğumun babası öne çıkıyor ve elimi tutuyor. Parmaklarını tokatlamayı düşünüyorum ama doktor zaten bizi bir şahin gibi izliyor, bu yüzden sadece gülümsüyorum.

Laz ona, "Şu anda tek derdim Mia ve bebek," diyor.
"Artık benim için başka hiçbir şeyin önemi yok."

"İkiniz birlikte mi yaşıyorsunuz?"

"Hayır," diyorum.

Laz aynı anda "Evet," diye yanıtlıyor.

Ona ters ters baktıktan sonra doğum uzmanına şöyle dedim: "Babası o ve şu anda her şey karmaşık olsa da ben güvendeyim, bebek de öyle. Eğer bu durum değişirse, ilk öğrenen sen olacaksın."

Kadın doğum uzmanı Laz'a araştıran bir bakış atıyor, ama kanlı yüzünde en aptal sırıtışla bana bakarken, onun bir tehdit olmadığına karar vermiş gibi görünüyor.

"Sinirli babalarım, konuşkan babalarım, sessiz babalarım oldu. Daha önce hiç kanayan bir babam olmamıştı." Başını salladı ve bilgisayarında bir şeyler yazmaya başladı. "Sizin için bir kan testi ve idrar testi isteyeceğim ve ilk taramanızı da şimdi yapacağız."

Doktor transvajinal ultrason çubuğunu yerleştiriyor ve hep birlikte monitöre bakıyoruz.

Gerçekten bir şey göreceğimizi sanmıyordum ama bebek orada. Minicik ama gölgeli monitörde görülebiliyor.

Laz öne çıkar ve ağzı açık bir şekilde ekrana bakar. "Siktir," diye nefes alıyor. "Şuna bakar mısın? Bebeğimiz, Bambi. Bu bizim bebeğimiz."

Birdenbire yüzündeki tüm renk kaybolur, dizlerinin bağı çözülür ve bilinçsiz bir yığın halinde yere yığılır.

Ona bakarken iç geçirdim, tamamen soğukkanlıydım. "Onun için çok üzgünüm. İşimiz bittiyse, bebeği kucağına alabilecek kadar uzun süre hayatta kalmak istiyorsa erkek arkadaşımı hastaneye götürmeliyim."

Rieta bana sertçe bakıyor, dudaklarında eğlenen bir gülümseme var. "Erkek arkadaş mı?"

Yaptığım hatadan dolayı başımı sallıyorum. "Laz'a bunu söylediğimi söyleme."

Kadın doğum uzmanı asayla işini bitirir ve telefonunu kaldırır. "Onu yakındaki bir hastaneye naklettireceğim."

genel hastane. İkinizin onu tek başınıza idare edebileceğinizi sanmıyorum."

"Yapacak mısın? Çok teşekkür ederim."

Birkaç dakika sonra Laz sedyede iki sağlık görevlisi tarafından odadan çıkarılıyor ve Rieta ile ben doğum uzmanına veda ediyoruz.

"Artık kafes dövüşü yapmasına izin vermeyin. Belli ki bu işte pek iyi değil."

Ona yapmayacağına söz veriyorum. "Bir dahaki sefere görüşürüz."

Hastanede Laz röntgene gönderilir, kan nakli yapılır ve rehidrasyon serumu verilir. İki kaburgası kırık ve sağ bileğinde ince bir çatlak var. Hemşirelerin morlukları ve morarmış gözleri için yapabilecekleri pek bir şey yoktur ama yarılmış dudığına bant yapıştırırlar ve onu yatağında rahat ettirirler.

Laz tüm bu süre boyunca baygın kaldı ve bu güçlü, gururlu adamı yorgunluk, acı ve kan kaybının pençesinde görmek acı veriyor. Rieta ve ben başucunda oturup onu uyurken izliyoruz.

"Ne düşünüyorsun Mia, bu adam sana göre mi?" Rieta dudaklarında bir gülümsemeyle fısıldıyor. "Bu hırpani, siyah-mavi, mutlak alçak adam hayatının aşkı mı, sonsuza dek, amin?"

Uzanıyorum ve Laz'ın siyah saçlarını gözlerinden geriye doğru süpürüyorum, böylece uyanırken kullandığı şekle daha yakın oluyor. Birkaç teliyle oynayıp yakışıklı yüzüne bakıyorum. Uyanmasının daha ne kadar süreceğini merak ederken içimde şiddetli bir sızı var.

Onu özledim.

Onu çok özledim.

"Ne yazık ki bu koca kuklayı tüm kalbimle seviyorum."

Rieta sırtarak, "Sevdiğini sanıyordum," diye cevap veriyor. "Bir kukla istiyorsun.

soda ya da başka bir şey?"

"Votka ve başka bir şeye ne dersin?"

"Sana votka yok, anne."

Oh, kahretsin. Tabii ki hayır.

"Meyve suyu o zaman," diyorum ona, hâlâ Laz'a bakarak.

Kapı Rieta'nın arkasından kapanıyor ve yatağının kenarına tünemiş Laz'la baş başa kalıyorum. Eğilip dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum.

"Yakında uyan, benim baş belam. Sen ve ben mi? Bir bebeğimiz olacak."

Laz

I Uzun zamandır soğuk beton bir zeminde uyandığım için, sıcak ve yumuşak bir yatakta kendime geldiğimde neler olduğunu merak ediyorum. Sıcak bir yatak var. Sol omzumda ve pazumda ağırlık var ve gözlerimi açtığımda nedenini görüyorum.

Mia yatağımın yanındaki sandalyede oturuyor ve yanağını omzuma yaslamış, bana yaslanmış uyuyor. Onun güzel yüzüne bakarken göğsümü tatlı bir sızı dolduruyor.

O kaldı.

Uyandığımda kızımın burada olması gerekiyordu ve burada olduğu için çok mutluyum çünkü o kafeste kilitli kaldığım için çok yalnızdım. Sanki dünya beni unutmuş gibi hissediyordum. Sanki çoktan ölmüştüm.

Hastane odası ikimiz dışında karanlık ve boş. Gecenin bir yarısı olmalı.

Sağ tarafımdaki kaburgalarım ağrıdığı için dikkatlice hareket ederek onu uyandırıyorum ve yatağa geri dönerek ona yer açıyorum.

"Bambi. Buraya gel. O sandalyede uyumayacaksın."

Mia başını kaldırıyor, hastane önlüğümün kırıksıklıkları yanağında iz bırakıyor. "Hm? Hayır, yapamam. Yaralısın."

"Sen hamilesin. Hemen buraya gel, yoksa yataktan kalkıp seni yaparım."

Bu onu söyleneni yapmaya ikna ediyor. Mia uykulu bir şekilde dar yatağa tırmanıyor ve benimle birlikte yorganın altına giriyor. Yorganı etrafına sarıp onu göğsüme doğru çekiyorum, dişlerimi sıkıyorum ve onu çok sıkı sıkıştırdığım için acı dolu bir iniltiyi yutuyorum.

Kızım uykulu bir şekilde mırıldanıyor ve sonra tekrar uykuya dalıyor. Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, sıcaklığı ve yumuşaklığı sert, ağrıyan kemiklerime sızıyor. Onu ve bebeğimizi hak etmek için ne yaptım bilmiyorum. Muhtemelen hiçbir şey. Bundan sonra onları hak ettiğimden emin olmam gerekecek.

Saatler sonra uyandığımda güneş ışığı kapalı panjurlardan süzülüyordu ve Mia hâlâ kollarımda uyuyordu. Yavaşça uyanıyor, yüzünü ovuşturuyor ve ayak parmaklarını geriyor. Sonunda bana baktığında ona gülümsüyorum.

Gülümsememe karşılık vermiyor. "Bakıyorum da kendini daha iyi hissediyorsun."

"Çok daha iyi. Erkeğine bir öpücük ver."

Dudaklarımı dudaklarına bastırmak için eğildiğimde yüzünü çeviriyor. "Sana hâlâ kızgıyım."

Ama göğsüme sarılmış, parmakları hastane önlüğümde kenetlenmiş ve ayağı baldırıma sürtünüyor.

"Öp beni, Bambi, ve benim olacağını söyle. Sonsuza kadar." "Yaptıklarından sonra bir tokadı hak ediyorsun, öpücüğü değil."

Elini elime alıp kalbimin üzerine bastırıyorum. "Sonsuza kadar demek istemeseydim bunu yapmazdım."

Bu sözleri bir kıza söyleyebileceğimi hiç düşünmemiştim. Bu şekilde yapılandığıma ya da birinin bana aşık olmasına yetecek kadar uzun yaşayacağıma inanmıyordum. Mia'nın yüz ifadesi bana bakarken yumuşuyor. Yara bere içindeki yüzümle

ama sanki dünyada en çok arzuladığı şey benmişim gibi bana bakıyor.

"Sonsuza dek benim olur musun?" diye sordum.

"Bana fazla seçenek bırakmadın. Doğum kontrolüyle ilgili kirli bir numaraydı."

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "Öyleydi, değil mi? Çok işe yaradı."

"Böyle sırtımayı kes."

"Neden?"

Ağzı seğiriyor ve yüzünü dik tutmaya çalışıyor. "Çünkü sen bana böyle gülümserken sana kızgın kalmak gerçekten çok zor."

"Bambi?"

"Ne?"

"Benimle evlenir misin?"

Ağzı öfkeyle açılıp kapanıyor. "Yapamazsın. Ben ... bu ... sen inanılmazsın, Lazzaro Rosetti."

"Umarım bana her kızdığında adımı hep böyle söylersin."

"Beni delirtmeyi alışkanlık haline getirmeyi mi planlıyorsun?"

Özür dilemeden sırtıyorum. "Muhtemelen. Ben böyle biriyim."

Başını sallıyor. "Senin bebeğini doğuruyorum. Etrafta koşuşturan, kıyameti koparan senden daha çok olacak." Dudaklarıma dokunuyor. "Hınzır gülüşünle." Parmağıyla çenemi okşuyor. "Yakışıklılığınla." Göğsümü okşuyor. "Bu alçak kalbinle."

"Annelerinin inatçı çizgisine sahip olacaklarını unutmayın. Ve onun öfkesini. Ve herkesi dizlerinin üstüne çöktürecek ve onlara dünyaları vaat edecek büyük kahverengi gözleri."

"Öfkem mi?" diye haykırıyor. "Peki ya sen-"

Kollarımı ona doluyor ve göğsüme çekiyorum, başının arkasını kucaklıyor ve onu sertçe öpüyorum. Kaburgalarımın protesto çığlıkları attığının belli belirsiz farkındayım ama görmezden geliyorum.

Onları ve kızımı öpüyorum, sanki çölde dolaşıyormuşum, kaybolmuşum ve yalnızmışım ve o benim kurtarma ekibimmiş gibi.

"Sen benim için yaratılmışsın Bambi," diye mırıldanıyorum boğuk bir fısıltıyla, onu sıkıca kavrayarak. "Eğer yüz hayat yaşamak zorunda kalsaydım, her seferinde seni seçerdim."

Mia yüzümü ellerinin arasına alıyor ve ağzıma bir öpücük daha konduruyor. "Ben de seni seçerdim Laz Rosetti. İnsanlar ne düşünürse düşünsün, ben her zaman seni seçeceğim."

Onu öpmeye devam etmek istiyorum ama göğsümdeki acı ızdıraba dönüşüyor ve dudaklarımdan kaçan iniltiyi durduramıyorum.

Mia nefes nefese kalır ve geri çekilir. "Çok özür dilerim. Kırık kaburgalarına yaslanıyorum. Hemşireler beni görmeden bu yataktan çıkmalıyım."

Ama henüz gitmesini istemiyorum. Hala söylemem gereken bazı şeyler var.

Onu geri çekiyorum ve serçe parmağımı sol elinin yüzük parmağına doluyorum. "Bu konuda ne düşünüyorsun? Buradan çıkar çıkmaz parmağına bir yüzük takalım mı? Bu sefer gerçekten."

Başından beri yüzüğümü takan Mia olmalıydı. Tek umudum, yaşadığımız sarsıntılı başlangıcın hemen köşede bizi bekleyen bir mutluluk olduğu anlamına gelmesi. Şu anda, kızım kollarımdayken, bu konuda kendimi oldukça iyi hissediyorum.

Mia gülümsüyor ve bana karşı eriyor, bana öyle meleksi bir bakış atıyor ki gerçekten cennete gittiğimi düşünüyorum. "Bence bu kulağa harika geliyor."

MIA, spagetti askılı, kısa, beyaz saten bir elbise giymiş ve elinde pembe güllerden oluşan bir buket tutarak yatak odasından çıkar. Dört aylık bebeği görünüyor.

Kalbim ağzımda.

"Mia," diye nefes alıyorum. "Sen . . ." Ona uzanıyorum ve sözümü kesiyorum. Gelinimin ne kadar ısıltılı olduğunu anlatacak kelime bulamıyorum. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel kadınsın."

Gülümsüyor ve ayak parmaklarının üzerine çıkıp beni öpüyor. "Ve sen de gördüğüm en yakışıklı adamsın."

Gri takım elbisemin manşetlerini düzeltiyor ve siyah kravatımı ayarlıyorum. "Her zamanki yırtık kot pantolon ve motor yağından oluşan kıyafetimden daha iyi, değil mi?"

Son zamanlarda gelinim beni sadece bu şekilde görüyor. Sabahtan akşama kadar motorlar üzerinde çalışıyorum, araba satın alıyor, restore ediyor ve satıyorum. Mia geçen ay mezun oldu ve hesapların nasıl yapılacağını, işin günlük işleyişinin nasıl yürütüleceğini ve yeni arabalar ve müşteriler için nasıl keşif yapılacağını öğreniyor. İnanılmaz biri. Daha iyi bir suç ortağı isteyemezdim.

Şehrin ucuz bir yerinde küçük bir araba dükkânı kiraladık ve onun üst katında bir dairede yaşıyoruz. Fazla bir şey değil, özellikle de Mia'nın alışkın olduğu şeyleri düşünürsek, ama bir kez bile şikayet etmedi.

Sade bir düğün yapmaya karar verdik; sadece biz, bazı yakın arkadaşlarımız ve Rieta. Ailelerimizin çoğu bizimle konuşmadığı ve sahip olduğumuz her kuruş araba işine bağlı olduğu için bu konuda başka seçeneğimiz yoktu.

Elini sıkıttığımda parmaklarımız iç içe geçiyor ve üçüncü parmağına taktığı sade yüzüğü fark ediyorum. "Daha iyi bir yüzük olmadığı için üzgünüm. Ya da daha büyük bir düğün."

Parmaklarını dudaklarımın üzerine koyuyor. "Kes şunu. Büyük bir düğünün benim için önemli olmadığını biliyorsun. Benim istediğim seninle evli olmak."

Yüzünü ellerimin arasına alıp fısıldıyorum: "Hiç kimse bana senin kadar inanmamıştı. Benimle evlenmek ister misin?"

Düşünüyormuş gibi yapıyor. "Evet, Lazzaro Rosetti. Seninle evleneceğim. Hadi, gidelim."

Rieta Belediye Binası'nın merdivenlerinde bizi bekliyor, neredeyse heyecandan zıplıyor. Bizi gördüğünde,

Gözleri yaşla doldu. "Şu haline bak Mia. Küçük kız kardeşim evleniyor."

Nikâh dairesinde bir avuç insan bizi bekliyor. Benim arkadaşlarım ve onun okuldan birkaç arkadaşı. Ailesinin onları incitmesinden korktuğu için uzaklaştırdığı kızlarla barışmış. Onlara sarılışını ve gülüşünü izlemek harika.

Tören kısa ve tatlıydı. Tıpkı ilk evlendiğim zamanki gibi, sadece Mia'ya bakıyorum.

Sadece bana bakıyor ve "Kabul ediyorum" derken yüzünü aydınlatan gülümseme nefesimi kesiyor.

Belediye Binası'ndan çıkarken, merdivenlerin dibinde duran tanıdık bir figür görüyorum.

Dudaklarımdaki gülümseme kayboldu. Kardeşimin burada ne işi var? Mia'ya bir öpücük verip onu kız kardeşiyle bırakıyorum ve merdivenlerden inerek Faber'in arabasının yanında durduğu yere doğru yürüyorum.

Gülümseme zahmetine katlanmadan ona, "Bir düğünü basmak görgüsüzlüktür," diyorum.

"Buraya düğününüze müdahale etmeye gelmedim. Sizi tebrik ederim ve-" "Ne

istiyorsun?"

Dudaklarını sıkıntıyla birbirine bastırır. İyi dileklerinin canı cehenneme. Ne düşündüğünü daha açık ifade edemezdi.

"Sana düğün hediyeni vermek için." Faber bana kalın kağıtlarla dolu bir zarf uzatıyor.

Bianchi'ler tarafından sözümü tutmadığım için dava edilip edilmediğimi ya da başka bir saçmalık olup olmadığını merak ederek ihtiyatla açıyorum. Kağıtları açtığımda bunun yasal bir belge olduğunu görüyorum.

Bana dava açmayacaksın.

Faber bana kalan mirası devrediyor.

Dişlerimi gıcırdatarak onlara bakıyorum. Faber sonunda bana hakkım olanı verdiği gün delicesine mutlu olacağımı düşünmüştüm.

"Son birkaç ayda hayatını nasıl toparladığını gördüm ve çok etkilendim. Aferin, Lazzaro."

İyi bir çocuk olduğum için başım okşanıyor.

"Sen kendini beğenmiş bir sik kafalısın, Faber." Zarfı kaldırıp ona ters ters bakıyorum. "Şunu açıklığa kavuşturalım, bu asla senin bahşedeceğin bir hediye değildi ve ben de sana teşekkür etmiyorum. Hakkım olan şeyi rehin aldın ve beni kendi çemberinden atlattın. Mia'yla bu parayı almak için evlenmedim. Onunla evlendim çünkü o benim yaşamaya devam etme ve daha iyi bir adam olma sebebim."

"Gerçek şu ki-"

"Oğlumun ya da kızımın yanında başımı dik tutabileceğim ve kendi kurallarımdan asla ödün vermediğimi ya da ailem için alevli bir hemoroit olmadığımı bileceğim."

Faber bana "Sen birçok kez alevli bir hemoroid oldun," diye hatırlatıyor.

"Eğlenmek için mi? Elbette. Ama seninle benim aramdaki fark şu ki, ben kimsenin hayallerini yıkmıyorum."

Arkamı dönüp Mia'ya doğru yürüyorum, zarfı ceketimin içine sokuyorum ve gelinimi bir öpücükle selamlıyorum. Bir an için kardeşimle son sözü söylediğimi düşünüyorum.

Daha iyi bilmeliydim.

"Lazzaro."

Tanrı aşkına. Kendi düğün günümde huzur bulamayacak mıyım? Arkamı döndüğümde Faber son derece rahatsız görünüyor, yüzünde hem kızgınlık hem de pişmanlık ifadesi ile ayaklarının üzerinde kayıyor.

"Mirasınızı alıkoyma konusunda. Bunu yapmakla hata etmiş olabilirim."

Bekliyorum, kaşlarım kalkık.

Faber derin bir nefes alır. "Hatalıydım. Özür dilerim."

Gözlerimi kısarak onu izliyorum. "Ne biliyorsun, benim ağabeyim özrün ne olduğunu bilir. O para hesabıma yattığında seni affetmeyi düşüneceğim."

"Bir kez daha kardeş olmamızı istiyorum."

"Biz kardeşiz. Bu konuda yapabileceğimiz pek bir şey yok. Artık düğün günümün tadını çıkarabilir miyim?"

Gelinime döndü. "Tebrikler Mia. Seni ve Lazzaro'yu kutlamalarınızla baş başa bırakayım ama buraya kardeşime o kâğıtları vermekten başka bir nedenle geldim. Annenden bir mesaj getirdim."

Mia hemen sertleşir.

"Hayır," diyorum sertçe. "Çok uzağa gidiyorsun. Seni bu lanet merdivenlerden atmadan önce kaybol."

Mia göğsüme yatıştırıcı bir el koyuyor. "Her şey yolunda Laz. Annem ne istiyor, Fabrizio?"

Faber önce bana sonra da Mia'ya dikkatli bir bakış attı. "Seni görmek istiyor. Hepsi bu."

Amcalarının benim için yaptığı hapishaneden kaçt ı ğ ı m d a n beri Mia annesiyle tek kelime bile konuşmadı.

"Mesajı ilettiğin için teşekkür ederim, Fabrizio."

"Onu görecek misiniz? Bayan Bianchi benden cevabınızı isteyecek."

"Tam bir kucak köpeğisin, değil mi Faber?" Hırlıyorum. Bunun onu hiç ilgilendirmediğini anlayamıyor mu?

Mia sertçe başını sallıyor. "Şu anda olmaz. Benim için en iyisini istemeyen birini davet etmeyi düşünmeden önce Laz'la olan hayatımın çiçek açmasını istiyorum."

"Annen senin için en iyisini istiyor."

"O zaman hazır olduğumda bunu bana kendisi gösterebilir. Mesajı ilettiğiniz için teşekkür ederim. Bu konuda söyleyecek başka bir şeyim yok."

Ağzını tekrar açtığında, parmağımı yüzüne doğru tutuyorum. "Bir kelime daha etme. Düğün günümde yumruk yumruğa kavga edecek değilim."

Ağzını kapatıyor ve başını sallıyor. "Hoşça kalın ve tekrar tebrikler."

O gidince Mia'ya döndüm. "Sen iyi misin? Bunun için üzgünüm. Faber ne zaman çenesini kapatacağını bilmiyor."

lanet olası ağız."

Mia bana gülümsüyor. "Bugünkü iyi ruh halimi hiçbir şey bozamaz. Hadi, gidip kutlayalım."

Düğün yemeğimizi bir restoranda yedikten sonra arkadaşlarımız bizi dağlara doğru giderken uğurladılar. Düğün hediyemiz, büyük yataklı ve jakuzili ücra bir kulübede geçireceğimiz bir hafta sonu olacak.

Mia bir kadeh alkolsüz şampanya içiyor ve birlikte küvete uzanıyoruz. İkimiz de baloncuklarla kaplıyız. Mia'nın karnına su döküyorum ve iki elimle onu arkadan kavrarken köpüklerin karnından aşağı kayışını izliyorum.

Bir tarafta bir ayna var ve şampanyasını yere bıraktığında gözlerimiz bardakta buluşuyor.

"Birlikte yeni bir hayata başlıyoruz, sen ve ben," diye mırıldanıyorum, yansımalarımıza bakarak.

Aylar önce gecenin bir yarısı yatağına girip onu uyandırdığım zamanı hatırlıyorum. Mia'nın arkasındaydım ve beni yatağının yanındaki aynada gördü. Bana odasında ne yaptığımı sordu, ben de aptalca bir yalan söyledim. Sıkıldığımı. Kızgın olduğumu.

Gerçek şu ki, içten içe sadece Mia'yla birlikte olmak istedim.

Onu ilk gördüğümünden beri, hep o oldu.

Güzel Bambi gözlerine gülümseyerek boynuna bir öpücük konduruyorum. "Sen ve ben. Ve bebeğimiz."

EPİLOG

Mia

"T Bu da arabaya güç veren akü. Ve bu da arabayı soğutan radyatör. Ve buradaki parça da arabanın vroom vroom gitmesini sağlayan şey.

Bu babanın en sevdiği kısım, prenses."

Laz'ı Mustang'in açık kaputunun üzerine eğilmiş, Mirabella'yı kucağında, tombul kolu parlak motor parçalarına ve siyah tüplere uzanırken izliyorum.

"Daha konuşmadan araba tamir etmeye başlayacak," diyorum ona gülümseyerek, dudaklarına bir öpücük kondurduktan sonra Mirabella'nın yanağına bir öpücük daha konduruyorum. Babasının yeşil gözleri ve yaramazlık duygusu onda da var.

"Planımız bu," diyor Laz sırıtarak. "Beş yaşına geldiğinde düz vites araba kullanmasını sağlayacağım."

Tanrım, umarım şaka yapıyordur. İçimde şaka yapmadığına dair bir şüphe var ama on aylık kızımızı kucağına alan yakışıklı kocama bakarken tek yapabildiğim gülümsemek.

Gözlerimi galeride ve sergilenen, her biri Laz ve ekibi tarafından restore edilmiş yarım düzine klasik arabada gezdiriyorum. İki asistanı var, genç bir adam ve

Ellili yaşlarında, arabalar hakkında Laz'dan bile daha çok şey bilen bir kadın. Onlar tamir ederken ben de kendi asistanımla birlikte showroom ve ofisi yönetiyorum, ayrıca yarı zamanlı olarak işletme okuyorum.

Hayat çok dolu, mümkün olan en iyi şekilde.

Laz'ın balayımızdan sonra yaptığı ilk şey bu ev için teklif vermek oldu. Şey, ikinci şey. Yaptığı ilk şey gidip yüzük parmağım için bana büyük bir "siktir git taşı" almak oldu. Ve öyle de oldu. Benim alındığımın uzaydan bilinmesini istiyor.

Laz'ın bir avuç araba üzerinde tek başına sevgiyle çalıştığı küçük kiralık evimizde çok mutluydum. Küçük yuvamızdan ayrılıp bu pırıl pırıl yeni oto tamirhanesine taşınmak konusunda isteksizdim. Ya yeni yer bir şekilde işlerimizi bozar ve tüm neşemizi kaçırırsa? Lüks içinde yaşarken mutsuz olmaya çok alışmıştım.

İlişkimizin büyüsunü hiçbir şeyin bozamayacağını bilmeliydim. Laz kiraladığı yerde mutluydu, o da kendi büyük evinde mutlu. Ne onun bana olan sevgisi coğrafyamızla değişebilirdi, ne de benim ona olan sevgim.

"Hadi, şu meleği yatağa götürelim, sonra da bilinen en uzun duşu alacağım." Elimi tutup beni galeriden çıkarırken gürültülü bir şekilde esniyor.

Işıkları kapatıp kapıyı arkamızdan kilitliyorum ve kısa mesafeyi yürüyerek evimize dönüyoruz.

Mirabella gece için yerleştikten sonra Laz elimi tutuyor ve beni banyoya doğru çekiyor.

"Gel benimle soyun. Saçını yıkamak istiyorum."

Gözlerindeki ışıltıdan saçımı yıkamaktan daha fazlasını istediğini anlayabiliyorum. Kot elbisemden sıyrılıp küpelerimi çıkarıp makyaj masasının üzerine koyarken, aynanın yansımada kocamın arkamda soyunmasını izliyorum. Çıplak vücudunun görüntüsü ilk seferinde olduğu gibi hala nefesimi kesiyor. Uzun uzuvlar, yağsız kaslar ve geniş omuzlar.

Beni aynada kendisine bakarken yakalıyor ve sütyenimi ve külotumu çıkarmama yardım etmek için arkamdan geliyor. Bir an sonra sertleşmiş aleti kıcıma bastırıyor.

Laz boğazımı öpüyor ve kulağıma nefes veriyor, "Bambi, bir bebek daha istiyorum."

İronik bir kaşımı kaldırarak yansımasına gülümsüyorum. "Oh, öyle mi? Bu sefer bana haber verdiğin için teşekkür ederim."

Beni tekrar hamile bırakmayı düşünüp düşünmediğini merak ettim. Mirabella'nın yaşlanması ve hamileyken ne kadar güzel görüldüğümle ilgili ipuçları veriyordu. Bu düşünce benim de aklımdan geçmiş olabilir. Tıpkı babası gibi küçük bir oğlum olsun isterdim. Yakışıklı, güçlü ve ablasını koruyabilecek biri.

Laz'ın eli karnıma dalıyor ve parmaklarıyla klitorisimi okşuyor. "Ne düşünüyorsun, bir bebek daha yapalım mı?"

"Hâlâ emziriyorum." Zevk içimde yuvarlanırken başımı omzuna yaslıyorum. Her ihtimale karşı, ona seks yaptığımızda çekmesini söylüyorum. Kusursuz olduğu söylenemez ama işleri idare etmenin en kolay yolu bu. Eğer hamile kalırsam bunun harika bir sürpriz olacağını düşündüm.

Ama gerçekten bebek sahibi olmayı denemeye ve bunun için yüzde yüz çaba göstermeye hazır mıyız?

"Emzirdiğin kadar değil. Çekmeyi bıraksam nasıl olur? Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Gülümsüyorum ve gözlerimi açıyorum. "Neden öğrenmiyorsun?"

Hırlıyor ve boynumu ısırtıyor, gözleri vahşileşiyor. "Alay ediyorsun, Bambi. Pekâlâ. Yapacağım."

Laz dizlerinin üzerine çöküyor, bacaklarımı ayırıyor ve dilini amıma sokuyor. Her tarafımı yalıyor ve ben nefes nefese kalıp makyaj masasının kenarına tutunuyorum.

Tam beni uçurumun kenarına getireceğini düşündüğümde, ayağa kalkıyor ve içime giriyor ve sonra beni sikerken beni yerinde tutmak için saçlarımdan tutuyor. Sanki bir yere gitmek istiyormuşum gibi.

Aletinin hızlı ve derin darbeleri beni hamile bırakma düşüncesinin onu ne kadar tahrik ettiğini gösteriyor.

Serbest elimle bacaklarımın arasına uzanıyorum ve parmaklarımı klitorisimin üzerinde gezdiriyorum, kendimi onun itişlerinin ve aceleyle sürtünen parmaklarımın ikiz hislerinde kaybediyorum.

"Boşalacağım," diye inliyorum. "Lütfen durma, boşalacağım."

"Ee, Bambi? Çekiliyor muyum? Yoksa bunu yapıyor muyuz?" Sesi arzuyla sertleşmiş. Boşalmanın eşiğine gelmiş ve bunu benden duymak istiyor.

"Çekme. Beni döllerinle doldur." Başım bir feryatla geriye düşmeden ve orgazmım içimden geçmeden hemen önce söylemeyi başarıyorum.

"Siktir, evet," diye hırılıyor dişlerinin arasından. Birkaç kez daha vurup inliyor ve ritminin teklediğini hissediyorum. Beni daha da derine sokuyor ve sonra yavaşlayarak duruyor.

Ama çekilmiyor. Kıcımlı okşuyor. "Orada kal, Bambi. Adamlarımın sihirlerini gösterecek zamanları olduğundan emin olmalıyım."

"Oğullarınız zaten inatçı. Onlar için endişelenme." Ama dirseklerimin üzerine çöküp gevşiyorum ve amımın derinliklerine soktuğu sikiğin görüntüsüne hayran kalmasına izin veriyorum.

"Burası dünyada en sevdiğim yer," diye mırıldanıyor, parmaklarını birleştirdiğimiz yerde gezdiriyor. Birkaç dakika boyunca kendi kendine mırıldanıyor ve sonra yavaşça çekiliyor. "Evet, bu işe yarar. Hamilesin."

Gülümseyerek omzunu itiyorum. "Bunu bilmen mümkün değil."

"Eğer değilsen, tekrar denemek zorunda kalacağım. Ve tekrar. Seninle denemeyi ne kadar sevdiğimi biliyorsun, Bambi."

"Oh, oğlum, ben."

Elimi tutuyor ve beni duşa doğru çekiyor. "Gel hadi. Saçını yıkayacağıma söz verdim."

"MUTLU YILLAR, MELEK!" Mirabella'nın mama sandalyesinin önüne gökkuşağı serpintileriyle kaplı bir pasta koydum. Pastanın üstünde bir numaralı büyük bir mum yanıyor.

Laz her zamanki yırtık kot pantolon ve siyah tişörtünün üzerine kâğıttan bir parti şapkası takıyor ve kızımıza parti şapkasını takarken onu izlerken içimde lezzetli bir aşk acısı hissediyorum.

"Annen ve baban da seninle birlikte mumu üflesin mi?" Laz ona sorar.

Mirabella'nın neler olup bittiğine dair hiçbir fikri yok ama tüm bu renkler ve ilgi onu çok mutlu ediyor ve tombul ellerini birbirine vuruyor.

Mumları söndürüp Mirabella'nın hediyelerini açmasına yardım ediyoruz. Ben ve Laz'dan ahşap bir ksilofon ve bir binek araba. Arkadaşlarımdan çiftlik hayvanlarının olduğu ahşap bir yapboz. Laz'ın arkadaşlarından arabalar hakkında resimli bir kitap. Rieta Teyze'den bir prenses Duplo kalesi.

Laz, yapışkan kek parmaklarını emerken Mirabella'ya arabalar hakkındaki kitabı okur.

Elimi cebime atıyorum, karnımda kelebekler uçuşuyor ve heyecandan koltuğumdan titrememeye çalışıyorum. "Babama da bir hediye var."

Bir hamilelik testini masanın üzerinden ona doğru kaydardım.

Laz ona bakıyor ve baktığı şeye inanmadığı için zihninin nasıl durduğunu görebiliyorum. Hamile kalmaya çalışmaya başlayalı iki ay oldu ve şimdiden oldu.

Bağırarak ayağa kalkıyor ve elindeki teste bakıyor. "Hamile misin? Aman Tanrım, hamilesin!"

"Öyleyim. Bunu sana bu sefer söylemem çok hoş oldu."

Bunu söylerken sırtıyorum çünkü bugünkü mutluluk balonumu hiçbir şey patlatamaz. Aylar önce doğumumla gizlice oynadığında yaptığı şey için kızgın değilim.

Kontrol. O zamandan beri birlikte çok şey yaşadık ve her konuda titizlikle dürüst davrandı.

Benim baş belamın tek istediği, birinin onu olduğu gibi sevmesiydi.

Biri bizi incitmeye kalkarsa, ne olursa olsun bizi savunacağını ve işleri tekrar yoluna koymak için elinden geleni yapacağını biliyorum.

Ayağa kalkıp ağzındaki doğum günü pastası kırıntılarını siliyorum ve ona bir öpücük veriyorum.

"Seni seviyorum, Laz Rosetti."

"Seni seviyorum Mia Rosetti," diye mırıldanıyor, öpücüğüme karşılık vererek. "Çocuklarımla annesi çok güzel."

Çocuklarımla babası zeki ve güçlü biri ve ailemizin büyümesini görmek için sabırsızlanıyorum. Laz'a aşık olduğumdan beri aile kelimesinin anlamı benim için çok değişti. Sadece bir tane olması yeterli değil.

Uzanıp Laz'ın kucağında sımsıkı sarılmış Mirabella'nın buklelerini okşuyorum.

Şimdi sevdiğim ve karşılığında beni seven bir ailem var, bu da beni dünyanın en şanslı kadını yapıyor.

Acımasız Niyetler'i okuduğunuz için teşekkür ederiz. Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon ve Goodreads'e yorum bırakmayı düşünün.

TEŞEKKÜRLER

Brutal Intentions'ı Crowned'ın bölümleri arasında yazdım. Laz ve Mia benim için Lilia, Konstantin, Elyah ve Kirill'in hikâyesinin daha karanlık ve duygusal kısımlarından mutlu ve kaygısız bir kaçıştı. Bir kitabı ya da diğerini daha çok sevmiyorum ama her biri ruhumun farklı bir parçasını besledi.

Laz beni çok güldürüyor. İlkel ve düzgün insanların duymak istemediği her şeyi söylüyor ve hiç umursamıyor. Önemseydiği tek kişi Mia ve onun için bunu seviyorum.

Laz, Christian Locke ve onun gitarıyla yaptığı gülünç derecede seksi Makaralar ve TikTok'lardan ilham aldı. Ona müzik takıntısı vermek yerine arabalarla ilgili bir takıntı verdim. Ayrıca ona Toji'nin Jujutsu Kaisen'deki dudak izini verdim çünkü bir keresinde bir arkadaşına "Toji'de üvey kızını sikme enerjisi var" demiştim ve bu düşüncüyü aklımdan çıkaramamıştım.

Beta okuyucularım Arabella, Claris, Darlene, Evva, Jesi, Liz ve Sam'e teşekkür ederim. Sizlere Acımasız Niyetler'den ilk bahsettiğimde, bazılarınız için zorlu bir okuma olacağını biliyordum. "Aldatan bir kitap okumamı mı istiyorsunuz? Aman Tanrım. Sadece senin için Lilith." Laz'ın hepimizi kazanacağını umuyordum! Neyse ki kazandı *pew*

Desteyiniz ve anlayışınız için harika editörüm Heather Fox'a teşekkür ederim. Sen her zaman bir zevksin ve seninle fikirleri ve çözümleri tartışmak çok eğlenceli.

Düzeltilmenim ve her yönüyle harika bir insan olan Rumi Khan'a teşekkür ederim.

Ve Brutal Intentions'ı okuduğunuz için size teşekkür ederim. Lilith Vincent kitaplarını yayınladığım bir yıl iki ay harika geçti. Hepiniz kitaplarımı benimsediğiniz için çok minnettarım.

kötü çocuklar, mafya adamları ve onları dize getiren tatlı kahramanlar. Sıradakiler için heyecanlıyım ve umarım siz de öyle olursunuz.

LILITH VINCENT TARAFINDAN DA

Buharlı Ters Harem

KANLA VAAT EDİLENLER SERİSİ (tamamlandı)

Önce Kan Gelir

Sonra Savaş

Üçüncü İntikam Geliyor

PAGEANT DUET (tamamlandı)

Tören

Taçlandırıldı

MASALLARLA EĞLENCE (grup serisi)

Altın Gibi Güzellik

YAZAR HAKKINDA

Lilith Vincent, vahŖi tarafta yaŖamaya inanan ateŖli bir romantizm yazarı! İster ters harem ister M/F romantizm olsun, mafya adamları ve dövmele kötü çocuklar ve onları dize getiren kahramanlar onun zayıf noktasıdır.

Haberler, tanıtımlar ve ücretsizler için Lilith Vincent'ı takip edin:

[TikTok](#)

[Instagram](#)

[Goodreads](#)

[Amazon](#)

[Facebook grubu](#)

[Haber Bülteni](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.